

കര സ്കീയർസ് ജീവിതം

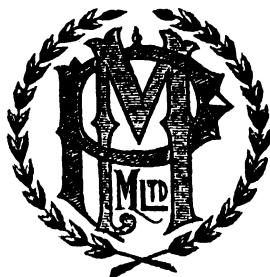
(ര.ജ. അന്വേഷണാവൽ)

എ. നബാകുമാരിക്കു ബി. എ., ബി. എൽ.

ക്രിസ്തീയ ജീവിതം

(രജാ ശ്രീമദ്ദാവുദ്ദ)

എസ്. കെ. അച്യുതപ്പൻ | കെ. വി. എം., ബി. എൽ. എൽ.

കര സ്റ്റീറ്റ് ടെ ജീവിതം

മുഖ്യകർത്താ:

ഗീ ഓ മോസ്റ്റേസ്

പരിഭ്രാന്തകർ:

എ. എം. കുമാർ പിള്ള, ബി. എ., ബി. എൽ.

ആധികാരി:

മംഗലാഭയൻ ലിമിറ്റഡ്,
തിരുവന്നന്തപുരം.

വില റണ്ടര ഇരുപ്പിക്ക്

രൂപിവയേന്റർ
മംഗലോദയം അച്ചത്തിൽ
അച്ചടിച്ചതും

കനാംവതിപ്പ്: കോപ്പി 1000

(പക്ഷ്യവകാശം മിസസ് ബാവത്തുജ്ജിഷ്ട്)

മുവവര

ശ്രീ ഒ മോപ്പസം¹ 1850-ൽ ഫ്രാൻസിന്റെ വടക്കൻഭാഗമായ നോർമ്മൻഡിയിൽ ഒരു അതിജാത്രുമിള്ളുകളിലെ അദ്ദേഹം പാരിസ്സിലേണ്ട പോയി. അവിടെ ഒരു പത്തു വർഷത്തോളം കാലം നാവികമന്ത്രിയുടെയും വിദ്യാഭ്യാസം യാളിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ചെറു കുളിയിൽ അദ്ദേഹം ഓലാലി ചെയ്തു. ഈ സമയത്തു ഫ്രാൻസിൽ റീജിലിസ്സ് റിതിയിലുള്ള നോവൽരചന സ്ഥാപിച്ച സൗംഖ്യബിഭാഗം ഗൈറ്റുചോ ഫ്ലോബെർട്ടുമായി അദ്ദേഹം പരിചയപ്പെടുകയും, ഫ്ലോബെർട്ടിന്റെ പ്രേരണനിമിത്തം അദ്ദേഹം ചെറുകമകൾ എഴുതിത്തെടുക്കയും ചെയ്തു. നാശം റലിസ്സ് റിതിയിലുള്ള നോവൽരചന സ്ഥാപിച്ച എമിൽസോ ഇ(ഡാം)യമായും മോപ്പസം² പരിചയപ്പെടാതെയിരുന്നില്ല. സോജുറുടെ റിസ്റ്റുന്നാകം സ്റ്റോമിത്തന്നാങ്ങാളുടെ സോജുറുടെ പ്രേരണനിമിത്തം 1880-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയ ‘മേധനി ലേ സായംകാലസദ്ധനാദി’ എന്ന ചെറുകമകളുടെയും ചെറുനോവലുകളുടെയും സംശയത്തിൽ ‘ക്രൈസ്ത്യാഴപ്പു’ (Boule-de Nuit)എന്ന മോപ്പസന്റെ ചെറുനോവലും അടഞ്ഞിയിരുന്നു. ഇതും അതേവം ത്തിൽ തന്നെ താൻ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയ തന്റെ വണ്ണകാപ്പുസവായവും മോപ്പസന്റെ സാമുത്രിയലോകത്തിൽ പ്രമാഘവിജയം നേടിക്കൊടുത്തു. അനന്തരം വല അനുവദത്തുളിലുമായി മോപ്പസം³ മുന്നരോളം ചെറുകമകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിൽ. ഈ കുതികൾ തുടാതെ, ‘ക്രൈസ്ത്യാഴട ജീവിതം’ (1883), ‘കാരകൾ’ (1885), ‘മെണ്ണേ ഹരിയോൽ’ (1887), ‘പീയറും ഷാരം’ (1888), ‘മരന്ത്രല്ലം ബഹം’ (1889), ‘നമ്മുടെ ഒരിജിന്’ (1890) എന്നീ അനുസാരത്തിലും മോപ്പസം⁴ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ജീവിതത്തിനും ഏലമായി 1891-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു

മാനസികരം പിടിപെട്ട്. 1893-ൽ അദ്ദേഹം മരിക്കു
യും ചെയ്തു.

തന്റെ യൈവനത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ മോപ്പസൻ^१ ജീവിതസൂവന്മാർ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ അത്യന്തം പ്രധാനതന്നു
യിരുന്നു. ജോലിസ്ഥലത്തുനിന്ന് ഇന്ത്യയിൽനിന്നേങ്ങം ദിവ
സംപ്രതി അദ്ദേഹം മാർഖന്നമില്ലിൽ വന്നികളിച്ചും, വിത
നൂകളിൽ വക്കുക്കാണ്ടും, സൗഖ്യാധിക്കത്തിൽ താഴ്ന്ന് നിലയുള്ള
യുവതികളുമായി ശ്രദ്ധിച്ചും പല വില്ലിത്തന്മാർ പ്രവർത്തി
ചും ചിത്രശലഭത്തുല്യം സമയം ചെലവുചെയ്തുവന്നു. ഇക്കാല
തെരുതെ തന്റെ ജീവിതരിതിയെക്കരിച്ചു^२ അദ്ദേഹം ചുവടെ
ചേക്കുന്നപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—“ഞാൻ ഒരു പക്ഷി
യെപ്പോലെ അകുണ്ടെത്തും, പത്രിനടക്കുന്ന ഒരു ചെ
ന്നായെപ്പോലെ വന്നുപോയും, ഒരു ഷാമപാ (Champrā) മാ
നിനെപ്പോലെ വാരകപോയും ഇപ്പുറപ്പുടനു.....മുശീയവും
ഉത്കൃഷ്ടവും, നിന്ത്യവും പരിശുദ്ധവും പ്രണയത്തെയും,
ജീവനുള്ള സകലതിനെയും മുള്ളുന എല്ലാത്തിനേയും ഞാൻ
സ്നേഹിക്കുന്നു.” ഭാഗ്യവരാൽ ഇപ്പുകാരം ജീവിതസൂവന്മാർ
ത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നും, അനുഭവിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല,
നിരീക്ഷിക്കുവാൻകൂടി വേണ്ട ബുദ്ധി അദ്ദേഹത്തിന്^३ ഇല്ലാ
തെ പോയില്ല. ഇതേസമയത്തെന്നു ഹോബേർട്ടിന്റെ
പ്രേരണമേതുവായി അദ്ദേഹം എഴുതിത്തുടങ്കുയും ചെയ്തു.

തന്റെ നിരീക്ഷിച്ചതിനെ സുക്ഷ്മമായി വർണ്ണിക്കുന്നതിനുള്ള
ശേഷി മോപ്പസന്തിൽ കടികൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ ജീവനും
മായ നോമ്മനാഡിയിലേയും, പാരീസ്റ്റിൽക്കൂടി കഴക്കുന്ന മാർഖൻ,
സീൻ എന്നീ നദികളുടെ തീരങ്ങളിലേയും കഞ്ഞകതടുക്കു
മായും ശക്തിയോടും അദ്ദേഹം തന്റെ ചെറുകമകളിലും
ചെറുനോവലുകളിലും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ ജീവിതചിത്ര
ങ്ങളിൽ നാഡുവിസ്തുന്നാർത്ഥകാരന്മാരുടെ ഒരു തത്പരം

ഉർക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. ‘മാനംമന്ത്രാദിയാഡി’ ജീവിക്കുന്ന സാധാരണജനങ്ങളുടെ കാപട്ടവും മെഴുപ്പവും പ്രത്യേകഭൂട്ടത്തണമെന്നാളുള്ളതിനേരു ഈ തത്പം. നദിതീരങ്ങളിൽ വൈച്ചു മോസ്റ്റുസ്സ് നടത്തിയ ‘പേണ്ടുപിടിത്തം’ ഇല്ലകാരം ‘മാനംമന്ത്രാദിയാഡി’ ജീവിക്കുന്ന എല്ലാം പാമരശ്ശരെ സല്ലു പ്രൗഢിയായിരിക്കുന്നു. തന്റെ അമ്പുത്തെ ചെറുകമകളിലും വൈ ദുന്ദോബലുകളിലും ഈ സുർഷ്ണപാകങ്ങളുടെ വിന്യോഗങ്ങായ വശ ഇത്തരംഒഴുയും, അന്നു പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നിങ്ങനു സാമ്പാദികപ്പൂർണ്ണിക്കുണ്ടുമെന്നും മരശ്ശുവിംഗപദ്ധതിവും, ദി നാൽ വൈച്ചുകൂട്ടാതെയും കളിയാംകരിക്കുന്നായി.

എന്നാൽ അച്ചിരുണ്ടു താൻ ശാരീരികമായും മാനസികമായും വേദന അരാഭവിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി മോസ്റ്റുസ്സാംഗികൾ പീക്ഷണക്കൊടിയിൽ കൈ പരിപത്തിനുമാണായി. പ്രസ്തുത പരിപത്തിന്തുന്നതിനുമുമ്പ് മോസ്റ്റുസ്സ് ജീവിതസൂഖ്യത്തെ ഒഴു ഉപയോഗിക്കുന്നും, പിന്നേക്കും മുഹൂര്യം പരിപാലനം ചെയ്യുന്നും ചെയ്യുന്നും, മോസ്റ്റുസ്സ് ജീവിതസൂഖ്യത്തെ ഒഴു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഇത്തർ, കൊക്കെങ്കിൽ, മോർഹിയ, കഞ്ചാവു് എന്നീ ലഹരിസംശയങ്ങൾ പതിചായി ഉപയോഗിച്ചുതുട്ടുണ്ടി. ഈ വൃമകൾ ജീവിതസൂഖ്യത്തെ സംശയിപ്പുന്നു വീക്ഷിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ജീവിതത്തെ വിശ്വാസാത്മകതപ്രകാരത്താട്ടുകൂടി വ്യാ വ്യാനിച്ചുട്ടുണ്ട് ചിന്തകക്കുടെ കൂതികൾ പാരായണംചെയ്യുന്നതിൽ മോസ്റ്റുസ്സാംഗിൻ താല്പര്യം ഇല്ലാച്ചു. ഉദാഹരണമായി ജീമ്മൻതതപജ്ഞാനിയായ ഫോസ്റ്റുനാത്തേട്ടും, മുഖ്യിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയപുംകനായ ശ്രീമദ്ദിവകാരൻ യാഴ്ചർ ഷാർക്കോ (Sharco)യുടെയും കൂതികൾ അദ്ദേഹം വായിച്ചു. ഇക്കാല തത്തെ തന്റെ മനസ്മാരി മോസ്റ്റുസ്സ് ഇങ്ങനെ വന്നിച്ചിരി

ക്കനാ:—“കനിനും പരിവർത്തനമില്ലെന്നും, കനും കടനും പോകുന്നില്ലെന്നും, കനും ക്ഷയിക്കുന്നില്ലെന്നും അറിയുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാരാണ് ... മനസ്സുന്നീറ്റ ചിന്തകൾക്കു ചലനാത്മകതപരമില്ല. അവൻറെ സീമകൾ സൗക്ഷ്മമായി നിശ്ചിയിക്കുപ്പട്ടിട്ടിള്ളുവയാണ് അവൻറെ പരിസ്വിതിക്കുക്കൂട്ടും അവൻ ദരിക്കൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, പിന്നെ അവൻ അതിൽനിന്നും കരിക്കലും മോചനം ലഭിക്കുകയില്ല. സകല്ലിലെ ക്കതിരയെപ്പോലെയും, അടച്ച ക്കപ്പുറിയിലുകപ്പെട്ട ഒരു ഇംഛയെപ്പോലെയും, അവൻ അതിൽ കിടന്ന വട്ടംകറങ്ങുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നാളും.”

അസ്ത്രധാരകൾതു മോസ്തുസ്തൈനീൻറെ ഇക്കാലത്തെ കുതികളിടെ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രതിബിംബിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അസാധാരണങ്ങളുായ രംഗങ്ങളിൽ വേദനകളിൽ, മായാദംനങ്ങളിൽ വിസ്തിതതങ്ങളും മനസ്സും ഇംഛയെപ്പോലെയും, അതുകൊണ്ടും അതുകൊണ്ടും പ്രതിബിംബിക്കുന്ന മനസ്സുവിദ്ധേപംഞ്ചാത്മകമായ പ്രസന്നതയെയും തമാശക്കേള്ളും അദ്ദേഹത്തിനീറ്റി ഇക്കാലത്തെ കുതികളിൽനിന്നും അക്കരുക്കുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം പണ്ടത്തെപ്പോലെ ദയവിഡനായ മനസ്സുനെ ചിത്രോപമമായ രീതിയിൽ മാസ്യഭാവവുമും ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഹിതയുകാരനായിക്കുന്നില്ല. വിഷയലഗ്നിപത്തിനും മുഗ്ധിയങ്ങളായ ജീവാസനകളിടെ വാളിയാട്ടത്തിനും ഇടയ്ക്കു മോസ്തുസ്തൈനിന്റെ ഇപ്പോൾ മുഴുങ്ങുന്നുായ സത്തുണ്ണങ്ങളിൽ, കാശാംഘര്ഷങ്ങളിൽ, അത്രമെലികളിൽ, അന്വർപ്പരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും എല്ലാഭ്യസങ്ങളിൽ ദയവിഡവുമായ യത്രങ്ങളിൽ കാണുവാൻ കഴിയുന്നു. ഇം മനസ്വിതി നല്ലവള്ളം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുനു ഒരു മനോഹരമായ നോവലുണ്ട് ‘കൈ ശ്രീയുടെ ജീവിതം.’

പിന്നെയും തന്നീറ്റ സാഹിത്യജീവിതത്തിനീറ്റ വിജയവും, അതിൽനിന്നും തന്നീക്കു ലഭിച്ച ധനവും മോസ്തുസ്തൈ

என்ற ஜிவிதத்தில் கை பரிவாரத்துறைகளால் ஸமாயி ழிக்கன். உடனத்தில்லையூல் பாரீஸ்கார் அரசேவதை விடக்கூடுகிறோம் ஸ்திரீக்கூடும் செல்லுத்துக்களை. ஹூ எடுத்திருப்பதை ஒரு அரசேவதைகிடைத்தின்ற பிரமதாஜின்னர் பிரயாஸங்குடாவத வகீகரிக்கவுடன் தால்தரம் ஸ்தீக்குலாயிக்கன். ஹபேஷா கட்க, ஸந்தாயத்தில் நிலதும் விலதுமூலம் பெற்றங்களுடைய மஹிதைக்குலாளர் அரசேவதைகிடைத்தின்ற பிரளிங்குலாயிக்கன் தும் ஹதிளை நல்லவழியின் பிருகிரிக்கண்ணுடைய கை கைமாய நோவலாளர் ‘காந்திகந்?’

ஸங்கூதபித்தால் கல்விநிலையூல் ஹூ நிதிஸமவா ஸம் மோபூஸண்ணிலை தூஞ்சுதல் ஸங்கூதபித்தாலைசூழமது. அதற்காலத்தும் அதற்குமிடவும் முஶுக்குலபு. சிற்றான்திரங்குவுமாய ஜிவிதம் நயிக்கின மனப்புரை அரசேவம் பிருகிரிசூதிக்கன். ஹபேஷாகட்க தூஞ்சுமதபவும் அரஸ்பாஸ்ருவும் நிரு எது மனப்புரைதை ஜிவிதவும் அரதோத்துஞ்சித்தை தென்ற ஸப்ளம் ஜிவிதவும் பிருகிரிக்கண்வாகாளர் அரசேவம் ஞமி ஆதும் ஹக்காலத்தும் அரசேவம் ‘பீயரும் ஷாரம்’, ‘மற்றுத லும் வெலம்’, ‘நம்மை ஸுகயம்’ என்ற ஒரு நோவலுக்குப் பூடி ரசிக்கிறோம் செல்ல.

சில நிதிவகுமார் மோபூஸண்ணிலை ஏற்காவும் நல்ல நோவலாயி பரிசுள்ளிசூட்டுத்தும் ‘பீயரும் ஷாரம்’ என்ற ஒதுக்கீச்சு அரசேவமாக்கை எழுதியிடுத்தும் முவயுரையில் அதற்கும் கை அப்புருமாகாலோவலாளையான், அரதாயத்தும், கை மக்களும்புவரமாய நோவலாளையான், அரசேவம் சூடுகிக்காளி ஆதிக்கன். தென்ற ஒருநோவலுக்குதில் கமாபாருணைத் தென் பிரதுக்கூஸப்ளைவதை பிருகிரிக்கண்ணதிரும் மாருமே தாங்கள் ஞமி ஆதிக்கனாது என்றால், ஆனால் ஹதிலாகட்க தாங்கள் அவக்கை மனஸ்மிதியை பிருகிரிக்கண்வாகாளர், தாங்கள் ஞமி ஆதிக்குத்தென்றால், ஒரு நோவலுக்குதில் கமாபாருணைப் பு

നൂകാരൻറെ മുഹിൽവെച്ചു തങ്ങളുടെ സപണാവം വർഗ്ഗിച്ച് തന്നെ എന്നം, ഈ നോവലിലാകട്ടെ കമാപാത്രങ്ങൾ അവ തുടർന്നു തന്നെ മഹസ്യിൽ തങ്ങളുടെ പ്രസ്തതികളും അതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടും മുഹമുദ്ദേശ്യം ഒരു വേദ മാത്രമേ വെളിപ്പേടുകയും എന്നം മോപ്പസഞ്ചും പ്രസ്തുത മുഖ്യരായിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പശ്ചാ, ഈ രൂത്രൂ സം ‘പീയദം ഷാനം’ എന്ന നോവലിനേയും, ‘കര സ്റ്റീയ ടെ ജീവിതം’, ‘കാമകൾ’, ‘മെഴണ്ട് ഹരിഡേശ്’ എന്നിവ യേയും സംബന്ധിച്ചു വാസ്തവമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈവ നാലും കരേ റിതിയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള റിയലിപ്പും നോവലുകളാണ്. ഇവയിൽ അപചരിതമായിട്ടുള്ള മരണത്തുല്യം സ്വല്പം, ‘ന മുഹട എദം’ എന്ന രണ്ട് നോവലുകളിൽത്തെന്നേയും മാന സിക്കമായ അപചരിതമാം വശരെ കരായും. ഉള്ളതുനെന്ന അ രൂപികരംായ പഴയ മട്ടിലുമാണ്. മുഞ്ഞനോവലിൽ മന സ്ഥിരെന്ന അപചരിതമാം കാണണമെങ്കിൽ എല്ലാക്കാർക്കും നോവലുക്കെഴു തെടിപ്പോക്കണം. മോപ്പസഞ്ചെന്നു പ്രസ്തുത രണ്ട് നോവലുകളും അതുമചരിത്രപരമായ നോവലുകളാണ്. ഇവ രണ്ടിലും തന്നേയോ തന്നേപ്പോലെയുള്ളവരേയോ നിരീ ക്ഷിക്കുന്ന മോപ്പസഞ്ചും വാസ്തവത്തിൽ മരഞ്ഞരെ ധമ്പണ്ണ പരമായിമാറ്റം അപചരിതമാക്കുന്ന പഴയ മുഞ്ഞ് സ്ഥാസിക്കും റിതിയിലുള്ള നോവലുകൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്നേയും തന്നേപ്പോലുള്ളവരേയും ചിത്രീകരിക്കു മാത്രമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു

തന്നെ ചെറുകമകൾ മുവേന മോപ്പസഞ്ചും സോജ്യു ടെ നാച്ചുറലിസത്തിനു പഴയ മുഞ്ഞ കമകളുടെ സ്ഥാസിക്കും തുപം റഘുകയ്യായി. സോജ്യുടെ റിജുനായിൽനെ ഒരു സ്നൌർഡ് (Huysmans) നാച്ചുറലിസത്തിനും ഒരു റോമാൻ റിക്കോറുപമാണ് കൊടുത്തതും നാച്ചുറലിസിൽനെന്നു ഒരു എഴുപ്പിക്കത്തും മരഞ്ഞരുടെ ജീവചരിത്രം അവരുടെ പുസ്തികൾക്കും കരുതുന്ന ജീവിതമനസ്സിലും രിഷ്ടന്റെ

വാരമ്പയ്യത്തപ്രമാണ് ഭരിപക്ഷം നന്ദിപ്പുരുട്ടേയും പുല്ലി
കർ കടിയന്നാരോ, ഭാഗതന്നാരോ, ശനികക്കളോ, അംഗ
മുഗമനം ചെയ്യന്നവരോ, കൊലപ്പാതകിക്കളോ, കവിക
ളോ ആയിരിക്കുമെന്നും നാചുറലിസ്റ്റ്‌കാൺ ഒരു ഉപത
തപവുമണ്ണേः. ഈ തതപത്രങ്ങളും ഉപതതപത്രങ്ങളും ആസ്സും
ശ്വേതപ്പാഖിയിൽ സൂക്ഷ്മമായി നിർക്കിട്ടിശ്വേതപ്പാഖി
അടിനെ ചിറ്റീകരിക്കുമെന്നും നാചുറലിസിത്തിന്റെ
വാദം. ഇതിനായി കൊലപ്പാതകികൾ, ശനികകൾ, ക
ടിയന്നാർ മുതലായ വരപ്പുരാജുള്ള പോലീസ് റിപ്പോർട്ടുക
ഡിം മറ്റു പ്രമാണങ്ങളും ഭൗമവല്ലിത്തുകാർ ഉപയോഗപ്പെ
ടക്കേതങ്ങളാണെന്നും നാചുറലിസ്റ്റ്‌സാഹിത്യകാരന്നാർ വി
ചാരിക്കും. ഫ്രോബൈറ്റ്, ഗോളൂർ (Gonealur) സമോദരം
നാർ എനിവരുടെ റീയലിസ്റ്റ്‌ഫീൽഡാണ് നാചുറലിസി
ത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ സോഷ്ടി തന്റെ സാങ്കേതികമാർഗ്ഗമാ
യി (technoparty) സ്പീകർിശ്വേതന്നും. സോഷ്ടിയുടെ സ്വപ്ന
സിദ്ധമായ രൂപോശ-മക്കാട് (Rougon-Macquart) നോ
വൽപരമ്പരയാണ് നാചുറലിസ്റ്റ് ഭൗമവല്ലകൾക്കു മക്കാടോ
പാഹരണങ്ങൾ. മോപ്പസങ്കിന്റെ ചെറുകമകളിൽ സോഷ്ടി
യുടെ നാചുറലിസം സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളിൽ ജീവി
തത്തെ ചിത്രരാമമായും, സജീവവും എന്നാൽ വെറുപ്പില്ലോ
തത്തുമായ ഹാസ്യരസത്താട്ടുടിയും ചിറ്റീകരിക്കുന്ന ആവം
പുണ്ണം.

കമാരചനയിൽ അതുല്യമരന്ന പദ്ധതിനെ വിശ്വ
സാഹിത്യത്തിൽ പേരെട്ടത്തിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധകാരരു വാരമ്പയ്യ
മായ വാസനയ്ക്കു കാലാന്തരപ്രമാഡ പുതിയ ആവം കൊടക്ക
ക മാത്രമാണ് മോപ്പസങ്കേതന്റെ ചെറുകമകളിൽ ചെ
ങ്കിട്ടിളിയും ശ്രദ്ധകാരങ്കൾ കമലയുള്ളത്തിൽ അതുല്യമായ ഈ
നില ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ, ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു പത്തും
ഒക്കുമായ സാങ്കേതികമാർഗ്ഗം (technoparty), ഭാവനയുടെയും യ
ക്രതിയുടെയും സമഭാരത, പഠിപ്പിക്കുവാൻ വിചാരിക്കാതെ ഒ

സാപ്പിക്കവാൻമാത്രം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കമാറചന, തുലികയുടെ ലാഭവും, യുക്തിയും, സംസ്കാരവും, പ്രസന്നതയും സമഭാരതയും, സുക്ഷ്മതയും, ലാഭവവും ഘടകങ്ങളായിട്ടുള്ള മുഖ്യഗദ്ദരീതി എന്നിവയാണ് ഈ മുഖ്യം ഗദ്ദരീതി മുന്തേ ചെറുകമയിലെ ഒരു അതിപ്രധാനമായ ഘടകമാണെന്ന ഒരു സംഖ്യാശാസ്ത്രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കരംരാറ കുറ ശ്രദ്ധ റീതിയുള്ളതു മുഖ്യം മാത്രമാണെന്നു സകലങ്ങം സമാ തിച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ ഗദ്ദരീതിയാണ് വാസ്തവത്തിൽ ചെറുകമ ഒരു മുഖ്യസിൽ ജനിപ്പിച്ചതും. അതുകൊണ്ടു ചെറുകമയും ഒരു ജനസംഖ്യയിൽ മുഖ്യം മാത്രമാണെന്നും. ഇതു ചെറുകമയ്ക്കു കുറ നോവലിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. 18-ാം ഞാഥ്യത്തിലെ ഇരാലിയൻ കമകർഷജ്ഞ രോമാൺസിന്റെ സ്വഭാവമല്ല, ഉള്ളതും മുഖ്യഗദ്ദരീതിക്കു നേരേ വിജയമാണ് ഇന്നത്തെ അമേരിക്കൻപത്രങ്ങളുടെ ഭാഷാരീതി. ഈ ഭാഷാരീതി നാമിത്തമാണ് അമേരിക്കൻപെരുക്കുന്ന കമയായിരിക്കുന്നതും നേരേമരിച്ചും കുറ മുഖ്യചെറുകമ പലപ്പോഴും “കുറ സംഭവമോ, കുറ റംഗമോ, കുറ അന്തർ ക്ഷമോ, പ്രാബ്ലംഗംഹിതമായും സംഘടനാത്മന്മായും വായനക്കാരൻറെ തലയിലേണ്ണു വലിച്ചേരിയുന്നതു” മാത്രമായിരിക്കും. ഇതിനു കാരണം കമയുടെ സഹായം ത്രികാത്തത നെ വായനക്കാരനെ റസിപ്പിക്കവാൻ ശേഷിയുള്ള മുഖ്യഗദ്ദരീതിയാണ് മോപ്പസങ്കിന്റെ ചെറുകമകൾ ഇംഗ്ലീഷ് മക്കോഡാഹരണങ്ങളാക്കുന്നു. അവയിൽ പലതിലും അന്തർക്ക്ഷമവും, പരിതസ്ഥിതിയും, ഭാഷാരീതിയും സംഖ്യപ്രധാനങ്ങളായ ഘടകങ്ങളും, കുറ നില്ലും മായും കുറ അനുബന്ധമാരീതിക്കു മക്കോഡാഹരണങ്ങളാക്കുന്നു. സോളിഡ് പ്രമാണത്തെപിരിഞ്ഞീകരണവും, പ്രോലിസ് പ്രമാണത്തെപ്പരിഞ്ഞീകരണവും, പ്രോപ്പസങ്കിന്റെ ചെറുകമകളിൽ കണ്ണികാബന്നാനെയില്ല.

മോപ്പസങ്കിന്റെ നോവലുകൾ റീഡലിന്റും റീതിയിലും സാമുദായികനോവലുകൾക്കും ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണ്

ണ്. ജീവിതത്തെ കു ക്ലാടിയിൽ കാണുന്നതുപോലെ ചിത്രീകരിക്കുക, ജീവിതത്തെ നിരീക്ഷിക്കാതെ തന്റെ മനസ്സിൽത്തന്നെ വോകി അതിൽ കാണുന്നതിനെ ചിത്രീകരിക്കുക, ജീവിതത്തെ ഒൻപത്^o അതിൽ കാണുന്ന സമിതികളെപ്പറ്റി ഏ അഭിപ്രായം ചുബ്ബേട്ടവിഷക എന്ന ദീനം^o ഉദ്ദേശങ്ങൾ വൈച്ഛക്കാണ്ട് നോവൽ രചിക്കാം. ആല്ലോ പരഞ്ഞ ഉദ്ദേശ തേതാടക്കുടി നോവൽ രചിക്കുന്നവൻ കു റിയലിസ്റ്റ്^oനോവ് ലെഴ്തുകാരൻ, രണ്ടാമതേതതിനോടക്കുടി കു നോവൽ രചിക്കുന്നവൻ കു റാമാൻറിക്ക്^oനോവ് ലെഴ്തുകാരൻ, ദീനാമതേതതിനോടക്കുടി കു നോവൽ സ്റ്റീഫ്റ്റിനിസ്റ്റ്^oനോവ് ലെഴ്തുകാരൻമാക്കും. ഹൃംബർട്ട്, ഗോകുർസഹോദരനാർ, മോപ്പസന്റ്, ലിയോ ടോർണ്ണൂയ് എന്നിവർ പ്രസില്യൻയിലിസ്റ്റ്^oനോവ് ലെഴ്തുകാരൻ, സർ വാർട്ടർ സ്കൂട്ടർ, വിക്രർ യൂഗോ എന്നിവർ പ്രസില്യ റാമാൻറിക്ക്^oനോവ് ലെഴ്തുകാരൻ, കാഫീക എന്ന ജീമ്മൻ ഗുഹകാരൻ പ്രസില്യ എസ്റ്റീഫ്റ്റിനിസ്റ്റ്^oനോവ് ലെഴ്തുകാരൻമാക്കും. ഹൃംബർട്ട്, മോപ്പസന്റ്, ടോർണ്ണൂയിയും ജീവിതതേതാടജൂഡി തന്മുഖിടുന്ന മനോഭാവങ്ങളെ തന്മുഖിടുന്ന നോവലുകളിൽ പ്രതിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, അവക്ക് അതിനോട് വിഭിന്നമനോഭാവങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതു “മരണശുശ്രവർദ്ധത്തെ താൻ മഹിഷ്മാരി സാധനത്തിൽ മക്കിക്കൊണ്ടുന്നതിനാം എന്നിക്കു മടിയില്ല” എന്നാണുള്ള ഹൃംബർട്ടിന്റെ സ്വപ്രസിദ്ധമായ പ്രസ്താവന അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിതതേതാടജൂഡി മനോഭാവം സ്വക്കതമാശനാണ്^o അധികം പതിപ്പ് മാംസ്യവർദ്ധത്തിൽ ആല്ലൂ തമിക്കത്പരം കത്തിവെച്ചുണ്ടെന്നുണ്ടാണ് ടോർണ്ണൂയ് വിചാരിച്ചതു മനശ്ശുരം സ്വഭാവഃവാദിയിൽ പങ്കെടുത്തുനുമന്നായിരുന്നു മോപ്പസന്റിന്റെ വിചാരം. മോപ്പസന്റിന്റെ നോവലുകളിൽ ഗുഹകാരൻ തന്റെ കുതിയുടെ പിരികിൽ കുളിച്ചില്ലെന്ന ഡ്യാമാഴിത്തി അദ്ദേഹം സ്വന്നികരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമാപാറുന്നുണ്ടാണ്, ഗുഹകാരന്മല്ല, അവയിൽ എല്ലാം നടത്തു

നന്ത്. ജീവിതം ഒരു കാഴ്ചയായി ഭവിഷ്യേബാൾ അതിന്റെ ഭാവത്തെ നല്ലപ്പോലെ ചിറ്റീകരിക്കുവാൻ മോപ്പസ്സണിന്റെ അതിയായ സാമത്ര്യമുണ്ട്. അതിന്റെ വഹം അദ്ദേഹം വർഗ്ഗിക്കേബാൾ കാണിക്കുന്ന ഉത്സാഹം തന്റെ കുതിയുടെ വിരകിൽ ഒളിച്ചുനില്ക്കുന്ന മോപ്പസ്സണിന്റെ ആത്മാവിനെ വൈളിപ്പുട്ടതുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജീവിതത്തിൽനിന്നു വിനിരിഞ്ഞു ഭാവനാലോകത്തിൽ ചരിക്കുന്ന രാമാൻറിക്ക് റിതിയെ അപബലപിക്കുന്നവരും സ്ത്രീക്കുന്നവരും ഉള്ളതുപ്പോലെ, ജീവിതത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു് ഈ ലോകത്തിൽ ചരിക്കുന്ന റീയലിറ്റു് റിതിയേയും അപബലപിക്കുന്നവരും സ്ത്രീക്കുന്നവരുണ്ടു്. ഈ രണ്ട് റിതികളിൽ മനസ്സുമല്ലിന്റെ പരസ്യവികലങ്ങളും എന്നാൽ ഇടകലംനും വയുമായ രണ്ട് ഘടകങ്ങളിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവയാണെന്നു് ഇന്നത്തെ മനസ്സാനുജന്മമാർക്ക കണ്ടവ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴയ തിരേയും, ദശയുന്നേതയും, സമയ്ക്കേയേയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്ന മാനസികലാശത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമാണു് റീയലിസം. ഏതിയതിനേയും, അദ്ദുരുത്തേയും, പ്രക്രിയയേയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്ന മാനസികലാശത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമാണു് രാമാൻറിസിസം. ഈ ദൈവാ ഈ രണ്ട് റിതികളിൽ മനസ്സുമല്ലിന്റെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളാകയാൽ, ഉന്നിനെ അപലപിച്ചു് മരാതിനെ സ്ത്രീക്കുന്നതു അംജനേതരകാണാകുന്നു. അചിങ്ഗേമാസരിച്ചു ചിലക്ക് ഒരു റിതി തചിക്കം, മാറ്റു തചിക്കകയില്ല; അദ്ദുരുത്തും.

ലോകത്തിലെ ഉത്തമനാരാധ ചെറുകമാസാഫിത്രകാരന്മാരുടെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നവരും, റീയലിറ്റു് റിതിക്കു മാതൃകകളായ ചില നോവലുകളുടെ കത്താവുമായി മോപ്പസ്സ കൂടി വിശ്രസാഫിത്രത്തിൽ പ്രശ്നാഭിക്കുന്നു. ഒരു റീയലിറ്റു് നോവലിനു മാതൃകയായ ‘ക്രിസ്തീയ ജീവിതം’ (Puro Vie) ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കേസരിപത്രത്തിൽ വണ്ണിച്ചു് പ്രസി

ഡെപ്പറ്റെറ്റിയിക്കന്ന് സാമ്പാദികനോവല്പകളിട ഏഴ്സ്റ്റ്‌ലു
തതാൽ വലയുന്ന കൈരണ്ണിയിൽ ഉത്തമങ്ങളായ സപ്രത്യേക
മുദായനോവല്പകൾ ജനിപ്പിക്കവാൻ ഈ കൂടി അല്ലെങ്കി
എം സഹായിക്കുമ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൂതാത്മനാക്കന്ന
താണ്

കിൽ ചന്ദ്രപുരം }
8—3—1941. }

ഡോ. എബാലകുമ്പർപിള്ള.

രംഗാച്ചിത്രം കുറ്റികളുടെ ജീവിതം

അമ്പും മും

ജൈലിൽ തന്റെ ഇരിന്നപെട്ടികളിലാണ് സാമാന്യം അടക്കി പുട്ടിയ തിന്നശേഷം, ഇന്നലിൽക്കൂടി മഴ പെണ്ണു നാളു നോക്കി നില്ലുകയായിരുന്നു. രാത്രി മഴവറ്റം ധാരമുണ്ടായാൽ വേദ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത്തെന്നാടികളിൽ ഒലാരമാരി ചൊരിയുന്ന ശമ്പുമല്ലാതെ മരരാഞ്ഞം അവർ കേട്ടിരുന്നില്ല. ജലംനിറവെ താഴെ മാനം പൊട്ടി ഭൂമിയിൽ ഒരുക്കി അതിനെ ചെളിപ്പിറവെ ചെറുകളുടെയും കുറ്റികളുടെയും തുടർച്ചയായ ശമ്പും തെരുവുകളിൽ മഴക്കി.

തലേൻഡിവസം ക്രൂസ്തീമംം വിട്ട് ജൈലിനിൽ താൻ പലപ്പോഴം മരോരാജുത്തിൽ ദംശിച്ചിരുന്ന ജീവിതാസബ്ദം ഒരു യമാത്മമായി നേരിട്ടബാൻ ഇപ്പോൾ സ്വന്തത്തും ലഭിച്ചിരുന്നു. അവർ തീച്ചുപ്പുട്ടത്തിയിരുന്ന യാത്ര മഴ നീ മിത്തം പിതാവു നീട്ടിവെച്ചുജ്ഞേമോ എന്നോ അവർ അല്ലോ ദയപ്പടാതെയുമിരുന്നില്ല. നേരം വെള്ള തിട്ടു് ഗ്രഹാമതെത്തു തവണയാണോ അംബരാന്തത്തിൽ അവർ സുക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതോ. ഒരു ചുവറിൽ തുക്കിയിരുന്ന പഠ്യം ശത്രുവിനു സമീപം ചെന്നോ ഒരു ചെന്തസിൽ ഏടുത്തു് അനാവരേയുള്ള തീയതികൾ അവർ പെട്ടിക്കുയ്ക്കും ചെങ്കു.

വാതിലിൽ പുരാഖമനിന്നു് ‘ജുനറു്’ എന്നോ ഒരു വിളി അവർ കേട്ടു. “വക്കു, അച്ചു” എന്നോ ജൈലിൽ പരാത്തുക ചിന്ത ഉടൻ അവളുടെ പാതാവു് അവിടെ പ്രവേശിച്ചു.

സൈമൺജൈലിന്റെ പെർത്തിപിഡാവോദ്ദേശം എന്ന അം പ്രഥമാനം നായാടു മുതലായവയിലും, നാട്ടിന്തു

രജീവിതത്തിലും താൽപര്യമുള്ള ഒമ്മവും വളരെ മന്ത്രാദിയുള്ള കര മാനുസ്മായിരുന്നു. ജനനാൽ കര പ്രഭവായ അദ്ദേഹ തെരുവിലും ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രത്യുഥാദേഹം ഒരു തത്പര്യം ഒരു തത്പരിത്വകരം, വില്ലാല്ലാസമുല്ലം കര ഉൾപ്പെടെ തിണ്ണുവുമായിരുന്നു. ദയാലു—ശാന്തവും വികാരവരവുമായ രീതിയിലുള്ള കര ദയാലു—ആശാനന്നമുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലവും ഒഴിവുല്ലവും. പുത്രിയെ മണവതിയും, നീതിതല്ലരംഭം, ദയാശിലഭം ആക്കിച്ചുമണ്ണുന്നതിനുള്ള മോഹംകൊണ്ട് ഉചിതജ്ഞനായ അദ്ദേഹം അവളുടെ ജീവിതിനിന്തി കാലേഷ്ട്രിത്തന്നെന്ന നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദയ ണ്ണ വയസ്സുവരെ അവർ മാതാപിതാക്കന്നാരെ പിരിഞ്ഞു പാത്തിക്കുന്നില്ല. അനന്തരം, മാതാപിന്റെ ഷുഠ്രസമ്മതം ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം അവക്കു കര ക്രൂരുമിംത്തിൽ അയയ്ക്കുത്തന്നെ ചെയ്തു. അവർ അവിടെ കുക്കണ്ണവും കറിന്നുമായ ശിഖാന്തരത്തിനു വിഡ്യയായി ജീവിതത്തിലെ സകല വശങ്ങളിലും അജ്ഞനയായി കഴിച്ചുള്ളൂട്ടി. പതിനേഴു വയസ്സു തികയുംപോൾ പുത്രി യാതാര മാലിന്യത്തിനും ഇട യാക്കാതെ തന്റെ അട്കക്കൽ തിരിച്ചുവരണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മോഹം. അതിനുംഗം തന്മാർ ദണ്ഡപേരംബുള്ളടി നാട്ടിപ്പുറത്തു നടക്കവാൻപോക്കുന്നുപോൾ ജീതുക്കി കൂടെയും സസ്യങ്ങളുടെയും അകൂത്രിമലപ്പായത്തിൽ അവളുടെ ശ്രദ്ധ ആകഷപ്പെട്ടിട്ടും അവർക്ക് ആ വിഷയത്തിൽ അറിവു നഷ്ടവാൻ അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നതാണോ.

ജൈൻ ക്രൂരുമിംത്തിൽനിന്നും മട്ടണി വന്നതു തെ ജീസ്പിനിയും, ജീവചൈതന്യപ്പും നിർജ്ജവക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. അവർ സുവലോലുവയും, ശ്രൂപരിണ്മാവിശപാസിയുമായിരുന്നു. ലഘുവയ്ക്കുമുള്ളതും, പ്രകാശിക്കുന്നതുമായ വാർക്കന്തളി, കലീനസമജമായ തുബേണ്ണയാൻ റിറം എന്നിവരുലം അവർ വെരോൺിസ് എന്ന പ്രസിദ്ധചിത്രകാരന്റെ കര ചിറ്റത്തോട് സാദ്ധ്യം വഹിച്ചിരുന്നു. ചീനക്കൂടിമണ്ണുകൊണ്ട്

ബണക്കിയ ഡച്ചപാത്രങ്ങളിൽ വരച്ചിരിക്കുന്ന തെറിയ തുവ കൊണ്ടാവുന്ന നിസ്സംമായ നീലവർണ്ണമായിരുന്നു അവ ഒരു നയനത്തോടുകൂടായിരുന്നതു് ഉന്നതയും, ലഭിതാംഗി യുമായ ആ പുർണ്ണനീഡു നിസ്സ്വടമായ മനദാസം അം വശിക്കാണുന്നവരിലെപ്പോം സന്ദേശം ഉള്ളവാക്കിയിരുന്നു.

ജൈൻ പിതാവിന്റെ സമീപത്തു് ഓടിച്ചേരുന്നു് അം ഭ്രഹ്മത്തെ ചുംബിച്ചിട്ടു്, “നാം ഇന്നതന്നെ യാത്രതിരിക്കുന്നു, ഇല്ലോ?” എന്ന ചോദിച്ചു. സസ്തിനം തന്റെ നരച്ച തല ധാടി, അഭ്രഹം ഇന്നലിനനേരേ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു.കാണു്, “എന്തു്! ഇതുവോലെ മഴ പെയ്യുന്നോണോ?” എന്ന പ്രത്യുത്ത രം നഷ്ടി. ഉച്ചതിരിയുന്നോം വെയിൽ ഉണ്ടാക്കുമെന്നു വറ തന്തു് അവർ കൊണ്ടി യാചിച്ചതിനാൽ, ഒട്ടകം യാത്ര ചുറ്റുപ്പുടന്തിനു് അഭ്രഹം സമർത്തിച്ചു.

പ്രഭ:— വക്കേ, നിന്റെ അമ്മ കരിക്കലും സമർത്തിക്കയില്ല. ജൈൻ:— ഓമോ! അമ്മ സമർത്തിക്കുമെന്നു തോൻ ഇ പ്ലാസ്റ്റത്തന്നെ സത്രും ചെയ്യാം. അതു തോൻ എറു.

പ്രഭ:— എക്കിൽ അഞ്ചേരുതനെന്നു.

ആ കൗകു സംഭവതോടുള്ളി മാതാവിന്റെ മുറിയി ലേജ്ജു് ഓടിച്ചേരുന്നു. അവളിടെ ഇരുപ്പുമമമായുള്ള ഉല്ലാസം വസരമായിരുന്നു അതു്. അതിൽ തനിക്കു് ഇച്ചുംഗത്തിനീ ടയാകകയില്ലെന്നു് അവർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. യിപ്പോൾ എ നീ കടക്കൽത്തോന്നും കുറഞ്ഞും അവർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇം ഭവനം അവളിടെ സ്വന്ത മായി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവർക്കു നഷ്ടാമെന്നു മാതാപിതാക്കന്നാർ വാദാനം ചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ വിവാഹം നന്നരം താമസം അവിടെടയാക്കുമെന്നു് അവർ സകലിച്ചു് കുന്നു. പ്രസ്തുത ഭവനം കാണാൻ അവർക്കു സീമാതീരമായ കൈഉതുക്കം തോന്നിയതിൽ ആശ്വസ്ത്രപ്പുടാനൊന്നുമില്ലപ്പോ.

എതാനം വിമിഷം കഴിഞ്ഞു, “അരച്ചു! നമ്മക പോകാ മെന്ന് അമ്മ സജ്ജതിച്ചു. വണ്ടി വേഗത്തിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു വരാൻ പറയണം” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ അവി ദെ എത്തി. കൈവശത്തു് ദാസിയുമായി പ്രപോ താഴത്തെ നിലയിലേണ്ണു വന്നെട്ടും ജൈനിൽ വാഹനത്തിൽ കയറു വാൻ തയ്യാറായി വിനിക്കുന്നു. നോർമൻഡിക്കാരിയായിരുന്ന അ ദാസിക്കൊയെ പതിനേട്ട് വയസ്സു ഫ്രായം വയം. അ വർഷ സാമാന്യം സ്വീലഗാത്രിയായിരുന്നുകില്ലോ സ്മഭവിച്ചും ആയിരുന്നു. ജൈനിനിങ്ങനുടു് കൈമിച്ചു അവരെ ബാലും മുത ക്ഷു വളർത്തിവനിക്കുന്നതിനാൽ, ഒരു രണ്ടാമത്തെ പുത്രിയെ പ്രോബലയാൻം പ്രദിവും ഭായ്യും അവരെ പരിശുണ്ണിച്ചു വനിക്കുന്നതു് രോസലി എന്നായിരുന്നു അവളുടെ പേരു്.

എരാക്കരെ രോഗാതുരയായിരുന്ന പ്രപോ “ഇങ്ങനെയു ഇള മഴയത്തു്” യാത്രചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ‘ഭോഗ്യ’ കുണ്ടു മുട്ടുത്തുകൊണ്ടു കരാ പ്രധാനപ്പെട്ടു വണ്ണിയിൽ കയറി. “നീഡും അതു സമുത്തിച്ചുതുക്കാണാണുന്നു് ഹാത്തുകൊള്ളു” എന്ന ഭർത്താവു് അവരേടു സസ്തിതം പറഞ്ഞു. അവർ വാഹനത്തിൽ അസന്നസ്ഥായപ്പോൾ അതിനും സവാൾ പ്രിഞ്ചകളും ദീനസ്പരം പുറപ്പെട്ടവിച്ചു. പ്രി ഭായ്യുടെ സമീപത്തു്, ജൈനിനും രോസലിച്ചും അവക്കും അഭിമുഖമായും ഇരുന്നു. കമ്പിളികളും വത്തമാനക്കുടാസുകളും എടുത്തുകൊണ്ടു പാചകൾക്കും അവിടെ പ്രത്യുഞ്ചപ്പെട്ടു. പുരകെ അയച്ചുണ്ടായ സാമാന്യങ്ങളുടെ കാഞ്ഞത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കല്പനകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഇതരങ്കരുന്നാർ വെന്നുപാരങ്ങളിൽ നിന്നു നിന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹ അവർ യാത്ര തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വിരുദ്ധരമായ മഴനിമിത്തം ജൂഡിക്കുത്തങ്ങളും ഭൗമങ്ങളും അതു വിചാരണങ്ങളാട്ടുകൂടി അ വാഹനത്തിനുകൂടു് ഇരുന്നിരുന്നവർ മെഴുനം അവലുംവിച്ചു. കണ്ണങ്ങളും, പുൽപ്പും പുൽപ്പും, നീംകു തുക്കായ കന്നിൻപും, അവർ വേഗത്തിൽ കടന്നവോയി. പ്രത്യുഖ്യത്തിനാ സാധാരണമായി ഉ

ണംകാറുള്ള ചിന്താസ്ഥംനെങ്ങളിൽ കനിൽ രോസലി ലഭിച്ചിരുന്നു. എവരും സൃഷ്ടിപ്രകാശം തട്ടാതെ മുടിയിട്ട് അന്ന ഒരു ലത്തിലും കാറും വെളിച്ചുവും ലഭിക്കേണ്ടാൽ ഉണ്ടാകുന്ന നവജീവൻ കൗംഗ്ലോമാന്റെത്തിൽനിന്ന് വെളിയിൽവന്നു ആ വെക്കമഴചയിൽ ഇരண്ണിയപ്പോൾ ജൈയിനിനിനം ഉണ്ടായതു പോലെ തോന്നു. പാടന്നതിനാം, ഇനലിൽത്തുട്ടി കൈ ചുറ്റിട്ടു മഴത്തുള്ളികൾ എടുത്തു പാനംചെയ്യുന്നതിനാം അ വർഷ അനുഗ്രഹിച്ചു. കാറിന്റെ ബാധയുള്ള തുറന്ന സമലത്തു് അക്കപ്പെട്ടാതെ അതിൽനിന്നു രക്ഷയുള്ള ഒരു സമലത്തു് ജൈയിൻ ഇരുന്നിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് ധാരായും ധാരായിരുന്നില്ല. ഉറക്കത്തിലകപ്പെട്ട്, പ്രദീപി പത്രക്കു കൂടംവലിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ദാതൃജീവകാണ്ഡവനിരുന്നു അ ത്യാവഗ്രസാധനങ്ങളുടെ അന്വേഷകം കെട്ടുകൾ ആ സ്കൂളിലെ ചുറും ചിത്രിക്കിടന്നിരുന്നു. അവരുടെ കൈയിൽനിന്ന് എത്തും വെന്നെന്നെന്നും അതിവേഗത്തിൽ ചില വായിക്കാണ്ഡിരുന്നു. അവർ ഇപ്പുകം വലപ്പോഴാണ് പറയും: “ഈനും തൊന്തരം അതുകൊണ്ട് കനാംതന്നെ വാങ്ങിയതായി എന്നി ക്കു തോന്നുന്നില്ല.”

“എന്നും ബംഗ്രോവു ഭംഗിയുള്ളതാണോ?” എന്ന ജൈയിൻ പെട്ടുന്ന പിതാവിനോട് ചോദിച്ചു. “നിന്നക്കും അതുകാണാമെല്ലാം” എന്നും അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. രധാതി അതിവഷ്ടം നിന്ന് ഒരു ചാറുമഴചയായിത്തീർന്നു. മേലുണ്ടായിൽ കനിന്റെ വഴതിലുടെ കണ്ണ റീലനില്ലെന്ന മദ്ദേശം ദിനകരൻ പ്രകാശിച്ചു. ഒരു ഇഷ്ടംകാറു വീശിന്തുടങ്ങി. അ ദശയുമായ ഒരു സമലത്തു് ഇരുന്നകൊണ്ട് ഒരു കീഴി തുജനം അരംഭിക്കുയുംചെ

എതാനം മൺത്തുടർ കഴിഞ്ഞതപ്പോൾ ആ വണ്ണിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന എല്ലാവരും നിരുപ്പാവിച്ചിരുന്നു. സൃഷ്ടികൾ അ സൃഷ്ടി. ഗ്രാമങ്ങളിൽ നാടികമണികൾ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

നാ. അപൂർവ്വങ്ങളിൽ അതുമുള്ള കരണ്ണമായ നക്ഷത്രങ്ങൾ അതുകാശത്തിൽ അഭ്യന്തരിച്ചും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പെട്ടേന നിദ്രയുടെ ചോക്കെ വിട്ടിട്ടില്ലോത്തത്തുപോലെ ചന്ദ്രൻ അംബരത്തിൽ മറ്റൊരു ഉയർന്നവനു. തന്റെ കിടപ്പുകൊണ്ട് അസ്പാസ്പ്രിം തോന്നുമ്പോൾ ജൈയിൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കേണ്ടി കണ്ണു തുരക്കും. പിന്നീട് സപ്രസമചിത്രത്തോടു സമ്മാനിയോടും അവൾ അപ്പും അല്ലെങ്കിലും അതുലസ്യസമിതം തന്റെ ഉപധാനങ്ങളിൽ വിശ്വാസം ചാരിക്കിടക്കുകയും ചെയ്തു.

ടട്ടക്കം വണ്ണി നിന്നു. നാന്തല്യകൾ കരണ്ണളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് സ്കൂളികളിൽ പുഞ്ചണ്ണാം വാഹനപ്രാരഞ്ഞളിൽ തുടിനില്ലെന്നതു കാണാമായിരുന്നു. പ്രദ്വീപയെ അവർ താഴീവെയ്ക്കുത്തു പടികൾ കയറ്റി. ജൈയിൻ നിവന്നിതനും താൻ ഭവനത്തിൽ എത്തിവെയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കി. പ്രദ്വീപി ഉടൻനത്തനു തന്റെ മുനിഗിലേജ്ജു പോയി. പ്രദ്വീപി മകളിം ഒക്കമിച്ചിരുന്ന അക്കണം കഴിച്ചുതിന്റെശേഷം അതു പഴയ മനിരം നോക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

കാലഗതിയാൽ ചാരനിറമിയന്നിതനു ശേപതശിലാനിമിത്തങ്ങളിൽ ഉന്നതങ്ങളിൽ എറെക്കുറെ ഓഗികരണത്തവയും അതു നോമ്പൻ വെന്നങ്ങളിൽ കണ്ണായിരുന്നു അതും. ഒരു പട്ടാളക്കപ്പിലുള്ളവക്ക് മുഴവന്നും പാക്കത്തക്കു വലിപ്പും പ്രാഥേ നും അതിനണ്ണായിരുന്നു. ലാഫോണിക്കു എന്ന ഫ്രെഞ്ചു സാമ്പിത്രുകാരന്റെ നീതികമകളിൽ പലതും ചിറ്റീകരിച്ചു കുറഞ്ഞ കരെ മനോമരണങ്ങളായ ചുമർ കർട്ടൻസ് അതു പഴയ വെന്നതെന്നു അലക്കരിച്ചിരുന്നു. ബാല്യംമുതലെ ജൈയിൻ അവരെ സ്കൂളിച്ചിരുന്നു. ഓഗിയായി സ്വയന്നറിട്ട് പഴയ പുസ്തകങ്ങളും മഹത്തായ ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ജൈയിനിന്റെ മറിയിൽ വളരെ പ്രാചീനങ്ങളിലും വിശേഷത്തോടു അടങ്കിയിരുന്നു കാണാമായിരുന്നു. തന്റെ കുട്ടിൽ കണ്ണപ്പോർ അതു യുവതി അമുഖാദിക്കാണ്ട് നിലവിലിച്ചുപോയി.

ശയ്യതിൽ നിന്തുചെയ്യുന്ന അള്ളിനെ രക്ഷിക്കാവാനെന്നതുപോലെ മഹാഗന്ധിമരംകൊണ്ട് നിമ്മിത്തങ്ങളായ നാലു വലിയ ശരസ്യപ്പുക്കൾക്കു ചിറക പിരിച്ചു് അതിനേൻ്റെ നാലു മുലക കൂലും വിനിക്കുന്നു. അതിനേൻ്റെ പാർപ്പങ്ങളിൽ ഏപ്പുങ്ങളേയും, പഴങ്ങളേയും, വലിയ മാലകളേയും, കാമരേവമാരേയും കൊത്തിയിരുന്നു. ശ്രദ്ധാരാജാക്കന്നാടെ കൊടിയടയാളമായ അത്യഖ്യാതകളാൽ അലംകൃതമായ കട്ടംനീലപ്പട്ടകൊണ്ട് യിരുന്ന മെത്ത ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

മഞ്ചം പരിശോധിച്ചു് അതനുംബുതിനുംശേഷം, ചുമർക്കർട്ടനുകളിൽ ചിറ്റികൾച്ചിരുന്നതെന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാനായി പിളക്കു് ഉയര്ത്തിപ്പുടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ദിന അവയിൽ സൂക്ഷിച്ചുനേരുക്കി. വൈള്ളപ്പുഴങ്ങൾനിന്നുനിന്നുനു കു കു നീലപുക്കാത്തിനേൻ്റെ ചുവട്ടിൽ പച്ചയും മുമ്പും മെത്തയും നിരുത്തിയുള്ള അസാധാരണങ്ങളായ നിലയക്കികൾ ധരിച്ചു് കു കു യുവരുളിവും പ്രവേശിച്ചു് നിന്നുനിന്നു. അവക്കുടെ സമീപത്തു് കു കു വലുതായ ശേപ്തശാല ഉണ്ടായിരുന്നു. പുരകിലുണി അഭ്യു ചെരിയ വൈനാഡുളും അവയ്ക്കു സമീപം കാരാടുകൊണ്ട് തിരിയുന്നതായ കു കു ചതുരവും കാണാമായിരുന്നു. അടുത്ത ചിത്രത്തിൽ ദിവപ്പന്ത്രവസാധിയായ കു കു കമയാണ് കാണിച്ചിരുന്നതു്. കു കു യുവതി, മരിച്ചുതുപോലെ നിലത്തുകിടന്നിരുന്നു കു കു യുവാവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നുനിന്നു. കു കു ചെരിയ കുടാരി തന്നെന്നു കൈഞ്ഞിൽ കുത്തിയിരിക്കിയിരുന്നതിനാൽ അവളും അസന്നതുവായിണ്ണുവിച്ചിരുന്നു. അതു മുക്കാത്തിലുള്ള പഴം ഇപ്പോൾ തിള്ളവല്ലുന്നതിനും * പിരാ

* തിസ്സിരുന്ന കു കു പ്രാഹീന്യാവിലോണിയൻ ഘവതിരെ പിരാശ്ലു് എന്ന ഘവാവു സ്കൂൾഹിച്ചിരുന്നു. കരിക്കൽ അവക്കുടെ സൈക്കതസ്മാനത്തു തിസ്സിമി അല്ലെങ്കിലും എന്നതി. കു കു കുടാരി കൊന്നതിനുന്നു കു കു സിംഹം അവിടെ വന്നതിനാൽ അവർ കാടിപ്പോയി. കാട്ടേംബാർ അവളുടെ വാസ്തും വീണാപോയി. സിംഹം താരതക്കുത്തിനാൽ അതിൽ കുക്കും പുരംബാട്ടു, പീംബാല്ലു് അവിടെ വന്നത്തോടും അതു കുക്കും പുരംബാട്ടു വാസ്തും കാണ്ടു് അവർ മരിച്ചു എന്ന വിഭാഗിച്ചു് അതുമായതു ചെയ്തു. കുരാ കുപ്പിന്തു തിസ്സിമി അവിടെ തിരിച്ചവനും. കാടുകൾ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു് അവളും അതുമായതു ചെയ്തു.

മസ്തിശ്ചരിയും തിസ് ബിയുടേയും ശോകപച്ചവസായിയായ കമ്മയാണ് അതിൽ ചിറ്റികരിച്ചിരുന്നതെന്ന ജൈവിൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈ ചിറ്റികരണത്തിന്റെ അക്കത്രിമതപ്പും കണ്ട് അവർ മനസ്സാം ചെള്ളു എക്കില്ലോ ആ കാടികരുതെ സാമീ പുതിയ നിശാകാലങ്ങളിൽ നിദ്രചെള്ളാമല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരം അവശ്യ സന്ദേശപ്പിക്കുകയാണ് ചെള്ളതു്

ശൈശവത്തിൽ താൻ ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നോമരമായ ചെറിയ കണ്ണെരയും അവർ അവിടെ കണ്ട്. എല്ലാതരം നിറങ്ങളിലുമുള്ള പട്ടകൾക്കാണു നിരച്ചിരുന്നതും, വിശ്വേഷകൊത്തുവണിയോടുള്ളടച്ചിയത്രുമായ ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. പല കാലങ്ങളിലുമുപയോഗിച്ചിരുന്നവയും, പല രീതിയിലുള്ളവയുമായ സാമാന്യങ്ങളാണ് ആ മറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. പുത്രന്നുങ്ങളായ കാല ഘട്ടങ്ങളിലെ പുവികൾ അവിടെ അവ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. പഴയ ഭവനങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന ഇവയ്ക്കു് ഒരു സൗകരമായ കാഴ്ചയംപ്പോലും വെച്ചിരിക്കുന്ന സാമാന്യങ്ങളുടെ ചൊയ്യ ഞങ്ങനു തോന്നാം. പാടലവൻ്നുത്തിലുള്ള പട്ടവിരിപ്പോടുള്ള ടീയ മനോഹരങ്ങളായ രണ്ട് വലിയ പുരുഷരിനും കണ്ണെരകൾക്കും പുരുഷരിനും മനസ്സിലും മുലകളിലും പ്രകാശിക്കുന്ന ചെമ്പുതകിട്ടകൾ രക്ഷപ്പായി തന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട മേശയലമാരി കിടന്നിരുന്നു. ആ മറിയുടെ ഒരു രൂപയിൽ പുവരുളുക്കാണുള്ള ഒരു ചെറിയ എഴുത്തുമേശയും കാണാമായിരുന്നു.

വണ്ണിയിൽനിന്നിരണ്ടിയപ്പോൾ ആ ബംഗ്രാവിന്റെ മാഹ്യത്രം സുക്കിച്ച രോക്കവാൻ വിട്ടപോയതിനാൽ, ജനലിനു പുറകെ ശീരസ്സു നീട്ടി അതു ഗ്രഹിക്കവാനായി ജൈവിൻ വള്ളരെ പണിപ്പെട്ടു. ആ കെട്ടിടം ആസക്കലം ഇരുപ്പിലുണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതിലെ പ്രത്യേകവീഞ്ചപ്പകളുടെ ബാധ്യകാരങ്ങൾ പ്രക്രമായി അവർക്കു കൂണാമായിരുന്നു. മറ്റൊരു രാജ്യാതയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചതുരസ്ഥലത്തു് ആ

പ്രിഡിപ്പിച്ചിക്കുന്നതിൽ നടപടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതു പാത അല്ലെങ്കിലും ദിം കഴിഞ്ഞു വാവർത്തുന്നവതേനേജുള്ള രോധിൽ ചെന്ന തൃടിപ്പേജ് സ്ഥിരമാണ്. ട്രാൻസ് ഫോൺ ലൈ മുൻറാണ്ടിനും റാണ്ടിനും ഒന്നാണ് അതു ചെറുഗ്രാമത്തിലുള്ള മഡ്സ്ക്രൂബ്സിനും ബാഡ്രൂക്കാ രണ്ടാം അവർഷ്യ ദ്രോഹാജാ. അവരെ തൃടിപ്പേജും കടക്കാൻ കരയില്ലെങ്കിൽ ചരക്കാട്ടുകാണ്ട് വിന്മിക്കുന്നുടുടർവരും മേഖല മേൽപ്പുരക്കേടുട്ടുടിയവയും അഭ്യരിക്കുന്നു. കുറേ ദ്രോഹാജാ അതു ഗ്രാമത്തിലെ അശാരിജുടുടെ ഭവനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് അതു വർഷ കണ്ണ്. തന്റെ ബാല്യത്തിൽ അന്തു് ഒരു ജീണ്ടിപ്പേജ് കടി ബാധിക്കുന്നതു് അവർഷ്യ താന്ത്രം. ഏനാൽ ഇപ്പോൾ അതു സമല തു് നിന്നിരുന്ന മുദ്രയിലുള്ള ചെറുഭവനം കണ്ണ് പഴയ സമ ലം തന്റെ നായാണോ അന്തു് എന്നോ അവർഷ്യ തന്നോടുകൂടുന്ന ചൊഡിപ്പോയി. വന്നത്തിനുകീഴിലുള്ള കടക്ക്, കാറു കരണ്ട് തിനിക്കുന്ന തുക്കായ ഉയൻ കുന്ന് എന്നോ പ്രത്യേകമന്മുഖം മരതെഴുള്ള കാഴ്ചയാണ് ആ വാതാവരിത്തിൽനിന്നും ഒഴിയാണെന്നു അഭ്യരിക്കുന്നതു്

തേനീച്ചുള്ളടക്കൻ തുപ്പത്തിലുള്ള ക്രോഡരംഭായ ഒരു ചെറുവൈകല്യാഴിക്കമണിക്കു നാലു മാർപ്പിമാസുംഭേദമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നാമലിട്ടിക്കു കോമളമായ ചെവിയ ഒരു തേനീച്ചു അതു ശൈയരത്തിനു ചുവറും ഇരയുകയും അതു മനി ത്രിശ്ശൂളിയിൽ എത്തുപോശി മനിയടക്കകയും ചെയ്യിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മനി പതിനൊന്നടിച്ചു. പ്രതി ഒരുിനേ ചും പിച്ചതിനാശം തന്റെ മുറിയിലേപ്പേജ് പോക്കുണ്ടു് ചെയ്യു.

പിതാവു ചെയ്യുന്നപോലെ പ്രബന്ധിക്കാതെ ശരൂന്തരമില്ലെന്നു വന്നതാണു ഒഴിയിക്കുന്നതു് അതു ഭവനവഹിക്കായും തക്കം ലം മാറിവെച്ചു. ഒട്ടകം ചുവറും ഭോക്കിയതിനാശം അവർഷ്യ മെഴുക്കതിരിക്കുന്നതിൽ. ഇന്നലില്ലാട ചല്ലിക്ക് അവിടെ പ്രബന്ധിച്ചു്, അതിനും അതു തക്കരമായ പ്രകാശത്താൽ വിചിത്രങ്ങളായ അതു പ്രാചീനചുമർക്കുന്നക്കുഴ അഭിഭേദം ചെയ്യു. ജേയിക്കു കണ്ണടച്ച വിദ്യപ്രാപിച്ചു്

വണ്ടിയിലാണ് താൻ ഇങ്ങനെതു് എന്ന വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ജൈഗിൾ തെട്ടിയിണ്ണുന്നു. ദേഹത്തിൽ അസ്പാസ്യവും, അസ്പും ചുട്ടു ഉള്ളതുപോലെ അവർക്കു തോന്തി. കുട്ടിലിൽ നിന്നു് എഴുന്നേറു് അവർ ജനലിന്നുസ്ഥിച്ചു ചെന്ന എറ്റെതെല്ലാ ഗോക്കി. പകൽവെള്ളിച്ചേതോട് തുല്യമായ പ്രകാശം പുറത്തുണ്ടായിരുന്നു. ജനലിനു് അടയ്ക്കു നിന്നിരുന്ന പുരാതനമായ ഒരു വലിയ കാശമരവും, ചേരുതാമരവും വിനീള്ളി വുമായ തുണ്ടലവും അവർക്കു കാണാവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇതിനും അരംതു കടലിലെല്ലാം ചരിത്രത്വപാഠിയിരുന്നു ഒരു ചെറു പനം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. കടൽക്കാറു് ഇരുച്ചടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വിനീള്ളിസമ്മുഖി അതിന്പുറത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഈ തിനു തെങ്ങളുടെ അതിന്തിയായി കടൽത്തിരകൾ വെള്ളിച്ചിലന്നുകൂടം അണിയിച്ചിരുന്നു തുകായ വെള്ളിക്കുകൾ നിന്നിരുന്നു.

ജനലിനു കീഴിലുള്ള മല്ല അതിനും ലളിതമായ പരിമാളം രജനിയിലേല്ലാം ഉപേമിച്ചു. ലവണ്യാലത്തിനും ശസ്യം ചെണ്ടപ്പുത്രത്തിനും നൃമണാതോട് കല്പിക്കുന്നു. ആ മധുര വായു ശ്രദ്ധിച്ചുപോഡി ജൈഗിനിനു വളരെ അതുപൊസം തോന്തി. വളരെ കുറയ്ക്കുന്ന രാത്രിയുടെ കഴിവും സ്ഥലങ്ങളിൽ ജന്മു ക്കുളം അല്ലപ്പോൾ കുളിക്കുളം ചലനങ്ങൾ നിരുത്തിവിളിന്നുതു് അവർക്കു കേൾക്കാമായിരുന്നു. കയംനിഴലുകൾക്കു തുല്യം വൻവാവകൾ തോട്ടത്തിൽക്കൂടിടുന്ന കുടുക്കുവായി. ഈ അത്രത്തുപെട്ടിക്കുളം ഒരു അംശമാണു് താൻ എന്നും, തനിക്കു് ഇവയെല്ലാം എഴുന്താ സുചന നാല്പുകയും നേന്നും അവർക്കു തോന്തി. ഒരു വിശ്രഷ്മായ കുടയോരും ഒരു ജീവിക്കുന്നതു നേന്നാണേന്നുള്ളു ഒരു പ്രത്യേകബോധവും അവളിൽ നിന്നിരുന്നു.

പ്രായേന്ന, അവയ്ക്കുമായി, അവർ പ്രണയത്തെക്കരിച്ചു മനോരാജ്യത്തിൽ മഴക്കവാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ തനിക്കു രേഖയിൽവാൻ പുള്ളിസപാതയ്ക്കു മുകളിൽ തന്നതാനറിയാതെ

അവർ അതിനെപ്പറ്റാറി പലപ്പോഴം ചിന്തിച്ചിരുന്നു. കാല വിളംബമന്ത്രം തന്റെ കാടുകനെ കാണുവാൻമുന്നിനിക്കു സം ധിച്ചേജ്ജും. അദ്ദേഹം എന്നെന്നയുള്ളവനായിരിക്കും? അതു തനിക്ക് അറിഞ്ഞതുടാ. അതിനെപ്പറ്റാറി താൻ ആലോച്ചിക്കുമ്പോൾ സമിപ്പി. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹംതന്നെ, അദ്ദേഹംയുള്ളൂ. സപ്പാതമനാ താൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹമിക്കമെന്നും സവുന്നുകാരേണ്ണയും അദ്ദേഹം തന്നെ സംരക്ഷിക്കമെന്നും മാറ്റുന്ന അവർ അറിഞ്ഞതി കുമ്പോൾ. ഇതുപോലെ ചല്ലികയുള്ള റിംഗവേളകളും തന്നെ റണ്ടുപേരും തനിച്ചും ഉലാത്തവാൻ ഫോഷൻ. കരണ്ണർഥ കോൺട്ട്പിടിച്ചുകൊണ്ടും, മുകരായും, പരസ്യരും പുണ്ണമായി യോജിപ്പുള്ളതിനാൽ തങ്ങളിടെ വിചാരങ്ങൾ ആരന്നോന്നും ഉംഗിച്ചിരിഞ്ഞുകൊണ്ടും തങ്ങൾ നടക്കി.

അതു കാടുകൾ അവിടെ തന്റെ സമീവത്തുള്ളതുപോലെ വെച്ചുന്നും അവർക്ക് തോന്തി. അകാരണമായി, അസ്സുശ്മമായ ഒരു കാമവികാരം അവളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതു മനോരാജു തന്ത തന്നോടന്നുന്നുനു എന്നും യഥാർത്ഥതോന്തിക്കമാറ്റും അവർ തന്റെ മാറിൽ കരണ്ണർഥ അമർത്തി. പെട്ടുനൂളുവായ ഒരു ഇളിതന്നെന്നാൽ തന്റെ കംിളിയും ലാളിക്കുന്നതുകണ്ടു കാടുകൾ നീറംപുലികളും യഥാർത്ഥതിൽ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു തന്നും അവർക്ക് തോന്തികയും ചെയ്തു.

അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അതു ബംഗ്രാവിനു പുറകിൽ അതു രോ നടക്കുന്ന ശാന്തി അവർക്ക് കേട്ടു. കല്പിതകമ നിരണ്ടിക്കു നു മനസ്സുഭുട്ടിയും അതു യുവതി മായയെ പ്രായേണ യാമാ ത്രുമാക്കിയിരിച്ചും, “അതും അദ്ദേഹമായിരുന്നാലോ?”എന്നു തന്നെത്താൻ ചോദിച്ചുപോയി. സോർക്കേണ്ടും അതു മനഃപ്പുണ്ഠാരം പാദശബ്ദം അവർക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു വേന്തപോരത്തിൽ വന്നുനിന്നും ആത്മിമ്പും ആത്മവുപ്പുട്ടെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. അതു കാലോച്ച വാതിൽ കടന്നപോയപ്പോൾ അവർക്ക് കിന്നിനമായ ഇട്ടാണോഗം ഉള്ളവായി. പിന്നീട് തനിൽ കടി

കൊണ്ടിരുന്ന അതിലുടെ മുഖലാഭം അറാഞ്ചന്തു് അവർമാ മനസ്സിൽചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

അവാന്തരപ്പെട്ട ശാന്തത പ്രാവിശ്വ സാമ്പാനമായി യുക്തിപൂർണ്ണം തന്നെപ്പറ്റാൻ ചീരിച്ചു് അവർ ഭാവിച്ചുടെ ഒപ്പാക്ക വിശദം വാൻ ശ്രൂവിച്ചു. കടക്കരായിച്ചുള്ള ഇംഗ്ലീഷാതന ദിവസാതലിൽ താൻ അപ്രേരിതതോടുള്ളി ഹാക്ക്മെനനുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെന്ന. അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു പുതുവാം തന്മാർക്കണ്ഡം. അതു പുതിയ തക്കിൽക്കൂടുടെ അവർ രണ്ടുവരചു രാഥനുള്ളൂ, മുക്കിന്ത്യക്കൂടുടെ ഇടയിൽ അവർ കൂടിക്കൊണ്ടുള്ളൂ എവർ കാലും കാണും അവരുടെ ചീതാവും മാതാവും സ്കൂൾമാം നിരാരം നായാഞ്ചാം കൊണ്ടു് അവരെ ഫോക്കേഷ്യും, കടവിൽ കാമപ്പള്ളിമായ അരംഗാഗതോടുള്ളി അദ്ദോഹാവും വിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും അവർമാ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെ മഹാരാജ്യത്തിൽ ലയിച്ച അവർമാ അധികം വോരം അവിടെ വിവരക്കാണ്ടു. അപ്പോൾ അപ്പോൾ അവസാനിപ്പുച്ചു ചരുൻ സമുദ്രത്തിൽ മരഞ്ഞു. വായ്പിന്നുറ സാന്തുര കിരാജുകയും ബഹാരുല്ലാം ചെയ്തു. വലത്തു ചശ്മത്തുള്ള കഷ്കഡഭവത്തിൽനിന്നും ഇടത്തു ചശ്മത്തുള്ള കനിഞ്ഞിനിന്നും ഓരോ ഘുബൻകോഴികൾ തുംബി. നക്കലുംഞ്ചാം ഓരോ നായി മനസ്സിൽനിന്നും കരയുകയുംചെയ്തു. ഏകക്കൂതിൽ മരച്ചു വെച്ചുനിന്നെന്ന ശിരസ്സു ഭേദയിൽ ഉള്ളതിന്തെപ്പോൾ ഉശ്രസിന്നു പ്രകാശം അവശേഷ പ്രായേണ പ്രതിഫലിക്കുകയാണ് ചെയ്തു തു് ഉശ്രസിന്നശേഷം മരഞ്ഞേയും, സമത്വമിക്കുണ്ടും, സമുദ്രതേയും ചൊന്നപുശിക്കൊണ്ടു് കഴി ചിതറുന്ന പകലോൻ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടുകൂട്ടുംചെയ്തു.

അപ്പോൾക്കൊണ്ടു ഒഴിയിനിന്നും ആന്തുപിടിച്ചു. അതു അധികമായ ലാഭശ്രൂം കണ്ടു് അവളുടെ പ്രാഥമ്യത്തിൽ ഉന്നത മായ അനുസ്ഥാനം നിബന്ധന. അതു തന്നെ സൃഷ്ടിവാണ്ടപ്പോ! അതു തന്നെ ഉശ്രസു്—തന്നെ നവജീവിതത്തിന്നു ഉശ്ര

സ്തു—തന്നെ. ഇതു ജവിപ്പിച്ചു ഇഷ്ടക്കണ്ണവിമിത്തം അവർ മുഖ്യം യേണ സുംഭിച്ചുപോയി. കരങ്ങളാൽ മുഖം മരഞ്ഞു അവർ മനം കരഞ്ഞതുടങ്ങി.

ശിരസ്സ് പൊക്കിയപ്പോൾ നേരം മിക്കവാറും നല്ലവോ എല്ലാ വെള്ളിയാൽ കൂടിനാവും അല്ലെങ്കിലും തന്നെപ്പോൾ അവർക്കു തോന്തി. ഇന്നത് അടങ്കാതെ അവർ ശയ്യയിൽ ചെന്നാകിടന്നോ അല്ലെന്നേരം മനോരാജുത്തിൽ ലഭിച്ചു കുടകം ഏട്ടുമണിവരെ ഉറന്നുകുഴം ചെയ്തു. പരിചാരിക വാതിലിൽ തട്ടിയതോ, പിതാവു വിളിച്ചുതോ അവർ കേട്ടിരുന്നില്ല. സൗകര്യം കിട്ടിയ ഉടൻ അവർ ആ വെന്നതിനെന്നും പുരാഡാം പരിശോധിക്കവാനായി പോക്കുവും ചെയ്തു.

താൻ കണ്ണതിൽനിന്നെല്ലാം അവർക്കു വളരെ സന്ദേഹം ഒന്നും ഇന്നിച്ചു. അവർ കണ്ണ കാഴ്ചയേക്കാർഡ് അധികം കമ്മനിയമായ ഒന്ന് മനസ്സിൽ കാണാവാൻമുട്ടി സാധിക്കുന്നതു അണംമണ്ണേ. ഒക്കേക്കാത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴിയിനും അവളുടെ പിതാവും ആ പുരയിടത്തിനെന്നും സകല ഭാഗങ്ങളും സന്ദർശിക്കുവും അതിലെ തോട്ടത്തിലുള്ള പോസ്റ്റ് മരങ്ങളുടെ പ്രതാപയുക്തമായ ശ്രേണിയിൽമുട്ടി മെല്ലു നടക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ വന്നതിൽ പ്രഖ്യാതിച്ചു അതിലുള്ള വള്ളുത്തു മാർപ്പണങ്ങളിലൂടെ നടന്നു. പഴിക്ക കൂടുക്കായി കൈ ചെറിയ മുയൽ കാടിപ്പോയി കുറവിച്ചുടക്കിക്കൂട്ടുടെ ഇടയിൽ മരഞ്ഞു. അനേകവധിങ്ങളായി തന്മേജാട്ട് പരിചയമുള്ളവ രേപ്പോലെ കഷ്ടകൾ അവരുടെ അഭിവൃദ്ധനും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഉച്ചക്ക്ഷണത്തിനാരുളം അവർ ചെത്തസ്തമാക്കണമെങ്കണ്ണ തായ ചെറിയ മക്കവറുമണ്ണപും സന്ദർശിച്ചു. യിപ്പോറിൽ, കട്ടിക്കു നിറന്തിനുന്ന ചെറിയ പിടകളുടെ മുഖിൽവെച്ച തന്മുട്ടുടെ വലക്കുശു നന്നാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന മക്കവസ്തുക്കളുടെ നിരക്കും അവർ കടന്നപോയി. കണ്ണത്തുനിടത്തോളം നീലിമയാൺ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ട് അവങ്ങുടെ മുഖിലായി സ

മുദ്രം പരമാക്രിയനിങ്ങനും. ലൈപ്പ്രസ്സിക്കളേപ്പോലെ ജലത്തിനമീതെ ചരിച്ചകൊണ്ടിരുന്ന വൈഴ്വലിപ്പുമരങ്ങളോടുടർന്നിരവ്വികൾ കാണബാനായി അവർ അവസ്ഥയിൽനിന്നും നിലകൊണ്ട്. അവരുടെ വലത്തും ഇടത്തുമായി ഉന്നത്തുംളായ കന്നുകൾ സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു. കരയിൽ കയറ്റി പുതുതായി കീലിട്ടുടരുന്നു പ്രകാശിച്ചകൊണ്ടിരുന്ന ചെറിയ മുക്കുവ എന്നികൾ കടപ്പോള്ളുന്നും അഭ്യുമിഞ്ഞും കിടന്നിരുന്നു. ഒരു മുക്കുവൻ അവരുടെ സമീപത്തു വന്ന കരെ മത്സ്യം അവക്കു കൊടുത്തു. ജൈയിൻ അതു സ്പീകരിച്ചതിനാൽ അവക്ക് ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ താൻ അവരെ ഒരു കടൽസ്റ്റവാരിക്കു തന്റെ വണ്ണിക്കിൽ കൊണ്ടപോകാമെന്നും ആ മുക്കുവൻ പരായുകയും ചെയ്തു. അവർ മരന്നപോകമെന്നു ദയപ്പെട്ടുപോലെ തന്റെ പേരു ജോസഫ് ലൗഡിക്സ് ഫ്രിനാബന്നും അയാൾ വഴിരു ബലപ്പെട്ടതിപ്പാറുന്നു. അതു താൻ മരക്കയില്ലെന്നു പ്രഭു അയാൾ അറിയിച്ചു. അനന്തരം അരുട്ടേമരും ജയിനം പീടിലേജ്ജു തിരിച്ചു. ആ വലിയ മത്സ്യക്കു തന്നെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചതിനാൽ ജൈയിൻ പിതാവിന്റെ വടിയുടെ മല്ലുത്തിൽ അതിനെ തുക്കിച്ചു് അവർ രണ്ടപേരും രണ്ട് കട്ടിക്കളേപ്പോലെ സംസാരിച്ചും, മുവങ്ങളിൽ വിശിക്കൊണ്ടിരുന്ന തണ്ടരു കാഞ്ഞുകൾ കണ്ണുകൊണ്ട് അനന്തരിച്ചു തങ്ങളിടെ വെന്നും സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്ന കന്നുകയറ്റുകയും ചെയ്തു.

അലല്പാധ്യം ഒ

അന്നമുതൽക്കു ജൈയിൻ ആദ്യമുള്ളകരമായ ഒരു സപ്താഞ്ജീവിതം നയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവൻ വായിക്കുകയും, മനോരാജുഞ്ഞിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയും, തനിച്ചു് ആ നാട്ടിനു പുറത്തു സവാറി പോക്കയും ചെയ്തു. സുഗസ്യികളായ സുര

അപാര സൗരഭ്യംകൊണ്ട് അവശ്യമായ മിക്കവാറും മത്തയാക്കിപ്പുമാണ്. കൂദാശയുള്ള കടക്കരായിൽ അടക്കിക്കുന്ന തിരമാലകളിടെ അതുവാം അവളുടെ മാനസത്തെ അതുപ്രസിദ്ധീക്ഷകയും അതിൽശാന്തചിത്രകൾ ഉള്ളവാക്കകയും ചെയ്യും. ഏകാന്തതയോടും താൽപര്യം അവളിൽ ഇനിച്ചിങ്ങന്തിനാൽ സമ്മദ്ദനതെ ഒൻപതിലും എല്ലാനും ചതുവിൽ അവർ പലപ്പോഴും ചെന്ന കിടന്നിങ്ങനും. ചിലപ്പോൾ ചെറിയ കാട്ടമുയലുകൾ അവളിടെ കാഛുൽ വന്ന ചാടികളിക്കമാറും അതു നിശ്ചലയായിട്ടാണ് അവർ അവിടെ ശയിച്ചിങ്ങന്തും. അവർ നടക്കണ്ണോടു വെള്ളത്തിൽ ചരിക്കുന്ന മത്തപ്പണിക്കുപ്പാലെയോ, പറക്കുന്ന പക്ഷികളുള്ളപ്പാലെയോ ലഘുവായി ചരിച്ചിങ്ങനും. തന്റെ വേദനം, അതു കനകൾ, സമ്മദ്ദം ഏന്നിവയിൽ വെച്ച് ഏതിനൊടാണ് തനിക്ക് അധികം സ്നേഹം തോന്തിയിങ്ങനെതന്നും അവർക്കു തീരമാനിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. അവർ നീന്തൽ ചരിഞ്ഞിലിച്ചു കായലുംവും ബൈഞ്ഞും നേടി. മലന്മകിടന്നം കുവശം ചരിഞ്ഞും അവർ നീന്തുന്നോടു തന്റെ നയനങ്ങളിടെ നിറുള്ള അനന്തമായ അംബരത്തിൽ അവർ സ്ഥിരരൂപം പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിങ്ങനും. ചിലപ്പോൾ അവർ വളരെ അകലെ നീന്തിപ്പോം യാൽ അവശ്യക്കൊണ്ടുവരുവാനായി കൈ വൺപി അവിടെ ഏതുകു പതിവായിരുന്നു. അപ്പോൾ വിശദപ്പേക്കാണ്ട് വിവിശ്ശയായും, ക്ഷീണിച്ചും, എന്നാൽ ഉന്നേഷ്ടതൊട്ടം, പുന്നിരിയോട്ടം, അവർ തുല്യയായി വെന്നത്തിൽ വന്നുചെരക്കയും ചെയ്തിങ്ങനും.

അവളിടെ പിതാവു തന്റെ വസ്തുക്കളിടെ തുച്ഛിയിൽ അലുപതിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുതും. പുതിയ രീതിയിൽ തുച്ഛിചെയ്യുവാൻ ആലോച്ചിച്ചും, പുതിയ കഷ്കോപകരണങ്ങൾം ഉപയോഗിച്ചും, ഇവയെ അവിസ്പാസിക്കുായ ചില കഷ്കരക്കൊണ്ട് ഉപയോഗിപ്പിക്കുവാൻ ആമിച്ചും അംദ്രഹം കാലം കഴിച്ചതുടി. പലപ്പോഴും മുഖവന്നാരോടുള്ളി അവ

രിൽ കയവനെന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം കരാ ദിവസങ്ങൾ തു ടരെ മത്സ്യംവിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു പതിവാണ് ഒരുപി സം മുഴവനും വെള്ളുത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന വലകൾ എടുക്കുന്ന തു കാണുവാൻ ചന്ദ്രൻ ഉടിക്കുവോം അദ്ദേഹം ചുണ്ടുടിം. ഉഷ്ണസ്ഥാനം, മരണിയങ്ങളായ വെള്ളു ടർബുട്ട് മത്സ്യം നിറ ഞെടിക്കുന്ന സ്വന്തം വണ്ണിയിലും എന്നവേണ്ടാ, സകല വസ്തു കുളിച്ചും കടലിനമീതെ ഉയൻ പ്രകാശിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേ ഹം അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്യും.

പ്രഭോ തന്റെ പരിചാരികയായ രോസലിയറ്റ് ക തീരു താങ്കിക്കാണ്ടു ഭൗതികത്തിൽ അന്ത്യാട്ടമിണ്ടാട്ടും ലാത്ത കയോ, ഉല്പാതത്തിൽ ഇങ്ങനു വിലയേറിയ കമ്പിളികൾ ചു തച്ചുകൊണ്ടു മനോഹരമായ ചിത്രപ്പുണി തുന്നകയോ ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഉരുട്ടുക്കുണ്ടായിരുന്നു ഇങ്ങനും അവർ ചുറ്റേതു ജീ സംബന്ധിപ്പോകാതെയും ഇന്നുണ്ടുണ്ട്.

ആ പ്രഭീക്ക മഹോദരരോഗം വരുവാനിടയുണ്ടെന്ന ഡോക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു നിസ്സനേഹമുഖ്യ കയ തീരുമാനമായി ആ സ്കീസപ്പീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുമേണ തന്റെ രോഗത്തെ പ്രായേന്ന കുത്തരം അഭിമാനത്തോടെ അവർ പരിശോധിച്ചു. തനിക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം സ്പഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിശേഷരാഗമാണ് അതു എന്ന തോന്തികമാ റു ആ സ്കീ അതിനെപ്പറ്റാറി സംസാരിച്ചും വന്നു. അനുഡോ കൂർഖാർ തന്നെ പരിശോധിച്ചു രോഗം മറുവല്ലതുമാണെന്നുന്ന കണ്ണപിടിച്ചേജ്ജു എന്ന അവരെക്കാണ്ടു തന്നെ പരിശോധിപ്പിക്കുവാൻ അനുബദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതുവെന്നും അതുമാ ത്രം ദ്രോഗമായി അവർ തന്റെ രോഗത്തിൽ വിശ്രപസിച്ചുകു ഞു. അവക്കുടുത്തുപോലെ പ്രഭും ജയിനും “അമ്മയുടെ രോ ഗ” തന്തപ്പരാറി പറയാറുണ്ടായിരുന്ന താനും.

ആ മുഖ കരിക്കൽ സൗന്ദര്യവത്തിയും വിശ്വോച്ചുടി പോലെ കുശാഗ്രിയും ആയിരുന്നു. നൈപ്പുംജിയാണ് ചുക്ക

വത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തുള്ള ഭാരോ പരിപ്പീൽസമുദായസ മേഖലാവസരങ്ങളിലും അവരുടെ അഴിക പ്രശംസണ്ണ പാത്രി വൈച്ചിരുന്നു. റോവല്യൂക്കളിലും ശായകകവിശായ ബോർഗൈ ടെ കവിതകളിലും സദാ വായിച്ചു് അവർ വികാരവരയായി സപ്ലൈഡിനിയായിരുന്നിരുന്നു. പ്രായാധിക്രമത്തിൽ ഏ ത്രിയ ആ കാലത്തു് വാർട്ടർഫോറ്റുടിന്റെ മഹാവീഞ്ഞ ചരിത്രം പ്രായികകളിലായിരുന്നു. അവർ താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്

മഴയുള്ള ദിവസങ്ങൾിൽ അവർ മുകളിലത്തെ റിലയി ഘൂഷി ഇരിപ്പുമായിരുന്നു ഇരുന്ന തെന്നു എറാറും വിലയേറിയ സ്കാരകങ്ങളെ “വായിച്ചുറോഷക്” പറാബായിരുന്നു. മാതാ പാതാക്കന്നായും, വിചാരത്തിനാമ്പു്, തന്താഹായ പ്രദിവം തനിക്ക് അംഗ്രേജുടെ കര്ത്തകളുായിരുന്ന പ്രായേൻ ആ സ്കാരകങ്ങൾ. കണ്ണുവിൻ വീഴ്ക്കെകാണ്ട് അഥ സ്കീ അവവെല്ലാം അത്രുംമുതൽ അവസാനംവരെ വായിക്കും. പലപ്പോഴം ജീ യിൻ മാതാവിന്റെ സമീപത്തിലെന്ന് അഥ എഴുത്തുകളെല്ലും ബന്ധിച്ചുള്ള അവരുടെ പ്രാവൃത്താഭ്യർഥ കേള്ക്കെന്നാരിക്കും. അതിനാൽ മാണസ്യത്താഭ്യർഥന ഈ കര്ത്തകളുടെ വിചാരത്തു മായ വികാരവരത്തും അവജ്ഞിലും നിരണ്ടുവന്നിരുന്നു. നമ്മു ടെ പുസ്തകരു പഠിയ്ക്കുന്ന വാക്കുകൾതന്നെ ആയിരുന്നു അവ; കെട്ടവിലത്തെ പുതിയവരം കെട്ടവിലത്തെ സ്കീഡോട് ഈ വാക്കുകൾതന്നെ ചരിയുകയും ചെയ്യും. പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ കര്ത്ത കുല തെന്നു സ്വന്തം അലാറാഗാനാഭവത്തെ അത്രുക്കാംക്ഷിപ്പം പൂം പ്രതിക്രിയക്കുവാൻ ജീയിനാരുളേപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ങ്ങ ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു തോട്ടത്തിന്റെ അറാറത്തുള്ള ഒരു ബന്ധനുകളിൽ ഒന്നിൽ അവരു രണ്ടുപേരും വിനുമാച്ച കൊണ്ടാരിക്കുന്നോരു ക്കു വാതിരി നേരെ വരുന്നതു് അവരു കാണുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അവരു അഭിവൃദ്ധിച്ച പുഞ്ചി റായിട്ടുകൊണ്ട്, ക്കു പ്രസന്നസ്വരത്തിൽ “കൊള്ളാം! സി വംതനെന്നുണ്ടോ?” എന്ന ചോദിച്ചു. ആ ദേശത്തെ വികാരി

യായിരുന്ന അദ്ദേഹം. എല്ലാ നാരിമാരുടും കാണാവുന്ന മെഴുലികമായ മതപ്രതിപത്തി പ്രപ്രീക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതല്ലോതെ, അവർ പള്ളിയിൽ പതിവായി വോക്കുകയോ, പാതിരിമാരു അധികം ബഹുമാനിക്കുകയോ ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. തന്റെ ദേശത്തെ വികാരിയായ വിക്കോവാ തിരിയോട് തുൻ ലജ്ജാകരമായ വിധത്തിൽ ഉപേക്ഷ കാണിച്ചിരുന്നു എന്ന പ്രപ്രീക്ഷ തോന്തിയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണപ്പോരും അവർ ലജ്ജകാണിച്ചു. അതുകൊണ്ടും അവർ തന്റെ ഉഭാസിവാതല്ലു സമാധാനം പറയുവാൻ തുടങ്ങി. മുണ്ടാവാനായ ആ വട്ടക്കാരൻും അവകട്ടെ ഉപേക്ഷനിമിത്തം ധാരാതൊക്കെ കല്പനിയും തോന്തിയിരുന്നതായി അദ്ദേഹം ലാഭിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ജൈയിനിനെ സുക്ഷിച്ചുനോകി അവഴിടെ ദേശവന്നതെയും സൗഖ്യതെയും കിടിച്ചും അവ ഒഴി അഭിനവിച്ചു. തന്റെ തൊപ്പി ഫിടത്തു് അദ്ദേഹം വളരെ വലുതായ കര തുണിക്കൈലേസുകൊണ്ടും നന്നാറിയിൽ പോടിഞ്ഞിരുന്ന സേപ്പക്കണ്ണമും തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ആരോഗ്യദിഷ്ടിവരുടെ നിറവും സ്ഥലിച്ച ദേഹവും ഉള്ള ആ വൈദികൻ പ്രസന്നനാം, സംഭാഷണപ്രായനാം, സത്യവാനം, ഔദ്ധുംഖാലിയും ആയിരുന്നു. അവിടെത്തെ ക്രാക്കടെ ജീവിതസംഖ്യാത്മകനിന്നും അസംഖ്യം കമകൾ അദ്ദേഹം അവരെ പരാഞ്ഞുകൊണ്ടപ്പീം. വളരെ കാലമായി പ്രപിയും പുതും പള്ളിയിൽ പോകാതിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം നന്നാതന്നെ സുചിപ്പിച്ചതുമില്ല. കരുംസുമംത്തിൽവെച്ചു വേണ്ടതിലധികം മതാനുജ്ഞാനങ്ങൾകൊണ്ടും മണിഞ്ഞിരുന്നു ജൈയിനിനു പാതിരിയുടെ ഇം നില അതുയികം തുള്ളികരമായിതോന്നി.

പ്രി അവിടെ വന്നു. പാതിരിയോട് മന്ത്രാദയോടും സ്നേഹാവന്നതാടംകൂടി അദ്ദേഹം ചെതുമാറുകയും വൈക്കുന്നതെത്തെ ക്ഷണത്തിന്റെ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്കീച്ചുഡാരോടു് ഇടപെട്ടു് അവരെ തങ്ങളിടെ പാ

ടിലാക്കന്തിനു ശീലിച്ചിരുന്നവരായ പാതിരിവർത്തിൽ ഉള്ള ഒരാളുമ്പോലെ അദ്ദേഹം മുഹമ്മദനു സന്ദേഹിപ്പിച്ചു. പ്രിങ്കലണ്ടിട വംശവരവും കാണാപ്പാം പറിച്ചിരുന്ന പ്രബോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതാധികാരാത്രത്തിക്കു തുടർന്നു പ്രിങ്കന്നാർ വസ്ത്വവകം താമസിക്കുന്നതോ എന്ന പാതിരിയോട് ചോദിച്ചു.

പാതിരി—ഉണ്ട് ഡെലമർപ്പി ഉണ്ടെല്ലോ! എന്ന അദ്ദേഹ തന്ത നിഃഖലക പരിചയപ്പെട്ടതിന്തരാം.

പ്രബോ—ലമർ—എറിലേജോ?

പാതിരി—(തലക്കിച്ചുകൊണ്ട്) അരതേ. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ മരിച്ച വയസ്സുംപ്രിഥവിന്റെ മകൻ. ആശുപദവം നിഃഖല കാമ്മിക്കമായിരിക്കും.

പ്രബോ പിന്നെയും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. പിതാവിന്റെ കടങ്ങൾ വിട്ടിയതിനശേഷം തന്റെ വസ്ത്വകളിൽ കൂനിനെ പിരുവ് തന്റെ തുഷിസമലങ്ങളിട പാട്ടംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഉവജിവിക്കുന്നതു് എന്ന് അവർ പാതിരിയിൽനിന്നും മഹസ്തിലാക്കി. ലോകത്തിൽ കൈ നല്ല നില മുഖംവാനം, തന്റെ കുലത്തിനു് അനന്ത്യോജ്യയായ കൈ കുലീനയെ വിവാഹം ചെയ്യാനം, ഭാവിയിൽ ശേഷിയുണ്ടാക്കുന്നതോടെ കഴിയുന്നിടത്തോളം പണം സന്ധാരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു മിതമായും പിവേകപൂർവ്വം ജീവിതം കഴിച്ചുള്ള ക്രിയാക്കനു കൈ യുവാവായിരുന്ന അദ്ദേഹം.

പാതിരി—അദ്ദേഹം കൈ സരസനായ യുവാവാണു്. പക്ഷേ നാട്ടിന്തുറന്തരു ജീവിതം അദ്ദേഹത്തെ മുഖിപ്പിക്കുന്ന എന്നാണു് എന്നിക്കു തോന്നുന്നതു്

പ്രി—അദ്ദേഹത്തെ ഇവിടെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരണം. തുടക്കിടുന്നതെങ്കിലും അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖിയു കുറയ്ക്കുമെല്ലോ.

അനന്തരം അവർ മറ്റു വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കാപ്പി കടിച്ചതിനശേഷം ആ തോട്ടത്തിൽ

നടക്കവാൻ പാതിരി അവരോട് അനന്വാദം ചോദിച്ചു. താ നംതടി വരന്നാണെന്ന പ്രുഡ് പറഞ്ഞു. അവർ രണ്ടുപേരും സാ വധാനത്തിൽ അതിലുള്ള വഴിയിൽക്കൂടി അന്നോട്ടുമിന്നോട്ടും നടന്നു. അവരുടെ മഹായകർമ്മ—കന കെടിയതും ശോഷിച്ചതും, മഹാരാജാ കൂടുകിയതും കൈ കുമിൽപ്പോലെ ഉങ്ങണ്ടതും— ചുമരിൽ പതിച്ച ഹാസ്യത്രുപ്പമാണ്. ഒട്ടകം ആകാശത്തിൽ അവസാനമായി നോക്കിക്കൊണ്ടു പെട്ടെന്ന പാതിരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ഈ കാഴ്ച—ആകാശവും നക്ഷത്രങ്ങളും— കരിക്കലും കൈത്തനം മുഖിയുണ്ടാക്കുന്നു,” അനന്തരം സ്രീക്കോട്ട ധാരു പരമ്പരാഗായി അദ്ദേഹം അക്കദേഹജ്ഞ പോക്കുയും ചെയ്തു.

അശ്ലൂപം നം

അടുത്ത തൊയറാഴ്ച പാതിരിയെ ബഹുമാനിക്കവാൻം കൂടിണ്ടെ ഉപയോഗക്കുള്ള പരിഹരിക്കാനമായി പ്രിഡിയും പു ഗ്രിയും കബ്യാനഞ്ചു പള്ളിയിൽ പോയി. ആ കമ്മത്തിനശേഷം പാതിരിയെ ഉച്ചടക്കണമെന്നും വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോകാം എന്നു ഉദ്ദേശിച്ചും അപരം അദ്ദേഹം ഘറ്റത്തു വരുന്നതുവരെ കാത്തുന്നുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരം അതിവരിചയമുള്ളവന്നപ്പോലെ പിടിച്ചിരുന്ന ദീശ്വർക്കായ നം വിശിഷ്ടഭാവമുള്ളവനമായ കൈ യുവാവും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ രണ്ട് സ്രീക്കോട്ടുയും കണ്ണപ്പോൾ ആ സന്നാഡാവത്തോടെ പാതിരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഈതു വളരെ ഭാഗ്രമായി. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരോടും ദയലമർപ്പിവിനെ പരിചയപ്പെട്ടത്തുവാൻ അനാവദിക്കണം.”

ആ യുവപ്രുഡ് കുമിളും അവരുടെ പാതിരിയെപ്പെട്ടവാൻ താൻ ദീശ്വർക്കാലമായി അനുഗ്രഹിക്കുന്ന എന്നപറഞ്ഞു. അനന്തരം അദ്ദേഹം അവരോട് മടിക്കുടാതെ സംഭാഷണം ചെയ്തുടങ്ങി. സ്രീക്കോട്ട ആകാശിക്കുകയും പുതഞ്ചനാരിൽ ശൈ ജനി

പ്രീക്ഷകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ കൈവനായിരുന്ന അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതുചൂതണ്ടു തലമടറിയും, മനസ്സുഭവും ഏറാക്കാൻ വിഷാദപൂർവ്വമായ മുഖാവദും, മനോമരണങ്ങളും വലിയതുമായ ഇങ്ങനെ നേരുങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രദീപിയും, കൂടിൽ തന്റെ കഥാസുപെട്ടി വെച്ചുകൊണ്ടു തെക്കുവിൽക്കുടി നടക്കുന്ന തയ്യർക്കാരിയും കൗപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുന്ദരവദനവും സുഖരീംവും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. കുമത്തിലധികം സെസമയ്യുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താടി സുചിപ്പിച്ചതും

പരസ്യരം ഉപചാരവചനങ്ങൾ പരംത്തതിനശേഷം അവർ തന്മീരു വിരിഞ്ഞുവോയി. രണ്ടുവിബസം കഴിഞ്ഞും ബലമർ അവരെ ആരുളുമായി സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്നു. പ്രിയൻറെ തോട്ടം, വേഗം, അതിനടക്കത്തുള്ള നാട്ടിന്പുറം, ഇവ യെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽ അതുഡികും സന്ദേഹം ഇനിപ്പിച്ചു. സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കും ഇടയ്ക്കിടെ അദ്ദേഹം ജെയിനിൽ ദൃശ്യി പതിപ്പിച്ചു. ബഹുമാനവും സ്നേഹവും നിരംതിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടം കാണുന്നോടു അവർ ഒരു ക്രിയാവിഭാഗം തോന്താതെക്കിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പ്രഭ്രാംഘിയുമായി അതിവേഗത്തിൽ ഇണ്ണണ്ടി. അവക്കും അറിയാവുന്ന എല്ലാ കാട്ടംവാദങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനും പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കാട്ടംവാദങ്ങളെല്ലാം തനിക്കു പരിചയമില്ലാത്ത ഇന്നത്തെ അംഗങ്ങളുടെ ചെറുകമകൾ അദ്ദേഹം പരംതു പ്രോംഭം അരതു് അവരെ വളരെ രസിറ്റീച്ചു. ഈ പ്രിയന്റെ സെജ്ഞിയും സുഖവിച്ഛ ജീവാദങ്ങൾ, വിവാഹങ്ങളും, മരണങ്ങളും അനേകം മണിക്കൂർ നോറ്റേറ്റപ്പേരും അവർ രണ്ടുപേരുടെയും സംഭാഷണവിഷയമായിത്തീർന്നു. അതു ബഹുവിഭാഗം സമീചത്തു താമസിക്കുന്ന കാട്ടംവാംഗങ്ങളുടെ ചീല വിവരങ്ങൾ, അനന്തരം, അദ്ദേഹംപ്രഭ്രാംഗിനോട് പരംതു കേൾപ്പിച്ചു. തനിക്കു പരിചയമില്ലാത്ത പല നഭോദയങ്ങായ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നും അദ്ദേഹം പരിചയമായിരുന്നില്ല. അനന്തരം രണ്ടു സ്ത്രീകളും മരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്നെപ്പറ്റി അ

പ്രീ അ യവാവിനോട് ചോദിച്ചു. പ്രപൊഡ വിതാവിന്റെ കു അത്തമിത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ തോട്ടുടി അവർ രണ്ടുപേരും അവരെപ്പുറാറിയുള്ള പല സ്നേഹകളും പറയുവാൻ തുടങ്ങി. അ സ്കീഡ് അവയുമുകരമായ കാമ്പശക്തിയിൽഭായിരുന്നു. സങ്കലനായ വംശവരമ്പരാവരാവും കൂടാരുകളിൽക്കൂട്ടി കരിച്ചും തെരാതെ അവർ സബൈയ്യും ചരി നാഡാണ് ചെസ്തുതി.

പ്രപൊ—(പേട്ടുന്ന്) തൊൻ ഇടയ്യും കന ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ചെ; നിങ്ങൾ സോണ്ടവാ ഡെവർഹർമ്മുറിനെപ്പുറി കേട്ടി കുണ്ടാ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്ത മകൻ ശൊണ്ടഡേ കു മിസ്സ് ഡെക്കുർസിലിനെ കല്പാനം കഴിച്ചു. അവൻ തുർസിൽ തുർവ്വിൽവംശത്തിലുള്ളവളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏല്പാറിലും ഇളയ മകളും ഏന്റെ കു ബാധുവുമായ മിസ്സ് ഡെലറോഷ് ഹാബട്ട് ക്രിസ്ത്യാനിൽ താമസിക്കവാൻ പോയി. അവളുടെ അച്ചൻ ഏന്റെ അച്ചൻ കു അ തമമിത്രമായിരുന്നു. റിങ്കുട്ടിനേയും അച്ചുനെന്ന അദ്ദേഹത്തിനു പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം, ഇല്ലോ?

ഡെലമർ—പരാചരാമുണ്ടായിരുന്നു. നാട്ടവിട്ടുപോയ അച്ചും മകൻ വാസ്തവായ അദ്ദേഹവുമണ്ണു ഡെക്രിസാന്തേ?

പ്രപൊ—അതേ, ഏന്റെ കൊച്ചുമയുടെ ഭർത്താവായ ഏറാടി പ്രഥ മരിച്ചതിനശേഷം അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു. അദ്ദേഹം വൊടി വലിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ട് അവർ അതിനാ സമതിച്ചിരുന്നില്ല. ഇടയ്യും കന ചോദിച്ചുകൊണ്ടെട്ട്; വിലപാക്കടംവകാർ ഇപ്പോൾ ഏറ്റു ചെയ്യുന്ന എന്ന റിങ്കുട്ടിനുകരിയാമോ? കു വലിയ കുടംബ ദിവസത്തിനശേഷം 1813-ൽ അവർ കുരെൻ വിട്ട് ഹാവേ സിൽചെന്ന താമസിച്ചു. അതിൽപ്പുന്നിട തൊൻ അവരെ പ്പറ്റി കനം കേട്ടിട്ടില്ല.

ഡെലമർ—കതിരപ്പുറത്തിനുവീണ് വയസ്സുംപ്രഥ മരിച്ചു ഏന്നാണ് ഏന്റെ കാമ്പ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കു മകൾ

കു ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ കല്പാണം കഴിച്ചു. മറൈ മക്കളേയും മരാരായ വിദേശിയാണ് കല്പാണം കഴിച്ചതു് അയാൾ ഒരു ധനികനായ കച്ചവടക്കാരനാണ് അത്രും അവരെ പാട്ടിലാക്കിയതിനശേഷമാണ് അയാൾ കല്പാണം കഴിച്ചതെന്നാണ് അത്രുകൾ ചായുന്നതു്.

തണ്ണേഴ്സ് മാതാപിതാക്കന്നാക്ക് അടയ്തെ പരിചയരുണ്ടായിരുന്നവരുടെ നാമങ്ങൾ അവർ രണ്ടുവേദം സദാ പറ ഏതുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരേ വർദ്ധത്തിലുംപ്രേക്ഷവരും, ഒരേ അതിൽ സോളിളും അഭിജാതരുമായിരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണ് ഇവക്ക് ഇം നാമങ്ങൾ വഴുതെ അത്രമാണ്ടഞ്ചുഡായിതെന്നാനിയതു് ഒരു പദ്ധേ, അതു യവനുള്ളവും പ്രദേശിയും അതു തോട്ടത്തിൽ സമീപ തതിക്കന്നു് അവരെപ്പുറി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അനുരാജുങ്ങളിൽ അവർ, ഇവർ എത്തുചെയ്യുകയാണെന്നും ഇവർ എന്നെന്നുംവരാണെന്നും ചിന്തിച്ചു് ഇവരെപ്പുറി സംഭാഷണം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നിരിക്കാം.

മഹത്മാഗാന്ധി യാമാസ്ഥിതികത്പരം ഇല്ലാത്തതായും ഫിലിപ്പിയിരുന്നവരും, വിരാലങ്ങളായ അന്തഃസ്വാദം ഇല്ലവന്നുമായ പ്രദേശിനാകട്ടെ, താൻ കരിക്കണ്ണം കണ്ണിട്ടില്ലാത്ത വരും മുലാൽ താൻ കാണുവാനിടയില്ലാത്തവരുമായ ജനങ്ങെ ദൈക്ഷിച്ചും അതു സംഭാഷണത്തിൽ റസം തോന്തിയിരുന്നില്ല. സമീപമുള്ള കട്ടംബുദ്ധുറു ശരദേശം തുട്ടതലായി കൂന ചോദിച്ചു. പ്രദേശിനം പ്രദേശിക്കം സദസ്സിക്കവാൻ കൊഞ്ചാവുന്നവരായി മുന്നു കട്ടംബുദ്ധുരുമാരുമേ സമീപത്തും എന്നു് അതു യവാവു മറുപടി വരുത്തു. നോമ്മംബിയിലെ പ്രദേശം കല്ലേഴ്സ് തലവനാണെന്ന സ്വന്നം പരിഗണിച്ചിരുന്ന കൂട്ടിലിഡൈപ്പും, വളരെ നല്ലവരും എന്നാൽ അനുരോധയിക്കം ഇടപെടാതെ വസിക്കുന്നവരുമായ ദേശങ്ങളും അപ്പും ഭാസ്ത്രം, ഒരു കായലിനാൽ ചുറവെപ്പുട്ടെന്നല്ലായിരുന്നു എന്ന തന്ത്രം നായാട്ടബുദ്ധാവിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന ചുവീൽ പ്രദേശും അതിരുന്ന പ്രസ്തുത മുന്നു കട്ടംബുദ്ധക്കാർ. തനിക്കുമാ

അം കയ പ്രത്യേകാരത്മം വഹിച്ചിരുന്ന എന്ന തോന്ത്രിക്കുന്ന കയ നോട്ടം ജീയിനിൽ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒട്ടകം ആ യു വാവു ധാരുവരണ്ണ പോക്കുയുംചെയ്തു.

അരദ്ദേഹം പ്രത്യേകസാമ്പൂമിള്ളവരം മന്ത്രാലക്കാരരംഗം യു കയ യുവാവാശനന്ന ജീയിലാബന്നർ മാതാവു് അഭിപ്രായ പ്പെട്ടു. ഇതിനോട് പ്രതി യോജിക്കുയുംചെയ്തു.

അരട്ടത്താഴു അരദ്ദേഹത്തെ അവർ വൈക്കുന്നരത്തെ ക്ഷേ സ്ഥാനത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. അശ്റിനംഗങ്ങൾ അശ്റദേഹം പതിവായി അവിടെ വന്നകൊണ്ടിരുന്നു. പലപ്പോഴിം വൈക്കുന്നരം നാ ലുമന്നിക്കു് അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തു്, പ്രദീ തോട്ടത്തിൽ നടക്കവാൻ പോക്കുപോർ അവക്ക് അക്കന്പടിസേചവായും നാ. ചിലപ്പോൾ മാതാവിന്നർ മറുവശത്തായി നടന്നകൊ ണ്ട ജീയിന്നു അവർ രണ്ടുപേരുംതുടി പോയിരുന്നു! ആ യു വാവു ജീയിന്നോട് സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാലും ആ യുവാവിന്നർ കൃത വില്പിസിലു തുല്യമായ രോഗുങ്ങൾ പല പ്പോഴിം ആ യുവതിയുടെ വിലവായനങ്ങളിൽ നോക്കി സരേ ശങ്ങൾ നില്ക്കാതെയുമിരുന്നില്ല.

ചിലപ്പോൾ അവർ യിപ്പോറലേജ്ജു പോയി അവിടെ തത്തെ കടപ്പറത്തു നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കയ ദിവസമുഖാവര അവിടെ നടന്നകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ലസ്റ്റുക്കു് എന്ന മുക്കു വൻ അവരോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു്: “കാരു് ഈ ഭാഗത്താ യതുകൊണ്ട്, അവിടെത്തോള്ളു മഹാസുഖാശകിൽ നമ്മു് എപ്പോൾ പ്പും എപ്പെട്ടുകായിലേജ്ജു വണ്ണിയിൽ പോകാം.” ഇതു കേട്ടു ജീ യാണ് കൈകൈക്കു്, “ഹാ! അംഗ്കൂ! നമ്മുക്കു പോകാം!” എന്ന പറഞ്ഞു. യുവാവായ ലമരാവോട്, “വാഞ്ചുമ്പു എന്നു പറയു നു് നമ്മുക്കു് എപ്പെട്ടുകായിൽവെച്ചു് ഉച്ചക്ക്ഷേമം കഴിച്ചു ചെടും?” എന്ന പ്രതി ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം അരാം സമ്മതിക്കും ചെയ്തു.

ലസ്റ്റുക്കിന്നർ അരുംലും കണ്ടു രണ്ടു മുക്കുവർ അവിടെ വന്നു. അവർ ചെറിയ വണ്ണികളിൽ നീനിനെ കടലിൽ വലി

ചുറക്കി. അതു രണ്ട് പുതഞ്ചാരം യുവതിയും അതിൽ കയറി. രണ്ട് മക്കൾക്കും അതിനെ നീക്കുകയും ചെയ്തു. കടലിൽനിന്നു ഷറബ്ദപ്പെട്ട ഒരു ലഘുവായ മന്ദാരത്തെ വെള്ളത്തിനേരു ഉപരിശേഷത്തു ചെയ്തുകൊം ഉണ്ടാക്കി. പാൽ വിരോധയുടെനെ അതു ചെരിയ വണ്ണി ഉന്നതവെള്ളങ്ങൾക്കെല്ലാം പുരകിൽ വിച്ഛിംബേ ആശാനതമായി മുന്നോട്ട് പ്രോക്കകയും ചെയ്തു.

എഞ്ചെട്ടു എന്ന ചെറിയ തുറമുഖത്തിനുമുകിൽ നിന്നു അന്നത്തും, തിരമാലകൾ കരണ്ടിരുന്നതും, ലവണ്യജലക്കണ്ണ ദൈർഹ്യം അടിച്ചുംകുന്നതും ഭീമഗജാകാരമുള്ളതുംഥായ പാറ അച്ചി രേണു അവശ്യം ദ്രോതായി കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. തരംഗജും ലവണ്യജല ശബ്ദത്താൽ ചെവിക്കു മാറ്റും സംഖ്യിച്ചുംകുന്ന ജീവികൾ ദ്രംതു സുക്ഷിച്ചുവോക്കിരുന്നിരുന്നു. പ്രോക്കത്തിൽ ധമാന്തരാമണിയകതയുള്ള മുന്ന സാധ്യന്തോൽ ഉണ്ടെന്നും അവർക്കു കഥാനി. വെള്ളിച്ചും, അതുകാശം, സമുദ്രം എന്നു പയാറിയും അവ. കൗത്തതം സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. പുക്കാൻ പിടിച്ചുംകുന്ന സ്വർണ്ണിക്കും ഇടക്കിടെ ഒരു കൂപ്പിയെയടക്കതും കളിച്ചും അതിനുനിന്നു കടക്കുകയും, അനന്തരം കളിക്കലും തീരനാതബല്ലുന്ന തോന്തിച്ചു ഒരു വെച്ചപ്പേരും വലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കൂപ്പത്തിലും പോകിരുന്നു പ്രാണി തനിച്ചും കരറാത്തും ഇരുന്നിരുന്നു. തന്നെ രണ്ടുവേദം വശത്തോട് വശം ചേന്നാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്നും അരിഞ്ഞത്തെപ്പോൾ യുവപ്രഭവിനും ജീയിനിനും അവ്യുക്തവും അനന്തരകരവുമായ ഒരു അസ്ത്രം സ്വീം ഉണ്ടായി. അഭ്യന്തരമായ ഒരു ശക്തി, ക്രോസ്മയത്തു ദാരംബം ഉയർത്തി അന്നോന്നും പരിഞ്ഞായിരുന്നുവാൻ അവ രേ നിശ്ചയിച്ചതുവോലെ തോന്തി. യുവാവു വെച്ചപ്പും പ്രാതാവനാം യുവതി സുമുഖിയും അരയിരിക്കുന്നും, പ്രായേന അവശ്യം ഉണ്ടാകാറുള്ള കൊത്തുകം അവരിൽ അന്നോന്നും ജീവിച്ചു. അവർ പരസ്യം തന്നെപ്പെട്ടുവരി ചിന്തിച്ചും

നന്തിനാൽ കൈമിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അവക്ഷ . പരമാനന്ദം തോന്തി.

കഹേടിക എന്ന നാമം അർഹിക്കവാൻ വേണ്ട സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും കൈമിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അവക്ഷ . പരമാനന്ദം തോന്തി.

ജീയിൻ—(ഇയത്രോടൊപ്പം ശപാസംഥിക്കോടൊപ്പം) ഇതെല്ലാം എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു!

ബൈബം—ഈതു അത്രതകരമായ ഒരു കാഴ്ത്തനെ!

ഉടനെ ആ ഭീമവെണ്ണംനുകൾ പ്രത്യക്ഷിപ്പിച്ചുകൂട്ടും ആ ചെറുവഞ്ചി മനം കരയിട്ടുള്ളതുകൂട്ടും ചെണ്ടു. അവൻ കടപ്പാത്തിനും എന്തി. മുങ്ങവൻ വന്തി പിടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു. ബൈബം ജീയിനിനെ കുറയ്ക്കും ഇരഞ്ഞുന്നതിനും സമാധിച്ചു. അനന്തരം പശ്ചത്രോടവരം ചേന്നം ആ പരസ്യ രസാമീപ്പുനിമിഷത്തപ്പറവിയുള്ള ബോധംനിമിത്തം വിരച്ചുകൊണ്ടും അവൻ ആ കന്ന കയറി.

കടപ്പാത്തനിനു വളരെ കൂരത്തെല്ലാതെ സ്ഥിതിചെങ്കി തന്നെ ഒരു ചെറിയ മോട്ടലിൽ അവൻ ഉച്ചമേഖലം കഴിച്ചു. വാരിയിയുടെ ഭീമമായ മഹത്പഠം അവരെ ഉംഗകളാക്കിത്തീര്ത്തിക്കുന്നവകിലും മേഖലാം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സ്ക്രിപ്റ്റിക്കളേപ്പോലെ അവൻ സദാ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും അനന്തരം അനന്തരവിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് അവിടെ ഇരുന്നതും എറാവും വിന്നുരമായ കാൽഞ്ഞാലുപോലും അവരെ സന്ദേശം ഷിപ്പിക്കുകയാണ് ചെങ്കുത്തും കാലും കഴിച്ചതിനുശേഷം നടക്കാൻ പോകുന്നമെന്നു ജീയിൻ പറഞ്ഞു. ഉടനെ യവപ്രളി എഴുന്നേറ്റു. എന്നാൽ ആ വൃദ്ധനാക്കെട്ട്, അല്ലെന്നരം ഉണ്ടുവന്നാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതും അതിനാൽ, “നിങ്ങൾ രണ്ടു ചെറുപ്പക്കായം പോവിൻ. ഒരു മൺസിന്റേരോളം കഴിഞ്ഞും ഇവിടെ വന്നേച്ചാൽ മതി” എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെങ്കു.

രണ്ട് ചെറുപ്പകാരം ഒരുമിച്ചു് അതു ചെറിയ നഗര ത്തിൽക്കൂട്ടി നടന്നവോയി. ഒട്ടകം അവർ ഒരു വിജനമായ താഴീവരയിൽ എത്തി. അവർ രണ്ടുവേദം, ഭക്ഷണസമയ ത്തു കാണിച്ചു ഉസാമശക്കാണ്ടും ശക്തിയേറിയ കടൽക്കാ റു് എററുത്തിനിമിത്തവും ക്ഷീണിച്ചുവിക്കും. നവഞ്ചൗം വിചി ഗ്രാമങ്ങളായ വികാരങ്ങൾ അതു തന്നിനും മാനസത്തിൽ നിന്നെന്തു. മരോഹരങ്ങളായ പുത്രപ്രാഥിശ്രാംകിട്ടിയാണ് കിടന്ന വിശ്രമിക്കവാൻം, ലോകത്തിലുള്ള ഒരു ദിവവും അറിയാതെ യിരിക്കവാൻം തനിക്ക് മോഹമുള്ളതുപോലെ അവർക്കു ദോ നാ. സുഞ്ചേൻറ ചുടു വഴുവു കുട്ടുമാലിക്കും. തഡകാരം ചെള്ളകൊണ്ടു് ഒരു രബില്ലികു ഒരു ലതയിൽ ചുടി. അതു് അന്നേദിവാം അട്ടാതെ ഇലക്കൊണം ചലിച്ചിരുന്നില്ല. അകാശം നീലനിംബാന്റു് ഉരക്കവോലെ പ്രകാശിച്ചു്. അതു ദേഹരമായ ഉണ്ണിത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപ്തിക്കവാനായി അവർ വല്ലതുവരുത്തുള്ള വന്നതിൽ പ്രവേശിച്ചു്.

വന്നതിലെ മരോജ്ജമായ വാദവും തന്നെല്ലം മുടിവായ പച്ചപ്പായലിൻറ കാഴ്ചയും അവക്കു് അരുശപാസം നില്ക്കി. ത നേരു കണ്ണിക്കുന്ന ഒരു വനമാർത്തിപ്പേജ്ജു് അവർ നടന്നവു നാ. അവിടെ ഇരിക്കാതെനു ജൈഡിൻ പാരഞ്ഞു. അതു രമണി യമായ ഒരു ചെറിയ സമലമായിരുന്നു. അവക്കു കാല്പ്പിൽ വെള്ളുനിന്തിലും നീലശലാക്കിതവന്നുന്തിലുമുള്ള കാട്ടപൂജ്യ ണ്ണങ്ങളും ചില ഉന്നതങ്ങളും ലോലങ്ങളുമായ ഫോറ്റും ഫോറ്റും ചെടിക്കും വളർന്നിരുന്നു. ജീന്നും ഇംഗ്ലീഷുകളുടേണ്ണും പ്രാണി കളിടേണ്ണും ചെറിയ അധികാരിക്കുടുക്കാം അതു സമലത്തു് അന്നുമി ണ്ണം കാണാഹായിരുന്നു. തേനീച്ചുകളും വിവിധനിംഡങ്ങൾ സു നിരശരലഭിക്കും ഒരു പുഷ്പത്തിൽനിന്നു മരാനാനിലേപ്പും പറ നാകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ അവർ ചുഡമുള്ള ജീവജാലങ്ങളുടെ ബലപ്പൂട്ടു നോക്കി തങ്ങളുടെ വിശ്രമത്തെ താരതമ്പ്രേരണ അസ്പദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിട്ടിട്ടു അവർ ജാഡ്യത്തിൽ ജുംബോം ചെയ്യുകയും ചെള്ളു. ചിലഫോറ്റും ഒരു സുഞ്ചരള്ലി

ചരായകളുടെ ഇടയ്ക്കുട്ടി പ്രവേശിച്ച വിവിധവിനുമുള്ള പ്രാണികളുടെ ചിറകക്കുശു സുവർഗ്ഗംപുത്രകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജൈയിൻ—ഇതെല്ലാം എത്ര അംഗിയുള്ളതാണ്! ഞാൻ ഈ മനോഹരരഖലങ്ങളിൽ നന്നായി ഭവിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടും മാറ്റിരുന്ന ഏന്ന ചിലപ്പോഴും വിചാരിക്കാറുണ്ട്.

തദ്ദേശവിജയിച്ചും തദ്ദേശവും ജീവിതം, തദ്ദേശവിജയിച്ചും കാഞ്ഞണ്ണമാ, വിശ്വപാസങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയും അവർ സംസാരിച്ചതുടങ്ങി. അവരുടെ സ്വന്തത്തിൽ അടയ്ക്കുവും വിശ്വപാസവും സ്ഥാരിച്ചു. എറക്കരു മുമാ ചെലവുചെയ്തിരുന്ന തന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റാറി ആത്മാവാവു യമാത്മഭായ പശ്ചാത്താപസഹിതം ചാരഞ്ഞ. ലോകർ, സാമാന്യമായി പരിയുകയാണെന്നും, വളരെ അല്പഘുഖ്യലികളും കൂളിസ്തുക്കാക്കമാണെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ലോകമോ! ലോകരു അറിയുന്നതിന് അവർ എത്രമാറും അതുകൂടിയിരുന്നു. എന്നാലും നാട്ടിൻഡുരുത്തോളം അതു നന്നാപ്പുന്ന് അവർക്ക് സഹജമായി തോന്നാതെയുമിരുന്നില്ല. അവർക്ക് തജ്ജിൽ അരംഭാവം വല്ലിച്ചുവന്നതോടുകൂടി അവരുടെ പെരുക്കാരം പുന്ന്യാധികം ഉപചാരവരഹായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ഒരു മായയാണെന്നു ചിന്തിച്ചും അവർക്ക് സുവം തോന്നാതെയുമിരുന്നില്ല.

അവർ തിരിച്ചുവോയി പ്രി നടക്കവാൻ ചോയിരുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞതിനാൽ അവർ മോട്ടബിലേപ്പേജു തിരിച്ചു. കടപ്പറം ചുറ്റി വളരെനോരം നടന്നതിനാരും വൈക്കേനരം അഭ്യു മണിക്ക പ്രി തിരിച്ചുവനു. ലുഡ്ഗീക്കം അദ്ദേഹത്താടിയുണ്ടായിരുന്നു. വശഭ്രതാടവശം ചേര്ന്ന ജൈയിനം ബെലമും ഇരിക്കുന്നതു കണക്കെപ്പോരം നേരനോക്കായി ലഘുക്കം ഇംഗ്രേസ് ആണുണ്ട് പ്രിവിനോട് പറഞ്ഞു: “സാരേ, ഇവർ രണ്ടുവേഷം നല്പത്രവോലെ ചെയ്തിരുന്നുണ്ട്.”

മുതിന്ന തുല്യം ശാന്തമായിക്കിടന്നിരുന്ന സമാനത്തിൽ തുല്യം അവർ തിരിച്ചുവോന്നു.

ജീവിക്കുന്നതു അവരുടെ സമയിൽ എന്നിൽ അവരുടെ സന്ദേശം തോന്നുണ്ട്!

ഡെപ്പറ്റ് അതേ, പദ്ധതി തനിച്ചു് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു വിഷയകരായിരിക്കും. അർഹവൈജ്ഞാനിക്കും ലാവസ്ത്രവും പ്രക്രമാശൂലും മറ്റൊരു ഉണ്ടായിരിക്കും എല്ലാം. ഇതിനുപുറം അവർ ചിന്തിച്ചു.

ജീവിക്കുന്നതു അവരുടെ സന്ദേശം തനിച്ചു് അനുബന്ധം ഇപ്പറ്റിവായും അവരുടെ സ്വർപ്പംകാണവാനുള്ളടി എന്നിൽ മോ എഴുണ്ട്.

അതു ആവാവു് അവരുടെ സുക്ഷിച്ഛനോക്കി.

ഡെപ്പറ്റ് രണ്ടുപേഡു് ഒരുമിച്ചു സ്വർപ്പം കാണാമെല്ലോ.

അപ്പും കീഴുപ്പോടു നോക്കി. തന്നെ രണ്ടുപേരേയും ഉദ്ദേശിച്ചുംനോ അംഗീകാരം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു്? കൗപക്ഷി, അംഗീകാരാവന്നുണ്ടാം. പെട്ടെന്നു് അവർ സംശയിപ്പിച്ചും മാറ്റി.

ജീവിക്കുന്നതു എനിക്കു് ഇത്തലിയില്ലും, ഗ്രീസിലും, കോർസിക്കാ ഡിലും സമയരിക്കുവാൻ മോഹമുണ്ടു്. കോർസിക്കാ അവരുടുത്തു തമായ കു കാട്ടരാജ്യമാണെല്ലോ.

ഉദ്ദീകാവത്തെ നിവാസത്തിനുള്ള കടിലുകളും കായലുകളും ഇള്ളതിനാൽ തനിക്കു സ്വീരിസ്സപ്പാടിനോടാണു് പ്രതിപത്തിയുള്ളതെന്നു് ആ ആവാവു പറഞ്ഞു.

ജീവിക്കുന്നതു എനിക്കു് അതു് ഇഞ്ചുമില്ലു. കൂകിൽ വളരെ പ്രാചീനങ്ങളും ചരിത്രസംഖ്യാധി പേരുകേട്ടിട്ടുള്ളവയുമായ റാജ്യങ്ങളും, അഭ്യുക്തിൽ വളരെ ഏതിയ റാജ്യങ്ങൾ അഞ്ചു് എനിക്കു കാണണമെന്ന മോഹമുള്ളതു്.

രാണി കണ്ണട്ടണായിരുന്ന റാജ്യങ്ങളും അവിടെന്തെ ജീവിക്കുന്നതു അവരുടെ അച്ചാരങ്ങളും അദ്ദേഹം വള്ളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വണിക്കുതയായി അവർ അതു അവിലും വന്നു. നിന്നുണ്ട്.

സുമ്മൾ മന്ന് അറബുമിക്കകയായിരുന്നു. സെംഗൽവട്ടിയായ ഒരു നാരിയേപ്പോലെ വാരിയി തന്നെ സമീപിക്കുന്ന തേരേജാമയനായ കാടുകനു കാത്തുനിന്നിരുന്നു. അവക്കു അതിവേഗത്തിൽ ആലപിശനംചെയ്യുവാൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ അലിന്റുന്ന രഡ്ടി അവളുടെ നേഴു താൻ അവക്കുട്ടാക്കണമിച്ചു. അനന്തരം അല്ലാലുമായി അദ്ദേഹം അവളിൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. സസ്യ അധികനേരം നിലനിന്നില്ല. അചിരേന്ന രാത്രി അവരെ അതുകൂടിച്ചു. ലഗ്ഗുക്ക് തണ്ടുകൾ എടുത്തു. ഏഴും റിനനാതായി അവർ കണ്ടു. അപ്പോൾ ദേഹമരിക്കുന്ന വിരൽ തന്നെ വിരലിനെ കുഴച്ചുയാ ഏന്ന പോലെ ലഭ്യവായി സുതിക്കുന്നതു് അവർ അറിഞ്ഞു. അവർ അനന്തരിയില്ല. അങ്ങളുംപുട്ടും അനന്തരിച്ചും സംഭവിച്ചും അവർ ശപാസംവിടാതെ ഇരുന്നതെയുള്ളൂ.

അന്ന രാത്രി വീട്ടിൽ ഏത്തിയപ്പോൾ കരഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അവർക്ക് തോന്തി. അവിലസ്തൃക്കുന്നും അതിനിനെ കരഞ്ഞിൽവരുച്ചു ലാളിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ അതിനെ ചുംബിച്ചുതുടങ്ങി. പിന്നീടു് അവർ അലോചിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹമാണോ തനിക്കു ദഡാലുവായ ദൈവം വിധിച്ചിരുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ—തന്ത്രവു്? തനിക്കുവേണ്ടി സ്വഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുള്ള ഘട്ടം ആഭ്യന്തരം അവിനെങ്ങും സംശയിപ്പിച്ചു് അഞ്ചുംപും സേവിക്കുവാൻ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കാമത്തിന്നു് ഉന്നതമായ ഉല്ലാസവും, സക്ഷമായ പരമാനന്വും അവർക്കു് ഇന്നുവരെ അറിയുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഏന്നാലും അവർ, അതു വാവിനെക്കറിച്ചു നിരന്തരം ചിന്തിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിനു തന്നോടു് അനാരാഗം ഉണ്ടാക്കു വിചാരം ഉംക്കുവോം വികാരാധിക്രമുലം പ്രായേന്ന മോഹാപസ്യപ്പെട്ടുകയും ചെ

ജീക്കാണഡിങന്. അദ്ദേഹം തന്നെ നോക്കുന്നൊപ്പം അവർ വിറ്റുകയും വിളരുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം കേരാക്കുന്നൊപ്പം വേവട്ടശാത്രിയായിത്തികയും ചെയ്യിക്കുന്നു.

അന്നു രാത്രി അവർ ചിത്വാന്ധ ഉറഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും. ദിവസം ചെപ്പുനേതാടും അനാരഥഗ്രഹി അവളിൽ വജ്ഞംമാറ്റം മാറ്റി വന്നു.

കൈ ദിവസം വൈക്കേന്നും അവളുടെ പിതാവും ഇങ്ങനെ അവളേംട പറഞ്ഞു: “നാശൈ കാലാത്തു സൗന്ദര്യിയാക്കുവാൻ കഴിയുന്നിട്ടേന്നും എന്നില്ലെന്നും അവളിൽ വജ്ഞംമാറ്റം മാറ്റി വന്നു.”

ജൈനർ—എന്തിനും, അമ്പ്രാ ?

അച്ച—അതു കൈ രഹസ്യമാണ്

പിറോടിവസം താഴെത്തെ ലിലയിലേജ്ജു വന്നപ്പോൾ സില്ലാരക്കിയിലുള്ള മേഖലിൽ കൈ പലമാരപ്പുട്ടി ഇരിക്കുന്നതും അവർ കണ്ണ്. കൈ ക്രോനോസിൽ കൈ വലിയ പുഞ്ചം നേരിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ക്രോനോസിൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവ മർപ്പള അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. അസാധാരണമായ നിസ്തൃഷ്ട യോച്ചം മോടിയോച്ചം തുടിയാണ് അദ്ദേഹം വളരും ധരിച്ചിരുന്നതും അതു കണ്ണ് സൗഖ്യായിത്തീർന്ന് ജൈനനിന്നു താൻ ആ യുവാവിനെ ഇംപ്രൂമമമായിട്ടാണ് കാണുന്നതെന്നു തോനിപ്പായി.

കുർബിട്ട് പുഞ്ചിരിത്തുകിക്കാണ്ട്, “കൊള്ളാം, എന്തെന്നു കൊച്ചുമിറ്റുമേ, തയ്യാറായോ?” എന്നും അദ്ദേഹം അവളേംട ചോദിച്ചു. സംഭവം സംഭവിതം “എന്തിനു തയ്യാറാക്കണം?” എന്നും അവളും ചോദിച്ചു. “താമസിയാതെ എന്തിനിനാംണെന്നു നിന്നും അറിയാം” എന്നും പിതാവു മുച്ചപ്പോരും.

തന്റെ പരിചാരികയുടെ കരം ആത്മയിച്ചുകൊണ്ട് അപ്പോൾ താഴെത്തെനിലയിൽ വന്നുചെന്നു. ചാറുഞ്ഞുണ്ടാൽ അലുംകുത്തമായ പഴയ പട്ടം നീലലോഹിതവില്പുസും ധരിച്ചാണ് അവൻ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതും ആ പുഞ്ചാണ്ട് എടുത്തു ദയ

ലമർ ജൈസിനു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ വണ്ണി പടിക്കൽ വാനിക്കണ്ണ ടത്രുൾ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. അതായുള്ളപ്പേരും നിനിക്കുന്ന ആ തങ്ങി ഒരു ചോദ്യംപോലും ശുചിത്വായി ചോദിക്കുന്നതിനമുമ്പു താൻ ആ വാഹനത്തിനുകുത്തു് മുഖ്യമായി മാറ്റും അവർ അറിഞ്ഞു.

അവർ യിപ്പോറിൽ എത്തിയ ഉടനെ അവിടെയുള്ള കംപ്പക്കം നാവികയം അവരെ കു വിശ്വേഷണായ അത്മദത്താ ട്രിടി അഭിവൃദ്ധനം ചെയ്യുന്ന എന്ന ജൈസിനു തോന്തി. അവർ പ്രദിവിന്നെൻ്റെ കരം പടിച്ചു ക്ഷമയിയതിനാവുന്നതു ആ വണ്ണിയറ്റ് പൂരകിൽ ഫലാഷയാത്രയായി പോയതു് അവർ തന്നെൻ്റെ അനുമാനത്തിന്നെൻ്റെ വാസ്തവത്തിനോ ദരിദ്രരാന്മായി പരിഗണിക്കും ചെയ്തു.

പള്ളിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ എസ്സാവരും വണ്ണി അഭ്യന്തരം പൂത്തിരഞ്ഞി. അവർ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ യിപ്പോരിലെ പള്ളിയറ്റ് അഭിമാനസാധ്യാത്മായ പലിയ വെള്ളിക്കാരിന്റെ രണ്ട് ശാക്ഷക്കബാലഗാർ അവിടെ വാഹിച്ചുകൊണ്ടവനു. ഈ രണ്ട് ബാലഗാർക്കുടെ പൂരകിൽ നും നും കോട്ടാകളും വെള്ള സർവ്വലിസുകളും ധരിച്ചു പറ്റാൻ ചെറിയ കട്ടികൾ അവിടെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. പിന്നീട് സശ്രദ്ധ വാഹി നമ്മുടാക്കാനു പ്രാത്മകരാം മനം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് പാതിരി അവിടെ വരുകയും ചെയ്തു.

ജനസ്ത്രീത്വാക്ക് ചുറപ്പേട്ടു് കു വുതിയ വണ്ണി കടന്നു തത്തു കിടന്നിരുന്നു. അതിന്നെൻ്റെ കുപ്പത്പ്പാൾക്കളിൽ നീല ലോഹിതനിരമുള്ള നീംബ നാടകരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ‘ജൈസി’ എന്ന പേരും അതിന്നെൻ്റെ പൂരകിൽ സുവിശ്വാസിത്വം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു.

ആ ചെറിയ പള്ളിയിൽ ജനങ്ങൾ മുട്ടാത്തിയിരുന്നു. അനാന്തരം അവർ കു ചെറിയ ഫലാഷയാത്രയായി പള്ളിയുടെ കു പാർപ്പത്തിൽക്കൂടി മനം നടനു പൂരത്തിരുന്നു ഏതിയ വണ്ണി വെള്ളംതൊടാതെ ഉണ്ടാക്കിടന്നിരുന്നു സാലാ

തേര്ജ്ജു് കര ചെറിയ പാതയിൽക്കൂടി പോയി. അതിന സമീപം നിന്മിക്കന കര ചെറിയ തുട്ടം നാവികർ നഗരിൽ രായി മട്ടക്കത്തി. ശ്രദ്ധാസം വിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുപോലെ സമുദ്രം നിറുഭൂമായിക്കിടന്നിരുന്നു.

ഒരു ഗായകന്മാലാക്കട മലേഖുട്ടി പാതിരി അത്രും അതു വണ്ണിയുടെ കര അരംതും പിന്നീട് മറ്റൊ അരംതും ചെന്നു. സകീത്തന്ത്രപ്പാട്ടുകാരായ മുന്ന നരച്ചു മുല്ലനാർ ശാന്തവും ശൈരവവുമായ ഭാവത്തേക്കട തങ്ങളിടെ സകീത്തന്ത്രപ്പാട്ടുക്കണ്ണളിൽ സഗഞ്ഞരവും ദേശികർ പതിപ്പിച്ചു് അതു പ്രസന്നവും നവധൂമായ പ്രഭാതത്തെ ഉണ്ടത്തിക്കൊണ്ട് ശാന്തിരവും ഉച്ചവുമായ സപരത്തിൽ പാടി. അതു മനസ്സുലഭയിക്കുന്ന കര കാഴ്ചയല്ലായിരുന്ന എക്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ശൈരവദാവരുളും മുല്ലനാർ, കടലിൽനിന്നു വന്ന കാറു തങ്ങളിൽ അടിച്ച തങ്ങളെ പ്രായണ്ണ ശ്രദ്ധാസം മട്ടിക്കുപോൾ, സകീത്തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയാസപ്പെട്ട് പാടുന്നതു കാണുന്നതു മാസ്പൂജനകമായിരുന്നേനെ.

അതു വണ്ണിയുടെ ചുറ്റും തുടിനിന്നിരുന്ന തന്റെ നാവികരായ ഷുഗറൂരാറിൽ പ്രംബാദിച്ചു് അവരെ അരംഗരഹിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചലവും അംബുദുംബായ ഉദയി പ്രശാംഖിച്ചു. വെള്ളിനിമുള്ള വലിയ കടൽപ്പുക്കികൾ വളരെ അടക്കത്തു വരവാൻ ഭയനു ഷയനു ഷുരുക്കാട്ടപോക്കകയും, ഏന്നാൽ അവിടെ നടക്കുന്നതു് എന്തെന്നവിച്ചുവാൻ മോഹിച്ചു മുന്നോട്ട് വന്നുകൊണ്ട് നിലനഭ്യും അതുകുടക്കരമാകുവണ്ണും ഭേദിയുള്ള വള്ളതെ വരകൾ വരച്ചു മടക്കിയിൽ ചുററിക്കരണ്ണകയും കരയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അമ്മുമിനിട്ടുന്നേരം നിലനിന്നു കര ‘അമേനി’നാശേഷം സകീത്തനം അവസാനിച്ചു. പാതിരി കര സ്ഥിഭ്യസ്പരിത്തിൽ തന്റെ ശ്രോതാക്കളിൽ മിക്കവക്കും മനസ്സിലാക്കാവാൻ പാടില്ലാത്ത ലത്തീൻഭാഷയിലുള്ള ചില വാക്കുകൾ വേഗം ഉച്ചരിച്ചതിന്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം വണ്ണിയിൽ പരിനൃലജിലും തളിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനുചുറ്റും വീണ്ടും നടനു. അന

നുറം അതു യുവതിക്കും യുഖാവിനും അരഭിമുഖമായി നിന്മകൊണ്ട് അരദ്ദേഹം “നമുക്കു പ്രാത്മിക്കാം” എന്നാളും പ്രാത്മന തുടരത്തടര ഷുഠ്യപ്പെട്ടവിച്ചു. കരംപാ കോത്തുവിടിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിനും നിവസ്തനിനിങ്ങനും അതു യുഖാവി സ്വീകരിക്കുന്നതുവോലെ തനിക്കു തോന്തരിക്കുമെന്നും തനിക്കു തോന്തരാതുവോലെ അരദ്ദേഹത്തിനു തോന്തരാബേബാ എന്നും ജീവിക്കുന്നതുവോലും ചിച്ചുതുടങ്ങി.

അവർ അതു ചെറിയ വശിശ്വയ അതാന്നുംചെണ്ടി. അതു യുഖാവു ഗൈംഗവാദാവിഭാഗ മെഴുനിയായി അവിടെ നിന്നിരുന്നു. ജീയിനാകട്ടെ ശക്തിയേറിയതും സ്ബംഭിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു വികാരത്തിനു പരപ്പെട്ടതിനാൽ തനിക്കു ശ്രദ്ധാ സംഭൂതനാതുവോലെ അവർക്കു തോന്തരി. ദീർഘകാലം മരഞ്ഞു കുടനാക്കുന്ന സ്വപ്നം ഇതാ ഇഷ്ടപ്പാർഡ യാമാത്മ്യത്തിനേരിൽ ഫുച്ചം പുണ്ണനും. തന്റെ വിവാഹമാബേബാ അവർ നടത്തുവാൻ ചോക്കനുതു്? അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുക്കുടെ അത്മമെന്തു്? അദ്ദേഹം അതു് അറിഞ്ഞതുട്ടുബേബാ? അവർ അതുപാശചുഡിയം വിരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ കരം വിടിച്ചു് അതിനെ അമത്തുകയും തന്ത്രക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നും അവർ അറിഞ്ഞതു. സ്വപ്നത്തിൽ ഒരു ഇടനാളം മുടാതെ അത്രയുകരമായ ആത്മനിയന്ത്രണത്വാട്ടുടി താനുതും എന്നാൽ വളിരു വുക്കതവുമായ സ്വപ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം അവശ്യാട്ടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “മോ! ജീയിൻ, നിങ്ങൾക്കു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ ഇതു നമ്മുടെ വിവാഹവാദാനമായി പരിഗണിക്കാം.” സാവധാനത്തിൽ, താൻ എന്നതാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുനാ നല്ലവണ്ണം ഹാമ്മിക്കാതെ സമ്മതസ്ഥിചക്കമായി ജീയിൻ റിസ്സു കനിച്ചു. ഉടനെ അതു ചാതിരി അവരെ അന്നത്രിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതെസ്ത്വം അവസാനിച്ചു. സ്കീകൾ എഴുന്നേറൂ. അതു ജനാവലി ഒരു മുട്ടമായി പരിണമിച്ചു. “മോട്ടലിൽ തെങ്ങൾക്കു് ഒരു നല്ല സല്പ തയ്യാറാക്കുന്നു്” എന്നായിരുന്ന അവർ എല്ലാവത്തും മാനസങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏകവിച്ചാരം.

ഇരിത്തുള്ള അപ്പീപ്പുക്ക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ ഒരു വലിയ മേശയിൽ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരുന്നു. നാവികരം കഷ്കരം പള്ളിയിലെ ബാലന്മാരം ഉംഗ്രേഡ് അർധപത്രവേക്ക് തീരിറി തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. രണ്ട് പാതിരിമാരുടെ മല്ലേയ ധാരിട്ടാണ് പ്രബോധിതിനു ചൗഢിയുണ്ട്. സംസാരിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും കുമിളക്കാണ്ടിരുന്നു ഒരു അജ്ഞതാതനായ മരം ആണ് സമീപം മുഴുള്ള ഇരുന്നിരുന്നു.

കേവലം പരമാനന്ദമുലം ജൈയിൻ മെഴുനം അവലും ബിച്ചു. അവർക്ക് ഒന്നാം കാണുകയോ കേരാക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അവളുടെ ശിരസ്സു മുറിക്കുന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ബെലമ റിനോച്ച് ഒരു അപ്പുക്കതമായ പുഞ്ചിരിയോടുള്ളി അവർക്ക് പരഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ പേരു എന്താണെന്നുംതുടി ഏനിക്കും അറിയവാൻ ചാടില്ല.”

ബെലമർ—ജൂലിയൻ. അതു നിങ്ങൾക്കും അറിഞ്ഞതുടായി തന്നോ?

തന്നോടോ അണ്ണജൂവാൻ ഇം പുതിയ നിധി ലഭിച്ചതിനാൽ സദേതാഹത്തിൽ മുണ്ടിയിരുന്ന ജൈയിൻ മറുപടി ഒന്നം പഠിക്കില്ല. ഭക്ഷണാനന്തരം നടക്കവാനായി ജൈയിൻം ജൂലിയൻം ചീണ്ടും വന്നണംഡിലേജ്ജു തിരിച്ചു. അവർ വശത്തോട് വശം ചേൻ മുകരായി തീർപ്പുന്നതും നടന്നു. പെട്ടുന്നും അദ്ദേഹം അവളുടെ കരം പിടിച്ചു.

ജൂലിയൻ—നിങ്ങൾ എന്നും അഞ്ഞയാഗിരിക്കുമോ?

പിന്നെയും അവർ തല കുറിച്ചു. എന്നാൽ അവർക്കും അതിനാളും മറുപടി വാനും പേരു പ്രത്യുമ്പുചെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

ജൂലിയൻ—അരങ്ങേന്ന ചെയ്യാമെന്ന പരയു.

അവർ മെല്ലേ അഞ്ചുമുത്തിനേരും നേരുന്നേളിലേജ്ജു തന്നു നയനങ്ങൾ ഉയർത്തി. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ തലിക്കുള്ള മറുപടി അദ്ദേഹം വായിക്കുയും ചെയ്തു.

അലിസ്റ്റായം റ

കൈമിവസം രാവിലെ ജീയിൻ എഴുന്നേള്ളുന്നതിനു മു പിതാവു് അവളുടെ ദരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവളുടെ കട്ടിലിന്റെ കാല്ലുൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചരണ്ടു: “ബൈലമർ പ്രൂ വിഭാഗ കല്യാണം കഴിക്കുന്നുമെന്നു് എന്നോ ഫും അതുപുരുഷുട്ടിരിക്കുന്നു.”

ജീയിൻ അരതുധികം ലജ്ജിച്ചു. പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടന്നു: “ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് ഇതുവരെ ഒരു മറുപടിയും ചരണ്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു നിന്നോട് അതിനെപ്പുറി സംസാരിക്കുന്നുമെന്ന ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചു. നിന്നും അമ്മയും ഞാൻം ഇതിനെ അനുകൂലിക്കു കയാണു് ചെയ്യുന്നതു് പക്ഷേ, അതേ സമയത്തുനെ, നീ വളരെ ചെറുപ്പുമാണു് അദ്ദേഹത്തിനു് കുഞ്ചുകൊണ്ടും നിന്നെ പ്പോലെ അരു അധികം ചണം ഉണ്ടാക്കാനും ഇടയില്ല. എന്നാലും സെഞ്ചുവുതെത്തു അപേക്ഷിച്ചു ചണം സാരമില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു ഏകഘട്ടനാണു് വേരു ബന്ധുക്കൾ ആകും ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു മക്കനുപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തെ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ സ്ഥികരിക്കാം. നീ ഞങ്ങളെ വിട്ടുവിരിയകയും വേണാം. ആ യുവാവിനോട് ഞങ്ങൾക്കു സന്നോധം തോന്നുന്നാണു് നിന്നുക്കും അദ്ദേഹത്തോട് അങ്ങനെ തോന്നുന്നതോടോ?”

ജീയിൻ—(കേരളക്കവാൻ പാടില്ലാത്ത സ്വന്തത്തിൽ) ഉണ്ടു്.

അവളുടെ പിതാവു് അവശ്യും ഉപഹാസേന നോക്കി, പീഡിപ്പിക്കമാറു ചിരിച്ചു.

പ്രൂ—ഞാൻ അങ്ങനെത്തന്നെയാണു് വിചാരിച്ചിരുന്നതും.

അനു മുഴവനും പരമാനന്ദംമുലം അവർ തള്ളകയും നാട്ടിപ്പുറത്തു ദീർഘസ്വാരിക്കു പോയതുപോലെ അവർക്കു കുറിഞ്ഞ തോന്നകയും ചെയ്തു. വൈക്കേരംത്തു് ആ യുവാവു് അവിടെ വന്നു. അദ്ദേഹം വരുന്നതു കണ്ണപ്പൂർണ്ണമായി ത

കുറ മുഴുസ്സുന്നനും നിന്മപോയതുപോലെ ജീവിനിന് തോന്തി. അദ്ദേഹം അരത്തുട്ടകരമായ ആത്മനിയത്രണം കൂടി സിച്ചു. അതു കണ്ടോ അവർ ആശുപ്പെട്ടുകൂട്ടും ചെങ്കു.

പിന്നീട് ശീമ്പംസവാരികളും, ധമസ്യസംഘ്യാഗങ്ങളും, അനന്തരാഗത്താൽ ആദ്ദേഹം വാക്കുകളും അടങ്കിയ, വിവാഹം തിരഞ്ഞെടുത്തു അവരുടെ ആശുപ്പെട്ടുകരമായ, കാലം തുടങ്ങി. ആവും ആഴ്ച കഴിഞ്ഞു വിവാഹം നടത്തണമെന്നായിരുന്ന അവർ ഒരു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു് വിവാഹം കഴിഞ്ഞയുടെനെ കോർസിക്കായിൽ സഖ്യരിക്ഷണമെന്ന ജീയിൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെങ്കു.

വെർസൈലിൽ ഒരു ക്രൂസ്റ്റീമാന്റിൽ ചെലവിനു പണം കൊടുത്തു താമസിക്കുന്ന അതിമിഡിയായി പാത്തിക്കുന്ന പ്രപ്രീയുടെ സഫോറിയായ ലിസ്സേക്കാച്ചുമുഖ്യയെന്നും കൈ വിവാഹത്തിനു് ആരെരും ക്ഷണിക്കുന്നില്ലെന്നു് അവർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. പിതാവിൻ്റെ ചരമാനന്തരം സഫോറ രിയേ തുംബാട്ടുട്ടി താമസിപ്പിക്കുവാൻ പ്രപ്രീ ആറുമിച്ചി അനു. എന്നാൽ താൻ എല്ലാവക്കും ഉച്ചവമായിരുന്നു നും വേണ്ടുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുവാനാറിയാൻ വധിയാ തത തന്നെക്കാണ്ടോ കുത്തക്കും ഉച്ചകാരഭാക്കകയില്ലെന്നു് ഉള്ള സ്ഥിരവിശ്രാംക കടികൊണ്ടിക്കുന്ന അവിവാഹിതയാ യ ആ സ്കൂളി ഭിന്നതകം അനന്ത്രജ്ഞന്യുകളുമായ പലതട്ടേയും അദ്ദേഹം സാമാന്യായ ക്രൂസ്റ്റീമാന്റും കുന്നിൽ ഒരു മുറി കൈചെറ്റു വാക്കുകയാണോ ചെങ്കിരുന്നതു്. ഇട്ടിടെ കുന്ന രണ്ടുമാസം ബന്ധുക്കളുടുട്ടി പാക്കുവാനായി അവർ അവി ടെ വരുംബാധിക്കുന്നു. അഡിക്കം സംസാരിക്കുന്ന ശീലമില്ലും തത്തവള്ളിം എല്ലാഞ്ഞാഴം ക്രത്തിയിരിക്കുന്നവള്ളിം ആയ ഒരു വരിയേ സ്കൂളായിരുന്നു ലിസ്സേക്കാച്ചുമുഖ്യം. ആവാരാനന്തരം അവർ തന്നെ ആറിയിൽ ചെന്ന വാതിൽ അടച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുകയാണോ പതിവു്.

നാല്പതിരണ്ട് വയസ്സു മാത്രമേ അവക്ക് തിക്കഞ്ഞിക്കുന്ന ശ്രദ്ധവൈക്കിലും, ഒരു പ്രഖ്യാത ഉപകാർവ്വദിവും പ്രായണം വിഷ്ണവുമായ ഭാവം അവക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവതടെ കുടം ബതിലുള്ള അതുംതന്നെ ദിവസരെ അധികം വകവെച്ചിരുന്നു. ഷാന്താംജ്ഞമോ, സാമത്ര്യമോ അവക്ക് ഇല്ലായ്ക്കാൽ അവരെപ്പറ്റാറി അതും അനാവല്ലമായി ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്നുമില്ല. മറ്റൊരുവക്കുവേണ്ടി ശരവരെ കുടംബതിലുള്ളവർ എല്ലാഭ്യോധം ബലിക്കിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആ നാരി അവിവാഹിതയായിരുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമല്ല, അതും മുതൽക്ക് ഈ ദിവസതന്നെ അതുകൊണ്ടുകൊണ്ടാം തുടിയാണ്; അവർ ആ സുന്ദരിയോട് ഇപ്പുകാരം പെരുമാറിയതു് പീടിസാമാനങ്ങളിൽ കനിനെപ്പോലെയും തന്നെല്ലടെ ചുഡാക്കേണ്ടപ്പോലെയുമാണ് അവതടെ കുടംബാംഗങ്ങൾ ആ സുന്ദരിയും വിചാരിച്ചിരുന്നതു് അല്ലന്നീ സുന്ദരിക്കുന്ന അതിവരിച്ചയതോടുടർച്ചി അവർ ആ സുന്ദരിയോട് പെരുമാറിവനു. ലിസ്സ് എന്നായിരുന്ന അവതടെ നാലു. അവർ കരിക്കലും വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് എല്ലാവക്കും അതും മുതലേം തോന്ത്രിയിരുന്നു. ആ സുന്ദരി വിനിതയും, റാമ്മലജും, കുഞ്ചലജും തന്നെന്ന് സോദരിയോടും സോദരിത്തോവിനോടും തുടി ഭീക്കത്തും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാഴ്തും അരയിരുന്നു. ഇല്ല സോദരിയും സോദരിത്തോവും കയറ്റരം ഉഥാസീനമായ വാസ്തവിലുതോടും തന്നെപ്പുതന്നെന്ന അറിയാത്തതായ അനുകമ്പങ്ങളാട്ടുടിയാണ് അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് ശരവർ കരിക്കലും ആ സുന്ദരിയോട് മനസ്സും ദയാളുന്നമായി പെരുമാറിയിരുന്നില്ല. ഏന്നാലും വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ ശരവർ ആ സുന്ദരിയെ പലവിധതിലും അചശസ്ത്രിയിരുന്നു. ഇതാണ് ആ സുന്ദരി സകടകരമായിരുന്നതു്.

തനിക്ക് ഇതുപറ്റ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ കൈദിവസം വൈക്കേണ്ടം ലിസ്സ് അനുറിൽ ചാടകയുണ്ടായി. ഇതിനു കാരണം കയറ്റരം കരിക്കലും അനുമാനിച്ചരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ ആ സുന്ദരി ചേരുന്ന സുന്ദരി

അപാരമായ അവർ സ്വന്നപി പിചാരിച്ചിരുന്നമില്ല ആ സംഭവത്തിനശേഷം വളരെ വശങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെ “ലി സബിന്റെ അസാധാരണനുറുത്തി” എന്ന് അവർ അതി നെ നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അഉംഗതയായി അവക്ഷേപി അവർ ആറിൽനിന്നും വലിച്ചുകയറ്റി. ആ സ്കീ യുടെ പെട്ടുനോളും ഉന്നതലുപുത്തിയുടെ രഹസ്യകാരണം ക ഞ്ചപിടിക്കവാൻ ശ്രമിക്കാതെ കൊച്ചിപ്പിച്ചരായി അകാശത്തെ ജീ കരണ്ണപാരം ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് അവതരം ബഹുക്കൾ അവരെ നല്ലവോലെ ശാസ്ത്രക്കയും, ആ സംഭവം വിനൃതിക്കവാൻ ശ്രമിക്കുകയും മാത്രമേ ചെയ്തുള്ളൂ.

ആ ദിവസം മുതൽ മനസ്സുഭിയാനുന്ന് എ ഫ്രാദം പിചാരിച്ചു. ജൈയിൻവോലും ബാലുത്തിൽ, ഒരു ശി ശ്രവിന്റെ സുക്ഷ്മഗ്രാഹിയായ ഗ്രഹണശക്തികൊണ്ട് മാതാ പിതാക്കന്മാർ തന്റെ കൊച്ചുമ്മയോട് തോന്തിയിരുന്ന ഭാ വം മനസ്സിലാക്കി അതിനെ അരക്കരിക്കവാൻ തുടങ്ങി. കൊ ചുമ്മയെ സന്ദർശിക്കവാനായി അവതരം മരിയിൽ അവർ പോകുകയോ, അവരെ ചുംബിക്കുകയോ ലാളിക്കുകയോ ചെ യുക്കിനില്ല. ആ സ്കീയെ കാണുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ടായാൽ രോസ്റ്റിക്ക് മാത്രമേ അവരെ എവിടെ ചെന്ന കഞ്ചപിടിക്കാ മെന്ന് അറിയാമായിരുന്നുള്ളൂ. അവർ കാലത്തെ ക്ഷേമം ക ശിക്കവാൻ താഴത്തു വരുമ്പോർം തന്റെ കത്തവും നിഖല ക്കവാൻമാത്രം ഒഴയിൽ അണ്ണയത്തു ചെന്ന് അവതരം നെറിയിൽ ചുംബിച്ചിരുന്നു. അതുമാത്രമേയുള്ളൂ. അവർ ആഹാരം കഴിക്കവാൻ താഴെ വന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനു കാ രണ്ടുമുന്താനുന്ന് അതെങ്കിലും അനേന്പച്ചിക്കുയോ, “ലി സം കൊച്ചുമ്മയും എന്താൻം സുവക്കേടും?” എന്ന് ആ രുക്കിലും ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും അതുലോചിക്കുയോ ചെയ്തി കന്നില്ല. “കാലത്തു മഴവും ലിസം കൊച്ചുമ്മയെ കണ്ടി പുപ്പോ” എന്ന് കത്തതും കരിക്കലും ചുന്നതിരുന്നമില്ല.

കരത്തക്കം അതു സ്കീയർ യമാത്മസപഭാവം അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവരിൽനിന്ന് അറിയേണ്ട കാഞ്ഞിനെ ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നോപാലും കരത്തയം കരിക്കലും വിചാരിച്ചിരുന്നാണില്ല. തന്റെ മരിച്ചിരുന്നാൽത്തന്നെ വിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിനെപറ്റി കരിക്കലും ചിന്തിക്കാതെ യിരിക്കുന്ന അതുകളിൽ കരത്തിയായിരുന്നു അതു സ്കീ. അവർ എവിടെയെങ്കിലും പോയിരുന്നാൽ അവർ പോയി എങ്ങളും വിവരം കരത്തയം ഓൺകയില്ലോയിരുന്നു. തന്റെ ബന്ധുക്കളിടെ വിചാരങ്ങളിലോ പതിവുകളിലോ സ്കൂൾമണ്ഡലിലോ കൂടുതൽ സ്ഥാവാം പിടിക്കുവാൻ ലിസ്റ്റ്‌കോച്ചുമ്പോൾ കഴിയുന്നതിനില്ല. വാസ്തവത്തിൽ “ലിസ്റ്റ്‌കോച്ചുമ്” എന്ന ഇള രണ്ട് വാക്കേക്കർ കരത്തരിലും എറവും നില്കുന്നതായ പികാരംപോലും ഒന്നില്ലിച്ചിരുന്നില്ല. “കാപ്പിപ്പാതും”, അബ്ദു കുറി “പദ്ധതിസാരക്കരണം” എന്ന പരിശോധന തോന്തന വികാരമേ അവരുടെ നാമം ബന്ധുക്കളിൽ അങ്ങരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർ ബഹുപ്രാംട്ടക്കുടാതെയും, കളിച്ചുനടക്കുന്നതുപോലെയുമാണ് നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നതും അവർ കരിക്കലും ഒരുമിച്ചാക്കകയോ എതെങ്കിലും സാധനം മരിച്ചിടക്കയോ ചെയ്യിരുന്നില്ല. തന്നോട് പരായന ഏതു വാത്ത് കേട്ടാലും, ജീയിനിന്റെ വിവാഹവാത്ത് കേട്ടിട്ടുപോലും, അവർ അതുനും മുകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല.

ജീലെലമാസം മല്ലത്തിൽ അനേകം സമ്മാനങ്ങളിലും കോണ്ട് ലിസ്റ്റ്‌കോച്ചുമുണ്ട് അവിടെ വന്നുചേരാം. ഇവയെ അതു സ്കീ കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ട് അരങ്ങം അരുതു വക്കവെച്ചിരുന്നില്ല. വന്നതിനു പിറോഡിവസം അവർ അവിടെ ഉണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി കരത്തയം അറിഞ്ഞില്ല. അതു ആവാ വിനേയും ഇവതിയേയും കണ്ടയുടെനെ ലിസ്റ്റ്‌കോച്ചുമുണ്ട് അതുന്നുസാധ്യാരണമായ കൈ വികാരത്തിനും അഡിനയാക്കയും, പരമാനുഭവത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നു അതു കാമിനീകാരക രേഖാചിത്രങ്ങാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തു. വി

വാഹവസ്തുങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ വിശേഷമായ ഏകാഗ്രത യോടൊപ്പം ഉച്ചപിന്മായ ഉസാധത്തോടൊപ്പം അവർ ഏപ്പേട്ടു. തന്നെ കരത്തജം അനേപശിച്ചു വരാത്തതായ തന്റെ മുൻ യിൽ തുരന്നു ഒരു സാധാരണതയ്ക്കുത്താരിയെപ്പോലെ അതു സ്ഥിരവേലച്ചുകയും ചെയ്തു. ധലപ്പോഴാക്കുന്ന താന്ത്രണ അഥവാ ലക്ഷാദ്ധിപ്പിച്ചെങ്കിൽ തുന്നിയ കൈലേശുകൾ പ്രബ്രഹ്മ സമാനിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അതുകൊണ്ടും ഇങ്ങനെ പറയും: “ഞാൻ ചെയ്ത അലക്കാരതയ്ക്കു പിടിച്ചും, അധികിലെ സ്ഥിരം?” അവരുടെ സഹായരി അവരെ ഉദാസിനതയോടെ പരിശോധിച്ചു് ഉദാസിനമായി, “വളരെ മുഖിന്ത്യ വേലച്ചു യുദ്ധതേ, എന്നു പാവപ്പെട്ട ലിസ്ത്!” എന്ന മറുപടി നിന്നും കൂടുതലും ചെയ്തു.

ഭാസാവസാനത്തിൽ ഒരു ദിവസം അമ്പും മായ പക്കലിനു ശേഷം വന്ന പ്രസന്നവും ശാന്തവും മനോഘ്നവുമായതും ഒരു വിശേഷതീതിയിൽ മന്ത്രിയതയാം തുമായ രാത്രിയിൽ ചാറുന്ന ഉദിക്കകയുണ്ടായി. അതുമാവിനു സ്വപ്നം സാധന പ്രാപിക്കാവുന്നതും അദ്ദേഹമായ മഹാലോകത്തിന്റെ പ്രാന്തത്തെ പ്രായണം സുഖിക്കുന്നതുമായ താരുകളിൽ നോക്കി ഒന്നും അതു’ മുഴുവും ശാന്തവുമായ പ്രകാശത്തോടുള്ളടച്ച കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു ഒരു ചെറിയ ദീപത്തിനു മുമ്പിൽവെച്ച പ്രലഭവും പ്രഭിയും പ്രശാന്തരായി ചീടുകളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സർക്കാരമുറിയുടെ ജനാലിപ്പുടെ കണ്ണാഞ്ഞുടേയും വൈൻപുക്കിനും മാത്രികിഗണം അക്കദൈജ്ഞ കൂടും. തുന്നിക്കൊണ്ട് ലിസ്ത് കൊച്ചുമ്പു അവരുടെ സമീപത്തു് ഇങ്ങനീ തന്നു. ആ രണ്ട് കാമിനികാമുകയും തൃനൂക്കിടക്കുന്ന ജനാലിയിൽ ചാരിനിനു ചാറുക പ്രാപിച്ചിരുന്ന മനോധരമായ തോട്ടത്തിൽ നോക്കുകയായിരുന്നു. ഇങ്ങളുടെ വന്നുപാഠം വരുന്ന നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു ആ ദിനുമീറ്റുമായ തൃജ്ഞാനമിയിൽ ഉന്നതാഞ്ഞും പരന്നവയുമായ തങ്കൾ താഞ്ഞുടെ ഭീമദ്ധ്യായ കൾ പതിനുറിച്ചിരുന്നു.

രാത്രിയുടെ മുഴുവൻ സന്തതാൽ നല്ലവോലെ അതുപുണ്യയായി ജീയിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കാമാരക്കു നേരു തിരിഞ്ഞു, ചെട്ടുനീർ ഇന്ത്യൻ പരിശീലന വരണ്ണതു: “ഈ ബംഗ്ലാവിനു മുമ്പിലുള്ള ഒപ്പുവിടി ചു വഴിയിൽക്കൂടി തൊന്തരം ഒന്നു ദടന്നുചൂണ്ടു പരഞ്ഞ, അഥും.” കുളിയിൽക്കുന്ന കണ്ണുടക്കാരെ പ്രഭേ: “പോക്കുംബും, കാമ നേ!” എന്ന പാഠത്തു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ഒരു തേരുപ്പിനി അതു ചുത്തുപ്പേശത്തു മെച്ചു അരങ്ങേട്ടുമിന്നേട്ടും നടന്നതുടണി. അവന്തരം അതിനും ശരാറയുള്ള ചെറിയ വനത്തിൽ അവർ എത്താൻ.

വള്ളരു സമയം കഴിഞ്ഞു. അവർ രണ്ടുവേദം തിരിച്ചു വക്കന്തിനും ആദിലാചിക്കവോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. ക്ഷീണി ചുംകന പ്രഭേ എഴുന്നോടു തന്റെ മറിയിലേപ്പു വോക്ക് വാൻ ഭാവിച്ചു. “അവർ രണ്ടുവേദങ്ങളും വിളിക്കുന്നു” എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. വിസ്തിറ്റിന്മായ തോട്ടത്തിൽ പ്രഭേ ബലബഹ്ന ടു നോക്കി. രണ്ടു മാരകൾ സാവധാനത്തിൽ മുന്നോട്ടുവോക്ക് നന്നും അരദ്ദേഹം കണ്ടു.

പ്രഭേ—കരു നേരത്തെപ്പുള്ളടക്കി അവർ നടന്നകൊള്ളുന്നതു. ഒരു റത്തു വായു വള്ളരു തുലംമായിരിക്കുന്നു. അവക്കുവേണ്ടി ലിംഗം കാത്തിരിക്കും ഇല്ലോ, ലിംഗം?

ആ ഗുഡക്കുക സോത്തുണ്ണം മെത്തപ്പോടുനോക്കി പതിച്ചായ ഭീതപപ്പുവും “നിശ്ചയമായും തന്ത്രം കാത്തിരിക്കും” എന്ന പറഞ്ഞു. പകൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉണ്ണായിക്കുത്താൽ ക്ഷീണിച്ചുംകുത്തിരുന്ന പ്രഭേ കാഞ്ഞുജുടെ കരംപിടിച്ചു, “തന്ത്രം കിടക്കാൻ ചോക്കും” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഭാഞ്ഞാസഹിതം സത്തകാര്യത്തിലെന്ന പ്രാശ്നങ്ങളും ചെയ്തു.

ഉടനെ ലിംഗംകൊച്ചുചും എഴുന്നോടു തന്റെ കണ്ണു രജുടെ കയ്യിൽ തജ്ജർബെച്ചതിനാട്ടശശശം ആ രമ്പനീയമായ രാത്രിയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ജീവിം സമീപത്തുചെന്ന നില കൊണ്ടു. ആ യുഖജനങ്ങൾ നിരന്തരം മുന്നുമുഖിയിൽനിന്നു വന്നാംവരേയും വനത്തിൽനിന്നു പൊരുപ്പേക്കാഴ്ചംവരേയും ചര-

ലിട്ടികന വഴിയിൽക്കൂടിയും ലാത്തിക്കാഡിതന. അവർ മസൈന മസൈ ഗ്രഹിച്ച മുകരായിട്ടാണ് നടന്നതു് തങ്ങൾ പ്രവശ്യത്തിന്റെ ഒരംഗമാബന്നനം അതിനാൽ അതു നിറ്റു സ്ഥമായിരുന്നതുപോലെ തങ്ങളും ഒഴുന്നം അവലുംവിക്കേണ്ട താബന്നനം അവർക്ക് രോന്നി.

അതു ചെറിയ കീറ്റത്തിന്റെ വെളിച്ചത്താൽ ബാഹ്യരേഖ വ വരജ്ജപ്പെട്ട ഇന്നത്തുക്കൽ നിന്നിക്കുന്ന അതു പുഖുകന്ധകയു ടെ മഹായ പെട്ടുന്ന ജൈയിൻ കണ്ണ്.

ജൈയിൻ—നോക്കണം! അതാ, ലിസ്സ്‌കോച്ചുമു നമ്മു സുക്ഷിച്ച ഭോക്കിക്കൊണ്ടു നില്പിന്നു.

ജൂലിയൻ ശിറ്റ്സുവൊക്കീ അതുശ്വാചിക്കാതെ സംസാരിക്കുന്ന ഒരുത്തുനന്ദ്രപ്പാലെ ഉദാസിനാസപരത്തിൽ, “അതേ, ലിസ്സ്‌കോച്ചുമു നമ്മു നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്പുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു. പിന്നീടു് അവർ പ്രണയത്തിൽ മുങ്ങി മനം ലാത്തി തുടങ്ങി.

മഞ്ഞു വീണാതുടങ്ങിയപ്പോൾ അധികം അഭ്യർ അബ്ദം വിരുച്ചു. “നുകും ഇനി അക്കത്തുപോകാം” എന്ന ജൈയിൻ പറഞ്ഞു. അവർ അക്കത്തുപോകിയിട്ടു് സ്ഥൂരഥായിരിക്കുന്ന തിരിച്ചു ചെന്ന പ്പോൾ ലിസ്സ്‌കോച്ചുമു വീണ്ടും തന്റെ തയ്യൽ എടുത്തു് അതിനെ സോത്സാഹം സുക്ഷിച്ചു വേലചെള്ളുകൊണ്ടിരുന്നതു് അവർ കണ്ണ്. കുമിണിച്ചതുപോലെ അതു സ്രൂഐയട തുണാമലു കുറഞ്ഞപ്പെട്ടു. ജൈയിൻ അവരുടെ സമീപത്തുചെന്ന “കോച്ചുമു, സൗന്ദര്യം ഇപ്പോൾ കിടക്കാൻ പോകാം” എന്ന പറഞ്ഞു. ആ സ്രൂഐ തിരിഞ്ഞുനോക്കീ. കരണ്ണതിരുന്നതുപോലെ അവരുടെ നേരുണ്ടായ ചുവന്നം വീത്തും കാണബ്പെട്ടു. ഇത്തിലെപ്പറ്റി അവർ രണ്ടുവേദം തുലിച്ചുതെ തില്ലു. അതു യുവതിയുടെ ഒമ്മക്കിപ്പാതയു ചെരഞ്ഞുകൂടാം നാലുവ നീം നന്നാത്തിരുന്നു എന്ന പെട്ടു. അതു യുവാവു കണ്ണപോടിച്ചു. സ്നേഹയുക്തനായ ഉത്തരവന്നുഡാക്ക, “വിന്നേജുടെ ചെറിയ കാമനക്കാലുകൾ തന്റെത്തിട്ടില്ലോ?” എന്നു് അദ്ദേഹം

ജൈനിനിനോട് ചോദിച്ചു. ഉടനെ ലിസ്റ്റ്‌കൊച്ചുമയുടെ വിരലുകൾ അതുഡികമായി വിറപ്പേക്കയും അവരുടെ തയ്യൽ നിലത്തുവതിച്ചു് ഒരു ഉണ്ട് കമ്പിളിന്തു ചവിട്ടുകമ്പിളി ദിൽക്കൂടി ഉരഞ്ഞവോക്കുകയും ചെയ്തു. കരണബുദ്ധിൽ മുഖം മറ ആകൊണ്ട് ആ സ്തോത്രി വിത്തികരണവാൻ തുടങ്ങി.

ആ യുവജനങ്ങൾ സ്കൂളുന്നരായി അവരെ റോക്കിനിന്. അനന്തരം ജൈനിൻ മട്ടക്കത്തിക്കിടന്ന കൊച്ചുമയുടെ വിദന ത്തിൽനിന്ന് അവരുടെ കരണം വലിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് “എന്താണ് കാംഡ്, എന്ത്, കൊച്ചുമേമു്?” എന്ന് ആവത്തി ചു ചോദിച്ചു. ഉടനെ ആ സാധ്യസ്തോ ദഃഖംസുലം വിശ്വകാണ്ട് സഗംഗം എന്നും നിന്തു ചെറിയ കാമനക്കാലുകൾ തന്നു തുപ്പോയേണ്ടു എന്നും അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ, എന്നോടു് ഒത്തതക്കും കരിക്കലും, കരിക്കലും, കരിക്കലും അണി നെ പരംതിട്ടിപ്പോലും എന്ന താൻ വിചാരിച്ചു്.” ജൈനിനിന് ആനുഞ്ഞവും അനകമ്പബ്ദം തോന്തി. എന്നാലും ലിസ്റ്റ്‌കൊച്ചുമയേണ്ടു് ആരെക്കിലും പ്രേമവാക്കുകൾ പരയുമെന്നും സംഗതി കാത്തു് അവർക്കു് ഉൾച്ചിരി ഉണ്ടാക്കാതെ യിരുന്നില്ല. ചിരി മരജ്ഞവാനായി ജൂലിയൻ പെട്ടുനാ മുഖം തിരിച്ചു്. ഉടനെത്തന്നെ ലിസ്റ്റ്‌കൊച്ചുമയ എഴുന്നേറ്റു തയ്യൽ നിലത്തിട്ടിനശേഷം കണ്ണുകാണാത്തവരെപ്പോലെ ആ കോവൺഡിപ്പടി തച്ചികയറി തന്നെ മറിയിലേപ്പും സ്വലു പെട്ടു പോകുകയും ചെയ്തു.

അവർ രണ്ടുവേദം തനിച്ചായപ്പോൾ ചിരിയോടും അനകമ്പബ്ദംഞ്ഞുടി അന്ത്യാന്ത്യം നോക്കി. “പാവപ്പെട്ട കൊച്ചുമയി!” എന്ന ജൈനിൻ മറം പരംതു. “ഇന്ന് അവക്ക് നല്ല സുവമില്ലെന്ന തോന്തന്” എന്ന ജൂലിയൻ അലി പ്രായപ്പെട്ടു. പാരിയവാൻ മനസ്സില്ലാതെ അവർ അന്ത്യാന്ത്യം കരംപിടിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ ഇങ്ങനെ. ലിസ്റ്റ്‌കൊച്ചുമയു ഒരു ഒഴിവുള്ളകിടന്നിങ്ങനെ ക്രിസ്തവയുടെ മന്ദിരം നിന്നും കൊണ്ട്

അവർ അത്രമായി പരസ്യം നേരിഡി, വളരെ മന്മായി, ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറോടിപസം ആ പുല്ലക്കുകയുടെ സന്താപം അവർ മരണകയും ചെയ്തു. ഭാവിയെപ്പറ്റാറി നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിക്കുന്നതാൽ അ കാമിനികാരകകൾ ക്ഷമയില്ലാജു പ്രഭിപ്പിക്കാതെ തങ്ങളുടെ വിഖാമതത്തിായി കാത്തിരുന്നു. തങ്ങളുടെ അത്യാവുകളെപ്പോലെ ശരീരങ്ങളിലും സമേച്ചിക്കുന്ന ഒരു അട്ടപ്പുമേറിയ സംയോഗം തങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ അവർക്ക് അപൂർക്തമായിരുന്നു. വിഖാമതിപസത്തിനു രണ്ടു ക്ഷുദ്ധിപ്പു ജെയിനിനു ശാന്തതയും ക്ഷൊഭ്രത്യുതയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണാമായിരുന്നു.

ആ പ്രധാനിപസം രാവിലെ ആളുലാചന്ത്രി ഇടയിലും പിടിപ്പുതു ജോലി ജെയിനിനുണ്ടായിരുന്നു. അക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിയം അംഗീകാരികൾ വിറയ്ക്കാതെ താൻ എടുത്ത മിക്ക സാധനങ്ങളിലും കജ്ജിൽനിന്നു വീഴുന്നതുകണ്ണപ്പോൾ മാത്രമേ അവർക്കു തന്റെ അതിയായ സംഭരം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചുജ്ഞം. എന്നാൽ പാളിയിൽവച്ചും അവർ അതുകൊരുക്കാക്കംവെന്നും തന്റെ ക്ഷൊഭ്രതെതെ അടക്കി. താൻ വിഖാമിതയായിരുന്നിന്നിരുന്നു എന്നോ അവർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രഥാസമായിരുന്നു. സപ്രകാരത്തിൽ കാണുന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പോലെയാണ് അന്ന രാവിലെ എല്ലാം നടന്നതും ഭ്രമിയിൽനിന്നും ഉയൻ വായ്വിൽക്കൂടി താൻ നടക്കുന്നതുപോലെ അവർക്കു ഓരോനും അവർക്കു മാറ്റുന്നതിൽനിന്നിരുന്നു. അവർ ഇപ്പോൾ ഒരു ചെറുബാലികയല്ലാതെ വന്നതിനാൽ, എല്ലാ സാധനങ്ങളിലും ഒരു നവമായ അത്മം വഹിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നോ അഫ്ഫും വിചാരിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവർ പ്രായപൂർത്തി വന്ന ഒരു നാലിലധികം ദിവസിൽ അവരുടെ മുമ്പിലായി ദ്രാഹം തുറന്നുകിടന്നു. അവർക്ക് അതിൽകൂടി അക്കത്തു പ്രവേശിക്കാതയിരിക്കുവാൻ നിശ്ചിതത്തിലുമില്ല.

വിവാഹകർമ്മം അവസാനിച്ചുയുടെന അവർ റജിസ്ട്രർ പുസ്തകത്തിൽ സ്കൂളിന്റെതിരായി പജ്ഞിയിലെ വസ്തുതറിയി ശേഖ്യപ്പൊയി. പജ്ഞിയുടെ നടക്കവത്രു വന്ന ഉടൻ ഉണ്ടായ ക്രൈസ്തവത്തു ശ്രദ്ധപ്പെടുകയ് ആ വധുവും അവളുടെ മാതാവും ആ ശുദ്ധംകാണ്ട നിലവിഷ്ടിച്ചു. ആ യുദ്ധപ്പെട്ടിമാരെ ബഹുമാ നിക്ഷേപാഡായി അവിടത്തെ കഷ്ടകൾ ഒരു അണിവെടിവെച്ച താഴിയന്ന ആ ശവ്യം. അതിന്റെ പ്രതിലുപ്പന്നികൾ അംഗ കും മെമ്പർ ദ്രോഹത്തിൽനിന്ന് അപ്പോഴും കേൾക്കാമായിരുന്നു.

അപ്പോൾ ചില അതിമിക്രമങ്ങൾ കെടുവാംഗങ്ങൾക്കും ഉച്ചക്രമം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അതിനാദ്ദേഹം സിഡാർ മല്ലവിഷ്ടുകൾ ചൊട്ടിച്ചുകടക്കിക്കുന്നതിനും ആ വിവാഹത്തെ ആ ശോഖിക്കുവാഡായി രൂത്രംചെയ്യുവാൻം അവർ കഷ്ടകര ക്ഷമിച്ചു. അവരുടെ ആരോഗ്യം ഉണ്ടാക്കിയ ശ്രദ്ധം ആ നാട്ടിന്റെപുരാഭ്യം നിരത്രു. യുവാക്കുന്നായും യുവതികളും അരുള്ളാനും തേടിവടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ജൈനം ജൂലിയസ് വന്നമാർത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അതു കടന്ന സമുദ്രത്തിൽ ദംബമുള്ള ഒരു ചെറിയ കുനിൻ്റെ മുകളിൽ കയറി. ശ്രൂഗൃഹമാസം ആര്യിയന്ന ഏകിലും വായു തണ്ടന്ത്രിയന്ന. ഒരു ടാക്കൻകാറു ബലമായി വിശിക്കൊണ്ടു തന്നു. ആ യുദ്ധപ്പെട്ടിമാർ ഒരു ചൊലയുള്ള ചെറിയ വള്ളത്തെ വഴിയിൽക്കൂട്ടി താഴോവരയിലെപ്പും ഇരണ്ടി.

തന്റെ മല്ലപ്രഭാതത്തിൽ അപ്പേരുത്തിന്റെ കരം മനും ചുംബന്തു് അവർ അരിത്രു. വികാരംകൊണ്ട ഗ്രാസം മുട്ടിയിരുന്ന അപ്പും ഒരു വാക്കേപോലും ഉച്ചരിച്ചില്ല. താണ കിടന്നിയന്ന മുക്കിലോവാക്കുത്തിൽ മട്ടാതെങ്ങിൽവോ നായി അവക്കു പലപ്പോഴും ശിഖസ്ഥൂകൾ ശവിക്കൊണ്ടിവന്നു. അപ്പും അദ്ദേഹ ചെങ്കുപ്പാർ ജൂലിയസ് അവളുടെ കൂളിന്ത്തിൽ സ്ഥാപി ആശും ഇന്നും ഉന്നും പാരത്രു: “ഇന്ന രാത്രി നീ എന്തെന്നു ഓംയായിരുംവിതം.” കല്യാഞ്ചിമംം വിട്ടതിനാദ്ദേഹം ലെഞ്ചിക്കു വിഷയങ്ങളിൽ പലതും അപ്പും മരാസ്തിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കി

ഈ, പ്രേമത്തിന്റെ കാലുഭാവത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ അവർക്ക് അതുവയ്ക്കും ദോ നി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓൺഡേ? ഇപ്പോൾത്തെനെ താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാംഗയായിത്തീർന്നിരുന്നില്ലോ? അഥാന്തരം അവളുടെ കണ്ണത്തിലും, കച്ചോലങ്ങളിലും ചെറിയ കണ്ണങ്ങളിലും ആ യുഖം ബാധ ബാധപ്പെട്ടു ചെന്നുചൂണ്ടുമ്പോൾ പതിക്കു വാൻ തുടങ്ങി. പുഞ്ചപുംബവാഞ്ചാൽ ഇരംപ്രൗഢമമായി തനിൽ പതിച്ചതിനാൽ, ഹരേ തവണായും അംബ തന്നെ രസിപ്പിച്ചി അനബെക്കിലും അവർ തന്നതാനാഡിയാതെ അവയിൽനിന്നു തലതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തു

ചെവക്കുന്ന തന്നെ വഴിരെ ദുരം പോന്ന എന്നു് അവർക്ക് മനസ്സിലായി. ഉടൻ അവർ ലജ്ജിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി ആ കൂട്ടുകൾ എന്നല്ലോം വിചാരിക്കും? “നാമുഖ തിരിച്ചു പോകാം” എന്നു് അവർ പാശ്ചാത്യ പാഠങ്ങളും അദ്ദേഹം അവളുടെനിന്നു കരം മാറ്റി. അവർ തിരിഞ്ഞാപ്പോൾ അഭിമുഖരായി തങ്ങളുടെ ശപാസങ്ങൾ സഞ്ചേരിക്കുന്നു സാമീച്ചുത്തിൽ തങ്ങൾ നിൽക്കുന്നതായി അവർ അറിഞ്ഞു. തങ്ങൾ തെളിൽ ചേരുന്ന എന്ന രണ്ട് മനസ്സും വിശ്രദിഷ്ടനു സൃഷ്ടിച്ചും റൂക്കത്തുമായ ഒരുംഗിയേണ്ടക്കൂട്ട് അവർ അഭ്യൂപാലും നോക്കി. അവർ വരുപ്പും തുക്കിക്കൊക്കുന്ന എന്നും, അരുവുംപ്പെട്ടുകൊണ്ടു എന്നും, തങ്ങൾ കൈമിച്ചു തുടങ്ങുവാൻ പോകുന്ന ജീവിതത്തെ ഹരേരു തത്തും എത്തുവിധത്തിൽ ഭേദഗത്പ്പിക്കുന്നും അംഗ്രാന്തം ചോദിക്കുന്ന എന്നും അതു കണ്ണാൽ തോന്നും. അവർ അഭ്യൂപാലും സന്ദേഹിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അപ്പും, അപ്പും സന്നമായ ഏകത്രവത്തും മാഡാകാന്തിസ്റ്റന്റ തിരിയാനാവും അഭിവാദ്ധംബാധി സംഭവിക്കുവാൻ പോകുകയാണെന്നോ? അല്ല എ മിഷന്റിൽ തങ്ങൾക്ക് അഭ്യൂപാലും കെട്ടതെന്നു പരിചയമില്ലാത്തതുംപാലെ അവർക്ക് രണ്ടുക്കവാങ്ങം തോന്നാം.

യെട്ടി തന്റെ രണ്ടു കരണ്ടും അതു തന്നെനാഭാവ ഫുരുപ്പുകളിൽവെച്ചുകൊണ്ടു കൂലിയുണ്ട് അഭവളുടെ അഭ്യരംഗങ്ങളിൽ

കര ശീമ്പചുംബനം പതിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള കര ചുംബനം അവർ എത്തൽപ്പൻനും അരാഡവിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതു് അവ വഴിടെ ശരിരമാസകലം ദ്രോഹപിക്കുന്നതുവോലെ തോന്തി. അതു പാദചൂഡിയം വേവട്ടു അണിനിന്തു പ്രാഥേന മുള്ളിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ തുലിയെന സോന്താദം പാടിച്ചതജ്ഞി. “നമ്മകൾ വോകാം. നമ്മകൾ തിരിച്ചുവോകാം” എന്നു് അവർ പ്രയാസപ്പെട്ട പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മറുപടി പറയാതെ അവളുടെ കരണ്ണശൈതനൻറു കരണ്ണശൈതനിൽ പിടിച്ചുവെച്ചു. വീട്ടിലെപ്പു തിരിച്ചുവോയപ്പോൾ അവർ കനം സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഉച്ചതിരിന്നുള്ള സമയം അസാധ്യരണമായി ശീമ്പചുംബവോയിരുന്നു എന്നു് അവക്ക് തോന്തകയും ചെയ്തു.

സായംകാലങ്ങളിന്തെത്തിൽ അധികം സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ അതു ശീമ്പചുംബകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതിമികർ അല്ലോ അസ്പദാസ്ത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിമികളായ പാതിരിമാരും ധനികരായ എതാനം കഷ്ണകളും നോമ്മംഡിയിലെ വിവാഹാഖ്വാദകാലങ്ങളിൽ പറയുക പതിവുള്ള ഏകാശരം അട്ടോലങ്ങളുായ ചില രോഗവോക്കുകൾ ഇടയ്ക്കിടെ വിശ്വാസത്തെനിന്നില്ല. കുംവതുമന്മാക്ക കാപ്പി കൊണ്ടുവന്നു! അരാന്തരം കഷ്ണകൾ ഫീഡിലുകളുടെയും കൂരിയോന്നോരു് എന്ന വാദ്യങ്ങളുടെയും വാദ്യത്തിനുസരിച്ചു മുള്ളുത്തംചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. വിചിത്രപീഡിപ്പങ്ങൾ തോട്ടു തനിൽ തുക്കിയിരുന്നു. വിഞ്ഞുവിപ്പകളും സിഡർമല്ലവീപ്പകളും അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. അവ പൊട്ടിച്ചു് ശരിച്ചുകൂടിക്കുവാനുള്ള ഫോസ്ഫറും പരത്തുകളും വെളിച്ചുത്തിൽ കഴുകിക്കൊടുക്കുവാനായി പരിചാരകൾ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. കൊതിനോന്നിക്കും പുതിയ റോട്ടികളും, പാൽക്കട്ടികളും സംസ്ക്രൂപ്പും ഒന്നു മാസപ്രവലഹാരങ്ങളുംകൊണ്ടു് കര വലിയ മേര നിറവും കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ നത്തകരിൽ ഒരുവൻ അട്ടും നിറുത്തി അവിടെ വന്നു് കര കുശണം റോട്ടി എടുത്തുകൊണ്ടു പിന്നേയും മുള്ളുത്തംചെയ്യുവാൻ ചോദിച്ചു.

അമ്മായ റീതിയിൽ അരു ബംഗ്ലാവിനക്കത്തിനെ കേൾ സം കഴിച്ചിത്തനുവർ അരു ഗ്രാമീണങ്ങട അരുത്തുറ്റിശാഖാ നാതെ കണ്ട് അതുപോലെ അടിയന്തരിതാലി അട്ടച്ചാരം, അതുപോലെ തടസ്സംവിഹാ കു കുടിക്കാരം, വാട്ടിശ്ശേഷനും വെള്ളിയം ഉള്ളിച്ചു അരു അച്ചിയോടെ കേൾക്കാവാനും മോഹി ആക്കാണ്ട് അസൃഷ്ടിയാട്ടുട്ട അവരെ ദോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സപ്ലൈനും സല്പാരുത്തിയിൽ ഇരുന്നതിനുംശേഷം ഇ തന്ത്രകാണ്ഡവാനായി അവർ പുരത്തു വന്നു. അരനാന്തരം അതി മാക്കി അവിടെനിന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

പ്രഭും പ്രദേശിയും പ്രായേന തക്കാച്ചുകൊണ്ടു താനു സ്വന്തത്തിൽ സംസാരിക്കാവായിരുന്നു. താജിക പത്രികയും തിലയിക്കമായ സ്പാസംഥദ്രാട്ടുട്ട പ്രദേശി ഭന്താവിനെന്നു അ പേക്കി റിസിക്കന്തുപോലെ തോന്നാി. ഒട്ടക്കര തന്നെന്നു പ തിവായ സ്വന്തത്തിൽ പ്രദേശി ഇരുന്നെന പരഞ്ഞു: “എന്നിക്ക വയ്ക്കാ, എന്നെന വേണമെന്നു് പ്രാബികരിംതുമുട്ടാ.”” പ്രഭു പെട്ടെന്നു ഭായ്യുടെ ദേശനയ്ക്കുന്ന മാറി ജൈഗിംബന സമീപിച്ചു്, ഇരുന്നെന പരഞ്ഞു: “എന്നാട്ടുട്ട റാടക്കാൻ വ കണ്ണോ, കണ്ണോ?” പ്രകാരത്താൽ സ്കാഡുഡായി “വരാം, അ ചും” എന്നു് അവർ പരായകയും ചെയ്തു.

അവർ രണ്ടുപേരം അരു ഭേദനത്തിനു മുമ്പിലായപ്പോൾ കു തണ്ണത്തെ ഇഷ്ടംകാരു വിശാത്രുടുണ്ടു. അകുശത്രുതുട്ടി പരന്നപോയ മേഘസ്വർം ഒട്ടക്കര നക്കുത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെ കുത്തുകയും ചെയ്തു. താൻ പട്ടാച്ചിക്കന്നു പുതുംഡെ കരം പ്രഭു സ്കൂമ്പുവും അമരത്തി. കാരണാരം അവർ കുന്നും സംസാരി കാതെ റാനു. പ്രഭവിനു് അസ്പാസ്യവും നിശ്ചയമില്ലാ യും ഉണ്ടായപോലെ തോന്നാി. ഒട്ടക്കര അദ്ദേഹം ഇരുന്നെന പരഞ്ഞു: “കാരണത്, നിശ്ചന്നാട്” എന്നിക്കു് കു കായ്യും പായ വാരണ്ടു് ധാന്ധപത്തിൽ നിന്നെന്നു ആശ്മയായിരുന്നു അതു നിശ്ചന്ന പായേണ്ടിയിരുന്നു് പക്കി അവർ അതു ചെ യുവാൻ മടക്കന്തുകൊണ്ടു തോന്തനെ അതു ചെയ്യേണ്ടി

யிரிகள். ஜனத்தினர் வியமதைப்பூரி நினைவு எனுமாறு அரவியாமன் ஏற்றிக்கிட்டதுதா. கட்டிக்கலை வாஸ், முதலுகிசூ வெள்கட்டிக்கலை வாஸ், ஒலிசூவெஜூ ந பில ரஹஸ்யம் உள்ள தனைசெல் ஸங்கீதன புத ஸ்ரீ வெள்கட்டிக்கலை கொடுக்கவாதுவரை அவர்கள் மன ஸ்ரீ சேவை வாம்புமாயி ஹரிஷ்வாங்கால்குநாள் அவர்களை செழுங்கது ஜிவிதத்தினர் மழுரமைப்புத்தினர் திர ஸ்ரீல நீகள்தோலூ அவகாஶம் அது புதுவராளூது. ஏனாலு வெள்கட்டிக்கம்பு ஹதிசெப்பூரி தீரை அரவி விழுக்கிலு அவர்கள் ஸப்ளைஸ்டாண்பாக பூக்கித் தலி சூரியகை முதிர்யமாய யாமாத்துங்கொள்ளு அவக்கு அதிர் வலப்பூங்கு வெடுப்பு தோன்றுது. பதிவாள் த வெஞ்செல் தெர்தாக்களுக் பூவுஷிக்காயமைங்கு மரங்குதை நாயமணங்கு நடைங் ந அவகாஶம் மாண்புக்குத் தீரீரங்கு சூ கிழுவரிய அவர்களுக்குக்கொடுக்கக்கயிலு. ஹ திலயிகு ஏற்காக பரங்குவாற் காரியக்கயிலு. காமனே, ஏ நாற் கு காண்டு மரங்குதைத்து: வாளை தெர்தாவள நினைவு ஸங்குஞ்சுமாய அவகாஶம் உண்ணால்தாள் அது காணு. ”

அவர்க்கு ஏற்கெத்துமா அரவியாமாயின்ன? அவர்ம் ஏற்கெத்துமா உல்லிசூரின்ன? அவ்யுக்தமாய விஷாததொடு அரவியஞ்சு சுதாநைக்குதை அவர்ம் விரதுதுக்கூ. அவர் விடுவெஜூ திரிசூவோன். ஸங்குஞ்சுதை வாதிலையு அவர்களுக்குப்பூங்குள்ளவோயி. பூப்பிஜூ லியகை வக்கூப்புக்கு சுருக்கைடன கருதுக்காயின்ன. வலிய நெடுவி பூக்குக்கூடை தளை “காமனக்கொச்சுமக்கு” ஏன் அது ஸ்ரீ பரங்கின்ன.

பூது வெட்டு நினைவு வான் ஜூனை வரைத்து: “அது யிலையை, வைக்குதுள்ளாக்குதை.” ஹாண்டு ஸாந்தபு வாக்கும் பரங்கு அதேம் அவர்கள் அவர்கள் வலிய க

സേരയിൽ പിടിച്ചിങ്ങന്തി. അനന്തരം അദ്ദേഹം പത്രിയുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു, “വത്ര, കംഞ്ചെ, നിന്മറ അമ്മയെ ഉമ്മവെച്ചിട്ട് ഉരണ്ണാൻ പ്രോക്” എന്ന പാശ്തത്. കരയുന്ന തിര സന്നദ്ധയായിരുന്ന ജൈനിൽ പിതാവിന്മുറ ശാസന അസാരിച്ചതിനശേഷം കാടിരുപ്പാകയും ചെയ്തു.

മന്മഹതിയും സപ്താഭ്യർഥിയുമായ അവളുടെ ലിസ്റ്റ് കൊച്ചുമ അതിനാമുതനെ അവകാട മരിയെ ശരണം പ്രാപിച്ചിക്കുന്നു. ജൂലിയനോട്ടുടി പ്രഭവും ഭാഞ്ചയും മാത്ര മേ ഉണ്ടായിരുന്നാജൂ. മുന്നപേക്ഷം അസ്പാസ്യം തോന്തി യിരുന്നതിനാൽ മെന്നറികളായും അന്നേറ്റായും ദേശികരെ ഒഴി തീരുകൊണ്ടും അവർ അവിടെ ഇരുന്നു. പ്രദീപിക്ക ശ്രദ്ധം മുട്ടൽ ഉണ്ടായി. ഒട്ടകം ആ നില മുസ്തകമായി തോന്തിയ തിനാൽ വിവാഹാനന്തരമുള്ള ധാരുരൈക്കരിച്ച പ്രദ സംസാരിച്ചതുടന്നി.

ഈ സമയത്തു മകളിലുള്ള ജൈനിന്മുറ മരിയിൽ ബില്ലപ്പാടോടെ കരണ്ണത്തുകൊണ്ടിരുന്ന രോസലി സ്റ്റാഡിനിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നതു് വിരലുകൾ വിംചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവാർക്ക ജൈനിന്മുറ വസ്ത്രം അളിച്ചുള്ള ചരടകളും ബട്ടക്കുകളും അഴിക്കുവാൻ പ്രയാസ മുണ്ടായി. ജൈനിനേക്കാം അധികം വികാരം രോസലി ധാരാ കാനിച്ചതു് ജൈനിൻ അതു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു പുതിയ വിശേഷമായ വിചാരം അവളുടെ മനസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. താൻ തന്മുൻ ഭർത്താവിനെ യമാത്മായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നോ? താൻകും അദ്ദേഹത്തോട് നല്ല പരിചയംവോ ലും ഇപ്പോൾ അവാർക്ക തോന്തി. മുന്നമാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അംഗങ്ങെ കരാർ ഉണ്ടാക്കുന്നതുടി താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ താ, ഇപ്പോൾ താൻ അദ്ദേഹത്തിന്മുറ പതിയായിരുന്നീൻ രിക്കുന്നു! ഇതെല്ലാം എങ്ങനെയാണ് സംഭവിച്ചതു്? ഭ്രമിയി ലുള്ള ഒരു കഴിയിൽ കരാർ അറിയാതെ ചാടിപ്പോക്കാനു

പോലെ മനസ്സും വിവാഹബന്ധത്തിൽ അറിയാതെ ചാടി പ്രോക്കന്തിരം കാരണമെന്തു്?

ജൈൻ കട്ടിലിൽ കയറിക്കിടന്ന. അതിലെ പുതിയ വിരുദ്ധകൾ തണ്ടുള്ളവയായിരുന്നതിനാൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ട് മൺസ്കുൾ നേരമായി താഴ്വരുചിട്ട മനസ്സിനെ തെരിച്ചിരുന്ന എകാനത്തും പിഷാദവും ശൈത്യവും അവ വലിപ്പിക്കുന്ന യാണ് ചെയ്തു് അനന്തരം റോസലി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടിപ്പുയി. ജൈൻ കാത്തിരുന്ന. പ്രണയത്തിന്റെ മഹാ രഹസ്യത്തിന്റെ അതഭക്തരായ വെളിപ്പേട്ടതലിനെ സോത്രക്കണ്ണം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അവിടെ ശയിച്ച.

ജൂലിയൻ മുകളിൽ കയറിവരുന്നതു് അവർ കേട്ടില്ല. പെട്ടനോ് വാതില്ലെങ്കിൽ മുന്ന ലാലുവായ മട്ടകൾ അവർ കേട്ട. അവർ തെന്തിയതല്ലാതെ ഉത്തരഭാഗം ചരിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം പീടും മട്ടം. അനന്തരം അദ്ദേഹം വാതിൽ തുറക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ചോറൻ തന്റെ ശയനമുറിയിൽ കടന്നാൽ എറ്റവും ലഭ്യ തോന്തരമാ അതുപോലെ ലഭ്യമില്ല ജൈൻ വിരുദ്ധപ്പെട്ടതു് ശിരസ്സ് മുടി. നിലത്തു് വിരുച്ചി കുന്ന കുപിച്ചിയിൽ മുടിപ്പാദം ശമ്പളമാക്കുന്നതു് അവർ പഠിക്കുന്ന കുമാരമായിരുന്നു. പെട്ടനോ് അതോ തന്റെ മനും തൊട്ടതായി അവർ അറിഞ്ഞു. അവർ ക്ഷമയ്ക്കായി എഴുന്നുറിയുന്ന മനം നിലവിച്ചില്ല. അനന്തരം ശിരസ്സ് മരച്ചിരുന്ന വിരുദ്ധപ്പെട്ടതു് പ്രാഥ തന്റെ മുമ്പിൽ പുഞ്ചിരിയി ദ്വാകാണ്ടുണ്ടു് ജൂലിയനെ അവർ കണ്ടു്.

ജൈൻ—ഹാ, നിങ്ങൾ എന്നെ എന്നുവോ പേടിപ്പേട്ടത്തി. ജൂലിയൻ—അപ്പോൾ നീ എന്നിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നോ?

അവർ ഉത്തരമൊന്നും പാശ്ചാത്യില്ല. അദ്ദേഹം പരിപ്പു തങ്കെ സാരംകാലഃ വശം ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ശൗര്യവു താഴെ സുമ്മവനായി തോന്തി. താൻ ശയിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം കംഡത്തുകൊണ്ട് അവർ വളരെ ലഭ്യമില്ല. അദ്ദേഹത്തെ

പോലെ താരം പുണ്ണമായി വസ്തുധാരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന താണ്ടാന് അവർ വിശ്വാസിച്ചു. അഖ്യാന്മാരും എല്ലാ സംസാരിക്കണമെന്ന് അവർ രണ്ടുവേദം അറിഞ്ഞതിങ്കില്ലെല്ല. തന്ത്രം ടെ ജീവിതത്തിലെ സൗഖ്യം മുഴവരാം ആത്മയിച്ചുനിന്ന ശൗര്യവും ദ്രാഹിക്കുമായ ആ മുട്ടുത്തന്ത്രത്തിൽ അഭ്യാസം നോക്കുവാൻവോലും അവക്ക് ദൈഖ്യം ഉണ്ടായില്ലെല്ല. സപ്താം കൊണ്ടു തന്നെ ആത്മാവിശ്വാസം പോഷിപ്പിച്ചുവന്ന ഈ കാല കയെ ദൈപ്പുട്ടത്തുകയോ, അവളിൽ വെറുപ്പു ഇനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ പഠാളക്കായ ധാതാനാം ചെയ്യുകയെന്ന്, തുപക്കു, അഭ്യുദയത്തിന് അപ്പുകുതായി തോന്തിരിക്കാം.

അദ്ദേഹം അവളുടെ കരം മെല്ലെ എടുത്തു് അതിനെ ചുണ്ടിച്ചു. അനന്തരം ഒരു ബലിപീഠത്തിനാമുമ്പിംഗലന്തു പോലെ അദ്ദേഹം അവളുടെ മുമ്പിൽ മട്ടുകയ്ക്കി. “നീ എന്ന സ്നേഹിക്കമോ, ജൈലിന്?” എന്ന് അദ്ദേഹം അവളുടെ ഒസ്ത്രാപ്പയ്ക്കു കുറഞ്ഞു ചൊംബിച്ചു. ഈ ഒചാളും കേടുപൂശാം ജൈ തിനിനു വഴുരെ ആശപാസം തോന്തി. അവർ അദ്ദേഹത്തെ രോക്കി പുണ്ണിരിത്തുകി. “താൻ നിങ്ങളെ ഇപ്പോൾ തന്നെന്ന സ്നേഹിക്കാണബേഘ്രാ, ജൂലിയൻ!” എന്ന് അവർ ചരഞ്ഞു. അവളുടെ അംഗീകാരം മീറ്റുവാറും തന്നെ വായിൽ കൂട്ടി കയററിക്കാണ്ടു് അദ്ദേഹം അവരെ വിശ്വാസം ചുണ്ടുനംചെയ്യു. “നീ എന്ന സ്നേഹിക്കനു എന്നാളുള്ളതു നിന്നു തെളിയിക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടാം?” എന്ന ജൂലിയൻ ചൊംബിച്ചു. വിശ്വാസപ്രസ്ഥായി താൻ വായുന്ന ഹാശക്കുടിടെ അത്മദാനു ഫും അറിയാതെ, “കൊള്ളാം, താൻ നിങ്ങളുടെതാണ്ടും, കാമനേ!” എന്ന് അവർ ചരഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അവളുടെ ചെറിയ മനിക്കുട്ടകളിൽ ജ്പരിതന്നുായ ചുണ്ടുവാദരി പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കട്ടിലിനെ സമീചിച്ചു. ചെട്ടുന്ന കരം കട്ടിലിൽവെച്ചു് അതുകൊണ്ടു ഭാസ്തുവയ അദ്ദേഹം ചുറാറി. വിനീടി മരേരാം ഉപധാനത്തിന് അടിസ്ഥിതി വെച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ ശിരസ്സു് അദ്ദേഹം ഉയര്ത്താം. “നിന്നും അടക്കത്തു

കിടക്കുന്നതിനു സഹാം തരികയില്ലോ? ” എന്ന ജൂലിയൻ അവളേം താണ് സപരത്തിൽ ചൊണ്ടിച്ചു. അവൻ തന്നത്താനു റിയാതെ ദേശപ്പെട്ടു. “ഹാ, ഇപ്പോൾ വേണ്ടാ— പദ്ധതിയുചെങ്ഗും ഇപ്പോൾ വേണ്ടാ.” എന്ന് അവൻ പ്രധാനപ്പെട്ട യാത്രയും അദ്ദേഹത്തിനോളമ്പോൾ ഇച്ചാംഗശവും പ്രായേണ്ണ കോപവും ഉണ്ടായ തുപോലെ തോന്തി. “നീ എന്നിക്കും അത്യുഖ്യമായിത്തിന്നിരിക്കുന്നേയോരും എന്തുകൊണ്ടാണോ ഇപ്പോൾ വേണ്ടാ എന്ന പരിയന്നതും? ” എന്ന ജൂലിയൻ ചൊണ്ടിക്കയറ്റും ചെന്തു. ഉടനെ ജൂലിയൻ അവിടെനിന്നും ഇംഗ്ലിഷ് തന്റെ വസ്തുധാരനുണ്ടായില്ലെങ്കിലും പോകി. അവിടെ അദ്ദേഹം വസ്തും അഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിസിനെ ഒരു മുഹിലേജ്ഞു തുളിവെള്ളുന്ന ശമ്പുവും അവൻകു കേരംക്കാമായിരുന്നു. ഒരു മിനിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, കണ്ണടക്കുകിടന്നിരുന്ന ജൈഗിനിനോളമ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ തിരിച്ചുവന്ന എന്ന മനസ്സിലായി. തന്റെ കാലിനന്നേരേയായി തന്നത്തത്തും അതിനേക്കാൾ അധികം പരിപരതയുള്ളതായ ഒരു കാലുണ്ടാണെന്നു പെട്ടെന്ന് അറിഞ്ഞയുടെ നേരം അവൻ കട്ടിലിൽനിന്നും പുരത്തേജ്ഞു ചാട്ടവാൻ ഭാവിച്ചു തുപോലെ ഒരു ക്ഷിപ്രചലനം ഉണ്ടാക്കി. അനന്തരം കരണ്ണമുകൊണ്ടു മിഡ്, ഡേപ്പെട്ട്, ഭിതികൊണ്ടു നിലവിലിക്കുവാൻ സന്നദ്ധയായി അവൻ കട്ടിലിൽനിന്നും കാലും ലേജ്ഞു നിന്നേക്കിടന്നു. ഉടനെത്തന്നെ ജൂലിയൻ അവരെ ആളിംഗ നംബുചെന്തു. അവൻ ഒരു ദാഡിയായി സോൽക്കുന്നും അനന്തരാതെ കിടന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാമാത്തമായ സ്ഫുർജ്ജമറു് അവൻ വിശ്വാസിച്ചു. അപോന്തനിനു രക്ഷപ്പെട്ടവാം, അതു ദേഹത്തിൽ നിന്നും കാടിപ്പോയി ആ ഘൃഷ്ണനിൽനിന്നും കളിക്കവാൻം അവർക്കും അതിയായ ഫോഹം തോന്തി.

ജൂലിയൻ നിശ്ചലനായി കിടന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരീംത്തിലെ ചുട്ട് അവളിൽ പ്രവേശിച്ചതുട്ടുണ്ടി. അവളുടെ ഡേം ഡേട്ടി അവസാനിച്ചു. തെന്താവിന്റെ നോറേ തിരി

എന്തു് അദ്ദേഹത്തെ ചുംബിച്ച കലഹം അവസാനിക്ഷപ്പിവാൻ അവർ മോഹിച്ചു. ഒട്ടകം ജൂലിയൻറെ ക്ഷേമ അവസാനി ആ. “നീ അടച്ചതുവന്നു് എൻറെ കൊച്ചുണ്ടായാൽ ഇരിക്കുകയില്ല, അല്ലോ?” എന്ന് അദ്ദേഹം വിഷാദഭൂത്യം അവശ്രൂഢം ചോദിച്ചു. “ഞാൻ ഭാത്യാന്മല്ലോ?” എന്ന് അവർ സമാധാനം പറഞ്ഞു. “നീ എൻ കളിയാക്കകയാണോ?” എന്നു ജൂലിയൻ അല്ലോ കോപത്രോട്ടുടി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തിന്റെ സ്വന്തത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിലാവം കെട്ട വശ്വാ താവക്കെട്ടുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനോട് മാല്ലു ചോദിക്കവാ നായി അവർ പെട്ടെന്ന തിരിച്ചു. ഉടനെ അവർക്കുവേണ്ടി പട്ടിക്കിട്ടണിക്കുന്നതുവോലെ ആ യുവാവു് അവശ്രൂഢിലിംഗം ചെലും അഭിഭ്രംബിച്ചു, താൻ മുഴു് രഥക്കല്ലും അഭവിക്കു നില്ക്കും യാട്ടില്ലോത്തവയും അറബിയൻ്റും തിരുപ്പാടും ഉന്നതു ഘോഷം രാശാന്പാത്തങ്ങളുമായ ചുംബവാദം അവളിൽ വഹിച്ചു. അവർ അതിന്റെ അത്മം മനസ്സിലാക്കാതെ ക്ഷോഭം വിനാ വിശ്വലയായി കിടന്നതെന്നുജ്ഞി.

പാന്നിട്ട് ഏതു സംഭവിച്ചു? അവളുടെ സ്ഥിരമുഖം എഴുമായിരുന്നതിനാൽ ഏതു സംഭവിച്ചു എന്നു് അവർക്കു ലാലുവോലെ കാശിക്കവാൻ സാധിച്ചില്ല. തന്റെ അധികാരങ്ങൾിൽ അദ്ദേഹം അനവധി കൂത്തശ്ശത്തായുക്കതങ്ങളായ ചെറു ചുംബവാദം വഹിച്ചു എന്ന മാത്രം അവർ അരിഞ്ഞതിൽ നാശം. പാന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിനു് അഭവശ്രൂഢം സംസാരിക്കേണ്ട തായും അവർക്കു മറ്റപട്ടി പറയേണ്ടതായും വന്നു. അദ്ദേഹം കൂടുതൽ അഭവക്ഷകൾ അവശ്രൂഢം ചെയ്തു. അഭവയെ അവർ ഓതിപൂശം നാരസിക്കകയാണു് ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്രാധികവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ തന്റെ കാലിനോടുചേര്ന്ന കാലിന്റെ പരിപാലന അംദ്ദേഹത്തിന്റെ മാരിട തത്തിനാക്കേണ്ടു് അവർ അരിഞ്ഞു ദയനു പിന്നാറി. അവസാനത്തിൽ തന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്കാണ്ടു പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലെന്നുകണ്ടു്, ജൂലിയൻ മെരുവാം അവലംബിച്ചു മലന്നു കിടക്കുയും ചെയ്തു.

അതു് എല്ലാറിനോയുംപറാറി അംബർ ചിന്തിക്കാൻതുടങ്ങി. അനന്തരാഗത്തിനേരു യമാത്മഭാവം മരാളുലിഡാക്കി തന്റെ സപ്രസ്തുതാദാനുഭവം മിത്ര്യാത്മവം ഗ്രഹിച്ചു അവർക്ക് കിനമായി ഇഷ്ടാദാനുഭവം ദാഖിലാക്കി ഇഷ്ടാദാനുഭവം അഭ്യരിച്ചു. അഭ്യരിച്ചു സപ്രസ്തുതാദാനുഭവം അന്തരം ലഭ്യം ചെയ്തിനു. തന്നോടൊപ്പും അഭ്യരിച്ചു അഭ്യരിച്ചു സപ്രസ്തുതാദാനുഭവം അവേക്കിച്ചുപ്പോൾ ഇതാണ് അഭ്യരിച്ചു ഉംഭേദം ഉംഭേദം ചുിക്കന്തു്! തന്റെ കുപ്പകാസപ്രസ്തുതാദാനുഭവം അഭ്യരിച്ചു വിചിത്രമുന്നർക്കാണിൽ റാംബാദപ്പുവം അവർക്ക് ദ്രോജി പതിപ്പിച്ചു. ജൂലിയൻ സംസാരിക്കാതെ റാംബാദപ്പുവായി കൊട്ടക്കന്തു കണ്ണു സാമ്പാധാരത്തിൽ അവർക്ക് അഭ്യരിച്ചുവരുത്തു തിരി തന്ത്രഗോക്കി. അഭ്യരിച്ചു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു എന്നോ അവർക്ക് കണ്ണു. വായ് പാതി തുംബാവെച്ചുകൊണ്ടു ശാന്തമായിട്ടാണ് അഭ്യരിച്ചു നിന്തുചെയ്തിന്തന്തു് അഭ്യരിച്ചുവരുത്തിരോ ഉറങ്ങുവാൻ സാധിച്ചു. അവർക്ക് അതു് വിശ്രേപസിക്കവാൻവേബാലും പ്രയാസമായിരുന്നു. ഈരു കണ്ണപ്പോൾ അഭ്യരിച്ചുവരുത്തിനേരു മുഗ്ധിയത്പര തേക്കാഡി അധികികം കോവവും, താൻ അരുക്കേഡവിക്ക്രൈപ്പുടു എന്നുള്ള വിചാരവും അവർക്ക് തോന്തി. തങ്ങൾ തമാഞ്ഞ നടന്ന കാഞ്ഞങ്ങൾ പാപ്പോൾ അഭ്യരിച്ചുവരുത്തിരോ അതുകൂടുകരണു കൂടി തോന്തിയിരുന്നില്ല, അഭ്യരിച്ചുവരുത്തിരോ? ഓ! തന്നെ മദ്ദിക്കകയും തന്നോടു ബന്ധാർസംഗം ചെയ്യുകയും തന്നെ ചുംബന്താദാനുഭവം കൊണ്ടു മോഹാലസ്യപ്പേട്ടതുകയും അഭ്യരിച്ചു ചെയ്തിന്തനുഭവിക്കി അതു് ഇതിനേക്കാൾ എത്രമാറ്റം അധികികം സപ്രകാഞ്ഞമായിരുന്നുനേ! കൈകമ്പടക്കത്തി അഭ്യരിച്ചുവരുത്തിനുമുകിതെ ചാണ്ടിയിരുന്നു് അവർക്ക് അഭ്യരിച്ചുവരുത്തിനേരു ക്രമമായ ശപാസം വലിയും ഇട്ടജ്ഞിടെയുള്ള ലാഘവായ ത്രിക്കംവലിയും കേട്ടകൊണ്ടിരുന്നു. ഒട്ടകം ഉഷ്ണസ്ഥി പ്രത്യക്ഷപ്പേട്ടു. അതുപും മനസ്തു കായും വാണിജ്യരമായും, വിനീച്ച വാടവനിരംഘുണ്ണം അവസാനത്തിൽ സൃഷ്ടിപ്രകാശങ്കൊണ്ടു ജപലിച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടു ഉഷ്ണസ്ഥി പ്രാഥംവിച്ചുതു്. ജൂലിയൻ കണ്ണത്തുനും, കരംബർ വീട്ടി, ഭാജ്ഞയെന്നോക്കി, പുഞ്ചിരിയിട്ടു് ഇത്തുനു പറഞ്ഞു:

“നീ നല്ലവള്ളം ഉറങ്ങിയോ, കാമനേ?” അവർ സൗഖ്യാധി പെടിച്ചു. “ഉറങ്ങി. നിങ്ങളോ?” എന്ന് അവർ പ്രയാസപ്പെട്ടു ചൊലിച്ചു. “നല്ലചൊലെ ഉറങ്ങി” എന്ന ജൂലിയൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അവളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു് അവ ഒഴി ചുംബിച്ചതിനശേഷം ക്ഷേണവിനാ അവളോട് സംസാരിക്കാൻതുടങ്ങി. തങ്ങളുടെ ഭാവിജീവിതത്തെപ്പറ്റിയാണ് അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചുതു്. ‘മിത്യുയം’ എന്ന വാക്ക് അനേകകം തവണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ വന്നിരന്നു. ഈ കേട്ട ജെയിനിനു് അപുക്തമായ ആദ്യമുന്നുമാണ് തോന്തിയതു്.

മണി എടുട്ടിച്ചു.

ജൂലിയൻ—വത്ര. നമക്ക് എഴുന്നേൽക്കാം. ഇരുനേരം കിടന്നാൽ ആക്ഷേപത്തിനു വകയാക്കാം.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം കട്ടലിൽനിന്നു് ഇംഗ്ലി വല്ലും ധരിക്കവാൻ തുടങ്ങി. അതു പുത്തിയായ പ്ലോർ, പരിചാരിക്കയെ പിളിക്കുത്തെന്ന നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹംതന്നെ വല്ലും ധരിക്കവാനും അംഗസംസ്കാരങ്ങൾ നിവർത്തിക്കവാനും അവശ്യ സഹായിച്ചു.

ഉച്ചക്ഷേപനസമയംവരെ അവർ താഴേത്തെങ്കു പോയിപ്പി. അസാധാരണമായ സംഭവമൊന്നും തുടാതെ പതിവുപോലെ ആ ദിവസം കഴിഞ്ഞു. ഭവനത്തിൽ തുടക്കലായി കൈ പുതശ്ശൻതുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നമാത്രമേ കൈ വിശ്വാസിച്ചായിരുന്നുതാനും.

അല്പാധം റ

നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു് അവർ മാർസെയിൽ തുറമുഖത്തെങ്കു തിരിച്ചു.

പ്രമാഥാറ്റിയിലെ മരനാവേദനങ്കുശേഷം, ജൂലിയൻറെ ഒഫീസ്സുംവും ചുംബനങ്ങളും, ലാളനങ്ങളും ജെയിനിനു വരിചയമായിത്തീന്തിന്നിരന്നു. എന്നാലും അവയിലും അധി

കും അടച്ചപ്പുള്ളിലെ ബന്ധങ്ങളോട് തനിക്കു തോന്തരിയിക്കുന്ന വൈമനസ്യം അവളിൽനിന്നും വിട്ടുമാറിയിരുന്നില്ല. ഇലിയൻ സൗഖ്യവന്നാണോ അവൾ വിചാരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ അവർ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർക്കു വീണ്ടും സൗഖ്യം സന്ദേശാശ്വരം തോന്തരിന്തുടങ്ങി. യാതു തിരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവളുടെ ചെലവിലേജ്ഞായി ഒരു സഖി നിരുച്ച പണം മാതാവു് അവളുടെ വക്കൽ എല്ലിച്ചിരുന്നു. മാർസൈ തിലിൽ എത്തിയ ദിവസം വൈക്കേണരം ഇതു് എത്രയുണ്ടും ആലിയൻ അവളോട് ചൊല്ലിച്ചു. “നൃവ പവൻ. കാ! എന്നു് എന്നെത്തല്ലോ സുവമനാഭവിക്കാം!” എന്നു് അവർ പറയുകയും ചെയ്തു.

മാർസൈലിൽനിന്നും ചോരന്നാരുടെയും കടിപ്പുകകളിൽ യും നാടം, നെപ്പൂഡിയൻറും ഇന്ത്യമിയുമായ കോർസിക്കാ ദപിവിലേജ്ഞു അവർ സന്നദ്ധിച്ചു. ഒരു അനുമിയമായ നീല സ്റ്റടിക്കത്തോട് സാദൃശ്യമിയുന്ന സമുദ്രം നിശ്ചലമായിക്കിടന്നി കും. ഒരുത്തുജ്ഞിവസമാണു് അവർ ആ ദപിവിൽ എത്തിയതു് ചെറിയ വൺഡിയിൽ തങ്ങൾ യിപ്പോറിലേജ്ഞു യാത്രചെയ്യുതു് കാക്കുന്നാണോ എന്നു് അവർ ഇലിയൻ ചോദിച്ചു. അതിനത്തരമായി അംഗീകാരം അവളുടെ കണ്ണത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ചുതചുംബനം അപ്പിച്ചു. പെട്ടെന്നു് ഒരു ഡോർപ്പാഫിൻമത്സ്യം വെള്ളത്തിൽനിന്നും ചൊണ്ടി വീണ്ടും വെള്ളത്തിൽ മുട്ടി തിരോധാനം ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം, അദ്ദോ വലിയ ഡോർപ്പാഫിൻമത്സ്യങ്ങൾ ചൊണ്ടിവുന്നു് ഒരു വലിയ കപ്പലിനു് അക്കുപ്പടിവോക്കു ചെറുകപ്പുണ്ടെന്ന വള്ളം അവരുടെ കപ്പലിനുംബീം നിന്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ശിന്തുവിന്റെ ഉത്സാഹത്തോടു സന്ദേശത്തോടുംതുടി ജീയിൻ സകല കാഴ്കകളിം കണ്ണു് അനുനാസിച്ചു. ആ ഡോർപ്പാഫിൻമത്സ്യങ്ങൾ പുരകിലുായി മരഞ്ഞേപ്പാർഡും അവർ മുഖ്യം കരയുകയാണു് ചെയ്യുതു്. അതിന്തുരത്തിലപ്പോതായി കീടനിംബന്നും അതുജ്ഞിക്കാവണ്ണയത്തിൽനിന്നു് അതുജ്ഞവായ ഒ

രപ്പുടന്നതായി അവർ ഭാവനാശകതിക്കൊണ്ട് അറിഞ്ഞു. തന്റെ കമ്പിളികളിലും പ്രത്യേക വശത്തോടുവശം ചേന്ന് അവർ രണ്ടുപേരും കൂപ്പുലിന്റെ മകർത്തട്ടിൽ കിടന്നാണ്.

നാവികർ അരങ്ങോട്ടുമിഞ്ഞാട്ടം നടക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട ജൈൻ അതിരാവിലെ ഉന്നൻ. സുമേരുദിക്കാലയം കാണുവാനായി തേന്താവിനെ അപരി കല്പകിയുന്നതി. പ്രകാശദ്രോഗമായ കു ലഘുമിക കോർസിക്കൈ മുടിയിരുന്നതായി തോന്തി. സുമുക്കൾ ഉയൻ പുക്കിഞ്ഞുംഡേയും പബ്തശിവരങ്ങളുടെ യും സ്ഥാപ്രാകാരങ്ങളും പ്രത്യുമ്പുട്ടത്തിയപ്പോഴം കു യുമ യവനിക ആ പ്രീപിനെ പൊതിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇങ്ങനേക്കുള്ളിയ മുഖം മുള്ളുലുന്നായ കൂപ്പിത്താൻ ജൈനിനിനോട് കു കക്ഷസ്പരശത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “കാട്ടചെടികളിടെ കരഞ്ഞുതകരമായ സുഗന്ധം നിങ്ങൾ സ്പസിക്കുന്നില്ലോ? കാട്ടരാജത്തിയായ കോർസിക്കൈടെ സുഗന്ധമാണ് അതു്. ഇങ്ങചതുവഷം ഇവിടെ ഇല്ലാതെയിരുന്ന ലും അനേകം മെത്ര കുരത്തുവെച്ചുതനു ആ മനം എന്നി ക്കു് അറിയാൻ കഴിയും. അവിടെ സ.സൻറോ് മഹലിനയിൽ അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറാറി പരയാറുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യും എന്നേറയും നാടാണ് അതു്.” ആ കൂപ്പിത്താൻ തന്റെ നാടിനെയും ആ പ്രീപിൽ തടവുകാരനായി പാക്കുന്ന പ്രബു ലുന്നായ നെപ്പോളിയൻചക്രവർത്തിയേയും അഭിവൃദ്ധിക്കവാനായി തന്റെ തൊപ്പി തലയിൽനിന്ന് എടുക്കുകയും ചെയ്തു.

വികാരാധികൃതതാൽ ജൈൻ പ്രായേണ കരഞ്ഞവോയി. എന്നാൽ ലെഖകിക്കത്തിൽ അവശേഷ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന പല അല്ലെസംഭവങ്ങളിലും ഉണ്ടാകാതെയിരുന്നില്ലെ. ഉദാഹരണമായി, ജൂലിയൻ പലപ്പോഴം ഇങ്ങനെ പരയാറുണ്ടായിരുന്നു: “പുമട്ടകാരൻ പത്രതു പെൻസു കൊടുത്താൽ മതിയോ? അന്തേ കു ചില്ലിഞ്ചു കൊടുക്കാണോ?” ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം പലപ്പോഴം ചൊലിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഇതു് അസഹ്യമായി തോന്തി അല്ലെങ്കിലും ജൈൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “കൊടു

ക്കണ്ണതു പോരായെന്ന തോന്നാമോപം കരെയധികം കൊട്ട ക്കണ്ണതാണ് നല്ലതു്.” അദ്ദേഹം മോട്ടുടമസ്ത്രോഫം ചൊല്ലുകാരോട്ടു ഇങ്ങൻ പണ്ടത്തിനവേണ്ടി തക്കിക്കുന്നതു കണ്ട് അവർക്ക് വെറുപ്പേതോന്നി. ഈ എഴുതിത്തരത്തിൽ നാദേഹത്തെ അവൾ ആക്ഷണിച്ചിപ്പുപ്പോൾ “എന്ന പറി ക്കണ്ണതു് എനിക്ക് സഹിക്കുവയ്ക്കും, അഭേദയുള്ളി.” എന്നു് അദ്ദേഹം മറുപടിപറയുകയും ചെയ്തു. തങ്ങർക്ക് സഹമാനങ്ങൾ നില്ക്കാതെയിരുന്ന ആ മനസ്സുനു തുട്ടു നിന്നാവുവാൻ നോക്കുന്നതു കണ്ടു ജെയിനിനിന്റെ മുവം ലജ്ജകൊണ്ടും അസ്ത്രാസ്പദകൊണ്ടും അങ്ങനുവന്നുമായിത്തിന്നിരുന്നു.

അവിടെ എത്തിയ ഉടനെ പട്ടണം കാണുവാൻ പോകുമെന്ന ജെയിൻ ആരുഗമിച്ചു. എന്നാൽ തുറമുഖത്തിനട തുള്ളു ഇന്ത്യൻസൈലായ മോട്ടുകളിൽ കനിക്കു കയറി ഉച്ചക്ഷണം കഴിച്ചുടനെ ജൂലിയൻ അവളെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രണയപ്പോൾ അരുളം കണ്ണത്തിൽ ഇങ്ങനു മന്ത്രിച്ചു: “നമ്മുടെ മുറിയിൽപ്പോരായി കരു വിനുമാക്കുമോ, ഓമനേ?” അവർക്ക് ആശ്വസ്തും തോന്നി. “വിനു മിക്കണമോ? പക്ഷേ എനിക്കു കുറിഞ്ഞില്ലു്.” എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. അവളെ തന്നോടു് അണ്ണച്ചുകൊണ്ടു്, “എനിക്കു നിന്നെ ആവശ്യമുണ്ടോ. കാണ്ടും മനസ്സിലാക്കിപ്പേണ്ടും രണ്ടിവസ്ഥായി.....” ലജ്ജകൊണ്ടു് അവരുളം മുവം ചുവന്നു. “കാ, പക്ഷേ ഈ സമയത്തു്, ആരുളുകൾ എത്തു പറയും, നടപ്പജ്ഞും കയ മുറി വേണുമെന്ന നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ചോദിക്കും! കാ, ജൂലിയൻ! ഒരു കാണിക്കണേ?” അവളെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു്, “മോട്ടർക്കാർ എത്തും വിചാരിച്ചുകൊള്ളിതെന്ന്. അതു ഞാൻ പുണ്ണിപോലെയാണു് വകവെയ്ക്കുന്നതു്. നീ നോക്കിക്കോ!”

അവർ കൂടുതലായി കനം പറയാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരതരമായ കാമത്താൽ മനസ്സും ശരീരവും മട്ടതു നമ്മുടിയായി ഇങ്ങനെതേയുള്ളി. വെറുപ്പോടും അവക്കം

തേടാടം ക്ഷമയോടുള്ള അവർ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിച്ച് ജൂലിയൻ തന്നെ ഉപയോഗപ്പെട്ടതിയതുവോലേയും മലിനപ്പെട്ടതിയതുവോലേയും അവമാനിച്ചതുവോലേയും അവർക്കു തോന്തി. അവഴിടെ ഇറ്റിയണ്ണൽ എത്തുവച്ചുനാം ഉണ്ടിട്ടണായിരുന്നില്ല. എന്നാലും തന്റെ കാമത്തിൽ അവഴിം പങ്കെക്കാണ്ടിരുന്ന എന്നായിരുന്ന ഇപ്പോൾ അവഴിടെ തെന്നാവു വിചാരിച്ചിരുന്നതു്

ഫോട്ടലിലെ വേലക്കാരൻ വന്നപ്പോൾ തന്നേഴിടെ മരിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കവാൻ ജൂലിയൻ അതജ്ഞാപിച്ചു. കാഞ്ചം മനസ്സിലാക്കാതെയിരുന്ന അതു മരിപ്പുന്തു രാത്രി അതു തജ്ഞാവായിരിക്കും എന്ന മറുപടി പറഞ്ഞു. ക്ഷമയില്ലാതെ, “പോരാ, ഇപ്പോൾത്തെന്ന അതു വേണം. ധാരുകൊണ്ടു തന്നെൽ തുടർന്നിരിക്കുകയാണോ. തന്നെൽക്കു വിശ്രമിക്കുന്നോ” എന്ന ജൂലിയൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതു ഭൂത്യൂന്തര മനസ്സിൽനിന്നും ബാധിക്കുന്ന ലഭ്യത്വമില്ലതു് എവിടെ നോക്കണമെന്നോ അരിയുവാൻ പാടില്ലാതായി.

കൈ മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു് അവർ വീണ്ടും താഴത്തു വന്നപ്പോൾ ഫോട്ടത്തുനും ചിരിക്കുകയും തന്റെ പുരകിൽനിന്നും പിറുച്ചിറക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന വിചാരിച്ചു ജൗഡിനിനോ് അവരെ കടന്നപോകുവാൻ ദേശം തോന്തി. നിരീക്ഷണശക്തിയില്ലാത്ത ജൂലിയനെ അവർ മിക്കവാറും വെറുക്കുകയാണോ് ചെയ്യുതു്. തന്നേഴിടെ അതുമാവുകളെക്കരിച്ചു പരസ്യരം ധാരാതോടു പരിചയവും ഉണ്ടാക്കാതെ രണ്ടുവേങ്ക് റിന്റും കൈമിച്ചുവസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നോ് അവർക്കും അപ്പോൾ മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങി. അവരുടെ ശരീരങ്ങൽ പരസ്യരം ചെത്തു ശയിച്ചും അവക്കു ധമാത്മായ സംഭയാശം ഉണ്ടാക്കയില്ല. നാം എല്ലാവക്കും എന്നാം എക്കരായിരുന്നെന്ന ജീവിക്കുന്നും.

കൈ ദിവസം രാവിലെ അവർ രണ്ടു ചെരിയ കോർസിക്കാക്കത്തിന്റെ വാടകക്കുണ്ടു് കൈ കോബർക്കഴിയിൽ ക

യറിയിക്കുന്ന മാർക്കറ്റിയോടുള്ള യാത്ര തിരിച്ചു. ഫോട്ടോകൾ കുറഞ്ഞുമാറ്റി, നാട്ടിന്തുറം വന്നുവും നിന്തോന്നതവുമായി അന്തിമാൽ അവർ ആരു കോവർക്കഴിയിൽ അനുഭാരസാധാരണ കൈമന്ത്രിവെച്ച് ട്രണ്ടായിരുന്നു. വരംഘച്ചയിലുണ്ടാക്കുന്ന അരുളുണ്ണം വററിച്ചിരുന്ന വല കല്ലുകളിലും അവർ കടന്നപോയി. ചിലപ്പോൾ ജീവിക്കുന്നതിനൊരു പരമപ്രയത്നം ചെയ്തു കൊണ്ട് ചില കല്ലുകളിടുന്ന മീതെത്തുടി മെല്ലേ ഒരു ചെറിയ പുഴ സംശയം കഴകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് അവർ കണ്ട്. സുര്യൻ മണത്തിലിപ്പിച്ചിരുന്ന നെടിയ ചെടികളിൽക്കൊണ്ട് കുനകളിടുന്ന വാർപ്പങ്ങൾ നിന്നുത്തിരുന്നു. ഒരു മട്ടക്കരിയിലോ ഒരു ശ്രദ്ധാനന്ദക്കാർ അധികം വലുതല്ലോടുതായ ഒരു കഴിയിലോ കയറിയോ, നടന്നോ പോയിരുന്ന ഒരു മലനിംവാസിയെ ചിലപ്പോൾ അവക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ വർഗ്ഗിലും വരുത്തുവാൻ ചെയ്ത തുരന്തവിടിച്ചു നിന്നുച്ചു തോക്കുകൾ വഹിച്ചിരുന്നു. കരിക്കൽത്തിനികളിടുന്ന വാടലവള്ളുവും നീല നിന്നും ആരു സ്ഥലത്തിനു് ഒരു അമാനഷിക്കലോകത്തിനും മരായ നില്ക്കി. പാറയുടെ മുകളിലുള്ള പക്ഷിക്കൂട്ടുപോലെ തോന്തിച്ചു ഒരു കരിക്കൽഗ്രാമവും അവർ കടന്നപോയി.

ജൈനിനിന്ന് ക്ഷീണവും വിശദും ഭാഗവും തോന്തി. പാരകളിടുന്ന ഇടയ്ക്കിനിന്നതുവിച്ചു നബസ്ത്രാടികകളിലും പാനംചെഞ്ഞവാൻ സാധിച്ചുതു് അവർക്കു് ഒരു അനുശ്രദ്ധമായി തോന്തി. ആരു ചെറിയ അജ്ഞാതനാഗ്രാമങ്ങളേയും അവയിലുള്ള പിചിത്ര ജനങ്ങളേയും കണ്ടതിനാൽ അവർക്കു് ആനദം ഇനിച്ചു. ഒട്ടവിൽ അവർ വഞ്ചരെ വിശേഷഗ്രാഫങ്ങൾ കൊത്തപ്പെട്ടുകുന്ന നീലലോഹിതകരികളുകൾ ചുറരിയിരുന്നു ഒരു ഭീമ തിരുവട്ടത്തിനുകൂട്ടു് എത്തി. സമുദ്രത്തിലെ ലവണ്യങ്ങൾ കരണ്ടിക്കുന്നതും കാനു താഡിച്ചിരുന്നതുമായ അതിവിപുല സൗംഖ്യങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിലുള്ള കുഞ്ഞുകളും, ഉക്കണ്ണതോ, പിണ്ണത്തോ, വിചിത്രങ്ങളും, വിലക്കണ്ണങ്ങളും ദാരം തുരുതു തുപ്പണംപാശ മുഖ്യങ്ങളും ചെടികളിൽ

യും പക്ഷികളുടെയും മുഗ്ഗങ്ങളുടെയും സന്റാസിമാരുടെയും വിശാചുകളുടെയും തൃപ്പണങ്ങോട് സാദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതു സ്വപ്നത്തിൽ കാണാവുന്ന യേക്കരസത്പദ്ധതി കൈ സമീച്ചയമാറു.

അവർ അവിടെനിന്ന് തിരിച്ചു് കൈ വള്ളഞ്ഞപുള്ളിൽ വഴിയിൽക്കൂടി സശാഖാ ഉർഭക്കടലിലേജ്ഞു് ഇരഞ്ഞവാൻ തുട്ടാണി. തന്മുടിടെ നാട്ടിൽനിന്ന് ബഹിപ്പിച്ച തരായ കുള്ളട്ടം യവ നർ വള്ളരെ വഷ്ടിപ്പാക്കുമ്പു സ്ഥാപിച്ചു് കൈ ചെറിയ ഗ്രാമം സന്ധ്യയാകാരായപ്പോൾ അവർ കടന്നപോയി. രമണി യങ്ങളായ ശ്രീരാകാരങ്ങളും ലഘുവർഗ്ഗമിയന്ന ലോലകരങ്ങളും ഉള്ള നെടിയ സുന്ദരയുവതികൾ കൈ നീർച്ചുട്ടത്തിനു ചുറ്റും നിന്നിരുന്നു. ചിരിച്ചകൊണ്ടു ജൂലിയൻ അവരെ അഭിവൃദ്ധി. അവർ അതിനു സന്തീതം മറ്റവടി പരായകയും ചെയ്തു.

പിയാനയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ ഗ്രാമത്തിലെ വിചിത്രവേഷധാരികളായ ഒന്നങ്ങളോട് പരിചയപ്പെട്ടുന്നതിലും അവരേണ്ടു് അതിമുഖം അപേക്ഷിക്കുന്നതിലും അവക്ക് വളരെ കൊഞ്ഞുകൂടും ഉപ്പാസവും തോന്തി. കൈ സമലത്തു് കൈ ജോടി യുവദിവതിമാർ ദിവ്യപ്രഭവിചകരന്നപോലെ അവരെ സജ്ജീകരിച്ചു! കൈ ദേവിച്ചു പഴയ ഭവനത്തിൽ കൈ വൈക്കോൽമെത്തയിൽ അവർ കിടന്നാണി. പ്രഭാതത്തിൽ അവർ അവിടെനിന്ന് തിരിച്ചു മുമ്പനേത്തതിലും അമുഖമുന്നുകരങ്ങളായ പ്രഭേദങ്ങളിലേജ്ഞു നടക്കാണ്ടു.

പിന്നീടു് ഉർഭക്കടലിനെ പുറകിലുണ്ടി അവർ വലതോടു തിരിത്തു കാട എന്ന ഇരുണ്ട താഴോവരയിൽ ചെന്ന ചേന്ന്. അവിടെത്തെ പാത അശപ്പേഷാക്കുമ്പോൾും വള്ളരെ തുകായി തോന്തിയിക്കുന്നതിനാൽ അവക്ക് അവയിൽനിന്നും ഇരണ്ണി നടക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവർ തന്മുടിടെ കുളത്തുള്ള മാർഗ്ഗിലിലെ അന്നഗമിച്ചു. ജൂലിയൻ താനും തവിച്ചായ തിനാൽ ജെയിനിനു സംന്താപം, തോന്തി. അടിമുതൽ മുടി

വരെ പിളന്നിങ്ങന അതു മല നടവിൽവെച്ചു തുറന്നും അതു വാ തയെ പിഴ്ഞിയതുപോലെ തോന്തി. ഒരു പീതിയേറിയ പുണ്ട് സശസ്ത്രം കീഴോപ്പോട്ടു പ്രവഹിച്ചു. രണ്ട് ഭീമഭിത്തികളുടെ മദ്ദുത്തടി മാർപ്പണി നടന്നപോയി. അവർ സ്വപ്നിച്ചു വാ യുവിനു മണ്ണുകട്ടിയുടെ ശൈത്യതും ഉണ്ടായിരുന്നു. നേത്രത്തെ പ്രതിഫലിക്കുമാറു നീലനിറമുള്ള അകാശം അതു ഭീമമായ കുറ തെ കരിക്കല്ലിനു മീതെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കരേഞ്ചരം ചന്നപ്പോൾ വഴി പുംബികം ചരിവുള്ള തും വള്ളുള്ളതുമായിത്തീന്. സംക്ഷേപ്യായി ജെയിൻ ഉ തസാമച്ചുപ്പം ക്കീസിമഞ്ചേരു മുമ്പിൽ നടന്നു. അവളുടെ ദെയൽത്തിനേൻ്റെയും സാമ്പസ്തമിനേൻ്റെയും പാതിപോലും ജൂ ലിയൻ കാൺിച്ചിത്തീനില്ലെന്നു. അച്ചിരേനു അദ്ദേഹം ക്കീസി ആ ശ്രാസംവലിച്ചുതുടങ്ങി. പെട്ടുന്നും അവർ ജാജപല്ലുമാന മായ സുമ്പുപ്രകാശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മലകളുടെ ഹായക കൂത്തിനു നേരിട്ട് ഒരു അഗ്നിക്കണ്ണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു പോലെ അവക്ക് തോന്തി.

അനന്തരം ചുവന്ന കരിക്കല്ലുകളാലും സിന്ധുവെൺമിയ നു കൈതമാഴക്കുന്നതുപോലെ തോന്തിച്ചു പാരകളാലും ചു റബ്പുട്ട് ഒരു നീല ഉർബക്കടലിനേൻ്റെ കരയിൽ അവർ എത്തി. നീലജലധിയിൽ അവക്കുടെ ഹായകർ പതിഞ്ഞത്തിനാൽ അതും ഒരു വിശ്വേഷണാവം പൂണ്ട്. ജെയിൻ മനം കരഞ്ഞതു ടന്റി. “കാ, ജൂലിയൻ! ഇതെല്ലാം എറു മനോഹരമായിരി കുന്നു! എറു മനോഹരം!” എന്നും അവർപ്പം പറഞ്ഞു. നെട പീഡ്യുലം അവർക്കു സ്വപ്നംമുട്ടിത്തുടങ്ങി. സുഖ്യന്തരി അ വക്കു നോക്കി, “കാഞ്ചുമത്തും?” എന്നും ജൂലിയൻ ചോദിച്ചു. അവർപ്പം സബാസ്ത്രം പുണ്ണിരിത്തുകി ശശീഗദസ്പത്തിൽ ഇങ്ങ നെ പറഞ്ഞു: “എനിക്കും അറിഞ്ഞതുതുടാ. അതു സാരമില്ലെ. ദെയൽക്കുവായിരിക്കാം. എറാവും നിസ്സാരമായ സംഗതി പോലും എന്നു ഇഷ്ടകുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു.” ഒരു ക വിഞ്ഞേഡ്യം ഭാവക്കേന്റെയും സ്വപ്നാവമുള്ളവരുടെ ഭാവനാപര

അങ്ങളായ ഇം വികാരങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കബാൻ അംഗ്രേഷത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ലേണകിക്കുമ്പിയോടെ, “നീ നിന്റെ കതിര ദയ സുക്ഷിക്ഷ” എന്ന് മാത്രം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതെന്നുള്ളിൽ. ചെഞ്ചന്നേർ ഉച്ചതിലുള്ള ഒരു ശബ്ദം കേട്ട് അവർ തെളി മേൽപ്പോടു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു വലിയ കഴുകൻ ആകാശ തേജ്വു ഉയൻ്തിരുത്തിരുത്തു അവർ കണ്ണ. വന്നു കൊടുവാനും കുടനാവായിരുന്ന വഴി എന്തുപുതിനു വഴികളിൽ തുടി അവർ അപ്പോൾ സംശയിക്കായിരുന്നു. കല്ലുകൾ ചവിട്ടി ഉടക്കിക്കൊണ്ടു ബഹസ്സാടോടുള്ളി ജെയിൻ മുമ്പിൽ നന്നാ. തേന്താവു തലചുറുമെന്ന ഭയനിൽനാളുകയും തുക്കായ മല എരിവുകളിലും അതല്ലെല്ലാം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഓർമ്മ സംശയങ്ങൾ എന്തിനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കുടക്കം കാലാന്തരത്തു തുലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഉംഗിനു സമീപം അവർ ചെന്നാരുചൻ. പച്ചപ്പായലാക്കന്ന കമ്പിളിയിൽ അവർ അതു ചാഡാം ചുഡാം ചുഡാം മുട്ടക്കത്തി. തെളിഞ്ഞു തണ്ടരു വെള്ളം അവർ കട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ജൂലിയൻ അവളുടെ മല്ലപ്പേശംതുള്ളടച്ചി കരം ചുറാഡുക്കാണ്ട് ഉംഗിനെ നീറു മുഖത്തു നിന്നു പാറാം ചെങ്കുണ്ട് ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ വക്രങ്ങൾ കന്നിച്ചു മഞ്ഞിച്ചപ്പോൾ ആലക്കണ്ണമാണ് അവരുടെ കേരണങ്ങളും വന്നുങ്ങളും നന്നാം. തുടിക്കുറ ഏഴു തേതാടം പൊങ്ങുന്ന മാറിടതേതാടം പതിവില്ലാത്ത വാതശല്യ തേതാടംകൂടി അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ ചാരി ഇരുന്നു. “തൊന്തു നിന്നുണ്ടെന്നു സ്നേഹിക്കുന്നു, ജൂലിയൻ!” എന്ന് അവർ മനം വരുത്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തെ തന്നെ നേരേ വലിച്ചു കൊണ്ടു അവർ നിലനിന്തു നിശ്ചലയായി പീണകിടന്നു. ലഞ്ച മുലം കരണമുകൊണ്ടു മുഖം മറഞ്ഞുകയും ചെങ്കുണ്ട്. കൈതരം ഉന്നാമപ്പുവം അദ്ദേഹം അവശ്യമാണെന്നു അലിംഗനം ചെങ്കുണ്ട്.

വഴി വഴിഞ്ഞതും പ്രധാനമേറിയതുമായിരുന്നതിനാൽ അതു മലയുടെ മുകളിൽ എത്തുന്നതിനും അവക്ക് വഴിരെ സമയം വേണ്ടിവന്നു. സന്ധ്യാക്രാന്തി അവർ അവരുടെ നിലിഷ്ടസ്ഥാ

നമ്മും എന്തിയുള്ളൂ. മാർപ്പൻഡ ബന്ധുക്കളിൽ കരാഴിട വേന്തതിൽ അവർ അനു പാത്രം. കല്ലുചുമരകളിൽ കർത്തവ്യം കുറഞ്ഞായിരുന്നതും സുവര്ണം മെക്കിലും നന്നായിരുന്നതുമായ ഒരു മരിയിലേജ്ഞും ഇംഗ്ലീഷ് അവരെ കൂടിക്കൊണ്ടോപായി. അധാരം ഭാര്യ അവരെ അഭിവൃദ്ധി ആക്കാണ്ടോ അവക്കുടെ തൊപ്പികളിൽ ഒറ്റമട്ടപ്പുകളിൽ വാങ്ങി വെച്ചു. “അത്താഴം താമസിയാതെ കാലമാകം” എന്ന് അഉണ്ടി പറഞ്ഞു.

റാമീണാടുടെ അരു ഭക്ഷണം അവർ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പാലമ്പ്രേരി എന്ന പ്രേരണം അരു പുത്രശ്ശരം ഭായ്യും ചോരമാരേയും കൊള്ളുക്കാരേയും കടപ്പുകക്കേണ്ടിയും വരി പല കമകളിൽ അരു യുവദിനതിമാരോട് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ഒരു കൊള്ളുക്കാരനായ സദ്ധാരണൻ തനിക്ക് ണ്ണായിരുന്ന എന്ന് അധാരം അവരെ ധരിപ്പിച്ചു.

ജൈസ്—(ഡേന്) എന്തു്!

പാലമ്പ്രേരി—(അഭിമാനപ്പെട്ടു് കൈകെട്ടിക്കൊണ്ടോ) അതേ, എൻ്റെ സദ്ധാരണൻ ഒരു പ്രസിദ്ധ കൊള്ളുക്കാരനായിരുന്നു. അധാരം എക്കനായി അരു പോലീസുകാരെ കൊന്നു! അതുകൊണ്ടും കൊണ്ടുവക്കുന്നതു ശരുകൾ തടങ്കിയുള്ളതു വന്നപ്പോൾ മാത്രമേ അധാരം മരിച്ചുള്ളൂ.

ജൈസിന്റെ അശ്വാസ്ത്രവും ഡേവും കണ്ട പാലമ്പ്രേരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അതെല്ലാം എങ്ങനെ സംഭവിച്ച എന്ന തൊൻ പറയാം. വെചക്കേന്നരതെ ഭക്ഷണവരെ ചൊംരട്ടു് മുക്കണ്ണംട്ടുടെ അരികിൽക്കൂടി നടക്കവാൻ പോകാമോ?”

ജൈസിന്റെ പ്രോക്കാം.

അവർ നടന്നകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അധാരം അരു കമ എക്കരുപമായ സ്വന്തതിൽ ചുതക്കിപ്പുറയ്വാൻ തുടങ്ങി. പാലമ്പ്രേരി—ഇവിടെ വെച്ചാണ് എൻ്റെ ബന്ധുവായ ജാണ്ടിനാർഡിയെ മാത്രംലോറി കൊന്നതു്. തൊൻ ജാ

സിന വള്ളരെ അടക്കതു നില്പുന്നോഗാണ് മാത്രു വന്നതു്. തൈമാളിൽനിന്നു് പത്തടി ദ്വിതീതാണ് അയാൾ നിന്നിൽ നന്നതു്. “ജാണൻ, അത്തവത്താദ്യുമിലേജ്ഞ നിങ്ങൾ പോകുതു്. പോയാൽ തോൻ നിങ്ങളെ കൊല്ലുമെന്ന തോൻ ഇതാ സത്യംചെയ്യുന്ന.” എന്ന മാത്രു പറത്തു. തോൻ എ നേരം ബന്ധുവിനേരം കൈപിടിച്ചുകൊണ്ട് “പോകണാ, ജാണൻ, പോകതന്തേ” എന്നു് ഉപദേശിച്ചു. പാളിനാ സി നാഷ്ടപ്പി എന്ന കയ പെണ്ണിനെന്നുംബന്ധിച്ചാണ് ആ വ ശക്കണ്ണായതു്. അവർ രണ്ടുപേരും അവരെലു സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ, തോൻ പോകു, മാത്രു. നിങ്ങൾ എന്ന തടയുമെന്നജീളതു നടക്കുന്ന കാഞ്ഞമല്ല,” എന്ന ജാണൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഉടനെ തോൻ അയാളെ തടയുന്നതിനു മുമ്പു തോക്കപോകി ജാണിനേരം നേരേ വെടിവെച്ചു. മേഘാട്ട ചാടി ജാണൻ കയ കല്ലുപോലെ നിലത്തുവിണ്ടു് കയ വശഭ്രതയ്ക്കു ചരിത്തു. പെട്ടുനണ്ണായ ഇതെല്ലാം കണ്ടു കയപ്പെട്ടു തോൻ എന്നേരം തോക്ക തറയിലിട്ടു. എന്നേരം ബന്ധു മരിച്ചപോയിരുന്നു.

ഇതെല്ലാം ക്ഷേണംവിനാ പാലബ്രുറി പറത്തുകൊണ്ടിരുതു കണ്ണു് അവർ സൗഖ്യരായി അയാളെ നോക്കി.

ജെയിൻ—ആ ലാതകങ്ങോ?

ആ ഗ്രഹനായകൻ കന ചുമച്ചു.

പാലബ്രുറി—അയാൾ മലയിലേജ്ഞു് ഹടിപ്പോയി. അടക്കതു അരുണിൽ, തോൻ നിങ്ങളേംട പറന്തത എന്നേരം സഹാദരൻ അയാളെ പിടിക്കുടി.

കയ ഇത്തവതു വഷ്മാധി ആ അറുരോടു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതുപോലെയാണ് അയാളുടെ ഭാൻ അവരോടു പെക്കമാറിയതു് ജെയിൻ ചിന്താമനായിത്തീർന്നിരുന്നു. അൻ ഉച്ചതിരിത്തു തോൻ അനാഭോധിച്ച വിശേഷവും പ്രഖ്യാതവുമായ കാമവികാരം ജീലിയൻ തന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നോ തോൻ ഇനി കരിക്കലെക്കിലും അനാഭോധിക്കുമോ എന്നു്

അവർ തങ്ങാട്ടതനെ ചൊലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ മറിയിൽ തനിച്ചായപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്ന ചും ബിക്കേപോർമ്മാതനെ പഴയ വികാരങ്ങളുടെ തിരിച്ചുവരുമെന്ന വിചാരിച്ചും അവർ വിറകൊണ്ടു. എന്നാൽ അതിവേഗത്തിൽ അവർക്കു ദയവുംവന്നു. ആ താത്തിയായിരുന്നു അവളുടെ പ്രമാണപ്രമരാഗി.

തനിക്കു യഥാത്മായ സൗഖ്യം നഷ്ടിയ ആ വേന്ന തെരുവിലിവസം പിട്ടവോകന്തിനും അവർക്കു വൈദിക്കും തോന്തി. കാമ്മജ്ജായി വാരിസ്ഥിതനിനും ഒരു ചെറിയ സമാനം തും ആ ഗ്രഹനായിക്കുംും അരയച്ചുകൊടുത്തതാൽ അവക്കു വല്ല വിരോധവുമുണ്ടോ എന്ന ജൈവിൻ ചൊലിച്ചു. ജൈവിൻ—(മറ്റൊ) നിങ്ങൾക്ക് എത്ര പേണും?

കരു അധികം നേരം ആ സ്കീ മൂപടി പറയാതെ നിന്നു. അനന്തരം അവർ ഇങ്ങനെ തുറന്ന പറത്തു: “എങ്കിൽ കയ കൈതെന്താക്കും അരയച്ചുതരണം.” പിന്നീട് വിശ്രദാസനു ചക്കമായി താണ സ്വന്തത്തിൽ അവർ ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: “എൻ തെറ്റുസഹാദരകെ എന്നിക്കു കൊല്ലുന്നു. കരക്കാലമായി തന്നെപ്പറ്റി തമിൽ പിന്നെങ്ങിയിരിക്കുകയാണും. അയാൾ എന്നുകാം അധികം ശക്തനായതുകൊണ്ടും എൻ കൈ വലും ശ്രദ്ധയമില്ലെങ്കിൽ അയാളേ ജീവിക്കുകയുള്ളൂ.” ജൈവിൻ കൈതെന്താക്കും അരയച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു വാദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

അവരുടെ ശേഷമുള്ള സമയാരം ഒരു സപ്രൂവം അവസാനിക്കാത്ത ഒരു ചുംബകവുമായിരുന്നു. ജീലിയനെയല്ലോ തെ അവർ മരാനാം കണ്ണിക്കുന്നില്ലോ. തന്നെ കടന്നവോയി സു. ഖാസ്സിയായിരിൽ അവർ എത്തിയതിനാശേഷം തന്നെളുടെ മാർഗ്ഗദർശിക്കു പണം കൊടുക്കണംതായി വന്നുപ്പോൾ ലെഞ്ചിക്കത്തിനെന്ന് ഒരു ചെറിയ നാദം ഷൂഡപ്പുടക്കയുണ്ടായി. തന്നെ കീഴിൽ തുട്ടിനോക്കിയപ്പോൾ പണം കാണാൻമായിരുന്നു ജീ

ലിയൻ ജെയിനിനോട് ഇങ്ങനെന പറഞ്ഞു: “നിന്റെ അമ്മ നിനക്കുതന പണം നീ ചെലവാക്കാതെ വച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് അതു ഇങ്ങു തന്നേയും. തൊൻ അതു വെച്ചുകൊള്ളാം. അതാണ് അതു സുക്കിക്കുന്നതിനും നല്ലതു്.” അവർ തന്റെ പണസ്സെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പകൽ എല്ലിക്കുയും ചെയ്തു.

അവകാട് വിവാഹത്തിനശേഷം ഇപ്പോൾ രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നോമ്പണിയിലെ ശൈത്യമെറുന വഷ്കാ ലത്തു നാട്ടിലേജ്ജു മടങ്ങിച്ചെല്ലാം അവർ വിമുഖരായിരുന്നു. ജെയിനിനു വിഷാദം തോന്തിത്തുടങ്ങി. ജൂലിയൻറെ സപ്രാഹത്തിനു സമ്മാരത്തിന്റെ അന്തരുകാലത്തു മാറ്റം ഉണ്ടായതായും അദ്ദേഹത്തിൽ മുഖിച്ചു ഉഭാസീനാവവും കടികൊണ്ടിരുന്നതായും അവർപ്പം അറിഞ്ഞു. കാഞ്ഞമെന്തന്നറിയാതെ അവർക്കു ദയം തോന്തി.

നാട്ടിലേജ്ജു പ്രോക്കന വഴി കരു സാമാന്യമാണെങ്കിൽ കൊരു സിക്കാക്കാരിയായ ഗ്രഹനായിക്കുജ്ജു വാദാനം ചെയ്തിരുന്ന ചെറിയ കൈതേതാക്കിന്റെ കാഞ്ഞമാണ് ജെയിൻ അവിടെവെച്ചു് അതല്ലെങ്കിൽ ഓത്തു സംഗതി. അവർ അവകാട് ഏതിയതിന്റെ പിറേറ ദിവസം അവർപ്പം ജൂലിയനോട് ഇരുപ്പനെ പറഞ്ഞു: “കേട്ടോ, അമ്മയുടെ സമ്മാനം എനിക്കു കിരിച്ചു തയ്യോ? എനിക്കു വലതും വാഞ്ഞിക്കുവാനാണ്?” ജൂലിയൻറെ മുവം അട്ടും കൂടുതു.

ജൂലിയൻ—നിനക്ക് എത്ര പണം വേണം? തൊൻ അരഞ്ഞു പവൻ തരാം. അതു കണ്ണമാനം കളയാതെ സുക്കിച്ചുകൊള്ളണം.

ജെയിൻ—(അതുവുംപെട്ടു വികിക്കൊണ്ട്) “പക്കോ, പക്കോ, അമ്മ അതു് എനിക്കു തന്നതു്

അവളിടെ വാചകം പൂർത്തിയാക്കാൻ അദ്ദേഹം സമയിച്ചില്ല.

ജൂലിയൻ—അതേ, അതു് എനിക്കു് അറിയാം. പക്കോ, നീ അതു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും തൊൻ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു

നന്തരം തമിൽ എന്ന പ്രത്യാസമാണ് ഉള്ളത്? ഞാൻ നി കഴിം അരഞ്ഞവും തങ്ങന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ പണം തരാ തെയിരിക്കുന്നില്ലോ നിന്മക്കു മനസ്സിലാക്കാമേല്ലോ?

അവർ ഒരു വാഷ്പവോലും പറയാതെ ആ പണം വാ ഡി. തുടക്ക പണം ചുദിക്കുന്നതിന് അവർക്കു ദെഹത്തിലും ശായില്ല. തുടക്ക സാമാന്യമാണ് വാങ്ങിക്കുന്നതിനും അവർ മതിന്നാലില്ല.

കയ അനുഴു കഴിന്തു അവർ സ്വന്തവന്നതിൽ ചപന ചുതകയും ചാല്ലും.

അഭിഭ്യാസം ഏ

ചുറ്റിയെക്കണ്ട പ്രദീ സംഗതാശാല ചൊഴിച്ചു. ഒരു കാലം കരയാതെയിരുന്നില്ല. അന്നത്തും സർക്കാരക്കാരിയില്ല ഇ അഗ്രികൾജിയത്തിനു മുമ്പിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് തന്റെ സാ ഹസികയാറുണ്ടെ വിവരങ്ങൾ അവർ മാതാവിനോട് പറ ഞ്ഞുകൊംപ്പിച്ചു. അതിനാഴേഷം തന്റെ തിരിച്ചുവരുവുകൊ ണ്ട സംഗ്രഹായിരുന്ന രോസലിഡുടെ സഹായസഹിതം സാ മാനങ്ങൾ അഴിച്ചുവെള്ളുന്നതിന് അവർ മുകളിലേപ്പും പോ ഡി. അതെല്ലാം അവസാനിച്ചപ്പോൾ, കരുക്കുന്നിച്ചുംിരുന്ന ജൈവിനും അവിടെ ഇരുന്ന ചുറും രോക്കി. എന്ന ഷോലി യാൻ താൻ ചെങ്ങുണ്ടതു്? മാതാവു വിനൃമിക്കയായിരി കും. നാട്ടിൻപുരം നില്ലുഭവും അതുകൊണ്ടുന്നുവുമായി തോ നീയിക്കുന്നതിനാൽ നടക്കുവാൻ പോകുന്നതിന് അവർക്കു മനസ്സുവന്നില്ല. അവർ എഴുന്നേറു ജന്മിക്കുന്ന ചെന്നമിനം.

തനിക്കു് അധികമൊന്നം ചെയ്യുവാനില്ലോ അവർ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളുംല്ലോ അദ്ദേഹം സാധിച്ചിരുന്നു. മേലും ഒന്നം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. താൻ വിശ്വാസം കഴിച്ചിരുന്നു. താൻ കുറ്റാ സ്കീമംത്തിനിന്നു പുറത്തുവരുകയും കയ പുരാജിന കാണു

കയും ഉടനെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വിവാഹം കഴിക്കുമും ചെള്ളിരുന്നു. മേലാൽ അതുവും കരണ്ടുപോകുമായ മോ മണ്ണേഴ്സും മഹത്തായ പ്രതീക്ഷനുണ്ടോളും സ്വന്തമേഴ്സും തനിക്കു സംബന്ധമുണ്ടും എല്ലാം അവസാനിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റാറി അവൾ ചാരി വഴിരെ മുസനിച്ചു. വീട്ടോലും ഭേദപ്പെട്ടിരുന്നതായി അവർക്ക് തോന്തി. താൻതന്നെ ഭേദപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്, ശീതകാലം വന്നതുകൊണ്ട് ശാരൂഹിപ്പ്, അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തോന്തിയിരുന്നതും.

മനസ്സില്ലാതെ അവൾ പുരഞ്ജീവി വന്നതിൽ പ്രവേശിച്ചു. മരണശാഖയുള്ള ഒരു ദിനങ്ങളേപ്പാലെ അതു നിശ്ചലവും അലപകാരഗ്രഹിപ്പവും അയയിരുന്നു. ചെറുപ്പക്കിക്കർ ദയവിരുദ്ധങ്ങളായ വിഷിക്കോടകളി വിനൃമ്മമലം തെടിക്കൊണ്ട് അരങ്ങുമിരുന്നു യാനു. മുച്ചിപ്പിക്കിനു ഏകദ്ദേശവായ ജീവിതം അരംഭിച്ചിരുന്നവും ഒരു പാശക്ക് എണ്ണേജ്ജും നീല നിന്നേജ്ജുമെന്നാം ജെയിൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ജൂലിയൻ അത്യു മാസി തന്നോടു് അന്നരാശം പ്രഥമിപ്പിച്ച സമലം ജെയിൻ സന്ദർശിച്ചു. മണ്ണാരാജുത്തിൽ ലഭിച്ചും കരാറേരം ഉണ്ടി അതെല്ലാം മരജവാൻ അലഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ അവിടെ ഇരുന്നു. വന്നുസേശരംഭവും, സുവർണ്ണസുമ്പുംനാജം, നീലജ ലധികളും, കല്പകൾ അതിശീല്പിം പ്രബഹിച്ചിരുന്ന കൂദരങ്ങളും ഉള്ള കോർസിക്കയും ഇവയിൽനിന്നു താൻ അത്മമാക്കി യ സകലതും എണ്ണേജ്ജുമായി അവർക്ക് അവസാനിച്ചിരുന്നു.

പിതാവും ജൂലിയൻ നടക്കവാൻ ചോയിരുന്നു. അവർ കാടംവകാസ്ത്രങ്ങളേപ്പറ്റാറി സംസാരിക്കുമ്പോൾ.

അന്ന രാത്രി ആ വലിയ സർക്കാരമുന്നായിൽ ഇരുന്ന പ്രോം ഘുഘ്യാധികം വിഷാദം അവർക്ക് തോന്തി. മലിനവും മുസരവുമായിരുന്നു അക്കാശത്തിലും ശീതമായ മുമികയിലും കനാകംവാൻ അവൾ ദേശാപ്പട്ടിക്കില്ലെന്നു. അവിടെ പ്രവേശിച്ചു ഉടനൊ വിഷക്കു കൊണ്ടുവരവാൻ പ്രഥ അജ്ഞാപിച്ചു. അന്നത്തെ തന്റെ ശൃംഗാർ ശൃംഗാർ ഉണ്ടാക്കാനായി അശീക്കണ്ണത്തിനു

മുമ്പിൽ ഇരുന്ന കർണ്ണപാ സന്ദേഹത്വം തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചരിത്രതു: “ഇന്ന മത്തോ ഉറച്ചുമെന്ന രോന്നുനു. പുണ്ണച്ചറുനേയും കാണാണെന്ത്.” അനന്തരം ചുറ്റിയുടെ നേര തിരിത്തു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: “കൊള്ളാം, കാണേത! വി ട്രിക്ക് തിരിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് നിന്മക്ക് സന്ദേഹം തോന്നുന്ന ബോഡാ?”

താൻ കുതാല്ലൂണ്ടോയെ വിചാരണയ്ക്കു ചീറ്റിച്ചിരുന്ന എ നു തോന്നമാറു ജൈയിൻ പിതാവിനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു അദ്ദേഹത്തെ ചുണ്ണവിച്ചു. സന്ദേഹം നടക്കാവാൻ ശ്രീരാമ പ്രയതിം ചെയ്തിട്ടും തീലുവിഷാദം തന്നെ വിട്ടുമാറ്റുയാൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണെതെ അവർ വലിച്ചു. മാതാപി താക്കുന്നരെ വീണ്ടും കണ്ണതിനാൽ തനിക്കു സന്ദേഹം തോന്നിയിരിക്കുന്ന എന്നും കാര്യം സംശയമറഞ്ഞതനു. അവരുടും തന്നെ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രതിബന്ധം മാറിത്തീനും തന്നെ മനസ്സിന്നും ജാസ്തുവരുത്തുക്കൊണ്ട് അവർ സൂംഭിച്ചുപോയി. കടങ്ങുജീവിതം ദയമിച്ചു കുറഞ്ഞിരുന്നു നയിക്കുന്നോപ്പം കൈവക്കേ അതു സുസാലപ്പുമായിത്തീനും ജുമെനു വിചാരിച്ചു് അവർ സമാധാനപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

സായംകാലക്കൂദാം നീണ്ടനിനിക്കുന്നു. അവർ പ്രായ നു മെഴുനും അവലുംബിച്ചു. ഭാര്യയെ മാനബോധിക്കുന്നതു പോലെ ജീവിയൻറു ഭാവം കണ്ണാൽ തോന്നും. പ്രഭ അവരുടെ ഭൂ ഇപ്രകാരം ചരിത്രതു. “നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടുവേക്ഷം വളരെ ക്ഷീനം കാണും. ഹ! സപ്രതം വീടിനോട് കിടന്നില്ലെനു സ്ഥലം മരുരാരിടത്തും കാണുകയില്ലെന്നും, അല്ലോ? നിങ്ങൾ വോയി കിടന്നാണെന്നുവിന്തി.”

തന്നെ മറിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ജൈയിനിന്തും അതു യിക്കമായ ആശപാസം തോന്നി. തനിക്കും എപ്പും ഒപ്പിന്നുതിനു കാരണമെന്തും? തന്നെ വാല്പരം കഴിച്ചുള്ളടിയ അതു പ്രിയപ്പെട്ട വെന്നതിൽ തിരിച്ചുവരുന്നതും അതു സകട കരമായി തനിക്കു തോന്നിയതും എന്തുകൊണ്ടും? തന്നെ

മാതാപിതാക്കന്നാരെ കണ്ടപ്പോൾ ഇനിച്ച് സന്ദേശത്തെ കാം ഒരവിധം അധികമായ സന്ദേശം, അതു തെനിച്ചുമുള്ള ട്രോബ്ലൂസ് റാഴിക്കമണി, അതു വലിയ മഹാഗനിമരക്കടിൽ എന്നി അംഗചതാസംഭവം കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു തൊന്ത്രിക്കുന്നു.

വിവാഹാനന്തരം ഇന്ന് അല്പമായിട്ടുണ്ട് ജെയിൻ തനിച്ചു തന്റെ ശയ്യയിൽ കിടക്കുന്നതു് എന്നെന്നാൽ ക്ഷീം മെന്ന കാരണം പാതയുള്ളിലായിൽ മഹാരാജ മരിയിൽ ശയിക്കുവാൻ പോയി. കാരോത്തതക്കും കാരോ ശയ്യമരി വേണമെന്ന വാസ്തവത്തിൽ അവർ തീങ്കമാനിച്ചിരുന്നു. തനിച്ചു കിടക്കുന്നതു് പിശേഷമായി തോന്ത്രിക്കുന്നതിനാൽ അവർക്കു ഉറ്റഞ്ഞവാൻ വളരെ നേരം വേണ്ടിവന്നു.

പിംറ ദിവസം ഉണ്ടപ്പോൾ തന്റെ ജനലിന്റെ കണ്ണാടികളിൽ മത്തു കട്ടിപാടിച്ചിരുന്നതു് ജെയിൻ കണ്ടു. രാത്രിയിൽ മത്തു കട്ടിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. ചെറിയ മത്തു കട്ടികൾ ഗുക്കാഡുലല്ലും തുമ്പിക്കിടന്നിരുന്നു. തണ്ട്രം ഖാധികാത്തവിധത്തിൽ വന്നും ധരിച്ചുകൊണ്ടു ജെയിൻ ഒരു ദിപ്പം വാരിക്കുന്നു.

നിസ്തും സംഭവത്രുപ്പുണ്ടോ എക്കുറവനേട്ടുമായ ദിവസങ്ങളും, അല്ലെങ്കിലും, മാസങ്ങളും അരതുവോലെ കഴിത്തുപോയി. അതു കുമേഖാ അവർക്കു പരിചയവുമായിത്തീർന്നു. നിത്യജീവിതത്തിലുള്ള അസംഖ്യം നിസ്തും കാഞ്ഞങ്ങളിലും അവർക്കു അല്ലോ കൈഞ്ഞകും തോന്ത്രിത്തുണ്ടി. ലേണകിക്കപ്പെടു അവർക്കു അംഗീകാരം ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ട്. കേവലം സുവംഘരും അവശ്യം അക്കഷിപ്പിച്ചിരുന്നമില്ല.

ശ്ലാഖനമായുള്ള അവളുടെ പെയമാറാനേഷ്ടിൽ ഒരു പരിപൂർണ്ണമായ പരിവർത്തനാം കാണുമായിരുന്നു. വിവാഹാനന്തരമുള്ള ധാരു കഴിത്തു തിരിച്ചുവന്നതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിനിന്നും അവരും അവരും അംഗീകാരം അംഗീകാരിക്കപ്പെടുവും തന്റെ മഹാഗനിമരക്കടിൽ എന്നി അംഗചതാസംഭവം കണ്ടിരുന്നു.

വാഴ്ന്ന വലിച്ചേരിഞ്ഞേ കയ സാധാരണ മനഷ്യനായിത്തിന്റെ അനുബന്ധ നടന്നെപ്പോലെയാണ് അദ്ദേഹം പെരുമാറിയതു് അദ്ദേഹം പ്രായേന്ന അവവൈ കാണാക്കയോ അവശ്യമാണ് സംസാരിക്കുകയോ ചെള്ളിക്കുമ്പു. അന്നതാഴെനാലും ലക്ഷ്യ തേൽ എല്ലാം സാമുഖ്യമായി അന്തർമ്മാനം ചെള്ളിക്കുന്നു. ത കുറാ മുംബിട്ട് ഭാഷ്യം മുംബിട്ടിലജ്ഞു് അദ്ദേഹം വളരെ അപൂർവ്വമായെ പോയിരുമ്പുള്ളു.

ആ വസ്തുവിന്റെ ഭരണം കൈയ്യോടു് അദ്ദേഹം കഷ്ടക ഏ നയിക്കുമ്പോൾ മിച്ചപ്പും വജ്രത്തുകയും ലാഭമുണ്ടാക്കുവാൻ വണ്ണിപ്പെട്ടുകൂടുകയും ചെയ്യു. കയ കല്പിതാവായ കഷ്ടകന്റെ വേഷം അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഒഴിവിനിനെ അതുകഷ്ടി മുള്ളിതാഡാവം മിക്കവാറും അദ്ദേഹത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണാ വാനംബാധിക്കുന്നില്ല. കയ പഴയ വില്ലുസ്വർണ്ണങ്ങിലു് ജാക്ക റാബാം അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി ധരിച്ചിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ ഒരു തെരുവേരുമുണ്ടു് രസിപ്പിക്കേണ്ണു ആവശ്യം ഇല്ലാ തിരുന്നതാണും അദ്ദേഹം കൂടുതലും മുഖക്കുറം ചെയ്യിരുന്നില്ല. ഒഴിയിൽ ഭയനും ഭ്യും ഭ്യും മാറ്റായും എന്നെതിരിലും അദ്ദേഹം മന്ത്രതാത്, “എന്നെ ഉപദ്രവിക്കാതെ ഇരിക്കാ ഫോഃ” എന്നാമാറുമെ അദ്ദേഹം മുച്ചട്ടി നബ്ലിയിരുന്നുള്ളു.

തന്ത്രം കരിഞ്ഞതു് അതുക്കിട്ടു് അന്നതാഴെനും കാമലീ കാടുകരായിരുന്നതു് എങ്ങനെന്നെന്നും അവപാക്ക മനസ്സിലു ക്കവാൻ വഹിയാതെവനു. അവർ കൗമിച്ചു കഴിച്ചുശ്രീയ രാത്രിക്കും കരിക്കലും യമാത്മായവയായിരുന്നില്ലെന്നു് അവപാക്ക തോന്തി. അവർ അരഞ്ഞോന്നു് വരിചയമില്ലാത്ത വരെപ്പോലെയായി ഭവിച്ചു. അതിച്ചും അധികം കുഴമായി തന്ത്രിയിരുന്നതു് അച്ചിരേണ്ണ അച്ചുടെ മാതാപിതാക്കന്നാർ അവക്കെടവിനു ശാരിരതാമസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സംഗതിക്കാണ് ബന്ധുക്കളുമാർ യുദ്ധവത്തിമാർ നിബന്ധിക്കുന്ന രാജേന്ദ്ര ഉച്ചിത്രത്തിൽ പ്രളഭവിശ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നി സ്ഥിതാണോ.

കരിക്കൽ അവർഗ്ഗക്ക് ഒരു അപ്പുക്കത്തായ കൈഞ്ഞുകുട്ടും ക്ഷേഖരവും തോന്തി. അതിനെറ്റെ മേതു അവർഗ്ഗക്ക് വിശദീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഭർത്താവിനെറ്റെ വംശചിഹ്നങ്ങൾ പിതാവിനേറ്റെതിനോട് ചേര്ത്തിരുന്ന ദിവസമാണ് അവർഗ്ഗക്ക് അദ്ദേഹത്തോന്തിയല്ലോ രാജാളിടെ വണ്ണിയുടെ കബാട്ടണമുള്ളിൽ പ്രസ്തുത പുതിയ വംശചിഹ്നം വരുളുന്നതിനും ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരൻ വരുന്നതുവരെ തങ്ങളിടെ സന്ദർഭം നേരു റാട്ടത്തുവാൻ ആണു നവദിവ്യതിരിക്കാം സാധിപ്പിക്കുന്നില്ല. അപ്പേപ്പാർഡ് ഉണ്ടായിരുന്ന വംശചിഹ്നത്തോടുള്ളടി ആണു വാഹനത്തിൽ കയറി സന്ദർഭം റാട്ടത്തുന്നതിനും ജീവിക്കുന്ന തജ്ജാ ദാഖായിരുന്നു. ഈ കാഞ്ഞിങ്ങളിൽ ഭർത്താവിനേന്നപ്പോലെയുള്ള പ്രത്യവേഷം അവക്കു ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ജൂലിയനാക്കുട്ട തന്റെ സപ്രതം വംശചിഹ്നം ഭാഞ്ഞുകുറെതിരിക്കാട്ടു ചെത്തു വാഹനത്തിൽ വരുളുന്നതെ കുലീനരായ അയൽപ്പക്കാരെ സന്ദർശിക്കാവായി പുറത്തുപോകുവാൻ കൗകൊണ്ടും സമതിച്ചിക്കുന്നില്ല. ആണു നാട്ടിൻപുറത്തു വംശാവലിജ്ഞാനാദ ജീവനായി കരാർമ്മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബവറിയേ എന്ന നാമമുള്ള ആ ചിത്രമെഴുത്തുകാരനും ആണു നാട്ടിൻപുറത്തെ കലീനർ ഈ തരത്തിലുള്ള കാഞ്ഞിങ്ങൾ നിവർക്കുന്നതിനും പതിവായി എന്നും ടത്തിയിരുന്നു.

അതിനാൽ ഡിസംബർമാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെ വീട്ടിന്റെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുതിരിക്കണം എങ്കി മുമലിന്റെ വെച്ചുകൊണ്ടു ബവറിയേ തോട്ടത്തിലെ രോധിക്കുള്ളടി അവിടെ വന്നേച്ചൻ്റെ ഒരു കുലീനനായ അതിമി എന്നവോ ലെ അയാളെ അവർ ഭക്ഷണമുറിയിലേപ്പു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു അവഹാരം കഴിക്കാൻ ക്ഷമിച്ചു. പ്രദേശവംശകാഞ്ഞിങ്ങളെ പ്രാറിയുള്ള പരിജ്ഞാനകൊണ്ടും വാട്ടിലെ കുലീനക്കണ്ണ ദാഖാട്ടുള്ളൂ റിത്രുസമവാസംനാമിത്തവും പ്രദേശത്തിൽ പ്രേട്ടു കരാഞ്ഞേപ്പും പലാനാരതവക്കിം തന്നെ സാദരം പരിഗണിച്ചു കരാപ്പിടിച്ചു കുടുക്കുന്ന ഒരുവനൊന്നും പലിനർ അഞ്ചാഞ്ചും പെരുമാറിവനും.

അരയാൾ വന്ന് ഉടനെത്തന്നെ അവർ ഒരു പെൻസിലേം കുടലാസ്സം അവിടെക്കാണ്ടുവന്നു. അതു ചിത്രമെഴുത്തു കൂടി ക്ഷേമം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മുള്ളും ജൂലിയനും തങ്ങളുടെ വംശചിഹ്നങ്ങൾ വരച്ചു. തനിക്കു പ്രിയമേറിയ അതു വിഷയത്തിൽ അതു യിക്കാണ്ടു മെഡിക്കായുമില്ല കൈയ്യും പ്രഭാഗ്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രബോധി അവക്കു തന്റെ ഉപദേശം നാല്കി. ക്ഷേമിക്കന്നതിനാട്ടു ബാറിയേ തന്റെ അഭിപ്രായം പറയുകയും, പെൻസിൽ വാദിച്ചു ഒരു പ്ലാൻ വരുപ്പും, വിവിധക്രമവും ഉപഭോഗിച്ചിരുതന്നു രീതിക്കു കൈപ്പുറാറി സംസാരിക്കുവും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അരയാഴും ചുവരു ബഹുമാനത്തേക്കുചുറ്റിയാണോ അവർ പെത്തമാറിയിരുന്നതും പല നിറം ചായങ്ങൾ പുരണ്ടിരുന്നു കരഞ്ഞുള്ള ഒരു ചെറിയ നരച മരംപുന്നായിരുന്നു ബാറിയേ. സന്നദ്ധത്തിനും ഹാനികരമായ ഒരു പ്രൂത്തിയിൽ ദരിക്കൽ അരയാൾ ഉൾപ്പെടുത്തിരുന്ന എന്നോ ഒരു തൃതീയഭാഗായിരുന്ന എഴിലും, അരുന്നുകും പ്രിലക്ടംവുംഡു പ്രതിബിശ്വാസിത്തേജസ്സും അരയാളുടെ സ്വന്തം കൂളകം മറ്റുവാൻ പത്രാപ്പത്തായിരുന്നു താരം.

ബാറിയേ കാപ്പി കടിച്ചു തീന് ഉടനൊ അവർ അരയാഴു ലായത്തിലേപ്പു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവോയി വാൻഡിയുടെ കപ്പൽപായറു എടുത്തു് അതു് അരയാഴു കാണിച്ചു. അരയാൾ അതു പരിശോധിച്ചു. അനന്തരം തന്റെ ചിത്രത്തിനും പലിപ്പുത്തപ്പുറാറി ബാറിയേ ഏതാണും ഗൗരവങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. മുട്ടത്തെ പരിശോധനകൾ നടത്തിയതിന്റെഹേഠം അരയാൾ ജോലി തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അതു ജോലി ചെയ്യുന്നതു കാണബാനായി തന്നെപ്പു വിശ്വാസിച്ചു പ്രബോധി തന്റെ കണ്ണു അവിടെ കൊണ്ടുവരുവിച്ചു. കാലു തണ്ണുകൊണ്ടു മരവിക്കന്നതുപോലെ തോന്തിയതിനാൽ അതു സ്കീ പിന്നിട കാൽ ചുട്ടവിടിപ്പിക്കന്നതിനുള്ള ഒരു ചാത്രം കൊണ്ടുവരുവാൻ അതുജ്ഞാപിച്ചു. തനിക്കു് അറി

ജുവാൻ സാധിക്കാതെങ്കിൽന പ്രളിലോകത്തിലെ ജനങ്ങൾ, വിവാഹങ്ങൾ, മരണങ്ങൾ എന്നീ കാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റാറി ചോദി ആക്കാണ്ട് അവർ ആ ചിറ്റമെഴുത്തുകാരനോട് സംഭാഷണം തുടങ്ങി. തനിക്കു നിശ്ചയമില്ലാത്ത മിക്ക പ്രളിക്കംബങ്ങളേടെ യും വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച തന്റെ ജനങ്ങാം പുത്തിയാക്കി കൊണ്ട് ശാന്തമായി ആ പ്രഭ്രി അയാളോട് സംഭാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ജൂലിയൻ തന്റെ ശ്രദ്ധവിന്റെ സമീപത്തു് ഒരു കണ്ണേരയുടെ കാറുകൾ മുതനിന്നുന്നു. ഏപ്പു വലിച്ചും തു പ്രസിദ്ധകാണ്ട് അദ്ദേഹം ആ സംഭാഷണം തുവിക്കുകയും ചിറ്റമെഴുത്തുകാരന്റെ ദ്രുതഗതാനുംബുദ്ധുമായി നോക്കിക്കാണ്ടി രിക്കകയും ചെയ്തു.

കരത്തിൽ ഒരു മണ്ഡവട്ടി തുക്കിയിട്ടുകൊണ്ട് ഒരു കഷ്ഠ ക്രതുന്നു ആ ജോലി കാണുവാനായി അവിടെ വന്നുന്നു. ബാറിക്കയ വന്നിട്ടുണ്ടോളും വര്ത്തമാനം പരന്നതിനാൽ അ ചിരേണ കഷ്ഠത്തുടെ ഭാംഗമാർ അവിടെ വന്നു. “നല്ല തല മണ്ഡയുള്ളവനേ മുന്നൊന്നുണ്ടും ഒരു കാഞ്ഞം ചെയ്യുവാൻ കഴി ആകുംജൂളുള്ളു” എന്ന വീണ്ടും ആവത്തിച്ചുവരുത്തു്, പരമാനന്ന ത്രിതലയിച്ചു്, ആ സ്കീകൾ പ്രഭ്രിച്ചുടെ സമീപത്തു് നിന്നു.

രണ്ട് പരിചക്കുടുടെ ചിറ്റങ്ങളും വരച്ചുതീക്കണ്ടതിനു പിരോദിപസം പതിനൊന്നു മൺവിവരെ വേണ്ടിവന്നു. ജോലി പുത്തിയാക്കിയതിനാശം അതു് ആക്കപ്പും പരിശോധിക്കാനായി ബാറിയേ കൂരെ മാറിനിന്നുപോരും തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ലഭിച്ചിരുന്ന അഭിനന്ദന നേരുക്കാം അധികം അഭിനന്ദനങ്ങൾ അയാൾക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നുവെ കുഠി ചെയ്തു. പരിത്യമിതികൾ അയാൾക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നുവെ കുഠി ചെയ്തു. പരിത്യമിതികൾ അയാൾക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നുവെ കുഠി ചെയ്തു.

ഈ കാലത്തു ജൂലിയൻ മിത്തപ്പുരയശീലത്തെ ലാക്കാക്കി പരിപ്പൂരങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പഴയ വണ്ണിക്കാരനെ അദ്ദേഹം തോട്ടക്കാരനാക്കിച്ചുമാറ്റു. താൻതന്നെ വണ്ണി കാടി

ചുകോള്ളാമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ഇതിനു ന്യായമായി വരുന്നതും അതു രണ്ടു കട്ടംബൈസ്തവേഡും വംശചിഹ്നങ്ങൾ വണ്ണിയുടെ കവാടങ്ങളിൽ വരുപ്പുന്നതാണ് എറബും പ്രധാന മായ കാഞ്ചം.

അതിനുശേഷം അതു നവദിവതിമാർശാദിതം തങ്ങളുടെ അതുപരമായ സന്ദർഭം നടത്തുവാൻ അതു കട്ടംബൈക്കാർ തയ്യാറായി. മിത്രപ്രധാനത്തെ പുരുഷരിൽ പത്രക്കലെ മേഖല ബാല നാരിൽ കൈത്തനെ ജൂലിയൻ തെ ബാലഗിംഗ്രനാകിച്ചുമാച്ചാ അനു. പ്രഭേദം പ്രഭേദം ജെയിനാം പട്ടിയിറാങ്ഗി വന്നപ്പോൾ അവർ അതു ബാലനെ കാണാകയുണ്ടായി. അതു ബാലനെന്നു, കൈ വശം മടക്കി മേൽപ്പോട്ട പൊക്കിവെച്ചിരുന്ന തൊപ്പിയും മേൽപ്പോടേങ്കു വളരുത്തിരുന്ന ചെറിയ നാസികയും വിതിക്കു ടിയ ഉടപ്പിനെന്നു കൈകളിൽ മാന്ത്രികരുന്ന അവനെന്നു കരണ്ണും കണ്ണപ്പോൾ, പ്രഭേദകിച്ചു് കൈ നബി കടക്കന്നതുവോ ലെ അതു ബാലൻ കൈ അടക്കി കുചു മുഖ്യാട്ട് വെച്ചപ്പോൾ ജെയിൻ ചൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. പ്രഭേദ അവനെ കണ്ണപ്പോൾ ചിരി ചുകോണ്ട് അതു നോക്കുവാൻ ഭാംഗ്യോടു് അരുംഗ്രം കാണിച്ചു. വണ്ണിയിൽനിന്നു പുറത്തെങ്കു നോക്കി അതു ബാലനെ കണ്ടിട്ട് അതിനെന്നു സ്ക്രിംഗൈക്കളെല്ലാം തെരിയുമാറു പ്രഭേദയും ചിരിച്ചതുടങ്ങി. ജൂലിയനാകട്ടെ കൊപംട്ടുലും വിവിധം നായിത്തിങ്കയാണ് ചെങ്കു

ജൂലിയൻ—നിങ്ങൾ എത്തു കണ്ണാണ് ചിരിക്കുന്നതു്? നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവക്കും ഭോഗ്യപിടിച്ചു് എന്നാണ് തോന്നുന്നതു്

അസമ്മായ ചാരിനിമിത്തം ജെയിൻ അതു കയ്പ്പടിക്കു ഭിൽ കന്നിൽ ഇരുന്നാവോയി. പ്രഭേദം അപ്രകാരം ചെങ്കു. വണ്ണിയുടെ ചങ്കങ്ങൾ പുരപ്പുടവിച്ച രഘും പ്രഭേദയും അഞ്ചെന്നു ചെങ്കുകയാണെന്നു സുചാപ്പിച്ചു. വേട്ടുന്നു കൈ ചെറിയ ചൊട്ടിച്ചിരി പുരപ്പുട്ട്. കടക്കം കാഞ്ചം മരസ്സിലാക്കി യിക്കുന്ന അതു കഷ്കബാലൻ ശപാസംഭട്ടമാറു ചിരിച്ചതുടങ്ങി.

ജൂലിയൻ മുന്നോട്ട് ഓടിച്ചേന്നു. അദ്ദേഹം അവൻറെ ചെകിട്ടത്തു് ഒരു നല്ല പ്രധാന കൊട്ടത്തു്. ചിരിക്ക കാരണമായ തൊപ്പി അരതുകൊണ്ടു ഭൂരെ തെരിച്ചുപോയി. അനന്തരം കോപകൊണ്ടു വിറയ്യുന്ന ഒരു സ്പരംതിൽ കൂലിയൻ മുപ്പകാരം റപ്പറഗോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ചിരിക്കണാം. നിങ്ങളുടെ സ്പത്തു് അരതുയായികും നിങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മു് ഇതു ചെയ്യണമിവരകയില്ലായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ചിരട്ടയെടുക്കണമെന്ന വിചാരമണ്ണക്കിൽ അതിനെന്നു മലം നിങ്ങൾതന്നെ അനാഭവിഷ്യം.”

അവരുടെ ചിരി പെട്ടെന്നു് അവസാനിച്ചു. ഒരു തത്ത്വം മുട്ടതലൂപി ഒരു വാക്കും പറഞ്ഞില്ല. കരയാൻ തോന്തിയ ജീലിനു വണ്ണിക്കുത്തു് കയറി മാതാപിംഗസമീപത്തു് ഇരുന്നു. ആരുമുച്ചുകൊണ്ടു മുകനായ മുട്ട ആരു രണ്ടു ഗ്രൂപ്പികൾക്കും എതിരെ ഇരിപ്പായി. വണ്ണിയിൽ അവർ മുകരായി ഇരുന്ന തേവുജ്ജി. സംസാരിക്കവാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഒരു വിഷയത്തെ കണിച്ചു മാറ്റുമെന്ന തന്ത്രംകും സംസാരിക്കവാൻ സാധ്യക്കയുണ്ട് എന്നു് അവക്കു് അറിയാമായിരുന്നു.

യാതു ജീയിനിന്നു ദേഹമരായിതെത്താനി. ഒട്ടകം ഒരു വിതി കാണത്തു പൂരംഗരാറിൽ എത്തിയപ്പോൾ എല്ലാവക്കും അതുപാസമുണ്ടായി. ജനാലുകൾ അടച്ചാടിക്കുന്നതും വിന്റീ സ്റ്റോർജ്ജും വിഷാഡലോപവുമുള്ളതുമായ ഒരു വലിയ ഭേദത്തിനേപ്പേരും പോസ്റ്റപ്പുക്കൾക്കും മനോഹരമായ ശ്രേണിയിൽക്കൂടി വണ്ണി പോയിരുന്നു.

അതിമിക്കർ, ഉപയോഗിക്കു വരിവില്ലാത്തതും ഭൂത്യം സ്വാംപ്യവുമായ ഒരു സല്ലാറമുറിയിൽ അനുനയിക്കപ്പെട്ടു. പരിചാരകൾ ജനാലുകൾ തുറന്നു. സദംകുടൈടെ അപൂർവ്വിക്കി തമായ വരവുകൊണ്ടു സംഗ്രഹിച്ചു് അംതിനെന്നു ഗ്രഹണായകരം മുഹമ്മദനുമുത്തുമായി ബഹിപ്പെട്ടു വാലു വരും ധർക്കകയായിരുന്നു.

സല്ലാറമുറിയുടെ തന്മൂലമിത്തം മുഖി തുമ്പിവാൻ തുടങ്ങി. ജൂലിയൻ അംഗോട്ടുകൾക്കും നാടനുകൊണ്ടിരുന്നു.

മനംകുപ്പിനാലും ഉദാസിനതയാലും അതുന്നാനതയായി ഒരു തീരുമാനം സമീപത്തു ഇരുന്നിരുന്നു. മുകളിൽ ജനങ്ങൾക്കുവെച്ചു പ്രദാനം നിലയ്ക്കുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. ഒട്ടകം വാതിൽ തുന്നാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു പ്രദാനം ലാഡ്യൂം അവിടെ പ്രവേശാച്ച. വാദ്യക്രൂം പ്രാചിഘ്നം ബരും ജരാപുണ്ണം ഉപചാരപരിഥമായ അവർ രംഗവേദം അസ്പദാസ്ത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അതു മുലും വിചിത്രവേലകൾ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പഴയ പട്ടാധിക്രമിക്കുന്നു. അലമാരിയിൽ വെച്ചു സുക്ഷിക്കാരുളുള്ള ചീന പ്രാത്രണങ്ങളിൽ വരച്ചിരുന്ന ചെറിയ ചീനരിൽ കൈവനെ പ്രോബിലേഡ് മിനന്നവൻറും മാസന്നതയുള്ളവന്മായിരുന്നു അതു പുഡി.

അത്രപുത്രത സിക്കാരവചനങ്ങൾ അന്വേഷാന്തരം പാഠത്തിനില്ലെങ്കിം, സംഭാഷണംചെയ്യുവാൻ അവക്കു് അധികം വിഷയമാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു നവദിനത്തിമാരെ അവർ അരംമോടിക്കും, അന്വേഷാന്തരം പ്രക്രിയയുടെ കാണംവാൻ ഇടയാക്കമെന്നു തന്നെ പ്രതിക്രിയാശനം എന്നും കെത്തതരേയും കൊണ്ടാതെ അഞ്ചു മഴുവരും നാട്ടിന്നുവരത്തു താമസിക്കുന്നതു വരുത്തു രേഖിച്ചിരുന്നാക്കുന്നതാണെന്നും അവർ വരയുകയും ചെയ്തു. പ്രഭേദി തുമൽ അവസാനിപ്പിച്ചു് അപ്പോൾ ചുമഞ്ചുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. മഞ്ഞാട ലംബിക്കാതെ യാറു വരയുവാൻ സമയമായ ഉടനെ അതിമിക്കരും പ്രോക്കന്തിനാളുള്ള ലക്ഷ്യണം കാണിച്ചു.

ബുണ്ടേരുപ്പെട്ടുവരുത്തു! ഇതു വേഗം പ്രോക്കന്മാരോ? കൂറേനരംകൂടി ഇരുന്നാളുടെയോ?

ജീലിയൻ കാണിച്ചു അരംഗ്രാമങ്ങളം സന്ദർഭം ചുരക്കി ക്കാളിയുണ്ട് എന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിനെന്നും പ്രത്യക്ഷമായ അഭിപ്രായവും വകുവെയ്യുന്നതെ ഒഴയിൻ്ന് എഴുന്നേറു. വണ്ടികൊണ്ടുവരുന്നതിനു തുരുവാവിച്ചിക്കുവാനായി മുഹമ്മദനു മണിശടിക്കുവാൻ വാസ്തവിക്കുവാനായിരുമിച്ചു. അക്കപ്പോടെ അവിടെ കാഴ്ചപ്പെടുന്നായി. മുഹമ്മദനു മുൻമുറിയിലെയ്യു

പോയി. കാലാവസ്ഥയെപ്പറ്റി അവർ പ്രധാനപ്പെട്ട സംസാഹിച്ചകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒട്ടവിൽ വണ്ണി പന്ന. എന്നാൽ ആ ബാലത്തുനെ കാണുവാൻഡായിരുന്നില്ല. മുന്നു മുഴുവൻ തനിക്ക് ജോലിയെന്നും ഇല്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു സഹാരി പോയിരുന്നിരിക്കാം. ഇല്ലായൻ കോപാസനായിരുന്നിന്. കുറഞ്ഞപ്രക്ഷീം ആളുപ്പരം ധാരുത്തെപ്പോലെ വീട്ടിലേജ്ജുള്ള യുദ്ധം അനുബന്ധമായിരുന്നു തന്നെന്നും തോന്തി. ഈ അനുബന്ധത്തെ ഇല്ലായ്ക്കുവാനായി പ്രഭ്രംബിക്കിരുന്നു തന്നെപ്പറ്റം സന്തിച്ച പ്രഭ്രംബിക്കാണും ദാശയേജുവരാം തന്നെപ്പറ്റം തന്നെ യിരുന്ന അഭിപ്രായ സംഖ്യയിൽ വരവും തുടങ്ങി. പ്രഭ്രംബ ആ ദിനത്തിനും കുറഞ്ഞും ജോലിക്കും ദാശയേജും ദാശംപോക്കായി. അനുകരിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. പ്രഭ്രംബ ഇതു കേട്ടു അഭ്യും കോപം തോന്തിയിരുന്നില്ല. “മുത്തു റാണു പ്രഭ്രംബം ദാശം നൈരുത്യം ഉണ്ടെന്നു കൂട്ടിയാക്കണ്ടു നന്നില്ല.” എന്ന പ്രഭ്രി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ തന്നെഴുടെ ആക്രമിപ്പയുടെമായ അഭിനിഷ്ഠയും ഇങ്ങനെന്നു തുടങ്ങി. “മുവിടെ തന്നു പൂക്കാലത്തു വരുത്തെ തന്നുപൂജിതാനും. മുണ്ടും?” “കൊള്ളും, വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ തന്നെപ്പറ്റം ഈ മുറിക്കലും ഉപയോഗിക്കാറില്ല. ആ ചെറിയ മുറിയാണ് തന്നെപ്പറ്റം ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു്. തന്നെഴുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് എഴുതു് എഴുതി കൊണ്ടും നോമ്പണിയിലെ മതചരിത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടും തന്നെപ്പറ്റം അവിടെ ഇരുന്ന സമയം കഴിച്ചുള്ളും.”

പെട്ടെന്ന വണ്ണി വിനു. പുരകിളുള്ള ആരോടോ ജൂലിയൻ എന്നേന്ന വിളിച്ചുപറയുന്നതു് അവർ കേട്ടു. ജൈകിരം അഭൗഢുടെ പിതാവും വണ്ണിയുടെ ജന്മാശ്വരം ശിരസ്സുകൾ പുറത്തെല്ലാം നീട്ടി. അപ്പോൾ വായുചത്തുല്ലോ. കുറങ്ങുമ്പോൾ വീശിക്കുണ്ടു ചെളിവെള്ളു് കെട്ടിനാനിരുന്ന സമലങ്ങളിൽക്കൂടി സുക്ഷിക്കാതെ കടന്നവരുന്നതായ ഒരു വിശ്വേഷത്തും തന്നെഴുടെ നേരേ വരുന്നതു് അവർ കാണുകയുണ്ടായി. ആ വ

ഞിരെ കര ചെറിയ പട്ടിരേപ്പാലെ അനഗമിച്ച ആ സാധു ചെരുദ്ദത്രുൾ മാറിയസു് ആരു ജന അനും

അതു ബാലൻ വന്നിയുടെ സമീപം എത്തിരെപ്പോർ ജൂലിയൻ കൈ വാട്ടി അവരു കോട്ടുവെട്ടിയിൽ എടത്തിട്ടു നിന്തു മദ്ദിക്കവാൻ തുടങ്ങി. രഹസ്യപ്പെട്ടവാൻ നിഷ്പ്പലമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ആ ബാലൻ പേരാരുലം ഉറക്കെ നിലവി തീച്ച.

ജീയിന്—(നൈരാഗ്രഘാവ്)രോ, അരളുാ!

പ്രഭോ തന്താവിന്നർ കരംപാടിച്ചുകൊണ്ട് “അതു നിരുത്തിപ്പാക്കണം, ജീയിംസ്” എന്നും അവരേപ്പുക്കിച്ചു. തന്നെ ഇരപ്പാടത്തിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു മുള ജൂലിയൻ കരം പാടച്ചു വരിയ്ക്കുന്ന സ്വന്തതിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഈ കൂടിയെ അടക്കാക്കണ്ടു മതിയാക്കമോ?” ജൂലിയൻ സകോവം താരിഞ്ഞു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഇവന്നുറ ഭൂത്യേഷം ഇവൻ എങ്ങനെ ചീതയാക്കിയിരാക്കുന്ന എന്ന നാഞ്ചിൽ കാണുന്ന ഫീഡോ?”

പ്രഭു—അതു സാരമില്ല. അതു് ഈ മുഗ്ഗിയപ്പുത്തിക്കു് കര സമാധാനമാക്കാതല്ല.

ജൂലിയൻ—എങ്കിൽ എന്നെന്നർ കായ്ക്കുത്തിൽക്കേരിപ്പേരാക്കുന്ന തെ ഇരിക്കുമോ?

ജൂലിയൻ വിണ്ണം പ്രഹരിക്കവാനായി കരം ഉയർത്തി. എന്നാൽ മുള അതു തട്ടിമാറ്റാ.

പ്രഭു—നാഞ്ചിൽ ഇതു് അവസാനിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ എപ്പില്ലാവരും പുരത്തിരുത്തും. ഞാൻ പരായനത്തുപോലെ നിങ്ങളുടെക്കാണ്ടു ചെങ്കുകയും ചെങ്കും.

കര അർക്കിവും വരായാതെ ചുമലു ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജൂലിയൻ കതിരക്കെളു കവുഞ്ഞികൊണ്ടിച്ചു. വണ്ടാ അതി വേഗത്തിൽ പോക്കയും ചെന്തു.

സായംകാലക്കണ്ണസമയത്തു് വിശ്വാസമായി ധാതൊനാം സംഖിക്കാതത്തുപോലെ ജൂലിയൻ പ്രസന്നത പ്രകടി

പ്രീച്ച. എല്ലാവരം ആ സംഭവം വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്തു. പരമ്പരം സമതിക്കവാൻ ചെവേദ്യും തോനിയ ഉൽക്കുള്ള പിതാവിനം മാതാവിനം ഉണ്ടായിരുട്ടുന്നു. നവവത്സരം റംഭത്തിൽ അവർ അവിടെനിന്നു പോകുവാനാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുത്തുന്നതു് ജൈഗിനിക് അവർ അവിടെ താമസിക്കുന്നുമെന്നായിരുന്നു ആറുവരും. എന്നാൽ ജൂലിയൻ അവളുടെ മോഹത്തെ ചിന്താബനിയിൽനില്ക്കും. ആ യുവാവു തന്റെ നീരിസത്തെ വേണ്ടപോലെ മരജ്ഞാതെയിരുന്നതിനാൽ ആ പുല്ലരം പുല്ലയും തങ്ങളുടെ യാത്ര തപരിതപ്പേട്ടതുകയും ചെയ്തു.

അവർ ധാരുയാക്കുന്നതിന്റെ തലേഖിവസം കൈമിച്ചുള്ള അഭ്യസവാരിയായി ജൈഗിനം അവളുടെ പിതാവും അപ്പോൾ ലേഡ്യൂ പോയി. ജൂലിയൻറെ പ്രമാഘുംചനമേറാതും കോർസിക്കായിലെ വന്നുതാഴീരയിൽവെച്ചു് അവർക്കു തോനിയ കാമത്തിന്റെ മുന്നറിയു ലഭിച്ചതുമായ വന്നം അവർ കടന്ന പോയി. ഇപ്പോൾ അതിലെ ഗുക്കാങ്ങൾ ലതവൊഴിച്ചു് അ ലക്കാരത്തുന്നങ്ങളായി പോച്ചിതന്നു.

റാമത്തിന്റെ ചെറിയ വീമികർ നില്ക്കുമ്പും ജനത്തുന്നുവുമായിരിക്കുന്നതു് അവർ കണ്ണ്. വലക്കുള്ള വെറിലിൽ ഉണ്ടുവാനിട്ടിരുന്നു. സമുദ്രം യൂസർന്റിനാമാൻം ശീതളമായിരുന്നു. ഏറാറു വരുന്നതു് അവർ കണ്ണ്. വൺവിക്കുള്ള കടലിൽ വലിച്ചിട്ടുട്ടുന്നതിനിരുന്നു. അവ വേഗത്തിൽ റാഗ്രിയിൽ മരഞ്ഞുകയും ചെയ്തു. മുക്കവന്നുകുക്കുന്ന ക്ഷീണിച്ചും പുസന്നിച്ചുംകൊണ്ട് ഗ്രാമങ്ങളിലേണ്ണു തിരിച്ചു പോന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ പുതഞ്ഞാർ അവക്കുല്ലാവക്കും ഉപജീവനമാർജ്ജും ഉണ്ടാക്കിയൊട്ടക്കവാന്നുവാണ്ടി റാഗ്രിതോറും തങ്ങളുടെ ശ്രീവന്ന വന്നയംവെച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ടും മത്സ്യമല്ലോ തെ മരാരാനും കേഷിക്കവാൻ ഫേണ്ട പ്രവാം അവക്കു ലഭിച്ചിരുന്നമല്ലു.

പ്രി—സമുദ്രം എന്തു മനോഹരമായിരിക്കുന്നു! ദിവിതരായ മനസ്യവച്ചുതെന്നേപ്പോലെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ഒരു മനോഹരത്പെം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്

ജൈൻ—ഈ തെലിററേറിയൻ കടൽ അല്ലപ്പോ?

പ്രി—എത്രും! ഇതിനാ ആ കടലിന്റെ സ്ഥിരഭവം മധുരവും ഉംഗഡിയുള്ളതുന്നുമായ നീലഗിരിത്വേം താരതമ്പ്രപ്രഭുത്വത്വം കയാണോ നീ ചെയ്യുന്നതു്? ഇതു മഹത്തായതുന്നു. ഇതു ഭയങ്കരവും അതുകൂട്ടുകരവുമാണ്

എന്നാൽ ആ യുവതിയാകട്ടെ, താൻ സുവം അസ്ത്രി ചു മനോഹരരാജുതെപ്പുറി അനുഗ്രഹപൂർണ്ണം ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിക്കുന്നതു്. വനത്തിൽക്കൂടിയല്ല, രാജപാതയിൽ മുടിയാണോ അവർ തിരിച്ചുപെന്നതു്. തങ്ങളുടെ അസന്നഹായ വേർപ്പാടിനെപ്പുറി ചിന്തിച്ചു വിഷാദപ്പെട്ടു് അവർ സാധാരണത്തിൽ നടന്നു. “എല്ലാറിനം കരിക്കല്ലേക്കിൽ മരാരിക്കൽ ഭംഗം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് അതുകൂട്ടുകരംതന്നെ.” എന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. പെട്ടെന്നു് അവർപ്പം ഇപ്രകാരം പിതാവിനോട് പറഞ്ഞു. “ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ചിലപ്പോൾ വഴിരെ പ്രയാസമായിട്ടുന്നും.” പ്രി പീഠംശാം സം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അതു വാസ്തവമാണോ, കൊച്ചുമക്കും. പാർപ്പി, അതുംാജൈവാതന്നു. നമുക്ക് കനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ലു്.”

പിറേറിവസം ആ പിരാവും മാതാവും അവിടെനിന്നു പോയി. ജൈൻറു പിരാവുടെ ഭന്താവും തനിച്ചാക്കയും ചെയ്തു.

ആലപ്പായം ര

രാത്രിയിലെത്തെ കാപ്പിക്കണ്ണഹും ജ്ഞാലിയൻ പതിവായി കോണ്ടുകൊണ്ട് എന്ന രത്നം കടിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതു ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഘുംബിക്കും കലവട്ടപ്പിലുംനാാക്കയും, ചിലപ്പോൾ സുശീലനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടക്കം പറഞ്ഞു സന്ദർഭങ്ങളിൽ

അദ്ദേഹവും ജീയിനം പലപ്പോഴും ബൊസിക്ക് എന്ന ചീട് കളി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കം. മറ്റു സമയങ്ങളിൽ ആ തരം ഗി അന്തമില്ലെന്ന തോന്തിക്കുന്ന തന്റെ ചിത്രത്തിൽ തുനിക്കൊണ്ടിരിക്കം. ഒളിയൻ അക്കത്തും പുത്രമുള്ള വീടുകാഞ്ഞർ സൂക്ഷ്മത്തും അനേപഷിച്ചിരുത്തിനിനാൽ അവർക്ക് കുംഘം ചെയ്യാൻബാധിത്തനില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃക്കൾ കുമംകാവിന്തെ രാന്തിക്കും. അപരാശസാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിൽപ്പോലും അദ്ദേഹം അന്തു കാണിക്കുവാൻ മടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വരാതി പറഞ്ഞിട്ടു കാഞ്ഞമില്ലെന്ന മനസ്സിലാക്കിയ ജീയിൻ മുകയായി സംബന്ധപ്പെട്ടു. “പണം പലരിലും ചെന്ന ചെതാവാനാണ്, അട്ടിടു ചിലരെമാറും ധനികരാക്കുവാൻ മാറ്റമല്ല; നിമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലതും” എന്ന ജീയിനിന്റെ പിതാവു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മാതാവും ഒരു വക്കവെച്ചിക്കുന്നതെന്നില്ല.

തന്റെ പരിചാരികയായ രോസലി ഇപ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു തു ആശപ്രാസമായിത്തീർന്നിരുന്നില്ല. അവർക്ക് കുക്കൾ ശീലയും മെണ്ണിയുക്കാനിത്തീർന്ന് ഇപ്പോൾ പാടകയോ, ഗുമാ സംഭാഷണം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവളുടെ കവിതുകൾ ഒരു കാഴ്ചിന്തിക്കുണ്ട്. അവർക്ക് സുവക്കേടു വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്ന ജീയിൻ ചോദിക്കുന്നോ അവളുടെ കവിയായിട്ടും താരലു അരലു അരം സുവിശ്വാസം സുഖാകയും തന്നിക്കു രോഗ മൊന്മില്ലെന്ന തലക്കുകളി സുചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് തന്റെ യജമാനത്തിയുടെ മുമ്പിൽനിന്ന് പോക്കയും ചെയ്യും. അവർക്ക് കാലു വലിച്ചിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നിരുന്നതു് ഞും ശാരചെയ്യുകളും അവർക്ക് നില്ക്കുവാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഫെബ്രൂറി വരുന്നാസത്തോടുള്ള ഗുണങ്ങളേയും വൈനാദങ്ങൾ എ മേൽപ്പുരക്കേയും മുട്ടു വന്നു. അപ്പോൾ ജൂലിയൻ പുത്ര പോയി പക്ഷികളെ വെടിവെച്ചിരുന്നു. ആ ത

ബന്തു വായുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോക്കിന്റെ ശഭ്ദം ഉച്ചതിലും തീക്കുമായും കേരംകാമായിരുന്നു.

ഈ ശ്രദ്ധയുടുകാലത്തു് ഒരു തണ്ടപ്പുറിയ പ്രഭാതത്തിൽ ജീയിൻ തന്റെ മുൻകിലുള്ള ശബ്ദികഃബന്ധത്തിൽ വാദങ്ങൾ ചുട്ടവിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. രോസലി അവിടെ സാവധാനത്തിൽ മെത്ത മടക്കേക്കാണ്ടനിന്നിരുന്നു. പെട്ടേനു തന്റെ ഘുറാശത്തുനിന്നു് ഒരു ദീർഘനിശ്ചാസം ഘുറപ്പെട്ടതു ജീയിൻ കെട്ട്. തിരിഞ്ഞെന്നാക്കാതെ “കാഞ്ഞമെന്തു്?” എന്നു് അവാർ ചോദിച്ചു. പത്രംവോലെ “കനമില്ല, കൊച്ചുമാ” എന്നു രോസലി മറ്റൊടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവളുടെ സ്വരം ക്ഷീണിക്കുകയുണ്ട് ഇടരിയത്തുവോലെ തോന്തി.

ജീയിൻ മറ്റു കാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുതടങ്ങി. അപ്പോൾ രോസലി സന്ധുന്നമായ മെഡം അവലംബിച്ചിരുന്ന എന്നു് അവാർക്കു തോന്തി. ജീയിൻ അവക്കു വിളിച്ചു. അവാർ വിളിക്കേട്ടില്ല. തനിക്കു് എന്നേന്നു അവഖ്യാദിജായി തന്നതിനാൽ ജീയിൻ മന്നിയടിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചു. ഉടനെ അവളുടെ വളരെ അടങ്കുവിന്നു വേദന സുചിപ്പിക്കുന്നു ഒരു മനമായ ദീർഘരോദനം കേട്ട് അവളും വേദനകൊണ്ട് വിന്നുവോയി.

ആ മരക്കട്ടിലിൽ നടവുചാഡി, കാലുകൾ നീട്ടി ക്ഷീണിച്ചു നീലിമയാൺ നയനങ്ങളോടെ രോസലി ഇരുന്നിരുന്നു. ജീയിൻ മുന്നൊട്ട് റാടിശേരുന്നു്, “എന്തു്? നിന്മാശ എത്താണു്? എന്നു ചോദിച്ചു. രോസലി ഉത്തരമെന്നും പറഞ്ഞതില്ല. ചിത്തങ്ങളുള്ള ഒരു സ്കീയറ്റ് നയനങ്ങളോടും ഒരുലിമുട്ടി ശ്രദ്ധാസംബലിച്ചുകൊണ്ടും വേദനകൊണ്ടും വലഞ്ഞുവുകൊണ്ടും അവാർ ജീയിനിനെ കണാക്കി. ഉടനെ പെട്ടേനാണോയെ ഒരു പിളി അടക്കിക്കൊണ്ട് അവാർ മലന്നകിടന്നു. അദ്ദോഹം വിന്നുനു ഒരു ശിത്രവിന്റെ ദീർഘരൂപം സങ്കടകരവുമായ നിലാവിളി അവിടെ കേരംക്കുമാറായി.

ജെയിൻ ഉടനെ കാഞ്ചം മനസ്സിലാക്കി. എന്തു ചെയ്യണമെന്നൊരുത്തു അവർ കോവൻപ്പടിയുടെ മുകൾഭാഗം വരെ കാടിപ്പോയി, “ജൂലിയൻ! ജൂലിയൻ!” എന്നവാച്ചു. താഴെത്തു വാലാൽ കുറഞ്ഞോളും, “എന്തുവേണ്ട നിന്മാണം?” എന്ന ജൂലിയൻ ചോദിച്ചു. “രോസലീ, രോസലീ!” എന്നമാത്രമേ അവർക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട വരയ്ക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. റണ്ടുവടി ഒന്നും ഒരു തവണ ചാടിക്കയറിക്കൊണ്ടു ജൂലിയൻ അവിടെ പെട്ടെന്ന പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹം “ഈതു നിന്മ സംഘം ചുണ്ടാക്കാതല്ലോ. നി പോകുന്നതാണോ നല്ലതു്. തോൻ എല്ലാം ശരിയാക്കാം” എന്നവറന്തുകൊണ്ടു അവരെ മരിക്കുന്നതുജു തജ്ജിവാടു. വിംച്ചുകൊണ്ടു ജെയിൻ സുവര്ണത്ര മായ സംഗ്രഹിതുഡിയിലേജ്ജു പോയി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറോമിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ഭൂത്യൂർ വിട്ടിൽനിന്നു് ഇരങ്ങിപ്പോകുന്നതു് അവർ കണ്ണു. അഭ്യുമിന്നിട്ടു് കഴിഞ്ഞ പ്രസാദം അരയാർ അതു പ്രദേശത്തെ സൃതികമ്മിന്നിയായ ബെൻഡു് എന്ന പിയവച്ചയാട്ടുടാ അവിടെ താരിച്ചവനു. അതു സ്ക്രൂം മുകളിലേജ്ജു പോയപ്പോൾ ഭൂത്യൂർത്തും ഒരു കേഷാം ഉണ്ടായി. ജൂലിയൻ അവിടെ വന്നു് അവർക്കു് അവളുടെ മരിയും പോകാൻമനസ്സു പറഞ്ഞു.

ജെയിൻ—(ഭീതിപൂർവ്വം) അവർക്കു് എന്നെന്ന തുരിക്കുന്നു?

ജൂലിയൻ കുമ്പുവും കോപിജൂഡായും ചിറന്താമഹാനായും അതു മുരാഖിയിൽ അരങ്ങേഡാട്ടുമാംഗുട്ടും റബ്ബുഡാംഗും വാട്ടുഡാംഗും ആണ്ടിയും അദ്ദേഹം ഉരുത്തു കുന്നു് പരഞ്ഞതല്ലു. അവന്തുരുതു പെട്ടെന്നു് ഉല്ലാത്തതു നാടുത്തു. അദ്ദേഹം തുണ്ടുവെന്ന ചോദിച്ചു: “ശരു പെണ്ണിരെപ്പറാ വാ എന്നതാണ് ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതു്?” ജെയിൻ കാഞ്ചം മനസ്സിലായല്ലു.

ജെയിൻ—അവശ്യപ്പെറ്റാ ചെയ്യാനോ? നിങ്ങൾ പരയുന്നതു് എന്നുകും മനസ്സിലാക്കണില്ലു.

ജൂലിയൻ—അംഗൂതനില്ലാത്ത കര കുട്ടിയെ നമുക്കു വീടിൽവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവാൻ നിറുത്തിയില്ല.

ജെയിൻ എത്തുചെയ്യണമെന്ന് അറിയുവാൻ പുട്ടില്ലോ തെ കഴങ്ങി.

ജെയിൻ—കൊള്ളാം. എല്ലാനുഭവം ശ്രദ്ധാലും നമുക്കു് അതിനെ വളർത്തിക്കാമല്ലോ.

ജൂലിയൻ—അതിനാവേണ്ട പണം ശ്രദ്ധാബന്ന് കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നതുന്നു് എന്നിക്കു് അറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം. നീ യാണോ അതു കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നതു്?

ജെയിൻ—പാശ്ച, റാക്കഷ, അതു കുട്ടിയുടെ അംഗൂത അംഗൂത ചെയ്യണം. അധാർ രോസലിയെ കല്പിക്കാം കഴിച്ചാൽപ്പു നന്ന കൂടുതലായി കൂപ്പുണ്ടാൽ കനം ഉണ്ടാക്കയില്ല.

ജൂലിയൻ—(ക്ഷമയിരാത്രുപോലെ അതിക്കാപസഹിതം) അ കൂടുന്നോ! അകൂടുന്നോ! അധാർ എന്തിടെ? അധാർ അര രാബൻ? നിന്നക്കു് അധാരക്കു് അരാധാരമോ? എക്കിൽ പി നന്ന—

ജെയിൻ—(വേഗത്തിൽ) അധാർ ശ്രദ്ധായിരുന്നാലും അംഗൂത മുടി ഇം കാലിക്കാലത്തു് അവക്കു സഹായിക്കുവാൻ വരത്തു കു പുതിയത്തും അധാർക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കും.

ജൂലിയൻ—(ശാന്തമായി) അവൾ അധാരക്കു പേരു നിന്നോ ദോ എംബാഡോ തുറന്ന പരായകയില്ല, രാമനേ. കര പ ക്കേഷ അധാർക്കു് അവക്കു വേണ്ടായിരിക്കും. എന്നെന്ന ശ്രദ്ധാലും, ഒരു വിവാഹം ചെയ്യാത്ത തജ്ജയേയും കുടിയേയും നമുക്കു് ഇം വീടിൽ താമസിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കകയില്ല, അണ്ണു്?

ജെയിൻ—എക്കിൽ അധാർ ഒരു ദയവില്ലാത്ത ദിശയാബന്ന്. അധാർ അമുരാബന്നു നമുക്കു കണ്ടുപിടിക്കുന്നും.

ജൂലിയൻ—അതു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരേയോ? എൻ്റെ കാമ നേ, അവർക്കു കുറെ പണംകൊടുത്തു പറഞ്ഞയ്ക്കുന്ന താബൻ? ഉത്തരം.

ജൈനിനിലെ കോപം തോന്തി.

ജൈനിൻ—താൻ കരിക്കലും അതു ചെയ്യുകയില്ല, ജൂലിയൻ!

റോസലി ദ്രോജർ വുത്തുസണ്റരിയാബന്നനം അവർ എല്ലു തെരുവു ചെയ്തിരുന്നാലും എന്നിക്കേൾ അവരെ പറഞ്ഞ ഒഴുവാൻ നിലുത്തിയില്ലെന്നുള്ള കാര്യം നിങ്ങൾ മാനു പോയി. വേണ്ടിവന്നാൽ താൻ ആ കാന്തതിനെ വളിത്തും.

ജൂലിയൻ—ശരി! അതുകൊണ്ടു നടക്കു നല്ല പേരാണ് ഉണ്ടോ കവാൻ ചോക്കന്നതും നാം പ്രഭിച്ചാരത്തെ ഫ്രോസാമി പ്ലിക്കനു എന്നും അനുഭൂക്തി ചെയ്യും. അവർ കരിക്കലും നാംടുടെ വീട്ടിൽ കാലെടത്തു ചെയ്യുകയുമില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്ന വിചാരിക്കുന്നതു നിന്നു ഓരോപിടിച്ചുത്തുകൊണ്ടുതന്നെ.

ജൈനിൻ—നിങ്ങൾ അതിനു സമർത്ഥകയില്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ അമ്മ അവരെ തുടെ താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളും.

ഹതു കേടു സ്കീക്കുടുടെ മണ്ഡത്തരണങ്ങളുടുടരി എന്നേന്ന പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടുപാരിൽ സശ്രദ്ധം അടച്ചുകൊണ്ടും ജൂലിയൻ അവിടെനിന്നും ഹരിയിപ്പോകുകയും ചെയ്തു.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ജൈനിൻ ആ യുദ്ധമാതാവിനെ കാണു വോയി. അവർ കണ്ണൂരുന്നു വെച്ചുകൊണ്ടു നിശ്ചയി കിടക്കുയായിരുന്നു. സൃതികമ്മൺ ശിശ്രൂവിനെ അട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ സപാമിനിയെ കണ്ണു ഉടനെ അവർ നെന്നരാഘവാനുന്നയായി വിരിപ്പുവലിച്ചു പേരും മരിച്ചു കൊണ്ടു പൊട്ടിക്കരണ്ടു. തന്നെ മൂണ്ടിക്കുവാൻവോലും അവർ തന്റെ യുദ്ധസപാമിനിയെ അനുവദിച്ചില്ല. തുടർന്നു പേരും വുദനയുഖാക്കുമ്പോൾ ഒരു ജൈനിൻ ആ കൂട്ടിരയപ്പും കണ്ണു പാരം ചെയ്തു. ആ ശിശ്രൂ കരയുംപോരാഡ്പോം റോസലിജുടെ മുഖത്തുട്ടി കണ്ണുനീറു മറ്റും കഴകിക്കൊണ്ടിരിക്കു കയ്യും അവർ വിഞ്ഞു കരയുകയും ചെയ്തു.

ജൈനിൻ—(മറ്റും) പ്രസന്നിക്കേണ്ടാം. എല്ലാം ശരിയാകും. എന്നേപ്പറ്റാ കാരിത്തപ്പോം ഗോക്കിക്കൊള്ളും.

ദിവസംതോറും ജെയിൻ രോസലിയെ കാണുവാൻ വോ അഭ്യന്ന്. അവിടെ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ രോസലി മുവംപോ തനിക്കരയുക മാറ്റുമെ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. അ സിന്റൈന വ ഉറ്റത്തന്തിനായി അവർ അതിനെ അലു ഗും തോംലാസ്സു കൊ ടതായാണ്.

രോസലിയെ അതു ബേനത്തിൽനിന്നു വാങ്ങുതയ്ക്കുവാൻ ജെയിൻ സഹാതിക്കാസ്സുയാൽ ജൂലിയൻ കലമിച്ചിരിക്കുകയാ അഭ്യന്ന്. അതു കുട്ടിയെ തന്നോട്ടുടർന്നു താഴസിപ്പിക്കാമെന്നു സഹാതിച്ചു മാതാവു തനിക്കു് എഴുതിയിരുന്നു ഒരു ഏഴുത്തു ജെയിൻ ദേതാവിനെ കാണിച്ചുപോറ്റും അദ്ദേഹം ഇന്നുനെ പറഞ്ഞു: “വിന്നെൻറു അമു നിന്നൊപ്പുംലെ ഭാന്തിയാണോ്.” എന്നാലും അരിനു ധാതോരു തടസ്സുവും പറയുവാൻ ജൂലിയ ഒ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒട്ടകം രോസലി അവാടെത്തനെ താമസി ആകൊള്ളുന്നു എന്നോ് അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു. രോസലിക്കു മുമ്പോലിച്ചെയ്യുവാൻ ആഴ്ചി വന്നു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ ജെയിൻ അവശേഷ ത നെൻറു മുമ്പിൽ പിടിച്ചിരുത്തി അവളുടെ കരഞ്ഞം പിടിച്ചു കൊണ്ടോ് പറഞ്ഞു: “എന്നോടു് എല്ലാം പറയു, രോസലി! ആളുടെ കട്ടിയാണോ് ഇതു്? അതിനെൻറു അച്ചുന്നു ആരാണോ?” രോസലി പെംട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവളുടെ നെടുവീള്ളുകൾമുള്ളും അവർക്കു ശപാസമുട്ടി. തന്റെ സമാധാനപ്പെട്ടുകൂടിക്കൊ ണ്ണു ജെയിൻ പറഞ്ഞു: “എന്നെൻറു കാമനേ, നിന്നു് ഒരു ക ഷുകാലം വന്നു. പഞ്ചി മാറ്റു പല സ്റ്റീകർക്കണം ഇതുവോലെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ്. നിന്നെൻറു കുട്ടിയുടെ അച്ചുനെ നീ കല്യാണം കഴിച്ചുതും നിന്നു് എല്ലാം ശരിയാക്കാം. അയാൾക്കു് ഇവി ദെ ജോലി കൊടുക്കാം.” രേമദണ്ഡയത്തിനെന്നു ധാതന അരിനു പോകുന്നതുവോലെ രോസലി പഞ്ചിയസപരം പൂജപ്പെട്ടവി ആ. തനെ സപാചിനിയുടെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു വാൻ അവർക്കു നിഷ്പുലമായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ജെയിൻ—നിന്നെൻറു മുഖത്തിനുവേണ്ടി മാറ്റുമാണോ്, നിന്നു വേദനപ്പെട്ടതു ബാഹ്യം, തൊൻ നീണ്ണോടു് ഇതു ചോദിക്ക

നന്തു് ഈ മഹാശ്വരൻറ പേരു് എന്നോട് പരബ്രഹ്മ ആ ലിയൻ പോയി അയാളെ കണ്ടുപിടിക്കും. എന്നിട്ട് തെ ഞമും അയാളെക്കാണ്ട് നിന്നെന കല്യാണങ്കഴിപ്പിക്കാം. അയാളും തെന്നെഴുടെ വിട്ടിൽ ജോദിക്കാരനായതുകൊണ്ട് നിന്നു് അയാളെക്കാണ്ട് സുവാദാക്കിത്തുരാൻ തെ ഞമും പ്രഭ്രാന്തം ശ്രദ്ധിക്കാം.

അന്ന രാത്രി ക്ഷേമം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അ വർഷ ജൂലിയനോട് പരബ്രഹ്മ: “ഈ രോസലിയൈക്കാണ്ടു് അവരെ ചതിച്ച ആളുടെ പേരു പരായിക്കാവാൻ എന്നാൻ അ മിച്ച. വക്ഷേ, അവർഷ അതു പരബ്രഹ്മ. നിങ്ങൾ അവ ക്ഷേണ്ടു് അതു ചോദിച്ചുകൊണ്ടാം, ജൂലിയൻ!”

പെട്ടുന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു കോപം വന്നു.

ജൂലിയൻ—കാ, അ മുഗീയകമ കേട്ടുകുട്ടു് എന്നിക്ക മതിയാ ഡി! വേണാമകിൽ നീ അ പെണ്ണിനെ ഇവിടെ ചാട്ടപ്പു ചുകൊള്ളു. എന്നാൽ ഒരു ചാലു് അതിനെപ്പറ്റാണി എ നോട്ടു് കും ചരയക്കരേ.

ജൂലിയൻ അപ്പോൾ പൂർണ്ണയിക്കം കോപശീലവായി തനിന്നിരുന്നു. ഉച്ചതിലപ്പൂതെ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഭായ്യ യോട് സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ ഏറാവും നിസ്സാരമായ വാക്കുകൾ ഒരു കലമമുണ്ടാക്കിത്തനിക്കുമ്പെന്നു് അവർഷു് അറിയാമായിരുന്നു. പ്രായേന എല്ലാ രാത്രിയിലും അവർഷ കരത്തുകരണ്ടു് ഉറങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാലും തനിക്കു സദാ കോപശീലമുണ്ടായിരുന്നിട്ടു് ഭായ്യയോടുള്ള കാമം ജൂലിയ നിൽ ഘനംജിച്ചിട്ടു് എന്ന തോന്തി. ഭായ്യുടെ ശയനമുറി യിൽ അദ്ദേഹം പ്രായേന മുന്നു ദിവസത്തിൽ രഹിക്കൽ പോ അഭിരുചിനു രോസലിക്കു തന്റെ പാദങ്ങളെ അരുചോല്ലു യും, ശക്തിയും, സന്തോഷംപോലും ലഭിച്ചു. എന്നാലും താൻ അനാഭിച്ച സക്കടം അവരെ വളരെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരുന്നു് എന്നു് ഇപ്പോഴിം തോന്താതെയിരുന്നില്ല.

അച്ചിരുന്ന രോസലിക്കു തന്റെ പാദങ്ങളെ അരുചോല്ലു യും, ശക്തിയും, സന്തോഷംപോലും ലഭിച്ചു. എന്നാലും താൻ അനാഭിച്ച സക്കടം അവരെ വളരെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരുന്നു് എന്നു് ഇപ്പോഴിം തോന്താതെയിരുന്നില്ല.

ജൂലിയൻ പുംബികം സുഗ്രീലപനായിത്തീർന്ന്. തന്റെ ജീവിതം അതു അധികം മുഖ്യമാക്കുന്ന നന്ദായി ഇഷ്ടപ്പാർഡ് ജൈറ്റിനിനു തോന്തിയിക്കുന്നില്ലെന്ന്. എന്നാലും ശ്രീരക്ഷീണ്ടത്തിന്റെ വാദം ചേരുവാഞ്ചലാഞ്ചുവാസമാണ്. മുതിന്തെ കാരണം അവർപ്പം അരാന്തത്തിനുണ്ടില്ലെന്ന്. ഉള്ളകാലം അവർപ്പം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആ അഭ്യന്തരം പതിവില്ലോതു തണ്ടപ്പാശം തന്തെ സുവമില്ലോള്ളും കാരണമായി അവർപ്പം പരിഗണിച്ചിരുന്നതു് ചിലപ്പോൾ ആത്മാരം കാണാമ്പോൾ അവർപ്പം ചെറുപ്പു തോന്തിയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അതുവും മായ ഒപ്പരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാറുള്ളതുപോലെ അവളുടെ ദാഹി അതിവേഗത്തിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പലപ്പോഴും കറിനമായി അജീന്നന്തിരത്തിനിന്നും അവർപ്പം സകടപ്പെട്ടു. അവളുടെ മനസ്സമയ്ക്കും സന്തൃപ്തിമായി നന്ദിച്ചിരുന്നു.

കു ദിവസം രാത്രി ജൂലിയൻ ക്രൈസ്തവു് എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അതുവികം തണ്ടപ്പാശായിരുന്നു. വിറകിൽ ലാഭവിട്ടിക്കുവാനായി ക്രൈസ്തവും അഗ്രിക്കാലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം അനബദ്ധിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന്. ഒക്ക തിങ്കളിക്കാണ്ടു ജൂലിയൻ ജൈറ്റിനിനേക്കാട് പറഞ്ഞു: “ഈന്ന രാത്രി ഒക്കമിച്ചംഞ്ഞുന്നതു നന്ദായിരിക്കും, ഇല്ലോ?” അദ്ദേഹം പാശത്തെ പ്രസന്നതയോടുള്ളിട മനസ്സിൽ ചെയ്തു. ജൈറ്റിനു കാടിച്ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ ചുംബിച്ചു. എന്നാൽ ആ രാത്രിയിൽ അവർപ്പം വലിയ ക്ഷേണിവും സുവക്കേടും തോന്തിയിക്കുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധിരഞ്ജളിൽ മനം ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ അനബദ്ധിക്കണമെന്നു് അവർപ്പം അപേക്ഷിച്ചു.

ജൈറ്റിന്റെയുചെയ്തു്, കാമനേ, എനിക്കു സുവമില്ലെന്നു നൊന്തു വീണ്ടും പറയുന്നു. പക്ഷേ, നാശൈ എനിക്കു സുവം തോന്തിയെയ്യും.

അദ്ദേഹം നിന്മന്നില്ലില്ലെന്നു്.
ജൂലിയൻ—നിന്തു മഹസ്യപോലെ, രാമനേ! നിന്മാണ സുവമില്ലെന്നു നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നും.

അമ്മേധം അവക്കു നൃസിഖകൾ ഉടബാത്തന്നെ കിടന്നാണുവാനായി അവക്കു പരബ്രഹ്മയ്ക്കും ചെയ്യു. അവൻ എന്ന വാലുപ്പോലെ കുത്താബൈക്കാണിൽനാ ഒരു അഭിക്ഷണമുള്ള രാത്രിനും ശാഖാകുറിശ്ശേരും അംഗീരം മോയി.

ജൈവിനിസ് ശാഖയിൽചെയ്യു വഴിരെ തണ്ട്പു തോന്നി. അഭിക്ഷണപത്രിൽ ക്രൂരതയും വിരാശാത്യാഖ്യാതാഭാരം ദിനു താവനാ ഏഴുന്നേറ്റു. ദ്രുതാഖ്യം അഭാരംകും ചുട്ടു ദോ നീഡിക്കുന്നില്ലെ. അവളുടെ അഭാരാഖ്യാനമിൽ തണ്ട്പുകൊണ്ടു രാവിച്ചിരുന്നു. പെട്ടുനോ അവളുടെ മുദ്രയും അതിന്റെ ഗുണം അഭാരാഖ്യാനമിൽ പോകുന്നതുവോലെ ഉച്ചതിൽ തുടിക്കവാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ കരണമിൽ വിനിച്ചു. അഭാരം ശപാസംവലിക്കവാൻ പ്രയാസം തോന്നി. ഒരു ഭയക്കരായ പേരും അവക്കു അതുകൂടിയും. എക്കലായും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടും താൻ മരിക്കവാൻ പോകുന്ന എന്നോ അഭാരംകും തോന്നി. “തോൻ മരിക്കവാൻ പോകുന്നു. അതും തോന്നു” എന്നും അഭാരം വിചാരിച്ചു. അഭാരാഖ്യാനത്തെ ശ്രീരമപ്രയത്നമായി പേടിച്ചും അഭാരം കട്ടിലിക്കുന്നും ചാടികയഴിന്നേറ്റു മണി യടിക്കകയും ചെയ്യു.

വിനിച്ചുകൊണ്ടും അഭാരം കാത്തിരുന്നു. രോസലി വർക്കി സ്റ്റി. അതുപുരുത്തു ഉറങ്കേതിൽ അഭാരം വാട്പുവണ്ണിം ഉറന്നിപ്പോയിരിക്കാം. ചെരിപ്പു കൂടാതെ ജൈവിൻ മുരിക്ക പൂരമെയുള്ള ശാന്നമാർത്തിലേജ്ഞും ടാടിച്ചെമ്പുനോ. അനന്തരം അഭാരം കിഴ്ച മുമായി രോസലിക്കുടെ മറിയുംപേജ്ഞു പോയി. വാതിൽ തുറന്നോ, “‘രോസലി’” എന്ന വിളിച്ചു. അഭാരം ഉത്തരം പരബ്രഹ്മി സ്റ്റി. ജൈവിൻ അവളുടെ ശാഖയുടെ സമീപം തപ്പിത്തപ്പിഞ്ചേരുന്നോ അതിൽ കൈവെച്ചു. ആരു ശാഖയിൽ ആകും ഉണ്ണായി കുന്നില്ലെ. അതു മാത്രമല്ലെ അതിൽ ഒരുത്തും കിടന്ന ഭാവവും അതിരാഖ്യാനിയെന്നില്ലെ. ശപാസമ്പടി, വലിയ തണ്ട്പോട്ടുടി വീഴുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടും അഭാരം കൂലിയെന്ന കാണാവാനായി തിരിച്ചു.

താൻ മരിക്കുവാൻ പേരുകുകയാണെന്നും അതിനമുന്തു് അദ്ദേഹത്തെ അവസാനമായി ഒന്നാം കാണണമെന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ അദ്ദേഹത്തിനെറ്റെ മരിയിൽ ചെട്ടുന്ന പ്രവേഗിച്ചു. അണ്ണയാറായ അഗ്രികൾസ്റ്റുത്തിനെറ്റെ പ്രകാശം കൊണ്ടു് തന്റെ വിനെറ്റെ ഒരു വശത്തു് റോസലി ശയിച്ചിരുത്തു് അവർ കണ്ടു് അവർ വിളിച്ചു വിളിക്കേടു് അവർ രബ്ദഘോഷം എഴുന്നേറിയെന്നു.

കൈ മിനിട്ടേരും ജെയിൻ സ്ക്രൂഡുയായി അവരെ നോക്കിക്കാണ്ടുണ്ടാണെന്നു. അരന്നുതരും കൈ വാക്കും പറയാതെ അവർ തിരിഞ്ഞു് ഓടിപ്പോയി. ഇങ്ങുടണ്ടെ കോവൺപ്രൂട്ടിയിൽ പല തവണയും വീഴ്വാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ അണ്ണയായി ഹട്ടി. തന്റെ മൂർധയിലേള്ളു പോകുന്ന കൈ ദിരിക്കുവാറു മുശകത്തപ്പോലെയാണു് അവർ പലായനം ചെണ്ണുതു്

ജൂലിയൻ മഞ്ഞത്തിൽനിന്നും ചാടിപ്പേഗത്തിൽ വസ്തും ധരിച്ചു് അവളുടെ പിന്നാലെ ഹാടിത്തുടങ്ങി. ജെയിനിനു് അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാനോ കേരിക്കുവാനോ മനസ്സു പറന്നില്ല. തന്നെപ്പറ്റിക്കണ്ണമെന്നും അവർക്കു വിചാരിക്കാണ്ടായിരുന്നു. തിരാക്ക് ഭാര്യപിടിക്കുമെന്നു് അവർക്കു തോന്തി. അദ്ദേഹത്തിനെറ്റെ വാക്കുകൾ കേരിക്കുവാനോ, അവയ്ക്കു മറുപടി യാഥവാനോ വിചുവിയായി അവർ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഹാടികളിച്ചു. അദ്ദേഹം വാതിൽ തുറന്നു് അവളുടെ നോറെ വന്നപ്പോൾ വേട്ടയാടപ്പെട്ടു കൈ മുലിനെന്നപ്പോലെ അവർ ചുറ്റുന്തെങ്ങും ചാടി താഴത്തെങ്ങും ഹാടി വേനുക്കാരം തുറന്നു. തോട്ടത്തിലേള്ളു പോയി രക്ഷപ്പെട്ടു. തന്റെ റാഗപാദങ്ങൾ അതുകൊപ്പുള്ളിൽ പഠിക്കുന്നതും അപരിക്കം തണ്ടപ്പുള്ളി മണ്ണത്തിൽ പഠിക്കുന്നപ്പോൾ അപരിക്കു വളരെ ഉണ്ടിതും തോന്തി. ആ മണ്ണത്തിനെപ്പോലെ അവളുടെ വഴിയാം വെണ്മപ്പുണ്ഡിതും അപ്പോൾ ചുട്ടണ്ഡായിരുന്നു. തുറന്നപ്രദേശത്തു് അപ്പോൾ ചന്ദ്രിക വീണിക്കുന്നു. റാന്നാജിത്തു്

എടി ജെയിൻ ആ കനകളുടെ അററബ്ദവരെ റാടി. അവി എ ഫ്രൈതിയപ്പോൾ ആത്മരഹിഷ്ഠുടെ അവസ്ഥയും ചെതുന്നി എന്തു് അവർ അഭിനൃത നിന്നു. പിന്നീട് അല്പാലുമായി ഏ പ്ലാം അവസ്ഥക്കു് റാമ്പം വന്നു. ഇപ്പോൾ അവളുടെ സാരൂക്കാലം വളരെ അകലേയായി എന്നു് അവർക്കു തോന്തി. ത എൻ്റെ പിബാധാനന്തരമുള്ള യാത്രയ്ക്കും തനിക്കു തോന്തി യതിനേക്കാൽ അതുഡികും ട്രാൻസാൺ അതു സ്ഥിതിചെള്ളി അന്നതെന്നു് അവർ പിചാരിച്ചു. ആ കാലം മഷിച്ച തോന്തിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇതാ? ഇതു ഭസ്തുമ ഗ്രേ. ജീവിതം ഒരു സപ്ലാമ്പുതന്നെ. യാതനയും ചാരിയും ദൈനന്ദിനയും നിരന്തര യാമാത്മ്യമണ്ടു അതു് മരണം വരിച്ചു് അതു് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതാണു് നില്പതു്

തന്നെ അറബശമിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ വാദശബ്ദം കേട്ട എന്നു് അവർ പിചാരിച്ചു. “തൊൻ യാത്രവാണ്ടു കൊള്ളുന്നു, അമേരു” എന്നു് അവർ മനം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ കൈക്കർണ്ണവോക്കി ആ കനിന്റെ മുകളിൽ നിന്നു കടലിലേജ്ജു ചാട്ടവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ആ വാക്കു് അവശ്യ ആ സാഹസത്തിൽനിന്നു വിരുദ്ധപ്പിച്ചു. മാതാവു കരയുന്നതും പിതാവു തന്റെ നിജചീവശരിരത്തിനുമുമ്പിൽ മുട്ടുകൂത്തി കരയുന്നതുമായ ചിറ്റം അവശ്യ ആ ഉല്ഘത്തിൽനിന്നു പിന്നവലിപ്പിച്ചു. കനത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന കണ്ണത്തിൽ അവർ കമഴുന്നവീഴുകയും ചെള്ളു.

ആരോ ഒരു റാന്തല്പംകൊണ്ടു് അഭിനൃത വന്ന തന്റെ കരാപിടിച്ചു എന്നു് അവർ അറിഞ്ഞു. അവർക്കു തടസ്സ മാനം പുരപ്പുട്ടവിക്കുവോൻ ശക്തിയില്ലായ്ക്കും അവക്കു വോധിച്ചതുമേഖലെ അവർ അവക്കോടു പ്രവർത്തിച്ചു. തന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടവോയി ഒരു ചുട്ടും മെത്തയിൽ കിടത്തി എന്നു് അവർ അറിഞ്ഞു. പിന്നീട് എല്ലാം അവസാനിച്ചു. അവർ മോഹാലസ്പൃഷ്ടകയും ചെള്ളു.

അവർ അമുരസ്താന്മാർ കണ്ണുതുടങ്ങാം. ഒരു സഹാരത്തു താൻ തടവുകാരിയായി കിട്ടക്കയാണെന്നും, തന്നെ പുണ്യലികൾ കരണ്ടുതിന്നും എന്നും അവർക്കു ദോഷി. കരണ്ണർ നീട്ടി അവരെ പിടിപ്പാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു എന്ന് കിലും അവർക്കു അതിസീ ദരിക്കലും സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അവളുടെ ദേഹം ആസക്തം ആ ചുണ്യലികൾ വിഭാഗത്തിൽനാം. അവർ നിലവിഴുച്ചുകാണ്ടോ അവിടെന്നിനു രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു ഉത്കാശയംവോലെ എന്നേതാണന്തേരവെള്ള അറബിട പിടിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നീട് താൻ ഒരു കൊച്ചുക്കാരായി നിസ്സഹായയായി കൂടിണ്യായി കിട്ടണിരുന്നും അവർക്കു ദോഷി. അവളുടെ മാതാവും അതാ തന്റെ സമീപത്തു ഭൂഷണത്തിട്ടുണ്ടും; എന്നാൽ അവർ കരണ്ടുനാതിനു കാരണം എന്തും? “പ്രസന്നിക്കാതു്” അവധി ഇന്തിരാരച്ചകവും ഉണ്ടാക്കുകയില്ലോ” എന്ന പാഠം തടിച്ച പുത്രൻ ആരാണോ? വളരെ, വളരെ നോരു തനിക്ക് ഉറങ്ങണമെന്നും അവർക്കു ദോഷി. തനിക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്ന എന്നേതാ കാരണാത്മാർ അവർ ഉന്നിത്രയായിരിക്കവാൻ ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

ജൂലിയനെ സമീപത്തു കാണപ്പോൾ ജൈഗിനിനു കാഞ്ഞം മുഴവനും വീണ്ടും രാമ്പംവനും. അവർ പുത്രപ്പും വലിച്ചെത്തി എന്തു. കട്ടിലിൽനിന്നു പുറത്തേജ്ജു ചാടി. എന്നാൽ ശക്തിയില്ലായാൽ അവർ നിലപത്തു വീഴുകയാണോ ചെയ്തും ജൂലിയൻ അവളുടെ സമീപത്തു നടന്നുചെന്നു. അപ്പോൾ വേദനപ്പെട്ടു ദേഹം പുഞ്ചുകൊണ്ടോ അവർ നൃംഖ നിലവിലിരുവാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ സംഭാവനയും കൊച്ചുമയ്യും പിതാവും അവിടെ വന്നു. അവർ അവരെ എടുത്തു വീണ്ടും കട്ടിലിൽ കിട്ടി. താങ്ങളുടെ വസ്തുതും സംസാരിക്കുന്നും അവർ അവശ്യോന്തോ അവർക്കില്ല. എന്നാൽ അവർ ഉള്ള ശായായി ചുമരിലേജ്ജു തിരിഞ്ഞു കിടന്നതല്ലാതെ അവരേം സംസാരിച്ചുതേരില്ലെന്നുണ്ട്

അവർക്ക് ഉറക്കും യന്നില്ല. അവളുടെ കാമ്മശക്തി നശിച്ചതുപോലെ തോന്തി. ഒരു ഗാധഗതിനേരം ചിതറ പ്ലൈ ശക്കലങ്ങളെ വെച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ദശാനൈപ്പോലെ അവൻ സംഗതികൾ ഭാരോന്നാണ്. ചയാഹത്തിൽ കാത്തു തുടങ്ങി. ഒക്കും അവൻ എഴുന്നും രോജാരിയും. ഇന്തി താൻ എന്നതാണ് ചെങ്ങുണ്ടതു്? മാതാപിതാക്കന്നാർ അവിടെ എന്തിയിരുന്നതിനാൽ, തനിക്കു കുറവു രോഗം ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നുള്ളതു പ്രത്യുക്കമണ്ടാൻ. എന്നാൽ അവൻ എത്രമാറ്റം സംഗതികൾ അറിഞ്ഞതിരുന്നു? ക്രാലിയൻ അവരേണ്ട് എന്നതാണ് പരഞ്ഞുകൊണ്ടും പ്രാഥിക്കുന്നതു്? രോസലി എവിടെ? താൻ മാതാപിതാക്കന്നാകരാട്ടുടി പോയി അവരുടെ മിച്ച താമസിക്കിം.

അന്നു ഏവക്കുന്നും അവൻ മാതാപിതാ സമീപത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു. തന്നെ സപരം വളരെ ഭേദപ്ലൈക്കിനുതിനാൽ അവർക്ക് അതു തങ്ങൾതാബന്നും തിരിച്ചറായുവാൻ വളരെ പ്രധാനമാണെന്നുണ്ടു്. പ്രഭേം സന്ദേശം സാഗരത്തിൽ നിന്മന്ന യായി കരഞ്ഞതുടങ്ങി.

പ്രഭേ—എൻ്റെ കാമ്മശക്തി, ഇപ്പോൾ നിന്നുക്ക് എന്നു അറിയാമല്ലോ.

ജീയിൻ—അറിയാം, അദ്ദേഹം. കരയാതിരിക്കുക. നാടുക്കു വല കാഞ്ഞിക്കുണ്ടും അലുംലാചിക്കുവാനണ്ടു്. എന്നു കു എന്നതായിരുന്നു സുവഹേട്ടു്?

പ്രഭേ—വളരെ അവർക്കുന്നും ഒരു ജപരം—തലമേധ്യാദ സംബന്ധിച്ച ജപരം.

ജീയിൻ—അതു ശരിതനുണ്ടു്. അതു പിന്നിംബാണ് എന്നിക്കു ഉണ്ടായതു്. പക്ഷേ അതിനു കാരണം രോസലിയും ജീലി അഡം കുന്നിച്ചു കിടക്കുന്നതു തന്നെ കാണിക്കാണു്.

അവൻ പിച്ചുംവേഡും വരവുകയാണുണ്ടു് വിചാരിച്ച പ്രഭേ അവരുടെ മനം തലോടി.

പ്രഭേ—ഉറങ്ങുവാൻ രോസലി, കാമസു!

ജൈനൻ—(നിംബുസിപ്പും) എനിക്കു ഷൗലിക്കു സമിരമണ്ണ് അമേരിക്ക താൻ ഇപ്പോൾ പിച്ചുംപെജും വരയുകയെല്ലാ ചെയ്യുന്നതു് ഒരുപാസം രാത്രി എനിക്കു സുവക്കേടു തോനിയതുകൊണ്ട് താൻ ഇപ്പോയിരുന്ന പിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പോയി. ഭാഗല്പി അദ്ദേഹത്തോടുള്ളടച്ചതിനാൽ സമിരഷുലി ഇല്ലാതെയായി. താൻ മത്തിൽക്കൂട്ടി കാടാ കുന്നിൽനിന്നു കടലിലേപ്പു ചാട്ടവാൻ പോയി. അതുകൊണ്ട് എനിമും ഇനി അദ്ദേഹത്തോടുള്ളടച്ചി താമസിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന്. നിങ്ങളുടുള്ളടച്ചതി താനും വരുന്നണ്ടു്

രോഗിക്കു അതുറുഹമ്മദുക്കു പ്രതിക്രൂലമായി കനം വരയതെന്നു ഡോക്ടർ അവരേംട് ഉപദേശിച്ചിരുത്തുന്നതിനാൽ അതു പുലി പരഞ്ഞതു്: “അതെ, അതേ, കാമനേ, അത്തേനെ തന്നെ.”

ജൈനിനിന്റെ ക്ഷേമ അറബിനുംനു.

ജൈനൻ—താൻ വരയുന്നതു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കു രാലുപോലെ അറിയാം. പോയി അക്കൂനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നും. അദ്ദേഹം താൻ വരയുന്നതു വിശ്വസിക്കുന്നും.

കരുനേരും കഴിത്തു പ്രഥ അവിടെ പ്രവേശിച്ച അയ്യുടെ സമീപത്തിനും.

ഉടെവാ അവർ തന്നെ പിരിത്തുപോയതിനുശേഷം തന്റെയും ജൂലിയന്റെയും കരമിച്ചുള്ള ജീവിതവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോച്ചുപിലവും, പിത്രങ്ങൾ, കടക്കം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാഹസമയങ്ങളും സംഖ്യാച്ചുള്ള സകല വിവരങ്ങളും അവർ അവരേംട് പരഞ്ഞുകൊണ്ടപ്പും. അവർ പിച്ചുംപേയും വരയുകയില്ലെന്ന പ്രഥ ഉടനെന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ വെറുപ്പും കോച്ചുപിലും അടക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം മനം അവളുടെ കരം പിടിച്ചു.

അള്ള—ഞാൻ നിന്നെന വിശ്വസിക്കുന്നു. പക്ഷേ നിന്നും ബലം തിരിച്ചു വന്നിട്ടിപ്പോളും കാഞ്ഞം നീ കാമ്പിക്കുന്നും നീ ഒ മം ഇഷ്ടക്കുത്തു്. അല്ലോച്ചിക്കവാൻ നീ തങ്ങൾക്കു സമയം തരുന്നും.

ജൈനിക്ക്—അതു തരാം. പക്ഷേ, എനിക്കു സുവാക്കന്നോടു ഞാൻ ഇവിടെന്നിനു പോവാം.

അള്ള—തുണ്ടും ഒരു തുണ്ടും അതിരുചിക്കുന്നതിനു നിന്നും ശക്തിയുണ്ടാക്കുന്നതും ചെരുവിന്റെ നിന്നും തുണ്ടാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൂടുതലും സഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നു നീ തങ്ങൾക്കു വാക്കു തരുന്നും.

ജൈനിക്ക്—ഞാൻ വാക്കുതുന്നു, അരുളു്! (അനന്തരം താണു സ്വന്തമാക്കി) രോസലി എവിടെ?

അള്ള—നിന്നു ഇനി അവൻ ഉപദ്രവിക്കുവില്ല, ഓമനേ!

ജൈനിന്റെ ഇന്ത്യയുടെ അതുഡിക്കം സുക്ഷ്മഗ്രാഹി കളായി വേബ്രിൽനാം.

ജൈനിക്ക്—അവൻ പോയില്ല.

അള്ള—ഇല്ല. പക്ഷേ, അവൻ പോകുന്നു്

ജൈനിക്ക് നിന്തുപ്പാവിച്ചുള്ളടുത്തു അള്ള അവിടെന്നിനു പോയി തന്റെ ജാമാതാവിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു.

അള്ള—(സപാതശ്ശു്) എൻ്റെ മക്കോട്ട് നിന്നും പ്രഖ്യാതി ചീട്ടും സംഗതിക്കുള്ളൂടി സമാധാനം ചൊലിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടു് നിങ്ങളുടെ വേലക്കാരിയോടുചേരും ദീഘാംബ അവനെപ്പെടുവാനിച്ചു. അതു രണ്ടുവായതിൽ അരയോഗ്രമായ ഒരു പ്രൂഢിയാണോ.

ജൈനിക്ക് പച്ചപ്പുരമാത്മിയുടെ ഭാവം നടിച്ച കോപം ഭാവിച്ചു കളിക്കുന്നു പറഞ്ഞു. അതിസാ തെളിവു് കൗമില്ലെന്നു ഒരു പത്രിനെക്കാണ്ട് സ്വരൂപം ചെയ്തു. ജൈനിന്റെ ഫോ യമില്ല. തലക്കുംസംഖായിച്ചു കുറഞ്ഞിരിക്കിന്നു് ഇപ്പോൾ രക്ഷപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ. പാച്ചും പേരും പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവൻ മന്ത്രശാസ്ത്രപ്പോരി കാട്ടാണെന്നു്. അതു രാത്രി

തന്നെയാണ് അതു പെട്ടു തന്റെ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നതും അവർ കണ്ണതും! അവരുടെ വേറിൽ തന്റെ മാനനാശ്വരത്തിനും അന്യാധികാരിക്കുമ്പോൾ കൂലിയൻ പറഞ്ഞതു. ഇതു കേട്ട പരിമോച്ച തല കുറിച്ചു ക്ഷമാധാരനാബന്ധപരമായുള്ളകാണ്ട് മുള്ളു കൂലിയൻ അതു പിടിച്ചു കല്പകിയില്ല.

ജൈന കോവാസ്യാധിത്തിന്.

ജൈന—അദ്ദേഹം കളുംരാണ് പരഞ്ഞതും, അദ്ദും. പ്രോ ഡി റോസലിയേ വിഷിപ്പുകൊണ്ടുവരുന്നു. എനിക്കും അവരെ കണ്ണേ തീരു.

ഉടനെ സത്യം അവരെ ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ വിചാരിച്ചു ഡാച്ചർ മുഖ്യാട്ട് ചെന്ന.

ഡാച്ചർ—(താഴെ സ്വന്തത്തിൽ) സപ്പമ്പയായിരിക്കുമ്പോൾ നീരാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വികാരം ഉണ്ടായാൽ അതു നിങ്ങൾക്ക് അപല്ലോറമായിത്തീണ്ടുണ്ടും. നിങ്ങൾക്കു ശഭ്ദമണ്ഡലി. ജൈന അത്രതാംകൊണ്ട് സ്ക്രിപ്തും ഡിവിച്ചു. അപ്പോൾ ഡാച്ചർ ദൈവികപ്രായത്തെ ബലപ്പെട്ടതും എന്നുപോലെ തന്നിൽ എന്നോ മറ്റൊരു ചലിക്കുന്നതും അവർ അറിഞ്ഞതു.

അനു രാത്രി തനിക്കു സംഭവിച്ച നവവും അനുതീക്ഷിത വുമാരം കാഞ്ഞത്തപ്പാറിച്ചിരിച്ചും തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ഒരു ജീവനാളി ശിരു കിടക്കുന്നുണ്ടോ അറിഞ്ഞും അവർ ഉറഞ്ഞാതെ കിടന്നു. അതു കൂലിയൻറെ സന്താനമായിരിക്കുത്തെന്നും അവർ അതുവിച്ചു. അതും അതിന്റെ പിതാവിനെ പ്പോലെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ഒരു തോന്തി.

കൈ ദിവസം രാവിലെ അവർ പിതാവിന്റെ ഇങ്ങനെ ചുമഞ്ഞു: “അദ്ദും, എനിക്കും അതെപ്പാറിനെപ്പുണ്ടിയും അറിഞ്ഞുവാൻ ഇപ്പോൾ അവകാശമുണ്ട്. അദ്ദുംപോയി പാതിരിയെ വിച്ചിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. എനിക്കും അംഗീകാരം

തെന്തു കണ്ണേ മതിയാവു. പ്രത്യുക്തിച്ചു ജൂലിയൻ അതു് അടിയാതെ സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നും.

കൈ മന്ത്രിസ്ഥലം കഴിഞ്ഞ മുഖ്യാസ്സപ്പെട്ട ശപാസംബലിച്ചു കൊണ്ട് പുറംഹിതൻ അവിടെ വന്നു. ഒരു വലിയ കണ്ണേര ഡിൽ ഇങ്ങൻ ഓരോദ്ദേശം സംസാരിച്ചും കുറവേബാഷ്ട പറയുവാൻ തുടങ്ങി.

പാതിരി കൊള്ളുന്നും, കൊള്ളുന്നും, ഇതു് എന്താണോ എന്നു കേൾക്കുന്നതു്? താമസിയാതെ കൈ അഞ്ചാന സ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുന്നും. ഇത്തും അതു ചെയ്യുന്നതു് കൈ വാണിജ്യാട്ട് അതിലാംകുലില്ല!

ഇതു പാതിരാധന ലിംഗിനരഞ്ഞകൊണ്ടും വാതി ലിൽ ബലഭാന്നാ പാടിച്ചുകൊണ്ടും നിന്മിത്തന രോസലിയേ പെട്ടുന്നാജായ കണ്ണരല്ലപ്പായും ചുള്ളു അലു മുറിക്കുത്തു തള്ളിവിട്ടു. മുക്കയാളി തന്റെ മുഖം ജീജിനിൽ നിന്നു മറ ആം അവർ അവിടെ നിലകൊണ്ടും, അവസ്ഥിടെ മുഖസ്പാമി നി വിളരിയ്ക്കുന്ന ചുള്ളിയിയതും ഗാലു മുവരുത്താടു കട്ടിലിൽ എ ശുന്നോറിയന്നു. കാരിനു അരാഞ്ഞേ ബാധിച്ചിയന്നു തിനാൽ അവർക്കു ശപാസം വിട്ടുവാങ്ങാ സംസരിക്കുവാനും വഹിയാതെയായി. ഒട്ടവിൽ അവർ ഇങ്ങനെ മനം പറ തെള്ളു: “നിംനാട്ട് ഇം ചോപ്പും ചോദിക്കുണ്ടും അതുവല്ലുമെന്തി പ്പു. എവൻറു മുമ്പിൽനാശ്ചു്” സ്ഥാനം ലജ്ജ കണ്ണതു കൊണ്ടു് എന്നിക്കു കാഞ്ഞും ഒന്നല്ലില്ലായി. എന്നാലും നിന്മിൽ നിന്മതനെ എന്നിക്കു് അതു കേൾക്കുന്നിലിക്കുന്നതിനാൽ നിന്മനുകൊണ്ടു് അതു പറയിക്കുവാൻ ഇങ്ങനെതെതു എന്നു ഇ വിടെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തും.”

കോപം അടക്കാവാൻ വഹിയാതെ ഇങ്ങനു മുള്ളു രോസലിയുടെ കൈജ്ഞു പാടിച്ചു് അവശ്രൂഷ മുട്ടക്കത്തിപ്പിച്ചു.

മുള്ളു—വംഡു. നിന്മക്കു പറയുവാൻ വരുമു?

കൈ മഡലന്നയുടെ ഓവംപുണ്ടു് കരഞ്ഞപാംകൊണ്ടു് മുഖം രഞ്ചു കേശം നൃസ്യങ്ങളിൽ വീഴ്ത്തി അവർക്കു മുട്ടക്കത്തി.

പാതിരി—(മനം) കുറേത്, തന്നെപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നതിനും മറ്റൊപ്പിലും നിന്നും ഉപദേശിക്കുന്നതിനും തന്നെപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും പങ്കു നടന്നു കാണ്റുന്നുണ്ടാം തന്നെപ്പോൾ കഴുതുണ്ടോ.

ജൈയിൻ—ആ രാത്രി തൊൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിലേല്ലെങ്കിൽ വോയപ്പോരും നീ എൻ്റെ ഭർത്താവിനോടുള്ളടി ഉണ്ടായിരുന്നതു വാസ്തവമാണോ?

രോസലി—(മനസ്സിനുപരത്തിൽ) ഉണ്ടായിരുന്നു, കൊഞ്ചമുണ്ടാണെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്നും.
അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്നും.

ജൈയിൻ—(അവളുടെയിനം കണ്ണുക്കാതെ) എന്തു കാലമായി ഇങ്ങനെയെല്ലാം നടന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നു?

രോസലി—അംഗീരം ഇവിടെ പാക്കുവാൻ വന്നതുമതാ.

ജൈയിൻ—പാക്കു, അതു് എന്തെന്നു ഉണ്ടായി? അദ്ദേഹം എന്തു പാതയും? അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്യുന്നു? എന്നാണ് നീ അദ്ദേഹത്തിനും ആളുമായി വരുപ്പെട്ടതു്? നീനാക്കും അദ്ദേഹം ചെയ്യുവാൻ എന്തുകൊണ്ടു തോന്തി?

രോസലിയുടെ ഒഴിവാം അംഗീരം അംഗീരാവിച്ചു. വിവരമെല്ലാം വാങ്ങുതു തന്റെ രഹസ്യിൽനിന്ന് അതു മാല്ലെങ്കിൽ അവൾ സസ്യോദാഷം വിചാരിച്ചുതുപോലെ തോന്തി.

രോസലി—അതു് എനിക്കു് എന്തെന്നു അറിയാം? അദ്ദേഹം ഇവിടെ ആളുമായി രാത്രിയിൽ ക്രൂണം കഴിച്ചു പിചസം എൻ്റെ മുറിയിൽ എന്നു അനേപാശിച്ചു വന്നു. വിനീടിു് അദ്ദേഹം തട്ടിന്റെ മുക്കിൽ കഴിച്ചിരുന്നതു തൊൻ കണ്ണപിടിച്ചു. മുഴുകൾ വല്ലതും കുക്കു പായുമെന്നു പേടിച്ചു തൊൻ ഗിലവിളിച്ചില്ലെന്നും. അംഗീരത്തിനും നേബം ധാരാത്തെല്ലാം എന്നോടു ചെയ്തു. എനിക്കു സ്ഥിരരൂപം കുന്നില്ലെന്നും. അദ്ദേഹത്തെ—അംഗീരം എന്നും പാടാച്ചുകൊണ്ടു തൊൻ കുംഘം പാരുത്തുകൂടി.

ജൈയിൻ ദയക്കരമായ കര വിളി പിളാച്ചു.

ജൈനിക്—അരപ്പും അതു കട്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെതാണ്.

അരിച്ചുള്ളു?

രോസലി—(കരണ്ടുംകൊണ്ട്) അരഞ്ഞേ, കൊച്ചുമ്മാ.

കരം അധികഗോരം അവിടെ നില്ക്കുന്ന വ്യാപിച്ചു. അതു മുന്നാ സ്കൂൾക്കുടെയും നാട്ടവീഴ്ചകൾ മാറുന്നു അവിന്റെ ഭേദിച്ചിരാൻമുണ്ട്. ജൈനിക് ഇടവിടാതെ കരണ്ടു. ശാർഡോപ്പ് അതു ഒരു ചുമകാരിയുടെ കട്ടിയുടെ പിതാവും തന്റെ ഓൺ ശ്രൂഢിന്റെ പാഠാവും രഹംതന്നെ! ക്ഷീണിക്കേബണ്ടിപ്പ് ചിഷ്ടാഡക്കാണ്ടം അർബളുടെ കോപം ഗാലിച്ചിരുന്നു. വിഷാദപ്പേരും ക്ഷീണിച്ചുതുമായ ഒരു സ്പരശത്തിൽ ജൈനിക് ചോഡിച്ചു. “തെങ്ങെഴുടെ സഖ്യാരം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അരഞ്ഞു പാനോയും തുടങ്ങിയോ?”

രോസലി—തുടങ്ങാ, കൊച്ചുമ്മാ. തിരിച്ചുവന്ന ദിവസം രാത്രി തന്നെ.

കാരോ വാക്കും ജൈനിന്റെ എഴുത്തുത്തിൽ ഒരു കത്തായി കൊണ്ടുകയറാി. അരപ്പും താഃഃ താരിച്ചുവന്ന അതു തെരുവാരുത്തെന്ന അദ്ദേഹം അവബേശിച്ചാണുപ്പോയി! അതുകൊണ്ടാണും അംഗീകാരം തന്നെ താരിച്ചു കാടുന്നതുവാൻ അംഗവദിച്ചതു! അവർക്കും അംഗത്വം കേട്ട മതാധാരായി.

ജൈനിക്—എന്റെ മുന്നായിരുന്ന ദിവസം പോ.

രോസലിക്ക് അരാന്തുവാൻ ശക്തിച്ചുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജൈനിക്—അരിച്ചാ, ഒരു ചുവുചെള്ളു് അവബേശിച്ച പാടിച്ചുകൊണ്ടുപോകണം.

പ്രിയ അവബേശപ്പീടിച്ചു് ഒരു കെട്ടുചുവരുംവാലെ അതു മഹാമാന്ത്രികളെല്ലാം വലാച്ചുണ്ടായെന്നു.

വാതാരി—(ചിന്താപൂഛ്യം) ഈ പ്രശ്നം ചീതാണ്. ഏ പ്ലാവയം കണായോലെതന്നെ. അല്ലെന്നും ശാഭ്ദികാകാരതെ അവർ കല്പിക്കാം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും അതു ഇപ്പിടത്തെ പതിവാണെന്നു തോന്നുന്നു! കട്ടിക്കംപോലും അതുപോലെ ചീത

യാണ്. ഇന്നാൽ കൈ ദിവസം എൻ്റെ രവിഖാരവാംഗം ലയിൽ ചേന്നിട്ടുള്ള കൈ ശ്രൂണ്ടുകൂട്ടിഡായും ദൊഹർക്കൂട്ടിയെല്ലാം കൈമിച്ചു തോൻ കണ്ടു. തോൻ ശ്രദ്ധക്കുടെ മാതാപിതാ ക്കൂറോട് പറഞ്ഞു. അവർ എന്നും എന്നും പറഞ്ഞുപാത്രതു എന്ന വിജ്ഞാപനക്ക് അറിയാമോ? ‘കൊള്ളും. അതിനു വിലു തനിയില്ല. ആ അസംഖ്യമല്ലാം തുണ്ടം അവരെ പഠിപ്പി ചുട്ടില്ല.’

അപ്പു—അംഗങ്ങൾ ആയിരിക്കാം. പാക്കു എൻ്റെ ജാമാതാ യു യോഗ്യമായിട്ടുള്ളും എന്താണെന്നോ? അറിപ്പെടുത്തിയിൽ നും. അദ്ദേഹം ചെങ്കുളും അതിന്റെ ചമായ പ്രഭുത്വിയാണ്. തോൻ എൻ്റെ മക്കളെ ഇവിടെനിന്നു വിഷിച്ചുകൊണ്ടു പോക്കാണോ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതും.

പുലിഡായ അതു വാതിരാ കൈ നിള്ളു പെട്ടാം എടുത്തു വലിച്ചു. അനന്തരം സഗഗംവം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എൻ്റെ പ്രിയപ്പേരു സാരേ, മന്ദിരത്തു പു വാജാർ മിക്കവയും അവന്തിക്കുന്നതുവോലെ മാത്രം അദ്ദേഹം വും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടും. ഭായ്മാരെ വണ്ണിക്കാത്തവരായ തന്താക്കന്നാരിൽ അധികം പേരെ നിബന്ധക്ക് അറിയാമോ?” (അംഗരം ഒപ്പുവായേരുന്ന) “ഉംഗാരംനമംയി നിങ്ങളുത്തവനു എടുക്കാം. നിങ്ങൾ ഇന്നുനെന്നയള്ളു കാഞ്ഞുംഡം ചെങ്കുട്ടിച്ചുപ്പിഃ ത്രഷ്പും ദൈഖിയും കൈകെവച്ചുകൊണ്ടു സത്രം ചെങ്കുമ്പിഃ ദാംഗം ഇക്കുപ്പാം കാഞ്ഞും മനസ്സുലായോ? നാംഞാം അംഗത്വവുംപുരാതനരാജും. നാംഞാം രാജാവിന്റെതന്നെ നാംഞാം കൈ ചെന്നായ കുടാംബം ചല്ലുവിട്ടും ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാം നാംഞാം കുടാംബം ഭായ്മാം അപ്പു കൊണ്ടു വല്ല ക്രിശ്ച്യവും വന്നാട്ടുണ്ടോ?”

അതു വാസ്തവംതന്നെ. പ്രിയവും കാർഡിനാ ചെങ്കുകുന്നു. ദൈഖവനകാലത്തു മാത്രമല്ല ദിവാഹം ചെങ്കുടിനാശേഷവും അതു പേരന്തിരിവച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം അംഗങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു. കൈ സുമുഖിയായ പേലക്കാരിയെ അം

ദ്രോഹം കണ്ണബെജ്ജുക പതിവായിരുന്നു. പുരാഖാര അറിയാമായിരുന്ന പ്രപ്രിയോധം ഇതു അറിഞ്ഞിരുന്നു.

ജൈഗിനിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ‘അരദ്രോഹത്തെ എനിക്ക് പിടിച്ചുത്തുകൊണ്ട് താൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല’ എന്ന ഇള രോസലിയറ്റ് വാക്കും പല ദിവസങ്ങൾക്കിയുന്നതു വരെയും അവഴിടെ മനസ്സിൽ വിലനിന്നിരുന്നു. അവഴിം അദ്ദേഹം യാതൊന്നും ചെയ്തിരുന്നതു അദ്രോഹത്തെ തനിക്ക് പിടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടൊന്നും താൻ എല്ലാം സഹിച്ചിരുന്നതു.

വെട്ടുനു വാതിൽ തുറന്ന ജൂലിയൻ കവിതായി അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. രോസലി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് താഴേത്തുജ്ഞി ഇന്ത്യിപ്പൂക്കുന്നതു അരദ്രോഹം കാണുകയുണ്ടായി. അവർ തന്നെപ്പറ്റിയ കാഞ്ഞുമല്ലാം ഘോത്താക്കിചെയ്യും അദ്രോഹം മനസ്സിലാക്കി. പാതിരിയെ കാണുപ്പോൾ അദ്രോഹം മുന്ഹാട്ട് നടക്കാതെ നിന്നപോയി.

ജൂലിയൻ—കാഞ്ഞുമല്ലു?

ഭാവിച്ചിരുന്ന പ്രദീപിൻ ഉത്തരം പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രഭ്രി കരജുകയായിരുന്നു. തന്നെ സങ്കരപ്പെട്ട തതിയ ആ പുരാഖനെ ജൈഗിനി സ്വരൂപം സൃഷ്ടിച്ചുനോക്കി. വിരജ്ജന അധികാരിയെത്തുടർന്നു അവർ പറഞ്ഞു: “കാഞ്ഞം ഒന്നു മില്ലു. നിങ്ങൾ ഈ പീടിൽ കാലെടുത്തുവെച്ച ദിവസം മുതൽ ചെങ്കു കുപ്പുവുത്തിക്കെല്ലാം തന്നെ അറിഞ്ഞുവെന്നു ഒളിഞ്ഞു. രോസലിയറ്റ് കട്ടി നിന്തുക്കേണ്ണോ.” എന്നേറുതും അതുപോലെതന്നെ—”

അവർക്ക് തുടർല്ലായി പറയുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉന്നതമായ മേഖാദത്താൽ ഉള്ളിവായ ബാഘ്യാരം അവഴിടെ സംഭാഷണത്തെ തടസ്സം. അവർ ഉപയാനങ്ങളിൽ വീണാ.

പാതിരി അവക്കു സമീപിച്ച കേണം തടവി അവക്കു സമാധാനപ്പെട്ടതുവാൻ ശുമിച്ചു. അദ്രോഹത്തിനെന്നു ലാള

നത്തിലുള്ള അനന്തരമാം അവക്കു ആശുപ്പുകരമായവിധിയിൽ ശാന്തയാക്കിയതുപോലെ തോന്നി.

പാതിരി—(മനം) മന്ത്രം എല്ലാജോഴം ക്ഷമിക്കേണ്ടതാണ് നിങ്ങൾക്കു കയ വലിയ ക്ഷുപ്പാടു സംഭവിച്ചു. എന്നാൽ അതിനു പരിഹാരമായി ഇഷ്ടപരമായ നിങ്ങളും കയ മാതാവാക്കിത്തീക്കംവാൻ പോകുന്നു. ഈ കണ്ണതു നിങ്ങൾക്കു ആശപ്രാസം ഉണ്ടാക്കാം. ആ കണ്ണത്തിനെ കാത്തു നിങ്ങളുടെ ഭന്താവിനു മാപ്പുകൊടുക്കണമെന്നു തൊൻ അവേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ കട്ടി നിങ്ങൾക്കുമിലുള്ള കയ സ്നേഹബന്ധമായും അദ്ദേഹത്തിനോടു ഭാവിയിലെ നല്ലനടത്തല്ലോ കയ ജാതുമായും തീരനാതാണ് നിങ്ങളുടെ കണ്ണത്തിനോടു പിതാവിനോടു നിങ്ങൾക്കു വൈരം തോന്നാമോ?

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ അത്മം ഗ്രഹിക്കാവാൻ അവളുടെ ജീവമായ മനസ്സിനു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു. അന്തരം ആ വൈദികൻ ജീലിയിൽനിന്നും കരംപിടിച്ചു്, അവളുടെ കരത്തിൽ അവർ രണ്ടുപേരേയും എന്നേജ്ജും ബന്ധിക്കുവാൻ എന്നവോലെ വെച്ചു. പിന്നീട് തുളിപ്പേട്ടു്, പരോപകാരശീലം ധനനിക്കുന്ന സ്വന്തത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “കൊള്ളാം, അതു നന്നായി. ക്രമേണ എല്ലാം ശരിയാക്കുമെന്നു തൊൻ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

കയ നിമിഷം ചെന്തിക്കുന്ന ആ രണ്ടു കരങ്ങളും ഉടനെ തന്നെ തമിൽ പിട്ടുമാറുകയും ചെയ്തു.

ഭൂതയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുവാൻ ജീലിയിൽ ദെങ്കുമണിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പ്രപോതേ സമീചിച്ചു് വരുടെ കരം ചുംബിച്ചു് പ്രത്യുഷിത്തിൽ കാണാവുന്ന അസ്ഥാസ്യും തോന്തരാടുന്ന അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിരുന്നു കരത്തിൽ തന്നെ കരം കടത്തി. ആ രണ്ടു പുതഞ്ചന്നായും അതെല്ലാം അവസാനിച്ചു തിൽ കൂതജ്ജരായി ചുരുക്കി വലിക്കാൻ പുറത്തേജ്ജു പോകകയും ചെയ്തു.

അല്പാധം വു

ആ വൈനത്തിൽനിന്ന് രോസലി പോയിരുന്നു. ജെയി നിന്റെ ഗംഗക്കിന്റെ വിഷമാളട്ടം കഴിയുകയും ചെയ്യു. ഒരു രെ സകടങ്ങൾ അരംഭിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു തന്റെ ഗംഗയാറന്നത്തിൽ സന്തോഷം തോന്തിയിരുന്നില്ല. അപ്പുകൂടു മായ ദേഹത്തിൽ നിമിഗമായി അധികമായ കൊള്ക്കുന്നുടും തെ അവർ തന്റെ സന്താനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കാലം വസന്തമായിരുന്നതിനാൽ നാട്ടിൻപുരം മുമ്പേതെ ക്കാളിം മനോമരപൊം പുണിയിരുന്നു. കൊസലിക്കു വകരം വന്ന കൈ തട്ടിച്ചു കഷ്കല്ലിയുടെ കൈയിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ടു ജെ ഡിനു ചെറുസവാരികൾ നടത്തി. അവർക്കു മാസം തികയാ റായപ്പോർ ചിലപ്പോർ പിതാവു താങ്ങായി അവശ്യോടുള്ളി സവാരിപോയിരുന്നു. ആസനമായ സംഭവത്തെയും താൻ അ ശേഷം അറിഞ്ഞതിട്ടില്ലോത്തതായ ആ മഹാരഹസ്യത്തെയും പരി വിചാരിച്ചു് അവളുടെ കൊച്ചുമ്പു ദൈപ്പുട്ടുകയും ചെയ്തു.

ജൂലിയനാക്കട്ടെ ഇംഗ്ലിഷ്യു കതിരുപ്പുവാരിയിൽ ഉത്സാ ഹം കാണിച്ചു. രണ്ട് മൺിസ്റ്റർ തികച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ കൈ സ്ഥലത്തു കാണുകയില്ലായിരുന്നു. അവർ അല്ലോ ചിലരെ സ ഓർമ്മ. എന്നാൽ ഒരുരെ അപൂർമ്മായിട്ടു് അവർ അതിമി കുളു സപീകരിച്ചിരുന്നില്ല. കൈ ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ജൂലി യൻ പെട്ടുന്ന പ്രവേശിച്ചു്, “വേഗത്തിൽ താഴേത്തെയും പോ മു. മുർവ്വിൽപ്പുള്ളവും ഭാംഗ്യും വന്നിട്ടുണ്ടു്. തൊൻ പുറത്തെ ജൂ പോയിരിക്കുകയാണെന്നും ഇപ്പോർ തിരിച്ചുവരുമെന്നും അവരോടു പരയണും. എനിക്കു വേഷം മാറാണണ്ടു്.” എന്ന സക്ഷാം തന്നോട് പാശ്ചാത്യപ്പോർ ജൂലിനിനു് അതുഡികം ആവും തോന്താകയുണ്ടായി. അതുത്തപ്പുട്ടുകൊണ്ടു ജെയിനു താഴെ വന്നു. വിവർണ്ണവദനവും സൗംഘ്യവും നിറങ്കരണതു കേൾവും എറക്കു വിഷാദാവവും ഉള്ള കൈ യവതി മുന്നോ

ട്ട് വന്ന. ഒരു ഭീമനായ തന്റെ ദേഹം അനുശ്രീ ജൈയി നിന്മോട് പരിചയപ്പെട്ടതുകയും അവക്കൊട്ട മനോഹരമായ ചണ്ണാതിത്പത്രതാട്ടം സഹതാപത്രതാട്ടംകൂടി സംഭാഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ജൈയിനിൽ ഉടനേതുനെ അനുശ്രീ യോട് പ്രതിപത്തിരോന്നി. തനിക്കു് ഒരു മിറുത്തെ ലഭിച്ച എന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു.

അനുശ്രീയുടെ ദേഹാഖായ ഫുർബിൽപ്പുള്ള ഒരു തടിച്ച മരംപുറം ഒരു ചീനപ്പുംതന്ത്രാണംഷാപ്പിൽ ഒരു തുറന്ത് കയ റിയതുവോലെ സജ്ജുംരമുറികളിൽ, പ്രശ്നാഭിക്ഷാത്ത പേരുവും അതിങ്ങനും. അപ്പോൾ ജൂലിയൻ അവിടെ പ്രഖ്യാതിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണപ്പോൾ ജൈയിൻ അനുശ്രീംകാണ്ട് സ്ക്രൂഡുയാ യാ ഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം മുഖക്കൊണ്ടു ചെയ്തു്, തങ്ങളുടെ വിവാഹത്തിനുമുകളും സുരുവാതം പരിപ്പൂരിയുമായ യുവാവായി തനീന്ത്യാത്മനം. ഫുർബിൽപ്പുള്ളവിന്റെ രോമംനിന്തെ കരം അദ്ദേഹം പിടിച്ചു കല്പിക്കയും ഫുർബിൽപ്പുള്ളപ്പിയുടെ കരം കമിന്തു ചുംബിക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മുഖംനെ ചുംബിച്ചപ്പോൾ അനുശ്രീയുടെ പഞ്ചനിമുകളും കവിപരമായണ ഇതിനുള്ളം രക്തപ്രസാദം ഉണ്ടായതും അവക്കുടെ പക്ഷും അംഗീകാരത്തും ജൈയിൻ കാണുകയുണ്ടായി.

കുടുംബം അവർ ധാരുവന്തപ്പോൾ ഫുർബിൽപ്പുള്ള ജൂലിയനോട് ചോദിച്ചു: “പ്രിയപ്പെട്ട പ്രശ്നാ, അടക്കത വ്യാഴാളും ഒരു കൂതിരസ്സുവാരി പോകാമോ?” ജൂലിയൻ തലകനിശ്ചകാണ്ട് “അമ്മൈ ചെയ്യുവാൻ വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ട്” എന്ന പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഭായ്യുടെ കരം സ്നേഹപുരാം ചിട്ടിച്ചകാണ്ട് ജൂലിയൻ അവക്കൊട്ട പറഞ്ഞു: “താമി സിയാതെ ഒരു ദിവസം റിനക്കു തന്മുഖംകൂടി വരുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന തൊൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതു നന്നായിരിക്കുകയില്ലോ?”

അതിമികർ പോയതിനുംശേഷം “അവർ വളരെ നല്ല അള്ളക്കൂടാൻ” എന്ന ജൂലിയൻ പറഞ്ഞു.

ജെയിൻ — എനിക്ക് അ പ്രപ്രീയെ വളരെ ചിടിച്ചു. അവ ഒരു തൊൻ നാമിക്കനാൽ തുടക്കലായി സ്റ്റോറിക്കമെന്ന തോന്നുന്നു. അവക്കെട തെന്നാവിൻ്റെ അവക്ക് ചേരാത്തതായ പരിസ്ഥാരമില്ലായും ഉണ്ടെന്നതോന്നുന്നു.”

അനു രാത്രി അവക്കെട കുഷണംകൂടിക്കുന്ന പ്രായേന അരു ഫ്ലാറ്റിപ്പുന്നുമായിരുന്നു. എന്നെന്നനാൽ അനു പകർ ഉണ്ടായ സന്ദർഭം അവക്ക് മുണ്ടം ചെയ്തിരുന്നു.

ജീലെലമാസം അവസാനത്തിൽ ഒരു ചൊഡ്യുള്ള വൈക്ക നേരം അവർ തോട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നും ജെയിൻ പെട്ടെന്ന് ഒന്നു നിലവിളിച്ചു. അതുഡിക്കും വിവിശ്ശ്രയായി ഒരു വാൾപ്പത്തിൽ അവർ കരം അമന്ത്തി. ദ്രുതവും തീക്കുള്ളവുമായ ഒരു പെട്ടെന്ന അവഴിട പേരുത്തിന്നും സകലഭാഗങ്ങളിലുംകൂടി കടന്നുപായി. അതു പെട്ടെന്ന് അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പത്രമിനിട്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുംബാധികും ദീ ഏവും എന്നാൽ അതുനേരും തെക്കുപ്പുമില്ലാത്തതുമായ ഒരൊരു പേട്ടെന്ന അവക്കു അതുകൂടിച്ചു. പിതാവിനാലും തെന്നാവിനാലും താങ്ങപ്പെട്ടു് അവർ വിട്ടിലേപ്പു പോയി. അതു അ ദ്വിതീരംതന്നെ, തന്നെ ശരിരത്തിന്നും ഘനംകൊണ്ടു് അവർ കഴു് അവസാനിക്കാത്തതുപോലെ തോന്നു.

അവർക്കു മാസം തിക്കണ്ണതിനുണ്ടു്. സൗംഖ്യർ മാസത്തിലായിരുന്നു അവർ പ്രസവിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്. എന്നാലും അവർ ഉടനെ ഡാക്കുകൾു് അതുകൂടിയും അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിയാകാരായപ്പോൾ വന്നുചേന്നു. മാസംതികയുന്നതിനും ഒപ്പുള്ള പ്രസവത്തിന്നും ലക്ഷ്യങ്ങളെത്തുപ്പാം അദ്ദേഹം കണ്ടു.

കാടനപ്പോൾ ജെയിനിൻ്റെ അപ്പിം അതുപാസം തോന്നി. എന്നാലും വരാൻപോക്കന്തിനെക്കരിച്ചു ചിന്തിച്ചു് അവർ ഭയക്കരവെടുന്നും ഒക്കരും നെന്നരാത്രുവും അനുഭവിച്ചു. പ്രപ്രീ ഭയന്നു് അവക്കെട ഇരിക്കുന്നണണായിരുന്നു. സ്കീവ ദ്രോത്തിന്നും ഇം ഭയക്കരവർക്കുണ്ടിയിരുന്നു. പ്രളവിനെക്കൊണ്ടു് ആ യോജനമൊന്നാമില്ലോ. അദ്ദേഹം സംഭാതനായി വേണ്ടാ

തന നാമം ഉംതുടക്കയും വിറയൽപ്പുണ്ടെങ്കിലും ഡാക്ടറു കോപി ഷ്ടനാക്കിത്തീങ്കുയും ചെയ്യും. അനേകും ജനനങ്ങൾ കണ്ണവ ആം, അനേകും മുതരെ ശവസംസ്കാരത്തിനും ക്രക്കിയവഴിമായ ആ പുലം സൃതികമ്മിനിമാത്രമേ കര പരിമേച്ചുംതുടാതെ അവിടെ ഇരുന്നുള്ളൂ.

ഇടയ്ക്കിടെ ജൈറ്റിനിൽനിന്നു രോദനങ്ങൾ ഘറപ്പേട്ടിരുന്നു. രണ്ട് മൺകൗൺസിൽ നേരത്തെയുള്ള സമിതിഗതികൾക്കു മാറ്റാൻ മുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രഭാതമാകാറായപ്പോൾ ഭയം തോന്തിക്കുമാറ്റ വേദന ശക്തിപ്പും ചിന്നയും വന്നു. മനസ്സില്ലാതെ താൻ ഘറപ്പേട്ടവിച്ചു നിലവിളിക്കുന്ന അടക്കവാൻ അശക്ത യായി പബ്ലിക്ക്ടിച്ചു്, കര വിളിപ്പോലും വിളിക്കാതെ, സകടം പ്രായണ അനുഭവിക്കാതെ, പ്രസവിച്ചു രോസലിയേപ്പുറിനിന്തരം ജൈറ്റിനു ചിത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനിക്കവാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ആ ശിത്ര പ്രധാസംതുടാതെയാണോ ജനിച്ചതു്. തന്റെ സകടത്തിലും ധാതനയിലുമാണോ ജനിക്കവാൻ പോകുന്നതു് താൻ ഇതുവരെ ക്രൂയസമനായി പരിഗണിച്ചിരുന്ന ഒദ്ദേശത്തെ അവർ ഇപ്പോൾ ഉചിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവർ കൂട്ടിനാരാണെന്നോ അവർ വിചാരിച്ചു്.

കരനേരും വേദനകോണ്ട് രഹവിച്ചിരുന്നതിനാൽ താൻ അനുഭവിച്ചു സകടം അവർ അറിഞ്ഞതിനുണ്ടില്ല. വേദന അറിയണ്ടും അവർ ജൂലിയനിൽ ഭജ്യിപ്പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്പോൾ തന്റെ ദേഹം അസുകലം വിളക്കുന്ന ഏനു തോനിപ്പിച്ചു ശിത്രവിശാസ്ത്രപ്പാലെയല്ല, വേദന ഉണ്ടാക്കാതെയാണോ അദ്ദേഹത്തിനെ ആളുതെത്തു ശിത്ര ജനിച്ചതു് ആ പ്രത്യേത സംഭവകാലത്തു തന്റെ പിത്രത്പരത്തപ്പുറികോപി ഷ്ടനം ഉദാസിനാനമായിരുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾതെത്തിനും അദ്ദേഹം സപാത്മനം നിംഖുനമായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നുവെന്നോ അവർ അനുമാനിച്ചതുപോലെ തോന്തി.

“തൊൻ ഇപ്പോൾ മരിക്കും” എന്ന് അവർ പിചാറി ക്കുത്തക്കവണ്ണം അരുതു കുറോരവും ഭയക്കരവുമായ ഒരു വേദന അവശ്യ ആകുമില്ല. ഭയക്കരത്പരമേറിയ അതിലംഘനമയമായ ഒരു മാനസാന്തരം അവളിൽ പിന്നിട്ടണായി. തന്റെ ജീവിതത്തെ മലിനിച്ചുമാക്കിത്തീരുന്ന അതു പുരുഷനോടും തന്നെ അസന്നതുവാക്കിത്തീരുന്ന അതു ശിത്രവിനോടും അവർപ്പാക്ക വെറുപ്പും ഇന്നില്ല. തന്റെ ഭാരം ഒഴിക്കാവായി അവർ ഒരു ദൈഹികമായ ചെയ്തു. ഉടനെ ഉടരം അസകലം പെ ട്രേനും ഒഴിത്തുചോയ്തായി അവർപ്പാക്ക തോന്തി. അവളുടെ വേദന അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതോടു തന്റെ മീതെ ചാഞ്ചളിനിങ്ങനും അവർ എന്നോ എടുക്കുകയായിരുന്നു. അചിരേന്ന താൻ മുമ്പു കേട്ടിട്ടാണായിരുന്ന ചെറിയ നിലവിലി അവർ വീണ്ടും കേട്ടു. അതു ദയനിയമായ രോദനം കേട്ടും അവർ പെട്ടെന്നു കണ്ടു. അതിനും അനാസ്ഥനമായി അവളുടെ ശർഖം അസകലം പിറ ജീകയും ചെയ്തു. സമജാവന്നോധന അവർ ക്രമീയായിരുന്നു. സന്ദേഹം അവർപ്പാദച്ചുവും പിരിച്ചു. മുമ്പു കരിക്കലും താൻ അനാവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായ സൗഖ്യവും സമാധാനവും രക്ഷാബോധവും അവർപ്പാക്ക തോന്തി. താൻ ഒരു മാതാവായി എന്നും അവർപ്പാക്ക അറിയുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ ശിത്രവിനോടു പരിചയപ്പെട്ടവാൻ അവർപ്പാക്ക അതുവരെമില്ല. മാസം തികയുന്നതിനാകുമ്പും ജനിച്ചതുകൊണ്ടും അനിന്ന തലമുട്ടിയോ നവജാതാജീവിയിലും എന്നാൽ അതു ചുഡിഞ്ഞിയ ചെറുസാധനം കരയുന്നതും അനഞ്ഞുന്നതും കേട്ടപ്പോൾ അതു നിമിഷത്തിൽ തന്റെ രക്ഷ ലഭിച്ച എന്നും അവർപ്പാക്ക മനസ്സിലാക്കി. അവർപ്പാക്ക ജീവിക്കാവാൻവേണ്ടി ഇപ്പോൾ കനാണായിരിക്കുന്നു.

അനാമതരൽ അവർപ്പാക്ക അതു ശിത്രവിനെക്കരിച്ചുമാത്രമേ പിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ ശയ്യയുടെ സമീപത്തല്ലാതെ മരീറായ സ്ഥലത്തും തന്റെ വെള്ളുവാൻ അവർപ്പാക്ക അനാവ

ചിച്ചിതനില്ല. അതുകൊടുവോളും അവർക്ക് അസൂയ തോനിയിൽനാണ്. തനിക്കുതനെ മുലകൊടുത്തു വളരുത്തുവാൻ ഒക്കെയില്ലാത്തതായ ആ ശിശു മരൊരായത്തിയുടെ മുലകുടിക്കുന്ന കാണാമോപാർഥം അതിനെന്നു അവളുംതന്നിനു പലിച്ചേട്ടുക്കുവാൻ, ആ സ്കീയറ്റ് കുച്ചതെന്നു തന്റെ നവഞ്ചിലകൊണ്ടുക്കുത്തപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ മോഹിച്ചു.

ജൈലിനിൽനാണ് ശ്രദ്ധ മുഴവാൻ ആക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ ശിശുവിനോടു ബുദ്ധിയിൽ അതികറിന്നമായ അസൂയ തോനി. അതു ഭവനത്തിൽ തനിക്കുള്ള സ്ഥാനം ആ ശിശു അവരുടെ ചുഡിയിൽനാണ്. കുമമയരും കോപിപ്പുലായും അരങ്ങേറരും സദാ ഇങ്ങനെ പരായാഘാതിയിൽനാണ്: “അവർക്ക് ആ ചെറുക്കുന്നപ്പും സ്ഥിച്ച് ഒരു മുഴങ്ങാനിയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.”

അതിനെന്നു അഞ്ചാനസ്താനകമ്മം കാലവിശുശ്വേമമന്ത്രം ചെന്നു. പാർഥ എന്നാണ് അതിനു പേരിട്ടതു്

തന്ത്രവിനെന്നു വാക്കുള്ളം പ്രവൃത്തികളുംനിമിത്തം ഈ ഫ്ലോറം ജൈലിൽ സകടം അനാവിച്ചിരുന്നില്ല. അവർക്ക് അ ഭ്രംതത്തിൽനിന്നും അധികമധികം ഉന്നസാ വേർപ്പെട്ടവനും. ഈ വേർപ്പാടുലം അവർക്കു സകടം തോനിയിരുന്നമില്ല. ശാന്തമായ ഉഭാസീനതയോടെയാണ് അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു പെയ്മാറിയിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിനെന്നു കളരുമാണ് താൻ എന്നു് അവർക്കു വിശപസിക്കുവാൻവോളും പ്രയാസം തോനി.

പാവപ്പെട്ട രോസലിയുടെ കാഞ്ചം താൻ അനേപഷിച്ച കൊള്ളാമെനും, അവളുടെ സെണ്ടൻഡ്രും (അതിനോടുള്ള) പോയിരുന്ന സ്കീയനവും) പരിഗണിച്ചുകഴിഞ്ഞെന്നു സംഭവിച്ച ജീതു കണ്ണടജ്ജുവാൻ മനസ്സുള്ള ഏതെങ്കിലും വിശപ്പുന്നായ ഒരു യുവക്കുംകുന്നു നിന്നുത്തിയിരുന്നുകുഞ്ഞു അവശ്യു കൂലാനുകഴിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെനും ഹണവാനായ ആ പുഞ്ചവാതിരി ഏററിയുണ്ടു്.

കൈ ദിവസം വൈക്കമോറം ക്ഷേണം നന്നതരം ആ പാഠിരി അവിടെ വന്നു. എന്തോ രഹസ്യവാത്ത് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ അദ്ദേഹം അസ്ഥാപ്യം പ്രകടപ്പെട്ടിട്ടും, പല നിസ്സയോജനങ്ങളായ ചൊല്ലിഞ്ചാക്കണം, പല വള്ളച്ചെട്ടിയ സുചനകൾക്കാം ശേഷം, തന്മൈ പ്രളഭിന്നേയും പ്രഭവിയേയും രഹസ്യമായി കാണണമെന്നും അദ്ദേഹം അവരോടു പരിത്ര.

അവർ മുന്നാവേദ സംഖ്യാപൂർവ്വം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു വരുത്തേണ്ടവശം ചൊം തോട്ടുത്തിലെ പാതയിൽ മനം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒഴിവിനാനോടുള്ളിട്ടി അവർ വിശ്വാസ്യപോയ ജീലിയും തനിൽനിന്നും മനുഖവെച്ചിട്ടുള്ള രഹസ്യം കാര്ത്തം ആയും ആശങ്കയും കോപവും ഉണ്ടായി.

പാതിരി പോകുവാൻ ഭാഗമിച്ചപ്പോൾ ജീലിയൻ അദ്ദേഹത്തോടുള്ളിട്ടി പോകുവാൻ ആഗ്രഹമിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും കൈമിച്ചു സസ്യാവാസവരുത്തിലൂളും മനാ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു പാളിയുടെ നേരേ വോയി മരഞ്ഞക്കും ചെണ്ടു.

അനും അധികം തണ്ടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഉടനെത്തന്നെ പ്രഭവം ഭായ്യും സ്വാംഭവമുറിച്ചിരുന്നു തിരിച്ചുപോന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അഭ്യന്തരിക്കണ്ണയത്തിനു മുമ്പിലിരുന്നും അവർ ഉറന്നുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ജീലിയൻ അങ്ങനെവരുന്നു നായും വിനയരൂപവാരും കോപിച്ചുനായും അവിടെ തിരിച്ചുവന്നു. മറിയുടെ പട്ടണത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഉടൻ, ജീയിൻ അവിടെ ഉണ്ടായാളും കാണ്ടാനുണ്ടാണി ചിന്തിക്കാതെ തന്റെ ശ്രദ്ധാരണോടും ശ്രദ്ധയും നാടുനായി ജീലിയൻ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “എന്തും, അതു വെള്ളിനും ഇതുപതിനായിരും ആക്ക്” (കൈ മുണ്ടുവാസരം) വസ്തിച്ചേരിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ നിംബൻ വിചാരിച്ചതു നാശം മഴുത്തു പിടിച്ചതുകൊണ്ടതനും.

അവരുടെ ആയും തിരിഞ്ഞു അധിക്കൃംഗിമിത്തം കൈ തന്നും കുന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. കോപത്താൽ സ്വരം ഉ

യത്തി അദ്ദേഹം തുടന്നപറത്തു: “എന്തിനെന്നായാലും ഇതു മണ്ഡത്തരം എന്നുംകാക്കം ഉണ്ടാക്കകയില്ലോ. ഇങ്ങനെ അതു യാൽ എന്നുംകാക്ക നിങ്ങൾ അരഹക്കാളും വേച്ചുജ്ഞക യില്ലോ.”

ഉടനെ പ്രഥ സപ്പമചിത്തനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണത്തെ അവസാനിപ്പിക്കവാൻ ശുമിച്ചു.

പ്രഥ—നിങ്ങൾക്ക് മിണ്ഡാതിരിക്കവാൻ പാടില്ലോ? നിങ്ങളുടെ ഭായ്യുടെ മുമ്പിൽവെച്ചുണ്ട് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു മിക്കതു.

കോധാന്യനായിത്തീന്തിക്കുന്നതിനാൽ ജൂലിയൻ ഇതു ശുഭിച്ചില്ലോ.

ജൂലിയൻ—ഹോ, അതുകൊണ്ടുതാണ്? അവർക്ക്’ അതിനെ പുറതി എല്ലാം അറിയാമല്ലോ.

അവർക്ക് കായ്യും ഗ്രഹിക്കാതെ നിമിഷനേരം അദ്ദേഹ തെരു നോക്കി.

ജെയിൻ—എന്താണ് സംഗതി?

ഉടനെ അവശ്യമാക്കി തന്റെ അവേക്ഷണിയും സാക്ഷിയാക്കുന്നതുപോലെ ജൂലിയൻ അവളുടെ നേരേ തിരിത്തു. ഹോ സലിയെ വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുക്കവാൻ അവൻ ആലോച്ചിച്ചു ഉപായങ്ങളെല്ലാം സംക്ഷിപ്തമായി അദ്ദേഹം അവശ്യ യരിപ്പിച്ചു. അവർക്ക് കൊടുക്കവാൻ പോകുന്ന ബാർവീൽവ സ്കൂളിനു കുറെതപ്പോൾ ഇതുപതിനായിരം മൂക്ക് വിലു വരുമെന്നാം അദ്ദേഹം അവശ്രേണം പറഞ്ഞു.

ജൂലിയൻ—നിന്റെ അട്ടിനം അമുഖം ഭാന്താണോ, കാമ നേ. ഒരു ഭാന്താസ്സുത്തിനിൽ അടയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം അവക്ക് ഭായ്യുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപതിനായിരം മൂക്ക്! ഒരു തന്ത്യില്ലാത്ത ചെറുക്കൾ ഇതുപതിനായിരം മൂക്ക്!

ജെയിൻ കോച്ചേമാ വികാരമോ പ്രകടിപ്പിക്കാതെ അതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ ശാന്തതയിൽ അവർക്ക് അതു

ശുച്ചം തോന്തി. തന്റെ ശിരൂപിനെ സംഖ്യയിക്കാത്ത എ ഫ്ലാറിലും അവർ ഇപ്പോൾ ഉളാസിനയായിത്തീർന്നിരുന്നു.

കോപംകൊണ്ട് ശ്രദ്ധാസംമുട്ടിയിരുന്ന പ്രഭവിൻ്റെ എത്ര വരയെണ്ട എന്നറിയവാൻ വാടിപ്പാതെ വന്നു. കോപം തന്നെ ജയിക്കാവാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് നിലയ്ക്കു ചവിട്ടി ക്ഷണങ്ങം അദ്ദേഹം പരഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പരയുന്നതു് എന്തു ഗണനാ് കാംമിഷ്ടി. അതു വഴുരെ നിന്മുമാണോ? ആരുക്കെട കുറംകൊണ്ടാണോ ഈ യുവമാതാവിനെ ചെന്നഷം കൊടുത്തു പരഞ്ഞയേറ്റുണ്ടിവന്നതു്? അതു കുട്ടി ആരുക്കെടതാണോ? അവർ ഒഴുവേരേയും ഉപേക്ഷിക്കാവനായിരിക്കും നിങ്ങൾ മോഹിക്കുന്നതു്!”

പ്രഭവിൻ്റെ കോപാധിക്രൂം കണ്ണു് ആയുംപെട്ടുടക്കു് ഇ വിയൻ അദ്ദേഹത്തെ സുക്ഷിച്ചേന്നാകി. ഒരു ശാന്തസ്വര തതിൽ അദ്ദേഹം പരഞ്ഞു: “പദ്മേ പതിനിഡ്യായിരം മൂക്കു കൊണ്ടു് മതിയാക്കമായിരുന്നപ്പോ. ഇവിടെയുള്ള മിക്ക കൊച്ചുപയണിക്കാണുക്കും കല്പാണംകഴിക്കുന്നതിനുമുമ്പു കട്ടിക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നതു പതിവാണോ. ഒന്നു തുടക്കം, ഒന്നു കരവോ അതു . യാൽ കാഞ്ഞത്തിനു വച്ചു പുത്ര്യാസവും ഉണ്ടാക്കുമോ? ഈ വെള്ളിനു് ഇങ്കവതിനായിരം മൂക്കു വിലു വരുന്ന ഒരു വസ്തു വിടുകെടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് നടന്ന സംഗതി നിങ്ങൾ ലോകരോട് വിളിച്ചുപരയുകയാണോ ചെയ്യുന്നതു് നമ്മുടെ നല്ല പേരിനേയും വിലയേയും എക്കിലും നിങ്ങൾ ആളുചിച്ചേന്നക്കു വിൻ.”

തന്നിൽത്തന്നെ വിശ്രദ്ധാസമുള്ളവനാം, തന്റെ വാദത്തിന്റെ യുക്തിയിൽ പ്രത്യയകളുംവന്നാം ആയ ഒരു മനസ്സുനെ പ്ലോലെ ശശ്രവമായിട്ടാണോ അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചതു്. ഈ അപ്രതീക്ഷിതമായ അപേക്ഷകൊണ്ടു് അസ്പദമനായിത്തീർന്നു പ്രഭവിൻ്റെ ഒരു ഏതിർവാദം ചുരപ്പുട്ടവിക്കാവാൻ വാക്കുകൾ ലഭിച്ചില്ല. തന്റെ തകം വേഗം കണ്ണു് അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ഇലിയൻ കെട്ടും അമാന്തിച്ചില്ല.

ജൂലിയൻ—ഓഗ്രൂവശാൽ, ഇതുവരെ കാഞ്ചം ഫേഡപ്പുച്ചത്തു വാൻ പാട്ടില്ലാത്തവിധി അതു മുന്നോട്ട് പ്രോഗ്രാമ്മില്ല. അവ വരെ കല്യാശം കഴിക്കുവാൻ പ്രോക്കന ചെറുപ്പുക്കാരു നെ എന്നിക്കു പരിചയമില്ലോ അവൻ അപേക്ഷ ചീതയുണ്ട്. ഇനിയും വേണ്ടതുവാലെ എല്ലാം ശരിയാക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അർത്തിന്റെ ഒന്നാംനു ചെയ്യാം.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു അസ്വാദാ എ അം സമിതമായി പരിശോധിച്ചും വാദം തുടങ്ങാം ജൂലിയൻ ഉടനെന്തെന്ന തിരിഞ്ഞെ പുംഗതേപ്പും “പാൾ റാഫ്രേഡം പ്രോഫൈ ഉടനെ കോവഴ്ത്താടം പ്രാതഃപ്രൂഢിത്താടം പ്രൂഢി ചാംബത്തും: “കൊള്ളാം, ഇതിനാലും കൊമ്മിറ്റി! ഭഗവാനു പായുന്നതോ ചെയ്യുന്നതോ ആയ ദാനികൾ തന്നെ പേരുപ്പുച്ചത്താൻ ശക്തിയില്ലാതായിത്തീന്തിനുന്നതിനാൽ ഒഴിയിക്കുന്ന നിരവാപും ചിരിക്കക മാത്രമേ ചെയ്യും. പ്രപ്രീയും ഘത്രിയെ അനുകരിച്ചും ആ അനിപ്പസംഭവത്തിനു മുഴവാം കാരണാദ്ധരവാം തന്റെ വകയല്ലാത്ത പണത്തിനെന്നു വിനിയോഗത്തെപ്പറ്റി അധികാരം ചെലുത്തുന്നവൻമായ ആ മനഷ്യൻ നീചതപരത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ചിരിച്ചതേയുണ്ട്. ക്രമേണ പ്രഥമിന്ന പ്രസന്നത പീണികും ലഭിച്ചു. തന്റെ ജാമാതാവിനേക്കുറിച്ചു ഭ്രാഹ്മജീവിയും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അമ്പാർ അതുഡികും മിറിമാനിയും, സ്പാതമ്പല്ലുരവാം മരട്ടബലിയുമാണ്. നേരനോക്കിനെന്നു കണികപോചും അമ്പാർക്ക്” ഇല്ല.

രണ്ടാമിവസം കഴിഞ്ഞു പ്രഭാതക്ക്രമാനന്തരം ജൂലിയൻ കതിരല്ലുവാരിക്കു പോയിരുന്നുപോൾ ഇതുപത്തിരണ്ടും ഇങ്ങപത്തിനും വയല്ലിനും മഞ്ഞു പ്രായമുണ്ടു കൈ നെടിയ യുഖാവു ഭേദത്തിലുണ്ടു വഴിയിൽക്കൂടി കഷ്കഭവനങ്ങൾ സമിതിചെയ്യിക്കുന്ന പാക്കിൽനിന്നും അവിടെ നടന്നവനു. പ്രഥമിനേയും ആ രണ്ടു സ്കീക്കേഡും സമീപിച്ചുപോം അവരെ അഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടും വശരെ ലഭിച്ചും അസ്പസമാം യും അയാൾ സുക്ഷിച്ചു നടന്നവനും അവിടെ നിലകൊണ്ടു.

സംസാരിക്കവാനുള്ള സാമ്പിച്ചതിൽ എത്തിയ ഉടനെ അരയാൾ വരഞ്ഞു: “അരങ്ങേന്നു, അർവ്വിടത്തെ ശിഖുൻ. കൊച്ചുമമാരെ, റിങ്കേടുടെ ശിഖുൻ.” കൗത്തങ്ങം നന്നം പറയാതെ ഇങ്ങനെതു കണ്ണ് അരയാൾ തുടന്നപറഞ്ഞു: “തോൻ ഡോസിരേ ലൈക്കാക്സ് ആണോ?”

ഈ പേരുകൊണ്ട് കാച്ചും മനസ്സിലാക്കാൻ യാൽ പ്രദി, “കൊള്ളാം തനാഴേ എത്തു ചെന്നു?” എന്ന ചോദിച്ചു. തന്നെപ്പറ്റി വിവരാദി വരഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുന്നു ആവശ്യം ഉണ്ടെന്ന കാണക്കേപ്പുരാം അല്ല യുവകാധകര് അസപാസ്യരും സംഭരിച്ചു തന്നെന്നു. തോപ്പിയിൽ തൃപ്പിക്കൊണ്ട് നിന്മത്തു നോക്കി അരയാൾ ഗ്രാന്തിലും ദാഡിലും മനസ്സിലാംവരു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “പാതിരി അച്ചൻ ആ കാച്ചുതെത്തപ്പുരാം ഫുനോട് കരച്ചു വരഞ്ഞു.” ശ്രദ്ധം മുടിയതുപോലെ അരയാൾ പെട്ടെന്ന സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചു മെന്നമവലംബിച്ചു. കാച്ചും തുടർത്തെന്ന മനസ്സിലാക്കാതെ, “എത്തു കാച്ചുതെ ക്കറിച്ചാണോ താൻ പറഞ്ഞന്തു്” എന്ന പ്രദി ചോദിച്ചു. ആ യുവാവു സ്വരം താഴീ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അർവ്വിടത്തെ വേലക്കാരിയായി, രോസലിജുടെ കാച്ചു്”

വെട്ടെന്ന കാച്ചും മനസ്സിലാക്കി തന്നെന്ന കൂടിയെ എടുത്തുകൊണ്ട് ജേയിൻ അവിടെനിന്നു് എഴുന്നെറുദുപോയി. പ്രതിജ്ഞയുടെ ശക്തിയുള്ള ഒഴിവുകിടന്നിക്കുന്ന ക്കേര ചുണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് പ്രദി “മുരിച്ചു്” എന്ന പറഞ്ഞു. ലൈക്കാക്സ് മെന്നിയായി അവിടെ മുക്കു. ഓൺഡോറം മെന്നമവലം ബിച്ചതിനു ശേഷം അരയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അതുണ്ടോ അവസാനത്തിനു്, ഇതു നല്ല കാലമാണോ?” പിന്നീടു് അരയാൾ കന്നം പറഞ്ഞാലുണ്ട്.

പ്രദിവിന്നു ക്കുമ അരറുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹം നേരിട്ടുകാച്ചുതെ എത്തി ഇങ്ങനെ വികാരമഹിതം പറഞ്ഞു: “അരേപ്പുരാം തവിക്കു രോസലിയെ കല്യാണം കഴിക്കുന്നു, അരണ്ടു്?” എന്നാൽ ആ നോമ്മൻ കഷ്കൻ വളരെ അവധാന

മുള്ളവനായികന്നതിനാൽ അയാൾ വണ്ണിച്ചു് കനം മറ്റുപടി പറഞ്ഞതില്ല.

ലെക്കോക്ക്—(സാവധാനത്തിൽ) കൊള്ളാം, അഞ്ചുനേന, അതു പക്ഷേ ചില കാഞ്ഞങ്ങളെ അതുരുഗിച്ചിരിക്കും. അങ്ങൻ ചെയ്യാമെന്ന തൊൻ തീരുന്നപറയുന്നില്ല. അങ്ങനെ പറേണ്ണല്ലാം.

പ്രി—(കോപപുവ്) ദൈവത്തെ വിചാരിച്ച പറയുവാരുള്ള തുരംന ചരയു. ഇതിനായിട്ടാണോ തൊൻ എന്നെ ഇന്ന കാണാൻ വന്നതു്? അതെ എന്നോ, അല്ലോ എന്നോ ചരയു. ലെക്കോക്ക് കൂട്ടണി തന്റെ ഷ്ടൈംസിൽ നോക്കി.

ലെക്കോക്ക്—പാതിരിയച്ചുൻ പറഞ്ഞതുമ്പോലെ എല്ലാം ഒരിയാക്കമെക്കിൽ തൊൻ അവശേഷ കല്പാണം കഴിക്കാം. പക്ഷേ കൂലിയന്ത്രങ്ങൾ പറയുന്നതുമ്പോലെ ഉള്ള എക്കിൽ തൊൻ അവശേഷ കല്പാണം കഴിക്കകയില്ല.

പ്രി—എന്നാൻ കൂലിയന്ത്രങ്ങൾ തന്നോട് ചരഞ്ഞതു്?

ലെക്കോക്ക്—എനിക്കു പതിനായിരം പ്രാക്ക് കിട്ടമെന്ന ചരഞ്ഞ. പാതിരിയച്ചുൻ പറഞ്ഞതു് എനിക്കു് ഇങ്ങപതിനായിരം പ്രാക്ക് കിട്ടമെന്നാണ്. പാതിരിയച്ചുൻ പറയുന്നതു പോലെയാണെങ്കിൽ തൊൻ രോസലിയേ കല്പാണം കഴിക്കാം അഞ്ചുനേന!

തന്റെ കണ്ണേരയിൽ ചാരിക്കിടന്ന വീശിക്കാണ്ടിനന്ന പ്രദീ ചൊട്ടിച്ചിരിക്കവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ചിരിക്ക കാരണം മനസ്സിലാക്കവാൻ കഴിയാതെ ലെക്കോക്ക് പരഞ്ഞലാവസ്ഥി തം തന്റെ മുമ്പിൽ തുറിച്ച നോക്കിക്കാണ്ടിനെതുയ്ക്കി. എന്നാലും ഒരു കാഴ്ചയുടെ ക്ഷമയോടുകൂടി അയാൾ അവിടെ കാത്തിരുന്നു.

കു സ്കീയപ്പറാറി, പ്രത്യേകിച്ച തനിക്കു സ്നേഹം തോന്നിയിക്കുന്ന ഒരു സ്കീയപ്പറാറി, ഇങ്ങനെ ലേലംവിളിക്കുന്ന തു വെറുത്തിക്കുന്ന പ്രി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു: “തന്റെ കാലതോഴിം തനിക്കും അതിനാശേഷം തന്റെ കൂട്ടിക്കർക്കും അതു

യി ബാർപിൽ വസ്തു തരാമെന്നാണ് ഞാൻ പാതിരിയോട് പാശ്ചതികന്നതു് അതിനോ ഇരുപതിനായിരം മൂകോ വില വരും. അതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടും വേണ്ടതോ?

അയാൾ പെട്ടെന്ന വാഗ്മിയായി വിനിതവും സംതൃപ്തി മൂല ഭാവസഹിതം ചുണ്ണിരിയിട്ട്.

ലെക്കോക്ക്— ഒ, വേണ്ടെന്ന ഞാൻ പറയുകയില്ലോ, അന്തേ നേ! പാതിരിയച്ചുനോട് ഞാൻ വേണ്ടെന്ന പറഞ്ഞില്ല. ജൂലിയന്റെന്നാണ് എന്നെന്ന കാണാൻ വന്നപ്പോളാണ്— എന്നാലും അവിട്ടേന്നാട് എനിക്കു ഷുണ്ണവിശ്വാസമുണ്ട്, അന്തേനേ!

പ്രശ്ന പെട്ടെന്ന തട്ടെന്തു് അയാഞ്ചോട്, “എന്നാണ് കല്യാണം കഴിക്കുവാൻ ചോകന്നതു്?” എന്ന ചോദിച്ചു. പി നേയം കരക്കാലിൽനിന്നുകൊണ്ട് ആ യുവാവു ഗ്രാമ്യഭാവേ ന പറഞ്ഞു: “ആലുമായി ഒരു തുണ്ടുകടലാസു് എഴുതുവാൻ പാടില്ലോ?”

കോപിഷ്ഠനായി പ്രശ്ന എഴുന്നേറ്റു. “മെമ്പേ! എല്ലാ അധികപ്രസംഗങ്ങളിലുംവെച്ചു്—”

ലെക്കോക്ക്—(നിന്മ്മുണ്ടും) കൊള്ളാം, അതിൽ ദോഷം കൊമില്ലപ്പോ.

പ്രശ്ന ആ സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിക്കുവാനായി എഴുന്നേറ്റു.

പ്രശ്ന—സമയം ഉണ്ടോ, ഇല്ലയോ എന്നുപറയു. തനിക്കു് അ വശേ വേണ്ടുകിൽ അതു പറഞ്ഞേതയ്ക്കു. താൻ സ്ത്രീകൾ ക്ഷാത്തതിനെ സന്ന്താപിത്തോടെ സ്ത്രീകരിക്കുവാൻ വേറു കരാൻ കാണാം.

ഈതു കേട്ട തന്ത്രജ്ഞനായ ആ നോമ്മൻ കഷ്ടകൾ ദേ പ്പെട്ടുവോയി. ലാക്കന്തിൽ കിട്ടുവാൻ അയാൾക്കു മോഹി ണ്ണുകൊണ്ടും ഇങ്ങനെ വരുമെന്നോ അയാൾ വിചാരിച്ചിരുന്നി സ്ഥി. വേറു കരാഞ്ഞോ! ഇതിൽ ആയുംപ്പെട്ടവാൻ വല്ലതും ഉ

ഞോ? ഇങ്ങനെ അക്കുങ്ങലും വിലമുള്ളതു കര വസ്തുവും അതിനോടുള്ള ഒരു സ്ഥാപിതായ യുദ്ധത്തിലും കണ്ണിലധികം അതുള്ളക്കെടുത്തിരിക്കുന്നതുമില്ല!

സാമ്പാദനത്തിൽ ലൈഫോക്സ് കരം നീട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അംഗങ്ങൾ അനുകരിച്ച അഭ്യന്തരം. അതിനും എന്ന് സ്ഥാപിതായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ കാലാവസ്ഥ കാലാവസ്ഥയാണ്.”

പ്രേ അരംഭിച്ചു കരം പിടിച്ചു കല്പിക്കി. അനന്തരം “ലുഡിവിൻ” എന്ന അദ്ദേഹം പിളിച്ചു. ബെഫുകാരി ജനലി മുടൈ തലാ പുതേതുമ്പു വീട്ടി. “കരം പിന്തുവകാണ്ടു വരു” എന്ന പ്രേ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. പിന്തുവകാണ്ടുവന്നേപ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും രോസലിയുടെ ഓവിഷ്ടംവരത്തിന്റെ ശ്രേ അസ്ഥിനായി അതു കടക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം സഹായി നായും സംരക്ഷിക്കായിം ലൈഫോക്സ് അവരിട്ടെന്നു ചോയാ.

ഈ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി അവർ ജീലിയേന്നാണ് കനം പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. കഴിയുന്നടന്തോളം രഹസ്യമായിട്ടുണ്ട് വിവാഹമുട്ടുവും ഉണ്ടാക്കിയതും വിവാഹനോട്ടീസ് ഉടനെ പ്രസിദ്ധീപ്പിച്ചതുകയും ചെയ്തു.

കര തോകാഴ്ചയും രാവിടെ അതു വിവാഹം നടന്നു. അതു യുവ ദമ്പതിമാരുടെ ഘുക്കിലായി കര അയയ്തവക്കാരി രോസലിയുടെ ഏറ്റവും പഴയിരുന്ന പഞ്ചായിലേജ്ഞു് എടുത്തുകൊണ്ടുവോയിരുന്നു. അതു നാട്ടിന്റെപുരുത്തുകാരിൽ ഒരു തന്ത്രജ്ഞനും അതിനെക്കാണ്ടുകൊണ്ടുവോയിരുന്നു. അതു ശ്രദ്ധപ്പെട്ടില്ല. ഫേഡിനേ ലൈഫോക്സ് എല്ലാവരുടെയും അന്നു യൈജ്ജ പാത്രിച്ചേണ്ടില്ല. എന്നാലും അതു കാഞ്ചയെപ്പറ്റി അരയാ ഞോട് ഓപ്പും ദൈവത്വകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവരുടെ മനസ്സും അവരുടെ വസാനിക്കുയും യാമാത്മ്യം എറംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അല്പാധി റ്റ

ജീവിനിന് ഇപ്പോൾ പ്രസവത്തിന്റെ ക്ഷീണം മാറിയിരിന്നു. അവർ എഴുന്നേറു ജോലികൾ ചെയ്തുടങ്ങി. ആ തും അവർ ചെയ്തു ഡെൽഹിയിൽ ബംഗ്ലാവിൽ ചെന്ന ഹൃദാവിൽപ്പുതിനേരും ഭാംഗ്രേഡേയും സന്ദർശകയായിരുന്നു. പുതിനിരംതു മെതാനങ്ങൾ, ചെളിപ്പുതേങ്ങൾ, ദീംഗ്രു ക്ഷീംകൾക്കിടുമുണ്ടായാൽ കാഴ്കകൾ കടന്നു ഞോ അവർ അപിടെ ഏതെങ്കിൽ ചാവത്തിനുമുള്ള കല്പ കൊണ്ട് കെട്ടപ്പുട്ടിരുന്നു അതു വൈനത്തിന്റെ ഒരു വശത്തും അതുവും എറിസ് ചെടികളും നിരന്തരതും ചെപ്പൻപുക്ക് തോന്തരം ചുറപ്പുട്ടതുമായ ഒരു കായൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

തന്നെത്തു അക്കത്തു കടത്തുവാനായി താഴ്ക്കപ്പുട്ട ഒരു പ്രാ ചിന്തക്കവാതിലിൽക്കൂട്ടിയാണ് അവർ അതിനക്കത്തു ആ വേദിച്ചതും അപിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന എപ്പോറിനേരും അതു ധികം പിസ്യൂഡേന ദർശിക്കിരുന്ന ജൂലിയൻ അതിന്റെ ഒരു സീനിയത്തും അതു കോട്ടബംഗ്ലാവിന്റെ ചരിത്രവും ജീവിനി നോട് പരഞ്ഞുകൊണ്ടുപെട്ടിട്ടും. ഒരു ഗ്രാമവാഴിക്കും പ്രത്യേകിച്ചു നായാട്ടിൽ മേരുമുള്ള ഒരു പ്രഥമിനം ചെൻ്റ് ഒരു ഭവനമായി തന്നെ അരതും

എർവിൽപ്പുട്ടി പതിവുള്ള വിവിശ്വനവദനത്താട സ്നേഹപൂർണ്ണ സ്വാഗതമരള്ളുന്നതിനു പുണ്ണിരിയിട്ടുകൊണ്ട് അവിടെ വന്നു. അവർ ഒരു യമാത്മ 'കായലിലെ നായിക' (സ്നേഹിന്റെ ഒരു കാപ്പുത്തിലെ നായിക)യായും അതു സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു അംഗമായും അതിൽ ചേരവാനായി സ്വഷ്ടിക്ക പ്പുട്ടിട്ടുള്ളവഴായും തോന്തി. സ്നേഹാരഥരിക്കും എടു ജന്നലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; നാലു' അതു കായലിൽ ദർശിച്ചിരുന്നു, ഫേശിച്ചു നാലിന്റെ ദർശാം തോട്ടത്തിലെജ്ജുമാണ്. മുഖവും എടുത്തിമ്മാളിക്കും ശമനാവുമായ ഒരു സ്ഥലമാറ്റു അരതും

പ്രദി ജൈറിനിന്റെ കരം പിടിച്ചു് അവരെ തന്നെ സമീപത്തു് ഇരുത്തി. സപ്രവേശത്തിൽവെച്ചു മറ്റെതിങ്ങനെ ജൂലിയൻറെ വരിച്ചുതെന്നുാണ് ഇപ്പോൾ പുനഃസ്ഥിച്ചു് അംഗീകാരത്തെ വേണ്ടാലെ പ്രസന്നനം സുന്ദരിപരമാക്കിച്ചുമാറ്റിയ നാ. ഒരുപിത്രപ്രളീ വെടിവെള്ളുന്ന ശൈലം അവർക്കു കേൾക്കാ മാറ്റിയെന്നും. കുറോഹേരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കര വന്നും ആരു കാ യത്തുകരയിൽ വന്നു് ഉരുളുന്ന ശൈലം അവർ കേട്ടു. കണ്ണകയു കത്തായ സുട്ടേസു് ധരിച്ചിരുന്ന മുർഖിത്രപ്രളീ രണ്ടു ചട്ടു ടിക്കോട്ടുകൂടി അവിടെ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

സന്ദർഖരെ കണക്കപ്പോൾ ആരു പ്രിയവീരാ സന്ദേശം തോന്തി. അഗ്നിക്കണ്ണത്തിൽ കരം വിറകു് എടുത്തിട്ടുകൊണ്ടു പിണ്ഠും ബിഗ്നൂറും കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് അംഗീകാരം ആരു അംഗാപിച്ചു. അന്നത്തോം “ഇന്ന രാത്രി നിങ്ങൾ ഇവിടെ ക്ഷേ ണം കഴിക്കുമ്പോ. അതിനാൽ തന്മിലു്” എന്നു് അംഗീകാരം പരിഞ്ഞു. എന്നാൽ തന്നെ ചുറ്റുനെ കരിക്കും പാരിഞ്ഞിരിക്കാറുമായിരുന്ന ജൈറിൻ അതു സ്വീകരിച്ചില്ല. പ്രിയ നിന്മു സിച്ചു എക്കിലും പിന്നിടം ജൈറിൻ അതു നിശ്ചയിച്ചു. ഏ നാൽ അക്കമഞ്ഞാടെ ഭർത്താവു തന്നെ നോക്കുന്നതു കണ്ടു കല മാം ദയനു ജൈറിൻ മനസ്സില്ലാതെ ഭട്ടവിൽ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആരു തോട്ടത്തിനചുരും നടനാം കായലിൽത്തുട്ടി വന്നി യിൽ സഞ്ചരിച്ചു് അവർ സാമോദിം അനും വൈക്കേന്നും കഴിച്ചുകൂടി. ജൈറിൻ വെള്ളത്തിൽ വിരലുകൾ വെച്ചുകൊണ്ടു് അതിന്റെ നബവും ദിത്തുവുമായ സ്നേഹം ഏറ്റു സ്വരൂപ്യയാ കിട്ടിന്നും. ഭീമിതത്തിൽ സന്ദൃഢന്നരുളിച്ചുള്ളവക്കുടെ ഭാവസ മിനം ജൂലിയനാം പ്രദിച്ചും സമീപത്തു് ഇരുന്നിരുന്നു.

അനും രാത്രി അവിടെതെ സല്ലാരുവിച്ചിൽ അവർ ആ വശിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ അഗ്നിക്കണ്ണത്തിൽ നല്ലവല്ലാം കത്തിജ്ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു തീർഖും അവക്കു സൃഷ്ടിപൂർവ്വം

സ്വാഗതം അരകളും. തന്റെ ഭവാന്തരത്താട്ടം സദിക്കരേണ്ടം തന്നോട്ടതനെയും സഭനാഷംതോന്തിനു അതു പ്രശ്ന ഓർമ്മയെ തന്റെ ശക്തിയുള്ള കരണ്ണപരക്കാണ്ട് പിടിച്ചു് ഒരു കട്ടിയെയെന്നവോലെ എടുത്തു് ഉയർത്തി. സുഖിലനായ ഈ രാമിഷ്യനെ കണ്ടു ജീയിൻ പുണ്ണിപ്പിത്തുകി. “പുരത്തു കാണാനുവോലെയല്ലോ അതുകളുടെ അമാത്മസ്വദാവം. മരഞ്ഞു രെ ദിവസംപ്രതി എങ്ങനെ നാം തെററിഡിക്കുന്നുണ്ടോ!”

ബേബ്രേനോ് അവിച്ചാരപ്പും അവർക്ക് ജൂലിയനിൽ ദേശി പതിപ്പിച്ചു. അതു മരിഞ്ഞുടെ പടിക്കൽ ദൈഹരമായ വിശ്വച്ച യോടെ അതു പ്രാഥവിൽ ദേശിപതിപ്പിച്ചുവെക്കാണ്ട് ജൂലിയൻ നിന്നിങ്ങനു. സോൽക്കണ്ണാം അവർക്ക് ഭർത്താചാരിനെ സമീപിച്ചു് “കാഞ്ഞമെത്തു്? നിങ്ങൾക്കു സുവാമില്ലയോ?” എന്നോ് അരദ്ദേഹ തോട്ട് ചോദിച്ചു. “എന്നെന്ന ഉപദുഷ്ടങ്ങളു് എനിക്കു് കൂട്ടാം മില്ലു. ഒരു ജലപോഷം പിടിചെടുത്തുവോലെ എനിക്കു തോന്തി, അരദ്ദേഹയുള്ളും.” എന്നോ് അരദ്ദേഹം അതിന്റെ രത്നങ്ങളെ മറ്റു പടി പറയുകയും ചെയ്തു.

ക്ഷേമസമയത്തു തന്റെ പട്ടികക്കു അതു മരിയിൽ അപ്പേരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രശ്ന അതിമിക്കപ്പോടു് അരനാബാദം ചോദിച്ചു. അവ ഉടനെ അതിനുകൂട്ടു വന്നോ് അരദ്ദേഹത്തിനെന്തു കണ്ണേരിയും ചുറുമിയാണു. പട്ടിനോട് തല്പരമായ അവയ്ക്കു കൂന്നുണ്ടെന്നു തലോടിക്കൊണ്ടു് അരദ്ദേഹം അവയ്ക്കുനോന്നിനും തിരികെക്കാത്തു. വിനിത്തമായ കൂതാജ്ഞതയും ദൂഷഭക്തിയും സ്നേഹമവും കാണിച്ചു് അവ വാലാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ക്ഷേമാവാനതരം വിട്ടിലേപ്പു് തിരിച്ചുവോക്കണമെന്നു ജീയിനും അവയ്ക്കുടെ ഭർത്താവും പറയത്തപ്പോൾ, “പന്തം കൊള്ളിത്തിക്കൊണ്ടു മരിൻ പട്ടിക്കുന്നതു കാണാവാനായി” കരേനേ രംഗുട്ടി താമസിക്കണമെന്നു എഴുർവീതിപ്രശ്ന അവരോടു് അപേക്ഷിച്ചു. വെള്ളം തിള്ളുന്നതുവോലെ ഒരു കർത്തവ്യാട്ടി യിൽ ഇരഞ്ഞും പതച്ചംകൊണ്ടു വീണിക്കുന്ന പല ചെറിയ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും സദിക്കുവാൻ അവർ അപ്പും ചോയി. മ

രതകപ്പുച്ചയായ പായലുകളിലും ചുവന്ന ലിക്കൻപായലുകളിലും ഹിമക്കണ്ണമും വീണതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഉണ്ണണിയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽക്കൂടി മാതതൻ മനസ്സായി ദീർഘപാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബലവാനായ റൂർബിൽപ്പുളി തയ കന്തൽ വഞ്ചിപറ്റി ആ കായലിലുള്ള ജൈക്കിയിൽ വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏപ്പൻ പുക്കണ്ണജ്ഞട ഷുരുകിൽ സൗംഖ്യ അസൂമിച്ചിട്ട് വരുതെ നേരം കഴിത്തിരുന്നു. എന്നാലും വിശ്വാസമായ പാൽവണ്ണവും നോ സാപ്പുനിറവും ഉള്ള ചെറിയ മേഖങ്ങളും അക്കിതമായ പാടലാംബരത്തിൽ അതിന്റെ അവഗിജ്ഞാനം കാണാമായിരുന്നു. ഏർവ്വിൽപ്പേരിലും ജൈയിനം ജൂലിയൻം പടികളിൽ താഴെ നിന്നിരുന്നു. തയ കത്തിച്ചു പന്തം പിടിച്ചിരുന്ന ഭരു നാൽ അനഗതവായി പ്രഥ ആ വഞ്ചിയിൽ കയറി. സുവണ്ണനക്കാരും ചിത്രരസ്യക്കിടക്കുന്ന നഭ്രാംകിശിൽ രാത്രി പ്രസന്നവും ഹിമപണ്ണവുമായി പ്രശ്രാംഖിച്ചു. ആ പേരുങ്ങളും ഇടയിൽ അകത്തും പുത്തുമാശി പുള്ളിന്തു കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു അമാവാസ്യസത്ത് അവളുപ്പോലെ ആ പന്തം ജലത്തിനുകൂടെ വിശ്വാസരുചികളായ ദീർഘാജ്ഞപാലകളെ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഉന്നതങ്ങളായ ആ ഏപ്പൻപുക്കണ്ണങ്ങളെ കണ്ണത്ത് അവ തയ അത്രതകരമായ നാടകരംഗത്തിൽ താഴീക്കിയിരുന്ന പുരകിലുള്ള കൃത്ത കുട്ടാണ്ണോ എന്ന തോന്തിപ്പോക്കം.

വഞ്ചി തിരിഞ്ഞപ്പാർ വെട്ടുന്ന വിചിത്രവും നിശ്ചലവുമായ തെ ഭീമഹായ കായലിലെവബള്ളത്തിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നതു് അവർ കണ്ണ്. ഏർവ്വിൽപ്പുളിവിന്റെ ചരായായിരുന്നു അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരസ്സു് ആ രൂക്ഷങ്ങളജ്ഞട അരും ഒരു കവിതയു് ആകാശത്താട ലയിക്കുന്നതുപോലെ തോന്തി. അദ്ദേഹം ധാരണയിൽ കായലിലേപ്പാം നീട്ടിയിരുന്നു. അനന്തരം ഇം വിശ്വാസത്തും നക്കാരും പിടിക്കവാൻ ഫോ ആന്തുരോബി ഇന്ത്യക്കുറങ്ങളിൽ ഇരുന്നു. ഒരു ദിവസാന്തരം നിന്നും

വെള്ളത്തിൽ കിടന്ന പിടയ്ക്കന്ന എഴുതാ ഒരു ഉണ്ടാക്കിയ ഒ സ്ഥം അവർ കേരാക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ വദ്ദി സാവധാനത്തിൽ മുൻപോട്ടുവോയി. ആ ഭീ മന്ത്രതാ വന്നുജീൽക്കൂടി ചരിച്ചു് അദ്ദേഹമായ ദിന്മാന്യലു ത്തിൽ മരിക്കയുംചെയ്തു. പെട്ടുന്നു് അതു് ഇക്കുറിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. ഇപ്പോൾ അതു ചെറുതായും അതിനേരു ബാഹ്യാക്കാരം പുറ്റായികും പ്രകതമായും കാണപ്പെട്ടു. ആ കോട്ട മതിലിനാക്കുത്തുക്കൂടി അതു് ഒരു വിശേഷഭായ ചലനത്തോടുകൂടി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പെട്ടുന്ന കായലിൽനിന്നു് ആ പ്രൈ ഉച്ചസ്പര ത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “ഗിൽബെട്ട്, തോൻ ആ രീണ്ടും പിടിച്ചു!” വദ്ദി ഇപ്പോൾ തിരിഞ്ഞെകാണ്ടിരുന്നു. മരായ പേഗത്തിൽ ചെറുതായി വന്നിരുന്നു. അല്ലോ അതി നേരു ശിരസ്സു ചെറുതായി. അനാന്തരം അതിനേരു ശരീരം കൂടുതലായി വന്നിരുന്നു. അതു അദ്ദേഹത്തിനേരു ശരീരായ വലിപ്പംപൂണ്ടു. ഒരു പ്രതിജ്ഞപറി കരാഴുടെ ശബ്ദത്തിനേരു പ്രത്യേകസ്പരം പക്കത്തുനാതുവോ ലെ ആയ അദ്ദേഹത്തിനേരു സകല ആംഗ്രേജുള്ളം പക്കത്തിയിരുന്നു.

ആ ഭീമമായ വലയിൽ എടു വലിയ വെള്ളിമസ്യങ്ങൾ പിടച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നിരുന്നു. പന്ത്രങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു ചുവപ്പുനിരം പുണ്ഡിരുന്ന ആ മസ്യങ്ങൾ നേരുന്നനുകരമായ ഒരു കാഴുയായി ഭവിച്ചു.

ജൈനംം ജൂലിയനംം വീട്ടിലേപ്പു വണ്ണിയിൽ തിരിച്ചു പോകുന്നു ജൈനിൽ പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം എറു റാഡു മ റാഡുനാണു്!” പണ്ടി റാടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജൂലിയൻ അതി നോട് യോജിച്ചു് ഇങ്ങനെ മറപടി റാഡു. “അതേ. പ കേൾ അന്തരുക്കു മധ്യിൽവെച്ചു ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം വെങ്കുടാനു രീതി അതു ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല.”

ലഹർക്കുടംബങ്ങൾ, തന്നെഴു സന്ദർശനമോർ മറുപടി കർക്കു കാത്തുനില്കൂതെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും അതി മികർ ചോദിക്കാതെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുകയും ചെയ്യുമോരു് എക്കരായി നിവസിച്ചു തന്നേള്ളാട്ടതനെ സംസാരിച്ച ശീലമിച്ചിരുന്നവരും, പ്രളിപ്പം തുടിയവരും, പ്രായാധികൃതരാൽ ഒരാധിനാരമായ തുട്ട്‌ലിയേ കുടംബങ്ങാരേക്കാർ അധികം എൻ്റെയിൽ കുടംബത്തായാണ് സ്നേഹിച്ചിരുന്നതും. തുട്ട്‌ലിയേ കുടംബത്തെ സന്ദർശനമോർ, ഒരു വുഡചക്രവർത്തിനി തന്നെ പ്രജയമാജുള്ള തുടിക്കാഴ്ച അവസാരിപ്പിക്കുമ്പോൾ കാന്തിക്കാരുള്ള ഭാവത്തോടെ പെട്ടെന്ന സംഭാഷണം നിരുത്തുന്ന ഒരു പതിവും അതു വുഡപ്പ്രൈക്കും ഇല്ലായിരുന്ന എക്കിൽ ജൂലിയനും ജയിനിനും അവക്കു സന്ദർശനം അവസാരിപ്പിക്കുവാൻ, സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ നേരുള്ള ഒരു അസഹ്യമായ സന്ദർശനത്തിനാശം ജൂലിയൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “എന്നിക്കേ മതിയായി. എൻ്റെയിൽ കുടംബംകൊണ്ടു മതിയാക്കാം. നമ്മുൾ മറ്റായം വേണ്ടും.” ഈ അഭിപ്രായത്തോടു ജെയിൻ യോജിക്കയും ചെയ്തു.

പിന്നെയും ശിതകാലം വന്നു. എന്നാൽ പാർശ്വ ഉണ്ടായി തന്നെതിനാൽ ജെയിനിനു് അതും അതു മഞ്ചിവുള്ളതായി തോന്തിക്കുന്നില്ല. ജൂലിയനും അതു ശിത്രവിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന മെന്നു് അവർക്ക് അതുരുഹിച്ചിരുന്നു. പലപ്പോഴും അതിനെ അദ്ദേഹത്തിനു നേരേ നിട്ടിക്കൊണ്ടു് അവർക്ക് ഇങ്ങനെ പാര്ഷ്ണം: “ഈവനെ ഉമ്മവെള്ളാത്തതെന്തു്, ജൂലിയൻ? എങ്ങനെക്കു് ഇവനോടു സ്നേഹമില്ലെന്നു് അങ്ങം വിചാരിച്ചുവോകും.” ഉടനെ തന്നെ വെറുള്ളു് ശാടക്കുവാൻ തുമിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ സ്കൂൾഫേള്ലാവുന്ന അതു ഇഴയുന്ന, കരങ്ങളിൽനിന്നു കാറിയുന്നിടത്തോളും മാറിനിന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം അതു ശിത്രവിനെ നേരാറിയിൽ ലാഘവായി ചുംബിക്കയും ചെയ്തും.

എൻ്റെയിൽപ്പുള്ള ധാരാലാ വളരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുവോ ലെ തോന്തി. അനേകം മണിക്കൂർന്നേരം അതു ശിത്രവിനെ

അദ്ദേഹം മടിയിൽവച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, താൻ ഒരു സൗമ്യമാം സ്കൂൾമാറ്റിയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുക ചിവായിൽനാം തനിക്ക് ഒരു ആത്മിഖ്യാളിയാൽ അദ്ദേഹം സദാ വ്യാസനിച്ചിരുന്നു.

വസന്തകാലത്തിന്റെ അരംഭത്തിൽ അവർ എല്ലാവ ഒരു ക്രമാച്ചു കത്തിരസ്സും ചെങ്കിൽനാം. കത്തിരസ്സും ചാറിക്കുന്നതിൽ, അതു ഒരു പുതിയ അനുഭവശായിരുന്നതിനാൽ, ജീയിൻ സന്തോഷം കാണിച്ചു. അവളും ഏർവ്വിൽപ്പുല്ലവും കനിച്ചാണ് സാധാരണയായി സഹാരി ചെങ്കിൽനാൽ. ജീ ലിയസം മുൻവിൽ പ്രബീഡം മുമ്പിൽ സഹാരിചെങ്കയാണ് പതിവു്

ജീയിൻ ‘രാക്ഷസനം’ ഭീവിതത്തിലെ നിമ്നലഭാസ്ത്രം സരൂപങ്ങളും ആയ കാഞ്ഞങ്ങളെ സ്കൂൾമിച്ചിരുന്ന ത്രിഖാതമാക്കി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതുമിത്രങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്നു. മറ്റു രണ്ടുപേരും പെട്ടുനബാക്കനു അസപാസപ്രങ്ങളോടു കൂടുതു കൂടുതൽക്കുറ്റം, തന്മാർ ശ്രദ്ധാലും വരയാതെ ഇരുന്നവയെ പ്ലാം തങ്ങളിടെ പരസ്യരവീക്ഷണങ്ങളിൽ അടങ്കിയിരുന്നതു പോലെ തോന്തിക്കമാറ്റു് അദ്ദോഹം ഫോക്കുകളും ചെങ്കക്കാണ് പതിവു് ഉടനെ പെട്ടേൻ, മുരു മുരു പോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു്, അവർ രണ്ടുപേരും തങ്ങളിടെ കത്തിരക്കു ആതിവേഗത്തിൽ ഓടിക്കുകയും ചെങ്കിൽനാം.

ചിലപ്പോൾ ഏർവ്വിൽപ്പേരി അതികോപിപ്പിയായിരുന്നവോ എന്ന തോന്തം. തന്റെ അക്കഗട്ടിക്കാരനോടു് അവർ കവിതയായി പലതും പറയുകയും ചെങ്കും. ഇതു കേൾക്കുന്ന സ്നേഹം ഏർവ്വിൽപ്പു ജീയിനാട്ടോ ഇങ്ങനെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറയും: “എൻറെ ഭാഞ്ജ ചിലപ്പോൾ ഇടത്തോട്ട് താരിന്താണ് എഴുന്നേള്ളുവള്ളുതു്.”

ഒരു ദിവസം വൈക്കേരം അവർ സ്വന്തത്തിപ്പെജ്ജു തിരിച്ചുവരുന്നും ഒരു ദിവ്വിൽപ്പേരി തന്റെ അശ്വത്തെ അരലാവന്മാരായി പുട്ടും സിന്റെ മുള്ളിട്ടു് കൂടുകയും അതിനാശം

ഉക്കകയും ചെസ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. “സുക്കിക്കുന്നേ. കതിര നിങ്ങളേയുംകൊണ്ട് കാടിക്കുന്നും” എന്ന ജൂലിയൻ അഥ സ്കീയേബഡ പഠനമന്ത്ര ശഭ്ദിനം പ്രദിവും കേട്ട്. “എക്കിൽ കാടട്ടേ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എന്നതാണ് ചെതാം?” എന്ന കേട്ടവ നും ഒരു മണിഞ്ഞട നാംപോലെ വായുവിൽക്കൂടി മുഴ്ചി കൊണ്ട് പോയ ഭൂമധ്യ വ്യക്തിയും അതു സ്വന്തത്തിൽ അപി മുഹൂർത്തി പരഞ്ഞതു. അതു മുഗം വിനാച്ചു്, വജ്രത്തു്, മേ ഷ്ടോട്ട് പോങ്ങി. “സുക്കിംഫൂ, ഗിൽബർട്ട്!” എന്ന പ്രദ ത നെറു അത്യുചൂസ്പരഞ്ഞതിൽ വിളിച്ചുപരഞ്ഞതു. സ്കീസമജമായ കോച്ചവും ശാലവും, ഫോസ്റ്റുസവും, വൈവരിത്രുവും ഉണ്ടായിരുന്നു അതു പ്രദേശി കുവുൺബികൊണ്ട് അതു മുഗത്തിനെറു ശിം സ്ലീതു മുഗിയമായി അടിച്ച. കോച്ചവുംകൊണ്ടുള്ള പ്രദ താരു തേതാടക്കൂടി അതു കതിര മേൽഷ്ടോട്ട് രണ്ടുകാലിൽ ഉയൻ. അന്നത്തെ അതു അതിവേഗത്തിൽ പാതയുപോക്കയും ചെസ്തു.

മിന്നക്കൂപ്പിനുന്നതുപോലെ അതു മെത്താനം അതു കടന്ന പോയി. പിന്നിടു് ഒരു ഉഴുത നിലവും അതു വേഗത്തിൽ കടന്നു. വേദനയും ദയവുംകൊണ്ട് അന്തുച്ചിടച്ച പിന്നെയും അതു അതിവേഗത്തിൽ കാടി. സൂജുനായി താൻ നിന്നിരുന്നു സമലത്തുനിന്നുകൊണ്ട് ജൂലിയൻ അതു സ്കീയെ വിളിക്കുക മാത്രമേ ചെസ്തുജു. എന്നാൽ പ്രദവാകകേട്ട കോച്ചവിച്ചുകൊണ്ട് ത നെറു കതിരരെ നിലത്തുനിന്നു പോകി അതിനോടുള്ളടച്ചി താൻ വായുവിൽക്കൂടി പരശവാൻ അതു പ്രദമിക്കുന്നതുപോലെ അതിവെറു ഉഭരത്തിൽ മുക്കിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ട് അതിവേഗത്തിൽ പ്രദവിച്ചുട പുരകെ പായുകയാണ് ചെസ്തുതു്. അങ്കു മഹത്തിനെറു പൂക്കിലുയി തന്നു കതിരരെ കാടിച്ചുകൊണ്ട് “അവക്ക് മഴാന്തുതനു” എന്ന ജൂലിയൻ പഠനകയും ചെസ്തു.

കാൽമണിക്കൂർ കഴിത്തു് അവൻ വൈവണ്ണപ്പംപുംകൊണ്ട് പ്രായേന മുച്ചിച്ചിരുന്നു അതു സ്കീയെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവനു. അങ്ങനെവണ്ണു് ചുമകിരുന്നു പ്രദ ഇരച്ചു് വിയത്തുംകൊണ്ട് ഒ

യാവത്തോടു നിലകൊണ്ട്. ജൂലിയൻ സംഭരംമുഖം ചിളി വികസനം. ലജ്ജിപ്പുത്രവോലെ ആ കതിരു തല താഴ്ക്കൊണ്ട് അവിടെ നിന്നു.

പാനീച്ച കഴിവിനു ശേഖാക്കാനും റൂർഹിൽപ്പുല്ലി യിൽ ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ജൂലിയൻ യും ബാഞ്ചുയേയും പലപ്പോഴും സന്ദർഭിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ കവിതയുടെ പുഖ്യാധികം രക്തപ്രസാദം ഉണ്ടായി. ഏ ഫൂജോഴ്വാഴം അവരുടെ അനുധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അവളുടെ തന്ത്രവും ഇപ്പോൾ ഒരാളും പുഖ്യാധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവളിൽ സദാ ഉച്ചിപ്പത്തിലുംകൊണ്ടിരിക്കും എങ്കിലും അവരുടെ ഗൂഢിക്കുന്നതിനും എറാവും വില്ലൂറമായ അവസര ദിവസപോലും ഉപയോഗസ്വീകരിച്ചതും കാരണം ചെയ്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ പാദ്ധ്യദിനം ജൈയിനിക്കാടും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഇതിനു മുമ്പാരിക്കും ശിൽഖവർട്ട് എന്നോടും ഇപ്പോൾ ദിവസം ദിവസം ലൈ സ്നേഹം കാണിച്ചിട്ടില്ല. അവളുടെ ഞാനപുസ്തകവിച്ചു സുഖാഖ്യം ഇപ്പോൾ വിച്ഛേപാരിക്കുന്ന ഏന്നു തോന്നുനു. ഇപ്പോൾ അവർക്കും എന്നോടും അംഗരാഗമുണ്ടാക്കുന്നും എന്ന് കരിയാം. ഇതിനുമുമ്പ് എന്നോക്കും അതു കീഴുക്കിപ്പായിരുന്നുണ്ടോ? ”

ജൂലിയൻം അസാധാരണമായ ഉന്നേഷിയും പ്രസന്നതയും പ്രഭാപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന മാതൃമല്ല അദ്ദേഹം പുഖ്യാധികം ക്ഷമയുംതുടർന്നു കാണിച്ചിരുന്നു.

ആ ആളിലെ വസന്തം അസാധാരണമായ ലാവന്റും പുണ്ട് വിലസി. അതു ജൈനിനിനെ സവർത്തു മേഖലപ്പിച്ചു. താൻ കാലുകയായിരുന്ന കാലത്തു ചെയ്യാറുള്ളതുജോലെ അവൻ വിശ്വാസം മണ്ണരാജുശാരിൽ ലഘിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഏ നാൽ അവളുടെ സപ്താദിക്കം ജൂലിയന്നാ സംബന്ധിച്ചുള്ളവ യായിരുന്നില്ല. എന്നതു അവർക്കും അവർക്കും അദ്ദേഹത്തോടു ഇള അംഗരാഗം നശിച്ചിരുന്നു. പ്രാണയം കരിക്കൽ നശിച്ച നതാജാൽ അതു പാനീച്ച ചുന്നജീവിക്കുന്നതെല്ലാംപുണ്ടു.

എന്നാലും ജൂലിയൻ അതുപരമായി തന്നോട് ഫ്രേമവചന തോറ്റം ചെരിക്കുന്ന അതു ചെറിയ പച്ചവന്മാരുടെ സന്ദർഭിക്കുവാൻ അവർക്ക് കുറു വികാരവരമായ ഫോറോൺ എന്നുണ്ടി. ഒരു ചെറിയ ദേവാലയത്തിൽപ്പെട്ടു തീർത്ഥയാറു പോകുന്നതുപോലെ അല്ലെങ്കിലും അതു²

അംഗൻ³ ഒരു മനോഹരമായ മനോസ്ഥിതിപസശായികനും ജൂലിയൻ വോരത്തെ ചുഡിതത്തും പോയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അവരുടെ യാത്രയും തോന്ത്രിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് കുറു തന്നിച്ചിരിക്കുന്നുമാരുടെ ഫോറോൺ ജീവിച്ചു. ഉജ്ജായിക്കുവും ശാന്തതയും നിശ്ചലതയും എന്നും വ്യാപിച്ചുകുന്നു. അതുകുറു മതുപ്രഭാവം ചെറുപ്പായി പെടുവാനും അക്കാദമിക്കുന്നും ചില ഭാഗങ്ങളും മുടി അതിനും നിരസ്യനിലിക്കുമ്പോൾ അല്ലെങ്കുറു ഫത്തിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിലേപ്പുള്ളിയും വഴിയിൽക്കൂടി അവർക്ക് നന്നാതുട്ടുണ്ടി.

പ്രശാന്തവും പ്രസന്നവുമായ പ്രഭാതം കുറുക്കുന്ന ശാന്ത യും കീൾവുശായ സസ്യാലോപപ്പെട്ടുനാം ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസമായികുന്ന അംഗൻ³ ഒരു അകാലവസന്നതമായികുന്ന അന്ത്; വള്ളുമണ്ണം ചെടിക്കഴും വെക്കുന്നും ഉത്തേഖിച്ചതു പോലെ തോന്ത്രി. അവ കുറുക്കുന്നയായിട്ടും പിടന്നതും. ഒരു തുച്ഛരിയ വഹ്നാലത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും കൂടു പ്ലൈച്ചുവാൻ സന്തോഷം പ്രകിപ്പിച്ചതുപോലെ അവ ഭൂമി കിട്ടിയിനും അതിസ്വർഖലിയായി പുറപ്പെട്ടുകുന്നു.

കേവലം ഒരു കാസ്റ്റമത്തെ കാണാനോപയോഗം ജെയിനിനു കൂട്ടിൽ വന്നു. വസന്തത്തിൽ മരംപുക്ക് തോന്ത്രാദിജീവികൾ കായല്ലേറംകൊണ്ട് മുടിച്ചായ ചായക്ക് പിടിച്ചിരിഞ്ഞു ഒരു സ്ഥലത്തു കിടന്നും അതുവരൽം സപ്പെട്ടു കാണാവാൻ അവർക്ക് അരുഗമിച്ചു. കത്താപ്പുറ്റിനും അരത്തുതകരവുമായ ഒരു അഭ്യന്തരം ലാഘവത്തോടെ വസന്തം അവശ്യമാണെന്നും ചെയ്തു. പക്ഷേ ലാംബാസ്രൂപം അതുപരമായ അഭ്യന്തരം അഞ്ചം ഉണ്ടായിക്കുണ്ട്! ഇടത്തവരെ കഴിഞ്ഞുപോയിക്കുന്ന അവിലും

നീങ്ങളേയും പറി അവർ വിചാരിച്ചു. ജീവിതം എത്ര അംഗീകരംമായി തോന്തിയിരുന്നു! അതു എത്ര അധികം വാദാന്വൈദികൾ ചെയ്യുന്നതു! തന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ എത്ര ഒന്നാധരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു!

കനം കു ലതയാക്കട്ടു, എഴുവാക്കട്ടു—ചലിച്ചിരുന്നില്ല. അന്ത്യക്കാലത്തെ കാഡലും ധനിക്കും പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണുന്ന നിന്മവോയതുപോലെ മുൻ അലസക്കലം നില്ക്കുന്നതു അടഞ്ഞു. പ്രാണികർമ്മവോക്യും മഹാഭാരത കാശാവാൻ പാടില്ലോ തന്റെ സമലങ്ങളിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന ഏറ്റവും തോന്തി.

ദിനകരവിൽനിന്ന് ഒരു സുഖിനിവാൺമായി ദാഹകവും പരമവും അല്ല ഒരു ശാന്തി കീഴുംപോട്ടു വന്നിരുന്നു. അതു ഒപ്പിൽ സുഖിനിവാൺ വാൺിനുത്തുപോലെ തോന്തി. ഒരു പിഡിയത്തിലും സംതൃപ്തി തോന്തിയിരുന്നു എങ്കിൽ, അതു കൂടുതലും കൂടുതലും ഒരു പിഡിയത്തിലും വിനൃതിയും മായ വഴി ഉപേക്ഷിച്ചു താൻ കണ്ണു വഴുന്നതു ചെറുവഴികളിൽക്കൂടി നടന്നു. തിരമാലകൾ കരയിൽ അടിക്കുന്ന മുടഞ്ഞും മുരുയായി അവർ കേടു. പുക്കണ്ണാളിടുക്കു മുടഞ്ഞും മുരുയായി അവർ കേടു. അന്തരാന്തരം, വെള്ളു പുട്ടയവികകളിടുടെ പുറകിൽ മരങ്ങന്നു ഒരു രാജാവിനു തുല്യം അതിരുന്നു മേലങ്ങളിൽ അന്തരിംശാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഗോത്രപീഡിക്കരവും ദീമവുമായ ഒരു കൂദലപ്പാടുപോലെ സുംഭും മുചനം ഭയക്കരമായും പ്രകാശിച്ചു. മുചനു തുടങ്ങി മുഖ്യരേഖവരെയും ഇതരരാജുങ്ങളേയും അവയുടെ ശിതോഷ്ണാവസ്ഥകളേയും പറിജ്ഞലിയൻ തന്നോടു പരബ്രഹ്മിനിങ്ങായിരുന്നു സകലതും ജൈയിൽ കാണ്ടിച്ചു. ഏലവല്ലുകളിൽ ചെറുവുണ്ണങ്ങളിലും ജപ്പാനം, വിചിത്രങ്ങളായ ചെറുദേവാലയങ്ങൾ നിരന്തര ചീനവും, നേരുങ്ങളെ പ്രതിഫലിക്കുന്ന മുരുളും രഘുവും, വണ്ണശകലങ്ങളും പ്രഭേദമായ ഗുണ്ണകാലവും മുരുളും, ശിതോഷ്ണാവസ്ഥയിൽ നിത്രുപരിവർത്തനങ്ങളും അപൂർവ്വങ്ങളും മനോ

മരങ്ങളുടെയ ഗ്രീഷ്മദിവസങ്ങളിൽ ഉള്ള ഇംഗ്ലീഷ് അവർ ഒരു വനക്കാണ്ട് കാണുകയുണ്ടായി. അപോറ്റിക്കായ കവും സപ്ത ശ്രദ്ധയും രമണീയവും മാറ്റാൻ ഗ്രീസിക്കായും അവർ വിചുക്കുന്നതിലും എന്നാലും അപോര്റ്റിക്കായ ദരംഗമരമായ വസന്തപ്രഭാത ത്വിലും ശ്രാവംസിക്കാട്ട് കിടവില്ലെബാൻ കര രാജുത്തിനാം സാധിക്കാൻ ക്ലൈനും അവർക്ക് തോന്തി.

അനന്തരം താൻ അല്ലകാലം സുവം അനംബവിച്ചിരുന്ന കോർസിക്കായപ്പുറി അവർ ദിവസപ്രഭും ചിന്തിച്ചു. അതിന്റെ കടക്കൽത്തീരത്തിൽ ചുറ്റും വള്ളിക്കുന്ന കാട്ടുചടിക ഒരു ശരം താൻ ശടപിക്കുന്ന ഏന്ന് തോന്തരാജബന്ധം അതു പ്രഖ്യാപിച്ചു ഭവേദാശക്തിയും അതു ഏകാഗ്രമായ വിചാരവും അവർക്ക് അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

വുക്ഷിഞ്ചെല്ലാം മുടിവായ പച്ചത്തളിരിലകൾ ഘുബ്രേ ടവിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇതും ഒരു കുട്ടിയും വനിക്കുന്നതു ഫേരു തകാലന്തായിരുന്നു. താൻ അതു ലതകളിൽ ചിലതിൽ ചുവന്ന വില്ലുസിന്റെ വാിവും ഒരു ചിലതിൽ നാരങ്ങാവിനാമുള്ള പട്ടിന്റെ വള്ളുവുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു് തുയിലാർധ തഞ്ചായുടെ കഷ്കാലവൊത്തിനോടു അരികിൽക്കൂടി അവർ ഓഹാ ക്ലൈനും അവിടെ ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അപ്പിൾപ്പിംഗ്സും ഒരു ടേജും പേർപ്പുച്ചങ്ങളും മണം അവർ സസ്യത്താഖം ശപസിച്ചു. അപ്പോൾ കര ദ്രാസ്സു് അപ്പിൾമല്ലും പേർമല്ലും കടിക്കവാൻജീളം മോഹം അവളിൽ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. വസന്തകാലത്തു കാറു തങ്ങളുടെ തുന്ന ശ്രദ്ധാനംഞ്ഞിൽ പതിപ്പിച്ചിരുന്ന ലതകൾ പ്രവിച്ചു കഴിക്കുന്നിൽ നിന്നെന്തുകിടന്നിരുന്നു. തവിചുനിന്മുള്ള ഭൂമി നിറച്ചു ചെറിയ പച്ചത്തളികൾ കുറഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. അലുക്കരാഗ്രപാലകമായ അർദ്ദായ വിൽ നിന്നെന്തിരുന്നു.

കര ദീംതുവയംക്കതിയുടെ അറബത്തു് കര വലിയ ഓക്കുമരച്ചുവട്ടിൽ റബ്ബു കതിരക്കുതു തുച്ഛിരിക്കുന്നതു് അവർ ചെത്തുകുന്ന കണ്ട്. അവ ജൂലിയ നേരയും റബ്ബുവീൽപ്പുല്ലേറിയ

ടേയും ക്രതിരകളാണെന്നോ അവർമാ മനസ്സിലാക്കി. അവരെ അവിടെ കണക്കുകൊണ്ട് അവർമാക്ക പ്രാദേശിക സന്ദേശമാണെന്നോ തോന്തിയതു് അവരോടു് ഒരമിച്ചു വിട്ടിലേജ്ജുപോയി ഉച്ചിക്ഷാബനം കഴിക്കാമ്പോളു് എന്നായിരുന്നു അവളുടെ വിചാരം. അവർ അവരെ വിളിച്ചു് എന്നാൽ അതിനോ ഒക്കെര യും ഉണ്ടായില്ലോ.

ങ്ങൾ സ്റ്റീയറുടെ കൈയ്യറയും രണ്ട് കവുംപിക്കുള്ളം അവിടെ ചുപ്പിൽ കിടന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ വളരെ മുരഞ്ഞുപോയിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലോ. ക്കു കാൽമനിക്കൂർന്നേരം, മുക്കു പത്രംകുടിച്ചു്, അവർ എത്ര ചെയ്തുകയായിരുന്നു എന്നോ അതു ലോചിച്ചുകൊണ്ട് ജൈഡിൻ അവിടെ കാത്തുനിന്നു. അവർമാ ക്കു ഗുക്കാത്തിൽ ചാരി അച്ചിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ രണ്ട് ചെറിയ പക്ഷികൾ അവളെ വക്കുവെയ്യാതെ അവിടെ വന്ന പായ ലിൽ പറന്നിരുന്നു. അവയുടെ വിശ്രേഷണമായ പ്രണയപ്രകടനം ക്കുരേണ്ടും വിലുന്നു. ചെത്തുനോ അവ മുണ്ടുചെയ്തു ചെയ്തു.

താൻ മുതിൽ അശ്വായായിരുന്നതുപോലെ ജൈഡിനി നോ ആശുപ്പം തോന്തി! അനന്തരം അവർമാ മുംബനെ തന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞു: “ഹാരോ! മുത്തു വസന്തകാലമാണെന്നോ!” ഉടക്ക ക്കു ദയകരമായ ശൈ അവളുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടിച്ചു. അവർമാ അതു കയ്യറയില്ലോ കവുംപിക്കുള്ളില്ലോ തുച്ഛിയുന്നു അംഗ്രേഷ്യാദിയും നോക്കി. ഉടക്കാത്തന്നെ അവർമാ അവിടെനിന്നോ ഹാകിപ്പോക്കയും ചെയ്തു.

തന്നെ മനസ്സിൽവന്നോ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചിന്തകളില്ലാതെ മററാനും വക്കുവെയ്യാതെ ജൈഡിൻ ഹാടികൊണ്ടിരുന്നു. ഒരാം താൻ മുത്തു അശ്വായായിരുന്നതീന്തിന്തു് എങ്ങെന്നയാണോ! അരു കുകം മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പു താൻ അതു് അരു റൈഞ്ചിയിരുന്നു. അശ്വുഹത്തിലും അതു സ്റ്റീയിലും കണ്ണ സ്പാവലേഡണ്ഡുടെ കാരണം താൻ മനസ്സിലാക്കണമെന്നതായിരുന്നു!

ചിന്നിട്ട് അതു പാശപ്പെട്ട പ്രളിവിന്റെ അന്വത്തെയക്കണ്ണിലും ഒരു ദിവസം എന്നും അവർ മാറ്റി വെറും എന്നും അവർ മാറ്റി വെറും, ഇപ്പോൾ ചുംഗകയേർ തൊന്തിയിൽക്കണ്ണിലും. എന്നാൽ സീമാരീതമായ നിന്ന് അവളിൽ നിറങ്ങിക്കുന്ന ജൂലി യന്നാട്ടല്ല, തന്റെ മിറ്റും നിന്ന് നടപ്പിലുണ്ടാക്കിയ വഞ്ചകിയായ അതു ആവപ്പേടിയോടാണ് അവർക്കു അനുയയിക്കുന്ന നിന്ന് തൊന്തിയിൽക്കുന്നതും. ഫോകത്തിൽ എല്ലാവത്രം വഞ്ചകികളും എം, സംശയമില്ല.

വിലർ തദ്ദേശം ഭൂതരക്ഷരിച്ച വിലവിക്കുന്നതുപോലെ ജീവിക്കുന്ന തന്റെ മാധ്യമത്തിന്ത്യാദിപ്പരി ദിവിച്ച. കൊള്ളാം, താൻ ജീവിതത്തെ സഹിക്കുതനെ ചെയ്യും. ജനങ്ങളെ താൻ സഹിഷ്ണുതയോടെ വിക്ഷിക്കും. തന്റെ ദിനാവിന്റെ പ്രസ്തിചോലും താൻ സഹിക്കും. എത്തുവന്നാലും തനിക്കു തന്റെ ഒത്തു ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അനു രാത്രി ഒരു മണിക്കൂർ മുഴവനും അവർക്ക് പാളിനെ ചും ബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മേലാൽ തന്റെ സകലപ്രേമവും അതു ബാലനിൽ താൻ സമ്പ്രിക്കമെന്നോ അവർക്ക് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

വൈക്കുന്നതെന്തെന്നു ക്ഷണിക്കുന്നതു ജൂലിയൻ പ്രസന്ന നായം പുണ്ണിരിയിട്ടുകൊണ്ടും ഉന്നാദാശുഡം അവിടെ വന്നു. മേൽമാസം അവസാനത്തിൽ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും അവിടെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുവാൻപോലും അദ്ദേഹം അവ ക്ഷോട്ട് ചരഞ്ഞു. ഈ ഇണമേറിയ സാധുമനസ്ത്രരും വീണ്ടും തന്റെ സമീപത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളൂ അലുമ്മും നിമിത്തം അവർക്ക് അതിന്റെ ഉടനെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നൃർഹിതപ്രസ്തിയോടു ചുണ്ണിരിയിട്ടും നേരനോക്കുവാ ഒരു അവളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു് അഭിനയിക്കുന്നതിൽ ജീയി നിന്ന് രസം തോന്തി. താൻ മുഖ്യാബന്നനോ അതു സ്കീ വിചാ

രിക്ഷവോർ ആ സ്കീയാബാൾ യമാത്തിൽ വന്നിതയാക നെതുനു ചിന്തിച്ചു ജെയിൻ സത്തുഷ്യയിത്തീന്.

ജെയിൻിംഗ് മറഞ്ഞസപ്രാവത്തോട് ചെറുപ്പതോനിത്തു ടേഡി. ആ ഗ്രാമത്തിൽ മിക്ക സ്കീകർക്കും—മാതാപിതാക്ക ഓരോപ്പാത്ത പതിനുണ്ടുവയല്ലോരു ഒരു പെണ്ണിനും, കൂഴു യിൽത്തനു ഇന്നും അഭ്യന്തരാനിക്കുന്നു. ഒരു ധാവ പ്രൈട്ട്, പ്രതിക്കുക്കു മുന്തിസ്റ്റീക്കപ്പോലും ഗംഭീര ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം എറു നിന്തുണ്ട്! എറു ദേഹരം! ആ വസന്തം സസ്യങ്ങളിടെ രസം ഇളക്കിയാതുവോലെ മറഞ്ഞതെന്ന രക്ത തേയും ഇളക്കിയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ നാലിട്ടിക്കുന്ന അവർക്കു കുറിക്കിനമായ ചെറുപ്പാബാൾ തോന്തിയിരുന്നതു് പ്രതി തിക്കു് അനാസരണമായിള്ളതു് ഇപ്പോൾ അവർക്കു പ്രതി വിശദമായി കരതി. ഒരു പരിശുദ്ധതാരൈയും ലാളിതചും ആയ താന്നവോലും ഇതുവോലെ ചെളുതിയും കാത്തു് അവർ വിശ്വാസിച്ചു.

ജൂലിയൻ പരിഞ്ഞുകൊണ്ടപ്പീച്ചു അടുത്തിലമായ ഒരു കമ്മിഡിയൻ ചെറുപ്പു വല്ലിപ്പിക്കകയാബാൾ ചെണ്ടു്. അവിടത്തെ റാട്ടിക്കാരൻ തന്നെ അടച്ചപ്പിൽ ഒരു ഏലി ശബ്ദമുണ്ടാക്കി എന്ന വിചാരിച്ചു് അതിനു സമീപം ചെന്നു. അപ്പോൾ അതിനകത്തു തന്നെ ഭാംഗ്യം അവിടത്തെ കൊണ്ടു നം കൈമിച്ചു് ഇരിക്കുന്നതു് അയാൾ കണ്ടു. അതിന്നും ചുട്ട കൊണ്ടു് അവർ രണ്ടുവേൽക്കും മിക്കവാറും ശ്രദ്ധിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു! അതു കേട്ടിനശേഷം കരു ദിവസതേങ്ങും ജെയിൻിനു റാട്ടിയോട് ചെറുപ്പതോനി.

ആ സമയത്തു തന്നെ മാതാപിതാക്കന്നാർ വന്നാതുക്കണ്ട പ്പോൾ ജെയിൻ മുഖവാരിക്കലും അറബിക്കാത്തതായ സന്തോഷം അറബിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്നുപ്പോൾ അവർക്കു മിക്കവാറും ഫോറാലസ്പ്രൈസ്പ്പുട്ടുവോയി. കഴിവത്തെ ആരുമാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പ്രഭി അതുഡികും വാദംകും പ്രാബിച്ചിരുന്നു. അ

വരകെട കവിപരിത്വങ്ങൾ കെട്ടിയിരുന്നു. വളരെ പ്രധാസ്ത്രേ
ടു മാത്രമേ അവക്ക് സ്പാസിക്സവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവ
ക്ക് നടക്കവാൻതന്നെ പ്രധാസമായിരുന്നു. അവരോടു സ്പാ
ഗതം പറഞ്ഞയുടെനെ ജൈയിൽ കരയുവാനായി തന്റെ മരി
യിലേപ്പു കാടിപ്പോയി. “അമ്മ എന്തെനെ ആർഹ മാനിപ്പു
യി, അട്ടു! അവക്ക് വലിയ സുവക്കേടു ഉണ്ടെനു തോനു
നു” എന്നോ. അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പിതാവിനോടു ചാറു
ഞ്ഞപ്പും അദ്ദേഹത്തിനോടു ആശയം തോന്തി. “എത്രു! നീ
അംഗങ്ങെന്നയാണോ വാസ്തുവമായി വിച്ചാരിക്കുന്നതു്? എനിക്കു്
അവർ പണ്ടത്തെപ്പുാലെ ഇരിക്കുന്നു എന്നാണോ തോന്തനു
തു്” എന്നോ അദ്ദേഹം മറുപടി പാതയും. ജൂലിയനും അതു
കണ്ടു് അവരും ഇങ്ങനെ പാതയും: “നിന്റെ അമ്മയ്ക്ക് വ
ളരെ സുവക്കേടുള്ളതുവോലെ തോന്തനു. ഒ, ഒദ്ദേശത്തെ വി
ചാരിച്ച കരയുവാൻ തുടങ്ങുതെ. അവർ മരിക്കവാൻ പോകു
നു എന്നല്ല എന്നു ചായുന്നതു്! നിന്റെ കല്പനാശക്തികൊ
ണ്ടു് നീ എല്ലാം വലുതാക്കി വിചാരിക്കുന്നു!”

രാഴു കഴിഞ്ഞപ്പും മാതാവിന്റെ ഭാവദേശത്തോടു
ജൈയിനും പരിചയപ്പെട്ടു. നബ്യ വേദനപ്പെട്ടതുന്നതും റാ
മ്മുടെ മനഃസ്പാസ്യത്തെ നിലനില്പിക്കുന്നതുമായ ധാമാത്ര്യങ്ങ
ളെ സത്യമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ വൈസ്ത്വിക
മായ ആത്മപ്രതിപത്തി നബ്യ അനുഭവിക്കുന്നില്ലോ.

(പ്രസിദ്ധ ശ്രദ്ധകവിയായ) ലമാർട്ടെട്ടന്റെ കുതികളിലും
തന്റെ പഴയ പ്രേമലേവനങ്ങളിലും വായിച്ചുകൊണ്ടു് ഫ്രെഡ്രി
സമയം ചെലവുചെയ്തു. ആ സ്കീ ഇപ്രകാരം മക്കോട്ടു പല
പ്പോഴും പാശ്ചാത്യം: ‘ജൈയിൻ, നീ നിന്റെ പ്രേമലേവനങ്ങളെ
പ്പും ദഹിപ്പിച്ചുകൂട്ടാണെന്നും. എന്നു ചെയ്തുപോലെ നീ അ
വയ്ക്കു സൂക്ഷിച്ച ബെഞ്ചുജും അംഗങ്ങെനെ ചെയ്താൽ പാ
നീടു് അവ വായിക്കുവോരു നിന്റും എന്തും തകന്മന്ത്രം
കൂടു്’ എന്നാൽ ജൈയിൻ ഇതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഏതു യുവതി
യാണോ അംഗങ്ങെനെ ചെയ്തുന്നതു്?

കരേഡിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെദിവസം നിലനിശ്ചന്ന ഒരു ജോലി നടത്തുവാനായി മുള അവിടെനിന്നു പോകി.

അതു് ഒരു മരംവാഹനമായ വസന്തമായിരുന്നു. രാത്രി കുറഞ്ഞ മുടിലണ്ണള്ളം നക്കിട്ടുണ്ടായിരും, നൂയുംകാലങ്ങൾ ഉണ്ണപ്പലങ്ങളും കോമളങ്ങളും പ്രഭാതങ്ങൾ പരമാവർഗ്ഗമയായിരും അരയി പ്രശ്നാഭിച്ചു. പ്രപീജ പുഞ്ചാധികം അരംബംഗ്രം ഉണ്ടായിരുന്നതാണി. അതു ആ തന്റെ ചൂഢാമുള്ള ദ്രോഹവും വഞ്ചനയും മറന്നു എറിയകാലമായി താൻ അരാഭവിശാതത്തായ സുവം അരംബവിച്ചുത്തുട്ടാണി. പ്രഭാകരപ്രകാശത്താൽ അശാന്തമായും ഭാസുരമായും കിടന്നിരുന്ന സമ്മദിം അതിനേരം ശാന്തതയിൽ എത്താനും ഭാഗം പ്രപീജ പ്രഭാനാഥചുജ്ഞി.

എന്നാലും പ്രപീജു് ഇപ്പോൾ നടക്കവാൻ ശേഷിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരെ ഭാസങ്ങൾക്കുമുന്നു ജൈഗിനിനേരംയോ, ജ്ഞാലിയനേരംയോ, രോസപിശുടേയോ താഴങ്ങാട്ടുടി അവക്ഷേദി ദിശയിൽവോപാപ്പാർത്താവംക്കരിയിൽക്കൂട്ടി ഉല്പാത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇടക്കിടെ അവക്ഷേദി ഇരുന്ന വിനൃമിക്കേണ്ടിവാനു എന്നാളിൽ വാസുദാന്തരനു; എന്നാലും ദിവസംപ്രതി രണ്ട് മണിക്കൂർനേരത്തെ പ്രായാമം അവക്ഷേദിട്ടുടക്കവാൻ സാധിമ്പിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതുപോലും ചെയ്യവാൻ അവക്ഷേദിയിൽക്കൂട്ടാതെവനു. തന്റെ മനസ്സിൽ നിരന്തരം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരിനം ഒരു വിചാരത്തെ അടക്കവാൻ ശുമിച്ചുകൊണ്ടുജോഡിയിൽ ഒരുപ്പുട്ടു നിവസിച്ചു. അവക്ഷേദി മാതാവു് ഇപ്പോൾ അപൂർവ്വമായിട്ട് ചിരിക്കുകയോ പുണ്ണിരിത്തുകകയോ ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. ഒരു വംശത്തിനാമുവു് അവരെ ചിരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ചെറിയ നേരനേബാങ്കുകൾ ഇപ്പോൾ അവർ അരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതേയില്ല. പലപ്പോഴും അവർ കരണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുജോഡി കണ്ണപോടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. തന്ത്രാവും പുത്രാവും അവക്ഷേദി സുവമിശ്രം എന്നും ചോദിക്കുന്നോപ്പാം അവർ മെല്ലു തലക്കല്ലുക്കു മാത്രമേ ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. പുറത്തുമുള്ള മനോ

മരമായ ലോകത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് അവർ പലപ്പോഴം അവരുടെ ജനങ്ങൾക്കൽ ഇരുന്നിരുന്നു. “ഇപ്പോൾ എനിക്കു സ്മൃതിക്കാശത്തിൽപ്പോയി അതേല്ലോവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നെന്ന് കാരാഗ്രഹത്തിൽ ഇരുന്നകൊണ്ട് മാത്രമേ എനിക്ക് ഇപ്പോൾ അതിനു അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.” എന്ന് അല്പവിഷാദപ്പോൾ അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

കൊച്ചുവാഴമായി അവർ അനേകം മണിക്കൂർ കൈമിച്ച കഴിയുക്കുട്ടിയിരുന്നു. അതു കട്ടിയുടെ കേശം തടച്ചിക്കൊണ്ടും അവൻറെ ബാലിശസംസാരം കേടുകൊണ്ടും അവർ അവിടെ ഇരിക്കും. തന്നെ സ്നേഹമിച്ചിരുന്ന കുദോട്ടക്കുടിയാണ് താൻ ഈ റിക്കന്തു് എന്ന് അദ്യുക്തമായി അറിഞ്ഞതിരുന്ന അതു ശിശു മെംഗമവലംവിച്ചു് കര പട്ടപ്പുകുട്ടിയിൽ ഗ്രഭ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ, കര മുഖിയില്ലെന്നും ബാഹ്യാകാരം സുക്ഷിച്ചു വരച്ചുകൊണ്ടോ അവരുടെ സമീപത്തു ശാന്തനായി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

പുതുക്കിയുടെ ദിവഞ്ഞെള്ളുംബന്ധിച്ചുള്ള വിചാരങ്ങൾക്കും ലം അവർ അധികം സഹാപ്പുട്ടിരുന്നില്ല. സകടപ്പെട്ടുനുത്തി സ്കീകർക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു തന്റെ. ചില സ്കീകൾ മറുള്ളവരേ ക്കാരം അധികം സകടപ്പെട്ടുകയുംവേണ്ടും. യുക്തിയിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതാത്തായ പല സംഗ്രതികളുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ പല അതുകുറഞ്ഞും മനസ്സായിരുന്നും മധുരങ്ങളുമായ കാഞ്ഞങ്ങളും ഇല്ലാതിപ്പി.

കര ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ഒരു കുട്ടിയിൽ കൊച്ചുവാഴിനേയും കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് ചാടാംഡിക്കെ സമീപത്തുകൂടി നടക്കിവാൻ പോയി. വേലികളിൽ പുഞ്ഞങ്ങൾ നിരഞ്ഞതിരുന്നു. അവർക്ക് വരമാനം തോന്തി. പുതുക്കുന്ന ഭാവം എന്നതായി റിക്കമെന്നും അവരുന്ന ജീവിതം എന്നുണ്ടെന്ന ഇരിക്കമെന്നുള്ള മനോരാജ്യത്തിൽ അവർക്ക് ലയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവൻ കരമഹാനം പ്രസിദ്ധനം ആയിരത്തീരണമെന്ന് അവർക്ക് ചിലപ്പോൾ അതിച്ചിരുന്നു. എല്ലാജീവിതം തന്റെ സമീപത്തു് ഉ

ഒന്തിരിക്ഷവാനായി അവൻ ദരിദ്രനും താണ്ടിലയില്ലെങ്കിൽ വന്മായിരുന്നാൽ മതി എന്നും അവർപ്പം മറ്റു സ്ഥലയിൽ വിചാരിക്കണം. മഹത്പകാംക്ഷയുള്ള അവളുടെ മനസ്സു ശിശ്രിപ്പിക്കാൻ കുറവാണെന്നും ഉപായങ്ങൾ സ്വീച്ഛയില്ല. എന്നാൽ അവളുടെ മഹത്മനസ്സും അവന്റെ കേവലം തന്റെ ചുറ്റായിരുന്നാൽ മതിയെന്നാണോ വിചാരിച്ചതും കരിക്കൽ അവൻ ദീഘകായനാരം ബലവാനമായിത്തീരെമനം, അവനു താടിയും മിശ്രം ഉണ്ടാക്കുമെന്നും, ഒരു ചുത്താശനും ഗംഭീര സ്പര്ശത്തിൽ അവൻ നാംസാരിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരം അവ മിക്ക ആയുള്ളൂം ജന്മിച്ചിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല.

ആരോ ചുരുക്കിൽനിന്നും അഭാര്യ വിജിച്ചു. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ആ ചെറിയ കഷ്ഠക്കുത്രുമുണ്ടാവുതന്തും അവർപ്പം കണ്ണു. ഒരു സന്ദർഖനും തന്നെ കാണാവാൻ വനിഞ്ചു ശേഖരണ വിചാരിച്ചും അവർപ്പം തന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ആ ശ്രോട്ട് അല്ലോ കോപം തോന്തി. എന്നാൽ, “കൊച്ചുമേം, ആ പ്രീക്ഷ പെട്ടുന്ന സുവക്ഷേഖ വന്ന കിടക്കുന്നു” എന്നാണോ അവൻ വിജിച്ചുപറഞ്ഞതും പെട്ടുന്ന പേരും ആസക്തം തന്നുകുണ്ടുപോലെ ജൈഗിനിരാ തോന്തി. അവർപ്പം തിരിഞ്ഞു വീട്ടിലേണ്ണു പോവുകയും ചെയ്തു.

താൻ അവിടെ എന്തെനു എത്തിയെന്നും അവർപ്പം കണ്ണിക്കിവാറും കാംമുഖം യിരുന്നില്ല. തനിക്കു പോക്കാവാൻ വഴി മാറിതന്നെ ഒരു ജനസ്ത്രിതിനിടയിൽക്കൂട്ടി താൻ കടന്നപോയി എന്നും അവർപ്പം അറിഞ്ഞതിനുണ്ടും. മുന്നോട്ട് രാടിശേഷം പ്രോപ്പം ശിരസ്സും ഉപധ്യാനങ്ങളും താങ്ങപ്പെട്ടു മാതാവു നിലത്തു ശയിച്ചുതന്നും അവർപ്പം കണ്ണു. അവരുടെ മുഖം കൂതുരുട്ടായിരുന്നു. പലശപ്പും ശ്രാസം വിട്ടവാൻ പ്രയാസപ്പെട്ടിരുന്നു അവരുടെ മാറിടം ഇപ്പോൾ നിശ്ചലമായിരിക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു.

ആയ വന്നും അവളുടെ കൈയിൽനിന്നു കൊച്ചുപാളി നെ എടുത്തുകാണുപോയി. ഡാക്തറോട്ടുടി ചാതിരിയും

അവിടെ, എന്തി.. അവർ പ്രച്ചിയെ അപക്ഷകൾ മരിയിലേജ്ഞു് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. തന്റെ പ്രിയാതാവിൻു് ജീവൻ സേംഗ് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ജൈതനിനാൽ പ്രേരിതരായി അവർ ആ സ്കീയെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ പറിച്ചുവൻി പതിനെട്ട് പ്രയോഗിച്ചരോടി. എന്നാൽ സമീപത്തു് നിന്നിരുന്ന കയകഷ്കക്കുന്ന് അവരോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു് “കരാഴ്ദ് മുവരുത്തുള്ള ആദ്യ ഏവം എന്നുണ്ടെന്നു് എനിക്കിരിയാം. കാഞ്ഞ മല്ലാം തീന്.” ജീവൻ വീഴുമെന്നു് അതിനുചുക്കൊണ്ടു് അവർ അവിടെ രണ്ടുമൺസിച്ചുന്നേരം നിലകൊണ്ടു്, ജൈയിൻ അതി. സകടപുവം കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡാക്ടർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ തന്റെ അവസാനത്തു അരഭയസ്ഥാനവും അതു ശുഭാട ഇരിപ്പിടവുമായി അദ്ദേഹത്തെ പരിഗണിച്ചു്, അവർ അദ്ദേഹത്തിനു സമീപം എഴുന്നേറ്റു ചെന്നു്, “കാഞ്ഞം വളരെ ശ്രദ്ധവുമായ സ്ഥിതിയിലായോ? ഇന്ന കാലത്തു് അമ്മയ്ക്കു യാതൊരു സുഖങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ നടക്കവാൻ പോയിരുന്നു. അവർ കാലത്തു് നല്ലവള്ളും അവഹാരം, കഴിക്കുകയും ചെയ്യു. അവർ ജീവിക്കം ഇംഗ്ലീഷ്?” എന്ന ശ്രദ്ധാലുവിനു ചോദിച്ചു. “നിങ്ങൾ ദൈഡ്നേട്ടുന്നും. കാഞ്ഞം എണ്ണാം അവസാനിച്ചു എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്” എന്നു് അദ്ദേഹം മറവടി പറഞ്ഞു. കരഞ്ഞു വിരിച്ചുകൊണ്ടു ജൈയിൻ മാതാവിന്റെ മുതശ്ശരിപ്പത്തിനാലീനെ വീഴുകയും ചെയ്തു.

ആ സംഭവം ചെട്ടുന്നു് ഉണ്ടായതിനാൽ കോപിച്ചുനായി ജൂലിയൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. ലെഞ്കികമഞ്ചാദിജ്ഞു് ഉചിതമായ പ്രസന്നഭാവം നടക്കവാൻഒപാലും സമയം ലഭിക്കാത്തവിധം ചെട്ടുന്നു് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായതിനാലുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു കോവം തോന്നിയതു്. “ഈതു ചെട്ടുന്ന സംഭവിക്കുമെന്ന തോന്തു് വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു്” എന്നു് അദ്ദേഹം ചരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം മട്ടക്കത്തി തന്റെ കൈലെപ്പു് എടുത്തുകൊണ്ടു ലായ്ക്കരയ പിടിച്ചുകൊത്തു്

ക്ഷണാന്തരമില്ല. എന്നാൽ ജൈവിൻ കരസ്ഥാന്തപനങ്ങൾക്കും വശ്യങ്ങളുടെയില്ല. അദ്ദേഹം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന ചോദ്യം അവർ അറിഞ്ഞതിങ്കനില്ല. അതിനാൽ അവർ അവിടെനിന്നും ചോദ്യം.

രാത്രിയിൽ അവണ്ണ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു് അനുഭാവമും വിശ്വാസം കഴിപ്പിക്കുവാൻ വാതിരി ആമിച്ചു. അതിന്റെ അവർ സമ്മതിക്കാതെയിരുന്നപ്പോൾ രാത്രി ഒഴുവനും അതു ഫ്രേത തീരുന്ന സമീപം അവശ്യാടക്കുടി ഇരുന്ന പ്രാതമിക്കാമെന്നു് അദ്ദേഹം ചുണ്ടാക്കുന്നു. അതിനും അവർ അനുഭാവം നല്കിയില്ല. പിന്നീട് താൻ അവിടെ അവശ്യാടക്കുടി ഇരുന്ന ചെയ്ക്കാവൽ നിവർപ്പിക്കാമെന്ന ജൂലിയൻ പാഠത്തു. അതും ജൈവിൻ നിരസിച്ചു. “അവർ എന്നും അനുഭാവം നാടത്താവു്” എന്നോ അവർ പാഠത്തു.

അവർ വിവരം പ്രിയിരുന്ന അറിയിക്കുവാനായി ബാഡ് പ്രേക്ഷണവായി. അത്താഴം കഴിഞ്ഞ ജൂലിയൻ അവിടെ വന്നു് അവർ വല്ലതും കഴിക്കുന്നതോ എന്ന ചൊലിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നേയും അവർ തലക്കുകീയതെന്തെങ്കിലും. മുഖിയു തോന്തി, പങ്കനുത്തു വരട്ടു എന്നുള്ള ഭാവത്തോടുകൂടി അതു മരണമുണ്ടായിൽ അവശ്യാടക സചീവത്തായി। അദ്ദേഹം ഇരുന്നു. കനം സംസാരിക്കാതെയാണു് അവർ രണ്ടുപേരും അവിടെ കഴിച്ചു തുടക്കിയതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതും ജൈവില്ല. കുടക്കും ജൂലിയൻ എഴുന്നേറും അവശ്യാടക സമീപത്തു ചെന്നു് അവശ്യാടക നെററിയിൽ ചൂംബിച്ചുകൊണ്ടു് പാഠത്തു: “തോൻ തുടക്കാടക വന്ന റാബ്രനു കണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കാം.” അതു കേട്ടു് അവർ മിക്കവാറും മനസ്സില്ലെതെ കൂതു അഭ്യാസത്തുവോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരം പിടിച്ചു് അമർത്തി.

ജൈവിൻ വാതിൽ അടച്ചു. അനന്തരം അവർ ചോദ്യി ആ മഹിയുടെ ജന്മഘക്കമി തുറന്നു. കുന്നോഹരമായ നിലവിലും തന്നെ പരിധിസ്ഥിരങ്ങണ്ടു് അവർക്കു തോന്തി. അതു

മുതയായ സ്കീയറ്റ് തന്നതെ കരംപിടിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ജൈഗിൽ നോക്കിയപ്പോൾ അതു് അവരുടെ മുഖത്തു നല്ലവള്ളം വീണു പ്രകാശിച്ചു. അതു മുഖത്തിനും വീകം ഇപ്പോൾ കിരുന്തിരുന്നു. അതു പുംബാധികം ശാന്തമായുമിങ്ങനും. ഒഴുക്കത്തിലികളിൽ ഒന്നു അതിനും പ്രകാശം മുഖത്തിൽ പതിപ്പിച്ചു്, അതു പ്രായേനു ജീവിച്ചു് ഇളക്കന്നതു പോലെ ചിലപ്പോൾ ദോന്നിപ്പിച്ചു.

മാതാവു തവിക്കരേണ്ടി ചെങ്കുകുന്നതെല്ലാം ജൈഗിൽ സൂരിച്ചതുടങ്ങി. കേക്കകൾ നിരന്തര സബ്രിക്കേഷ്യാട്ടുടി അവർ കന്നുസ്ക്രീമംത്തിലേജ്ഞു ചെന്നിക്കുന്നതു് അവർ മനസ്സിൽ കണ്ണു. ചിരിക്കംപോൾ അവരുടെ മുഖം എന്തുവെന്നും, ശ്രദ്ധാസംമുട്ടി ഇരിക്കംപോൾ അവർ എന്തുവെന്നും വീണ്ടും എന്നും അവർ കാര്യത്തിൽ. അവരുടെ പതിവായുള്ള വാക്കുകളുടെയും പല സ്നേഹപൂർവ്വമായ സംഭവങ്ങളുടെയും സൂരണകൾ അവളിൽ ഉളിച്ചു. മുത്തുപിന്ന കണ്ണപ്പോൾ അവർ സൂംഭിച്ചപോയിരുന്നു. അവാർക്കു മനസ്സിലാക്കവാൻ കഴിയാത്തവാഡിയം ജീവിതത്തെപ്പാലെതന്നു മരണവും അതിപിഡുലമായിരുന്നു.

തന്റെ കൊച്ചുമാതാവു് ഇന്നു കരിക്കലും അനന്ത്രക്കയില്ല; ഇന്നി രബിക്കലും സംസാരിക്കുകയില്ല. “സുപ്രഭാതം കാമനജ്ഞാനരീ” എന്ന് ഇന്നി രബിക്കലും അവർ ചരയകയില്ല; അവർ മുതിയ ടെന്തു. അവരെ ശവപ്പെട്ടിയിൽക്കിടത്തി അതിൽ ആളി താഴ്വും. അപ്പോൾ എല്ലാം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും.

മരണപ്പുംവരെയുംകാർ അധികം താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നും മരണപ്പുംവരെയുംകാർ തന്നെ അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നും അതുമായ ഒരു ജീവിയറ്റെ ശരണം കാണുന്നതു് കയ്യകരമായ കാഞ്ഞമഞ്ഞ. കരെ മനിക്കൂർത്തുടി കഴിയുപോൾ അവരെ അപാരിടുന്നിനോ എട്ടത്തുകൊണ്ടുപോകും. അവരെ നോക്കുന്നതിനും സ്കൂൾമിശന്നതിനും ഇന്നി കരെ മനിക്കൂർ മാറ്റുമെ ഉജ്ജി. പിന്നെ രബിക്കലും കൂമില്ലാതാകും.

അപുക്തമായ നെന്താലുകൊണ്ട് ഒരത്തിൽ “അര്യോ, എൻറു പാവപ്പെട്ടു, പാവപ്പെട്ടു അങ്ങും!” എന്നു ദാഖിലിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് അവർ മട്ടകത്തിക്കിടന്നു. അന്തരം ജീലിയനിൽനിന്നു ചുരു മന്ത്രത്തിൽക്കൂട്ടി താൻ കാടിപ്പുായ അരു ഭയകരരാത്രിയിൽ തനിക്ക് ഭാത്യപിടിച്ചുത്തേവാലെ ഈ പ്പോഴിം സംബന്ധിച്ചുപ്പെട്ടുമെന്നു ഭയന്ന് അവർ എഴുന്നേറ്റു തന്റെ തുടക്കനു ശൈലീപരമായ തണ്ടാലുക്കിംഗവാനായി ഇന്നും ലേപ്പു ശമിച്ചു. ദുരത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന അതുള്ളതകരമായ ശാന്തതകൾക്ക് അവർ കരയ്വാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ന് ബാഹ്യാരം അവർക്ക് ശ്രദ്ധപ്പാസം നല്ലീ.

കൈ ക്രൈസ്തവയിൽ വൈച്ഛികന്ന വാച്ചിന്റെ ശശ്വം അവർ കേട്ടു. അതു അവച്ചുടെ മാതാവിംഗൾന്തായിരുന്നു. കൈ ഡിരൂദയം മരിച്ചുകിടക്കുവോൾ കേവലം കൈ വാച്ച് അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ നിത്യമായ കാഞ്ഞമാണെന്നു് അവർക്ക് തോന്തി.

മനി പത്തരയായിരുന്നു. തനിച്ച് അവിടെ ഇനിയും അനേകം മനിക്കൂർ നേരം കഴിച്ചുകൂട്ടുണ്ടു് കാഞ്ഞം കാത്തപ്പോൾ ജെയിനിനിലും ഇയം തോന്തി. തന്റെ ജീവിതത്തെ നിത്യപണം ചെങ്ങവാൻ അവർ അനുരംഭിച്ചു. എത്തു ഭയകരസംഭവങ്ങളും തനിക്കു് അശുദ്ധവിക്കുണ്ടിവന്നതു്. അവയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ തനിക്കു് എന്നുനെ സാധിച്ചു? ജീവിതം പഠാത്താവസന്നൃഥിവും കൂരവും വണ്ണവനാദ്രയിച്ചുവും ഭൗമവകുവും ഭൂമിക്കുവും മാരകവുമാണു്. അതിൽ ഭൂമി വും മരണവും ശാന്തിയുടെയും സന്ദേഹത്തിന്റെയും സ്ഥാനങ്ങൾ എത്തുതായിരുന്നു. മരണാനന്തരമുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും മുകളിപ്പിക്കുന്നതു് തന്റെ മാതാവി

താൻ മുമ്പ് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന മരണാഘരങ്ങളിലും കാല്പനികസസന്തൃപ്തിങ്ങളിലും കാഞ്ഞം അഭ്യന്തരം ഇപ്പോൾ അവർക്ക് അല്ലോ നിന്താണു് തോന്തിയിരുന്നതു് തന്റെ മാതാവി

നെറ്റാക്കുത്തമാവു് എപ്പിടെയാണോ? അതു് ഇംഗ്ലേഷോടുള്ള യാഥോ ഇരിക്കുന്നതു്? അല്ലെങ്കിൽ, അതു് പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണി നോടും സൂച്ചർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതു് ചെന്ന് പ്രധാനയിൽക്കൊണ്ട് ഒരു അരംബമായിത്തോന്നിരിക്കുകയാണോ? അതു തന്റെ നികിട ത്തിലുണ്ടോ? അതു് അല്ലെങ്കിൽ വിട്ടുവോയ മുതശരിരത്തിനു സമീപത്തായി ആ മറിയിൽ കാണാക്കു?

ആ മറിയിലെ വായു പദ്ധിച്ചു എന്ന ജീവിതിനു ഒപ്പ് ടെക്നോളജി, തന്നീകിട തോന്ത്രിയ മഹാഭാഗിമിത്തം തു നഞ്ചുവാനോ, പുരകിൽ ദോഷവാശവാ അവർപ്പക്ക ദൈയ്യം വന്നില്ല. എന്നാൽ പാനീംഗ് ഒന്നം സംബന്ധിക്കാത്തതിനാൽ കുമേഖ അവർപ്പ ദൈയ്യമവലംബിച്ചു.

മഹോഗനിമരംബകാണ്ഡണക്കാക്കിയ ഒരു ചെറിയ മേഖ യിൽ പെട്ടെന്നോ? അവഴിടെ ദുഷ്ടി പതിനേരു. അതിലെ അറാ കൂളിൽ ഒന്നു തുറന്നാകിടന്നിരുന്നു. അതിലുായിരുന്ന അവഴിടെ മാതാവു ചുരുക്കുമുഖം പ്രേമലേവന്നും വെച്ചുതുന്നതു് അവ വായിച്ചു മാതാവിന്റെ സപ്രാദം സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്ക വാൻ അവർപ്പ ആഗ്രഹിച്ചു. താൻ ഇന്നേനെ ചെങ്കുന്നതിൽ മാതാവിനും സഭനോഷ്ഠേ തോന്ത്രകയും എന്നും അവർപ്പ സപ്രാദാവികമായി പിച്ചാരിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ തന്റെ മാതാവും പിതാവും സക്കടം. അനുഭവിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. അവരെപ്പറ്റാറി അധികമൊന്നം അവർപ്പ അറിഞ്ഞതിനില്ലെന്നും.

അവർപ്പ എഴുന്നേറ്റോ? ആ അരംഗിയിൽനിന്ന പത്രതു ചെറി റ കെട്ടു മനത്തു എഴുത്തുകൾ എടുത്തു വായിക്കവാൻ തു ടന്തി. മംതാവിനു തന്റെ പിതാവു് എഴുതിയിരുന്ന ലേവന ഞാളിൽ ചീലതു മധുരഞ്ഞേളം സ്നേഹമാദ്ധ്യമേളം, ചീലതു സത്തിലുണ്ടേളം സാന്നരാഗഞ്ഞേളം ആയിരുന്നു. പാനീംഗ് ആ സ്ഥീയെ വിവാഹംകഴിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം എഴുതിയ എഴുത്തുകളിൽ നിന്തുന്നുമാണീവിതസംഭവങ്ങളുടെ ചല വിവരങ്ങളേളം അ ടന്തിയിരുന്നു. ജീവിതിനു പരിചയമില്ലാത്തവരും താൻ അ സ്ഥൂക്തമായിരുന്നു. കെട്ടിരുന്നവരുമായ ജനങ്ങളെപ്പറ്റാറി അ

വയിൽ പറത്തിരുന്നു. വായിച്ചുതീന് ലേവന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മാതാവിനോടുള്ള കഴിച്ചിട്ടുന്നതുപാലേജും ചുമ്പുങ്ങെള്ളുന്നതുപോലെ ശവക്കഴിയിൽ അവരെ വിതരുന്നതുപാലേജും അവർപാലുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൂട്ടാലിൽ കൈക്കുപിച്ചു.

മരഹാസ് ലേവന്നും തുന്നും അതിൽ ചുവടെ ചുക്കുന്ന പ്രകാരം താൻ മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലോതെ കൈക്കുപിരത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നതിനും ബജയിൽ വായിച്ചു: “വിഞ്ഞേജ്ഞട സ്റ്റേമാംസ് ടാതെ എനിക്കു ഭീവിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ് വിഞ്ഞേജ്ഞാട്ടുള്ള അന്നരാശം എന്നിക്കു കയ്ക്കാനായിത്തീനാട്ടുണ്ട്.” ഇതുവരെ ഒരു അതിൽ പേരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടും അവർപാലുന്നും എഴുത്തും തുന്നും. “അരദ്ദേഹം ഇന്ന ദൈവക്കുന്നും പുന്നായും പോയ ഉടനെ പരബ്രഹ്മം. നാമക്കു കയ്ക്കാനുള്ള കരമാണു കരിച്ചുള്ളും. തൊൻ വിഞ്ഞേജു അതുഡികം സ്റ്റേമിക്കുന്നു” എന്നായിരുന്നു അതിൽ എഴുതിയിരുന്നതും ഏറ്റവും അരഹാന്തിൽ അവർപാലുന്നതും വായിച്ചു: “വിഞ്ഞേജു മോഹിച്ചുകൊണ്ടു തൊൻ സപ്പലേരേതാട്ടുടി കയ്ക്കാനും കരിച്ചുള്ളും. നിഞ്ഞേജ്ഞട ശരിരം എന്നെന്നു കൈകുപ്പിച്ചും, വിഞ്ഞേജ്ഞട അധികം എന്നെന്നു കുറിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നു. അരപ്പൂർണ്ണ കോച്ചാസ് നായി ജനലിൽനിന്നു കീഴീല്ലോടു ചാടി മരിക്കുവാൻ എന്നു കൂടും മോഹം തോന്തി. എന്നതുനാൽ ആതു സമയത്തു വിഞ്ഞേജു അരദ്ദേഹത്തിനു സമീപം കിടക്കുകയായിരുന്നു. അരദ്ദേഹത്തിനും അംപ്പൂർണ്ണ നിഞ്ഞേജ്ഞട സ്റ്റോഡിച്ചതു ചെയ്യാമായിരുന്നു...” ജൈലിൽ സുംഭിച്ചു നിന്നുപോയി. ഇതും അതുരാണും? അതുപാലുന്നും ഇം എഴുത്തും എഴുതിയിരുന്നതും?

“ഈ എഴുത്തും—പ്രഭുക്കിച്ചും ഈ എഴുത്തും ചുട്ടക്കുഡിയും” എന്നാളും ഉപദേശം അവർപാലു അതിൽ വായിച്ചു. “സുക്കിക്കുന്നും” എന്നാളും ഉപദേശംവും അവരെയിൽ തുടരുത്തുട രെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ലേവന്നുണ്ടെങ്കിൽ കന്നിൽ “പാദം

വെയ്ക്കുമർ’’ എന്ന ക്ഷുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ സ്നേഹി തന്മാരിൽ ഒരാളായി പിതാവു് അദ്ദേഹത്തെ പറയുന്നതു് അവൻ കേട്ടിരുന്നു. ഈ ചാളിന്റെ ഭാഞ്ച് തന്റെ മാതാപി ന്റെ ആരത്മമിത്രവുമായിരുന്നു.

ജൈഗിന്ധിന്റെ സംശയങ്ങൾ അവസാനിച്ചു. തന്റെ മാതാപിരാം ഒരു ജാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ആ നിന്ത്യ ലേവന്നങ്ങളെ ഉപധാനത്തിൽ വലിച്ചേറിഞ്ഞു. അനന്തരം ഭിംബകാണ്ട് പൊട്ടുന്ന ഘൃതയസഹിതം അവൻ ഇന്നത്തെ ലേജ്ജു് കാടി ശപാസംമുട്ടിക്കരായാൻ തുടങ്ങി. ഈ ദയകരഭിംബ വാംമുഖം അവളുടെ ശരീരം ആസക്തലം ക്ഷീണിപ്പുത്തിരാതെ അവൻ ക്രമേണ മോഹാലപ്പുചുട്ടു് ആ ഫുമരിന്റെ ഫുവട്ടിൽ കുമഴീനാവിഴുകയും ചെയ്തു.

ആ ചുന്നമാർത്തിൽനിന്നു പാദഗ്രാമ്പം കേട്ടില്ലായിരുന്നവും അവകിൽ അവൻ അരാന്തി മുഴവനം അവിടെ കിടക്കമായിരുന്നേനു. തന്റെ പിതാവു് അവിടെ വന്നു് അ എഴുത്തുകളിൽ ഒന്നു തുറന്നനോക്കിയെക്കിലോ! ഒരു എഴുത്തുകാണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനാ കാഞ്ഞും മനസ്സിലാക്കം. അംദ്രവം അതു് അറിയുന്നു! അവയിൽ ഒന്നും അദ്ദേഹം കാണുന്നതു്!

അവൻ എഴുന്നേറ്റു് കാടിച്ചേരുന്ന ബഹുപ്പേട്ടു് കട്ടിലിൽ നിന്നു് ആ ലേവന്നങ്ങൾ എല്ലാം എടുത്തു. അനന്തരം അവൻ അവയെല്ലാറിനേയും ഒന്നിച്ചു കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു അഗ്രികൾസ്യത്തിലേജ്ജു വലിച്ചേറിയുകയും ചെയ്തു. അപ്പാളി സംബന്ധം അതിന്റെ അമാനഷികമായ രണ്ടി കർക്കാണ്ട് പ്രത്യേകത തെളിച്ചുകാണിച്ചു. അപ്പുനിമിഷംമാതൃകമുണ്ടായിരുന്നിനിരുന്നു. അപ്പാർ അ കടലാസുകൾ ഭൗമായിത്തീർന്നിരുന്നു. അതിലെ ഒരു വർദ്ദഹം ശും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല.

മനസ്സുജടെ സക്കങ്ങൾക്കു് അതിക്കണ്ണാ എന്ന ജൈഗിന്റെ അലോചനിച്ചു. ഔറുയധികം സക്കങ്ങൾ അരാഡവി

ചുക്കാണ്ട് മനസ്സുകൾ എന്തെന്ന ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നോ? തന്റെ ജീവിതത്തിൽ കനിക ചുക്കിൽ കന്നായി തന്റെ മായാദർശനങ്ങൾ തിരോധാനംചെയ്യുകയാണ് ചെയ്തിരുന്ന തും കൊച്ചുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കു മാറ്റിക്കുന്നോ? അതു പറയുവാൻ നിന്നുത്താണില്ല. തന്റെ കട്ടി തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടവോയാലും താൻ പങ്കേ ജീവദൈവമായി മഹിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നേണ്ടും. ജീവിതമോമമാണെല്ലാ മഹാ സ്ഥാനങ്ങളിലുംവെച്ചു ശക്തിയേറിയതും

എല്ലു ചെത്തി മിറാസമാക്കിയിട്ടിരുന്ന ആ ഗുണതല യും, തരക്കുള്ളം, മെമതാനങ്ങളും, കരണാദ്രംങ്ങളായ കിരണ ഞങ്ങേരു നിറ്റുണ്ണും ഇപ്പോഴും ഉറന്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു വല്ല തായ ശലഭം മെഴുക്കതിരിക്കുട്ടുടെ പ്രകാരത്താൽ അകുപ്പിക്കു ചെന്തും ആ മരിക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞുവാൻ. ഉച്ചതിലും കേരു സ്വരം തിലും മുഖ്യമായിക്കൊണ്ടും അതും ആ മരിക്കു ചുറവും പറഞ്ഞു. ജേ യിനിന്റെ നേതൃത്വം അവർ അറിതാതെത്തന്നെ അതിനെ അനഗ്രഹിച്ചു. കരെ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അതിനെ നേരം ശബ്ദം കേരംക്കാതെയായി.

റോസലിയെപ്പുറാറി അവർ വിചാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അനന്തരം പാരത്രികജീവിതത്തെപ്പുറാറി ശ്രവം ചെന്തിച്ചു. തന്റെ കാപ്പുരസസ്യങ്ങൾക്കും ശമനങ്ങളുമായ പിംഗാ സദ്ധരം എല്ലാം മായകളുണ്ടോ? മനസ്സും ജീവിതം എന്ന വിളിക്കുന്ന തുച്ഛവും അതിപീഡിത്വവും അതിയതാപണ്ടിവുമായ കാച്ചുത്തിനശേഷം കനം ഇല്ലയോ? പരിഹാരം എന്ന കനം ഇല്ലയോ?

ആ പ്രാണി മരിക്കു ചുറവും വീണ്ടും പാക്കുന്നതും അവർ പെട്ടെന്ന കേട്ടു. അതു സാമാന്യങ്ങളിൽ ചെന്ന തട്ടകയും, മെഴുക്കതിരിക്കുണ്ടും സമീചിക്കുകയും യെന്ന തിരിച്ചുവോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ജേയിൻ വിരക്കൊണ്ടു. പ്രകാശവ ഫീഡിളും ആ ശമനശലഭം ആ മരണമുറിയിൽ സദനാഷപ്പു

വം—പ്രായങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ—പാനകൊണ്ടിരുന്ന കാഴ്ചയിൽ അമാനാശികമായ എന്നേതാ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പിന്നീട് ഒരു പ്രേരണവന്നേൽക്കും, പിതാവിന്റെ ദയാള്ളിനായ വാക്കുകൾ, മാതാവും, തന്റെ ജനനിയിട രഹസ്യം സംരക്ഷിച്ച അന്തിക്കണ്ണയത്തിലൂള്ള ലേവന്നേസും എന്നിവയെപ്പറ്റാറി അവർ ചിന്തിച്ചു. വാചിട്ട് കരണ്ടുകൊണ്ട് ഭജയിൽ തുറന്നകിടന്നിരുന്ന ജനത്തലേജ്ജും വോയി.

അപ്പോൾ ഒരു ഭയക്കരമായ വിചാരം അവളുടെ മനസ്സിൽ ജനിച്ചു. തന്റെ മാതാവു ചുന്നഞ്ചീവിച്ചു എന്ന വിചാരക്കേ. അപ്പോൾ താഴീക്കു് അവരേറാട് മുമ്പിലത്തെ ക്ഷതി ബഹുമാനിച്ചും പുതുംയമ്പും തോന്നമോ? മുമ്പിലത്തെ പരിഗ്രാമമായ മാത്രണ്ണും തനിക്ക്' അപ്പോൾ അവരേറാടു് ഉണ്ടായിരിക്കമോ? അങ്ങനെ തോന്നകയില്ലെന്നു് അവർക്കു് അറിയാമായിരുന്നു. ഈ അറിവു് അവരെ അതികടിനമായി വേദനപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു.

നക്കാരുങ്ഗൾ മന്ത്രിത്രംടക്കി. സമൃദ്ധത്തിനു് ഒരു രഥണിയമായ പാൽവള്ളും റാഫ്റ്റ് ക്രൈസ്തവന്മാരു നില്ക്കുകയായ നിരാകരം അതിൽ മറം നിമിജ്ജനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കരാറേന്ന രം കഴിന്തുചേപ്പാർ ഉഷ്ണസ്ഥിന്റെ അരഞ്ഞവിനാം പാണ്ഡുരത്തെ തിരികൊണ്ട് പുറപ്പെട്ടു. ആ ഉഷ്ണസ്ഥി രമീനമായിരുന്നു. ഈ മനോഹരതയോടുള്ള സന്തോഷവും സുവവും ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ലെന്ന വിശപസിക്കുവാൻ ഭജയിനിന്ന് പ്രയാസം തോന്നി.

തന്നെ തെട്ടുചുവക്കാണു് അതോ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. ജൂലിയനായിരുന്ന അത്തു് അവർക്കു വളരെ ക്ഷീനം തോന്നില്ലെപ്പു എന്നു് അദ്ദേഹം ചൊദ്ദിച്ചു. കരാർ തുടക്കായി കിട്ടിയതിനാൽ സത്തുമുഖ്യായിരുന്ന ഭജയിൽ “ഇല്ലു്” എന്നു് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഒട്ടക്കം, കിടന്നാരംഭാമെന്നു് അദ്ദേഹം അവശ്യക്കൊണ്ട് സഹതിപ്പിച്ചു. മാതാവിന്റെ നൊറിയിൽ ഒ

നും ചുംബിച്ചതിനശേഷം അവർ ശമ്പളം ഉണ്ടാക്കാതെ അര വിടെനിന്ന് പോകുകയും ചെയ്തു.

അന്ന് അരു ദേവനാം നിറ്റുമ്പുമായും വിഷാദപുണ്ഡ്രമായും കിടന്ന. ദൈവക്കന്നേരം പ്രൂഢി അവിടെ വന്നും ചന്നും. അന്നേ കം മന്ത്രിക്കുർച്ചു കൊരം ഭാഷ്യം സമീപത്തിന്നും അപദ്രവം കാരണമെന്തു.

ശവസംസ്കാരകമ്മും അടുത്ത ദിവസം അവർ നടത്തി. ശവസംസ്കാരാനന്നരം ജൈഹിനിക്കുന്ന മിറ്റുങ്ങൾ തന്നെഴുടെ സഹതാപങ്ങൾ പ്രദിപ്പിക്കുവാനായി അവിടെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏർവ്വീൽപ്പുടെയാണ് അത്രുമായി വന്നതും. വന്ന ഉടൻ അവർ ജൈഹിനിക്കുന്ന ആളിംഗനം ചെയ്തു. കുറേ നേരം കഴിഞ്ഞതോള്ളുപാർ കൂടുതൽ വലും ധരിച്ച സൗദര്യായും കോമളിനായും, ദിവ ചടങ്ങുകൾ എല്ലാം അമാവിധി നടന്ന പോയതിനാൽ സംത്രഷ്ണനായും ജൂലിയൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. ഭാഷ്യം കണ്ണത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മന്ത്രിച്ച്: “ഈ പ്രദേശത്തും എല്ലാ പ്രാഥക്കടംവകാസം ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അരു കാഞ്ഞമെല്ലാം ശരിയായി.” അവിടെ ഇങ്ങനീക്കുന്ന സ്ത്രീക്കുടെ സഗ്രഹവം അഭിവൃദ്ധനംചെയ്തുകൊണ്ടു ജൂലിയൻ അവിടെനിന്ന് പോകുകയും ചെയ്തു. അരു സമയം മുഴവരം എർവ്വീൽപ്പുടെ ജൈഹിനിക്കുന്ന ആത്മമിത്രമെന്നവോലെ ജൈഹിനിനോടുള്ളടച്ചി അവിടെ ഇങ്ങനും അവരെല്ലാത്തിമിസ്തീരത്തിൽ സഹായിച്ചു. അതുനും സ്നേഹപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധാശകൾ അരു പ്രദേശി അവർപ്പാക്കു ചെയ്തു. ജൈഹിനിക്കുന്ന മാതാവു തന്നെ സ്വന്തമാതാവായിന്നുവെക്കിൽ തന്നിക്കു എറ്റവും വ്യാസവാം തോന്നുമോ അതുമാത്രം നില്പ്പാജമായ ദിവം ഉംഖുമുദ്രയാശ ഏർവ്വീൽപ്പുടെ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

അലപ്പായം ടു

മാതാവിന്റെ ഉറഞ്ഞാനതരം തടസ്സ ദിവസങ്ങൾ ജൈ കിറിന്ന വിജാദസന്ധൂർജ്ജങ്ങളായി വേബിച്ചു. മുമ്പുതന്നെ സ ശാ നിശ്ചിദ്ധായിക്കുന്ന അതു വേനും ഇപ്പോൾ മുത്തുവിന്റെ സ ഓർക്കന്റിമിത്തം മുമ്പതെത്തില്ലോ മനസ്തുല്യം മനസ്തുല്യം വേബിച്ചിരുന്നു. അസംഖ്യം നില്ലൂരകാൽക്കുങ്കുമം—മാതാവു വരച്ചിരുന്ന ഭാഗ തൊഴ്ത്തുള്ള ഒരു ഘുഞ്ഞകും, ഒരു കുപ്പി ഗൈല്ലിങ്സാർട്ട്, ഒരു കഷണം രേഖ, പുല്ലകർമ്മ പ്രത്യേകം ഉപകരിക്കുന്ന പല സാധനങ്ങൾ—ജൈകിനിൽ മാതാവിന്റെ സൃഷ്ടി ഇനിപ്പും ചുകോണ്ടിരുന്നു. പാനോയം മരണമുറിയിൽവെച്ച താൻ ക ണ്ടപിടിച്ച കാൽം ജൈകിനിക്കു വിസ്തരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിര നില്ലു. അവളുടെ ഏകാന്തതയിൽ അതുരഹസ്യം പ്രവേശി ചുകോണ്ടിരുന്നു. അതിൽനിന്നാണല്ലോ അവളുടെ അവ സാന്നത്തെ മായാദർശനം ഉണ്ടായതും. അവളുടെ മാതാ വുപോളും മുണ്ടാക്കുന്നായിരുന്നില്ലു. അതിനേക്കാൾ ക ഷ്വമായിരുന്നതും അവർ ഒരു വ്യാജകീയിതം അഭിനയിച്ച തരേ.

കൈ കൂട്ടകാരിയും സഹായിയും ഇല്ലാത്തതായ ജീവിത തതിൽ പരിചയപ്പെട്ടുവരാമെങ്കിൽ പ്രയാസംനിമിത്തം പ്രിയ പ ലപ്പോളും അവിടേന്നിനു പോയിരുന്നു.

പിന്നീട് കൊച്ചുപാളിനു രോഗം പിടിപെട്ടു. ജൈകി പ്രായങ്ങൾ ഭോഗു പാടിച്ച നിദ്രാരഹിതയായി കഴിച്ചുകൂടി. ഇം സമയത്തും അവളും അല്ലോ അത്യാരം കഴിപ്പിക്കുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടേണ്ടിവനു. കുട്ടകം കുട്ടിയുടെ രോഗം ശമിച്ചതുടങ്ങിയപ്പോൾ അതു കിരുവും മരിച്ചപോയേണ്ണോ എന്നുള്ള വിചാരം ജൈകിനിനു സദാ അങ്കുമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ തനിക്കു് കൈ സന്താനംതുടി വേണും എന്നു ഇള വിചാരം അവളിൽ ഉണ്ടിച്ചു. ഇതേപ്പോറി മിക്ക സമയ ഞജിലും അവൻ ചിന്തിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഇതും കുട്ടകം കൈ

ഉന്നാദമായി പരിണമിച്ചു. ഇതുവണ്ണ കൂടുതലുകളിൽ വേണ്ടെന്നായിരുന്ന് അവഴിടെ മോഹം.

രോസലിയൈസ്റ്റംബുസിച്ചുള്ള സംഭവത്തിനുശേഷം അവർ ജൂലിയനിൽനിന്നും മാറിയാണ് അവിടെ പാത്തിനുതും. തുടക്കതെ ജൂലിയൻ കൂടുതലുകളിൽ സ്കൂൾമിച്ചുവന്നതു ജേയിൻ അറിഞ്ഞതിനും. അദ്ദേഹത്തിനും ലാളിനകൾ എപ്പോഴും കാണുന്നും വിചാരിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു കഠിനമായ വെള്ളപ്പാണ് തോന്തിയിരുന്നതും. എന്നാലും മഹരാജ കട്ടിക്കൂട്ടി ഉണ്ടാക്കുവാനായി അവർക്കു അതു സഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധയായി. എങ്ങനെ വേണും ജൂലിയനെ അതു യരിപ്പിക്കുവാൻതു്? അതുമാത്രം താഴവാൻ തനിക്കു കഴിയുകയില്ലെന്നു് അവർക്കു തോന്തി. എന്നാലും പാളിനും കൂടുതലും ചെറുച്ചും അവ നോട്ടുകൂടി വന്നതിൽ കളിക്കുന്ന അതും അവർക്കു മനസ്സിൽ ഉളിച്ചുതുകൊണ്ടു് കൂടുതലും രാറ്റി അദ്ദേഹത്തിനും മുറിയുടെ വാതിൽവരെ ചെണ്ടുന്നതിനു് അവർക്കു കൈയ്യും വന്നു. എന്നാൽ ഉടനെ ലജ്ജകൊണ്ടു് അങ്ങനെയും മായ കവിൽത്തടങ്ങേണ്ടുകൂടി അവർക്കു തിരിച്ചപ്പോക്കുകയും ചെയ്തു.

ജൈഗിനിനും വിതാവു് അവിടെനിന്നും പോയിരുന്നു. മാതാവു മരിക്കുയും ചെയ്തു. തനിക്കുള്ള കാഞ്ഞും വിശ്രസിച്ചു പറയുവാൻ കൗത്തങ്ങം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലു. അപ്പും, കരം ഉണ്ടോ; ആ മുണ്ണവാനായ പാതിരി ഉണ്ടോ. ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരാലുവുമായ ആ പുലിബന്നും അടക്കൽ ചെന്ന തന്നെ മനസ്സിലുള്ളതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തോട് തുറന്ന പറയേണ്ടതല്ലോ? അംഗങ്ങനും ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു റാശുച്ചിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർക്കു അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രാത്മക ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് തന്നെ ചെറിയ തോട്ടതിൽ ലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറേ ഒരുരേതേയുംു് അദ്ദേഹത്തോടു് എന്തു പറയുന്നുമെന്നു് ആരംഭിച്ചിട്ടും അവർക്കു കഴിഞ്ഞതില്ലു. അനന്തരം താൻ പറയുന്നതു് കേട്ടു തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ

അദ്ദേഹം കാത്തിരിക്കുന്ന എന്ന് അറിഞ്ഞു ചെടുത്തു് അപർ ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു. “അംചും, എനിക്കോ—എനിക്കോ ഒരു കട്ടിളിടി വേണും.” അദ്ദേഹത്തിനു സംഗതി മനസ്സിലായില്ലെന്നു തോന്തരിയതിനാൽ അവൻ ഇങ്ങനെ തുടക്കം: “എനിക്കോ ഒരു കട്ടിളിടി വേണും. അതിനു കാരണം എനിക്കോ ഇഴുപ്പാർ ഒരു കണ്ണു മാത്രം ഉള്ളതുകൊണ്ടോ അവൻ പല്ലതും വന്നപോയാൽ എനിക്കോ ഒരു തന്ത്രം ശേഷിക്കുകയില്ല, എനിക്കു തുരുച്ചിക്കുവാൻ കുംഘം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നാളുതാണോ.”

വാതിരി—(ചുമ്പിരിയിട്ടുകൊണ്ടോ) കൊള്ളും, എൻ്റെ ക്രാനെ, അതു നിങ്ങൾക്കു ഇനി വിണ്ടും സംഭവിക്കാവുന്ന ഒരു കാംജുമാണല്ലോ, അല്ലോ?

ജൈനി—(അരബ്ദനബദനയായി) പക്ഷേ, അചും, ഗോസലി യുമായുള്ള അതു കാംജുത്തിനുശേഷം എന്റെ ഭർത്താവും ഞാനം പിരിഞ്ഞാണോ താമസിക്കുന്നതു്—

വാതിരിക്കു വളരെ ആരുയുള്ളും തോന്തി. ക്രാനെനും ക്രിഞ്ഞത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹം സദയം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഹാ, എനിക്കോ സംഗതി മനസ്സിലായി. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ തിരിച്ചുവെണ്ണാണല്ലോ? നിങ്ങളുടെ ദിവ ത്തിൽ എനിക്കു ശാസ്ഥമായ അറബക്കുവുണ്ടോ. നിങ്ങളുടെ എകാന്തത നിങ്ങൾക്കു സകടമുണ്ടാക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു ചെറുപ്പമാണോ. നിങ്ങൾക്കു ബഹുവും അരംഭാഗ്രവുമുണ്ടോ. അതു കൊണ്ടോ അതിൽ ആരുയുള്ളപ്പുച്ചവാൻ കുമാണ്ടില്ല. വിവാഹം ബന്ധം അതു് അറബവിക്കുന്നാമുണ്ടോ.”

അദ്ദേഹം സംഭാഷണം നിരുത്തി. എന്റെനാൽ കാപ്പള്ളം തനിക്കു ഉണ്ടെന്നോ അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചുതുകൊണ്ടും തന്നെ അദ്ദേഹം തെററിലെരിച്ചുതുകൊണ്ടും തന്നരാഘവപ്പെട്ടിട്ടും ജൈനിൽ ചൊട്ടിക്കരണത്തുടക്കിയിരുന്നു.

വാതിരി—(സാന്തപ്പനാബസഹിതം) മതി, മതി, എൻ്റെ ക്രാനെ. നീ എനിക്കു മാറ്റു തന്നും. നമ്മളിൽവെച്ചു് ഉ

തനമനാക്കപോലും ചിലപ്പോൾ തെരുവ് വന്നപോകം. എന്നാൻ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ കാണാം.

ഇത്രും അവർ പ്രായണം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുത്തുന്നതും അവർക്കു വേണ്ടിയിരുത്തുന്നതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം നിരസിക്കാൻ അവർക്കു മോഹമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ അവർക്കു ചെയ്യും വന്നില്ല. അതിനുപകരം അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നതും ഒരു ആളുള്ള കുറിഞ്ഞു. ജൈജിന്റെ ഭയകരമായ ഉൽക്കണ്ണായും കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒരു ദിവസം വൈക്കമേന്തതെ ക്ഷേമനാമയത്തും ഒരു മാസ്യഗുണിതസഹിതം ജൂലിയൻ തുവ ഒരു വിശ്വഷരിതിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കാണ്ടിരുന്നു. എന്നും മാസോദാവചാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവദേശാട്ട കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അഥവാ രാത്രി അവർ രണ്ടുപേരും തോട്ടുത്തിൽ നടന്നകാണിക്കുന്നപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ജൂലിയൻ ഇന്നും മരും മരും ജൂലിയൻ! ഇപ്പോൾ? അവർ ഉത്തരം ദാഡം പറഞ്ഞതില്ല. “എന്നും സംബന്ധിച്ചിട്ടത്തായും എന്നീക്കും അതു സന്ദേശമാണ്. നിന്നും രംഗിക്കയില്ലെന്നാണ് എന്നാൻ വിചാരിച്ചിരുത്തുന്നതും.

തന്നെ അണംചു സമാധാനപ്പെട്ടുള്ളതുന്തിനും ഒരാൾ വേണ്ടതും ഒരു അത്യാവലുമാണെന്നാം അറിഞ്ഞും, തന്റെ ആളുത്തിയുടെ കാരണം ഗ്രഹിക്കാതെ അവർ ശിംഗ്സ് ജൂലിയൻ മാറിടത്തിൽ ചാരിക്കാണ്ട് കരണ്ടുതുടങ്ങി. ജൂലിയൻ അതുകൊണ്ടും തോന്തി. അവർ ഇപ്പോഴം തന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന എന്നും അദ്ദേഹം അപ്പോൾ വിചാരിച്ചു. ജൂലിയൻ അവശ്യം ശർവ്വ കൈവിട്ടു ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു.

കൈ വാങ്ങപോലും പറയാതെ അവർ വീട്ടിനകത്തെപ്പും തിരിച്ചുവോയി. അവശ്യം അണഗമിച്ചും അദ്ദേഹം അവളുടെ മറിയിൽ ചെന്നു. ആ രാത്രി അദ്ദേഹം അവദേശാട്ടകുഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു.

പഴയ അട്ടപ്പും അവർ തമിൽ വിനെയും ഉണ്ടായി. തനിക്ക് അപ്രീയമുള്ളവാക്കാത്തതായ ഒരു കത്തവും നിവർമ്മി ക്കന്നതുപോലെ ജൂലിയൻ തന്റെ കടമ ചെയ്തു. തനിക്ക് ഒരു കട്ടിക്കുടി ഉണ്ടായിരെന്ന് അറിഞ്ഞതുടനെ അതു് എ നേജ്ഞമായി അവസാനപ്പീഡിവാൻ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് ജൂലി യന്റെ സഹവാസം കഴിയുന്നിടത്തോളം ജൈയിൻ സഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

പണ്ണത്തെപ്പോലെയല്ല തെന്നാവു, തന്നെ ലാളിച്ചിരുന്ന തന്നോ അവർക്ക് അപ്പോൾ മരസ്സിലായി. ഇപ്പോൾ അതു ഷ്വാസികം ചരിഷ്ടോത്തവും റായന്റുതവുമായിരുന്നു. ഒരു പി വേക്കുള്ള കാടുകന്നപ്പോലെയാണ്, ഒരു സപ്പമുച്ചിത്തനായ തെന്നാവിനെപ്പോലെയല്ല, അദ്ദേഹം അവണ്ണാട് പെരു മാറിയതു് അതുകൊണ്ട് കൈപിവസം രാത്രി അവർ കൈമി ചു ശയിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അച്ചീർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “മുന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ എത്തുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ മുഖവാം എന്നിക്കേ പട്ടക്കരാത്തെയിരിക്കുന്നതു്?” അ ട്രൂ മാസ്പ്രത്താടക്കുട്ടി ജൂലിയൻ ഇങ്ങനെ മറച്ചടി പറഞ്ഞു: “വീച്ച് ഉത്കാലിച്ചവാൻ തക്കവള്ളും കീരി വിളിക്കുവാൻം വണം ചെലവാക്കിപ്പീഡിവാൻം ഒരു കട്ടി പോരേ?” അവർ ജൂലിയനെ ആലുംഗനം ചെങ്കു ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹ തേതാട്ട് കേണ്ടപേക്കിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതുയികം കോപിപ്പുനായിത്തീന്തിനായി തുടക്കലായി നനം പറയു വാൻ അവർക്കു ദെയൽം വന്നപ്പും.

അപേക്ഷകൊണ്ട് സാധിക്കാത്തതു നയംകൊണ്ട് സാധി ക്കുവാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ആ നാടകം ഉന്നത്തുമായ ഉ ത്സാഹസമിതം അഭിനായിച്ചുകൊണ്ടും പരമാനന്ദപ്പള്ളം മായ ഹംഗാവേഗം നടപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവർ തന്റെ ചുംബന്നു ഒളിപ്പിച്ചു.

സത്രംതെമില്ലാതായപ്പോൾ തന്റെ ആറുമഹനിപുത്തി ക്കുവേണ്ടി എന്നതിനും സന്നദ്ധയായി അവർ പാതിരിയെ ക

ഞ്ചവിടിക്കവാനായി നടക്കാണ്ട്. ഇത്തവണ അനാവസ്ത്രമായ ലജ്ജകുടാതെ അവർ ഉടനെത്തെനെ അരദ്ദേഹത്തോട് കാണ്ടം ഇങ്ങനെ യിപ്പിച്ചു: “എൻറെ തേരാവിന് ഈനി കൂടുതലായി കട്ടിക്കൽ വേണ്ടേന്നാണ് വിചാരം.” വിവാഹബന്ധ ത്വിലൂളി രഹസ്യങ്ങളെക്കാറുള്ള അവിവാഹിതങ്കൾ തോന്നാൻ ഒരു പ്രായണ അന്ത്രലുമായ കൊള്ക്കുത്തിനെന്റെ ക്രയ അഭ്യം ആ പാതിരിക്കം ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടിണി കാടക്കന്നവൻറെ കൊതിയോടുള്ളി അതിനെന്റെ വിവരങ്ങളെപ്പറ്റി അരദ്ദേഹം അവജ്ഞാട്ട ചോദിക്കവാൻ തുടങ്ങി. അനന്തരം അരദ്ദേഹം ഈ സ്വന്നനെ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ മുന്നുമാം സാധിക്കവാൻ ക്രയ വഴിയേ ഉള്ളൂ. എൻറെ ക്രാന്തി, നിങ്ങൾക്ക് ഗംഗാഭാരത നിങ്ങൾ അരദ്ദേഹത്തെ വിശ്രസിപ്പിക്കുന്നും. അതു് അരദ്ദേഹം വിശ്രസിച്ചാൽ, പിന്നീട് അരദ്ദേഹത്തിനെന്റെ അന്നരാഗത്തെ അടക്കന്തിൽ അരദ്ദേഹം അതു് അധികം ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ലു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വാസ്തവമായി ഗംഗം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും.”

അവളുടെ മുഖം നല്ലവല്ലം ചുവന്നു.

ജൈനി—അരദ്ദേഹം നൊന്ത് പറയുന്നതു വിശ്രസിപ്പിക്കു ലോ?

ആ പാതിരി തുമ്മബുദ്ധിയായിരുന്നു.

പാതിരി—എങ്കിൽ ആ സംഗതി നിങ്ങളുടെ രായത്തുപക്ഷ കാരാടേട്ടും പറയുന്നും. കുടക്കം അരദ്ദേഹവും അതു് വിശ്രസിക്കും.

അനന്തരം തന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ സ്വായികരിക്കവാനെന്ന പ്രോബ്ലെം അരദ്ദേഹം ഈ സ്വന്നനെ പറഞ്ഞു: “അതു സ്വായമായിട്ടുള്ള താണ്. പുത്രാല്ലുഡിത്തിനു മാറ്റുമെ കുത്തൊലിക്കാമതും പുഞ്ചനായും സ്ഥീകരിക്കും തന്മിൽ സംഭ്രാഗം അന്നവഴിക്കന്നുള്ളൂ.”

അതുവർപ്പം അരദ്ദേഹത്തിനെന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു. റണ്ട് അഴുകു കഴിഞ്ഞു്, തനിക്ക് ഗംഗാഭാരതത്തിനു അവർ ജൂലിയ നോട് പറഞ്ഞു. അരദ്ദേഹം സൗഖ്യവായി എഴുന്നേറു. “അതു വാസ്തവമായിരിക്കവാൻ ഇടയില്ല. കരേഷ്ടി ക്ഷമിച്ചിരിക്കും.

അദ്ദോഹം അതും അറിയാം” എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു.

കൈ മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ വാത്ത് പരക്കവാൻ തുടങ്ങി. പാതിരി പ്രവചിച്ചതു യമാത്മായി സംബന്ധിച്ചു. തനിക്കു ശംഖം ഒരു ദാഡിയിൽ നിന്നും കുലായി. അവർക്ക് സന്തോഷം കൊടുക്കാൻ അനുമതിച്ചു. അനന്മതൽ നിന്റുകൂടുകാലു തുടർന്നും മുഴുവൻ സന്തുംചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ അവർക്ക് തന്ത്വവിനെ തന്റെ ശയനമുറിയിലേണ്ണു കൂട്ടക്കിയിരുന്നില്ല. മാതാവിന്റെ മരണാവാന്തരം തനിക്ക് കരിക്കേം ദ്വാരാവത്തിരുന്നിനീ ആ ശ്രദ്ധാസം ഉണ്ടാക്കുകയില്ലെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ അശ്വസിപ്പിക്കുകയാനായി കൈ ശിശ്രി ഇനിശ്ചവാൻ പോകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭത്താവിനെക്കൊണ്ട് അവർക്ക് കരാവയ്ക്കും സാധിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ തനിക്കു അണ്ണൻ സന്താനങ്ങളാണ്. താൻ വാല്മക്യം പ്രാപിക്കുന്നോ ഇംഗ്ലീഷ് സന്താനങ്ങൾ തന്നെ സ്നേഹിക്കും. തനിക്ക് ഇന്നദേഹം സുവാമായി മരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

കൈ ദിവസം ആ പുലഡായ പാതിരി തന്റെ അനന്തരി രേഖായ കൈ യുദ്ധപാതിരിയെ തുട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. കൂർജ്ജാത്ര നം ലോലഗരീതിരം വളരെ വിളരിയിരുന്നവനമായ ആ യുദ്ധവിന് കൈ മത്രാവാന്തന്റെ ഇരുണ്ട നേരുണ്ടാം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഗുലംഗ് ആ പ്രദേശം പിട്ടുവോക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു തന്നു. ആ പാതിരിയെ താൻ അവസാനമായിട്ടാണ് കാണുന്നത് എന്നുള്ള വിചാരം ജീവിക്കിനെ അതുനും വേദിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹമായിരുന്നുള്ള തന്റെ വിഭാഗക്കും നടത്തിയതും, പാശ്ചാത്യ അനുഭാവം ചെയ്തിരുത്തും, തന്റെ മാതാവിന്റെ ശവസംസ്കാരങ്ങിയ നിവർമ്മിച്ചതും. ആ പാതിരിക്കും അവിടംവിട്ടുവോക്കുവാൻ തീരെ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. “എൻ്റെ അജ്ഞക്കൂത്തിൽ ഭ്രിപ്പക്കിയതിനാം യമാത്മായ മതവിശ്രദ്ധാസം ഇല്ലെങ്കിലും താൻ അവരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു”എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

യുവചനതിരി—(ഉഗ്രതയോടെ) കൈവളക്കിയില്ലായ്ക്ക് അവ സാനിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്

പ്രഖ്യാതിരി—അവർ എല്ലാവകം അതു ചെയ്യുമെന്ന നീ വിചാരിച്ചിപ്പോകതതു്. അതു വേണമെങ്കിൽ നിനക്കു നിന്റെ ജനങ്ങൾക്കും കെട്ടിയിടേണ്ടിവരും. അതു നടക്കുകയില്ല, നടക്കുകയില്ല. പ്രായവും അനാദിവസംകൊണ്ട് നീ അതു് അറിയും. നമ്മുടെ മതത്തിൽ ചേന്നിട്ടുള്ളവരെ അതിൽനിന്ന് ഭാടിക്കുവാൻം അതിൽ ചേരാൻ വക്കുവ ഒരു തടയവാൻം നീ വിചാരിച്ചിട്ടില്ലെല്ലോ. അവരെ സഹായിക്കുവാൻം, അവർക്ക് വിശ്രദാസവും ദൈത്യത്തും അക്കാദമിയും കുറഞ്ഞും നീ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു്? ഒരു ഗംഗാജിള്ളുവെള്ളിയിലേജ്ജു വരുന്നതു ഞാൻ കാണുമ്പോൾ, “കൊള്ളാം, എനിക്കു് കരാഞ്ഞുട്ടി അവർം താമസിയാതെ ഉണ്ടാക്കിത്തുമെല്ലോ” എന്ന വിചാരിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കും. പിന്നീട് ഞാൻ അവക്കു കല്പാണകഴിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും.

യുവചനതിരി—(ഉസാഹത്തുറായി) ഈ സംഗതിയിൽ നടക്കുവേക്കം ദിനാഭിപ്രായമാണുള്ളതു്

സിംഹാസനം,രോഹണം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഘട്ടിയ രാജാവിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം “പരിസ്ഥാരങ്ങ്”ഭേദപ്പോറി സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇയിനിനോട് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻ പരിഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല മാത്രകയായിത്തിരണ്ടും. നിങ്ങളിലും ഞാൻ മാനന്ത്വം ഈ ഗ്രാമത്തിലെ പ്രമാണികൾ. നമ്മൾ രണ്ട് പേരും കനിച്ചുചേരും പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഗ്രാമവാസികൾക്കു് അനാസരിക്കാതെ നിപുണത്തിയില്ലെന്നാവരും.”

ഇങ്ങിനു കത്തവ്യവോധന ഈ അവേക്ക അനാസരിച്ച പ്രവർത്തിച്ചു. പക്ഷേ, അവിടെ മതവിശ്രദാസം ചുല്ലിയിൽനിന്നും ജനിച്ചതല്ല, മുഖ്യത്തിൽനിന്നും ചുപ്പേട്ടതുമാത്രമായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ അവിശ്രദാസം അവളില്ലോ ചക്കിങ്ക് നും. എന്നാൽ കുമേണ അവർം ആ പാതിരിയുടെ അധിന

തനിൽപ്പെട്ടപോയി. കൂർത്തേയാട്ടം കാമത്തേരാട്ടം അദ്ദേഹം കാണിച്ച അസഹിഷ്ടത അവ രണ്ടിൽനിന്നും സകടം അറബ് പോച്ച മായാഡിന്നങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്ന എ യുവനാരിയെ റിസ്റ്റീഷ്യകയാണ് ചെയ്തു്. കൂട്ടരക്തസാക്ഷികളും മതഭാഗത നായകായി അവൻ അന്വേഷം പരിഗണിക്കുന്ന ചെയ്തു്.

എ പുല്ലപാതിരി എ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും പോയ സമയ ത്രഞ്ഞ ജൈയിൻ വളരെ നേരും കരയുകയുണ്ടായി. അതു തുക്കായ കനിക്കളുടിയുള്ള തന്റെ പതിവായ സഹാരിക്കു്, അവിടെ തന്റെ ജീവമാല പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ലാത്താറണ്ണായിരുന്നു എ വന്നുപുലുന്ന മേലാൽ അവിടെവെച്ചു കാണുവാൻ സാധി ക്കാതെ പന്നതിനാൽ, ജൈയിൻ കുറെക്കാലജീതയ്ക്കു് സഹാരി പോയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സദാ ദയാപൂർവ്വം അവളുടെ ഇംഗ്ലിഷ്യൻഡേ അരിഞ്ഞുമാണ് പെത്തമാറിയിരുന്നതു്. അവ തുടെ മതകത്തവ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം താൻ സമ പ്രീക്കന്നതെല്ലാം, കൂട്ടതലുായി ഒന്നം അവന്തുപ്പെട്ടാൽ, സ്പീകരിക്കുന്നതു് എ പുല്ലൻ ചെള്ളിരിക്കുന്നതു്. അതിമാ നിഷികമായി അവർ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷി ചുംകനില്ല. പഴയിയിൽ പോകുമെന്നു നിശ്ചയമായി അവക്കോടു് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചിരുന്നമില്ല.

പുതിയ ഘട്ടിരി ക്കണ്ണാം അന്നതുനാമായിരുന്നു. ജൈ യിൻ കാശ്മീരാജ്യു പോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അറിയവാനായി അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തുക പതിവായി തന്നീൻ. അതും ജൈയിൻിനു് ഇതിൽ കോപം തോന്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ കുമേണ അദ്ദേഹത്തിനു് അവക്കു് പാട്ടിലാക്കു വാൻ സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്പരമായ മതഭാഗതാട്ടം പൊതുജനാദിപ്രായത്തോടുള്ള നിന്തയോട്ടം അവർക്കു് എറക്കരു ബഹുമാനമാണു് തോന്തിയതു് ഒരു മെത്രാസന പ്രജ്ഞിയിലെ ചായമിട കണ്ണാടിജന്നലിലുള്ള ടില യുവരക്തസാക്ഷികളുടെ ചിത്രത്തോട് വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സാദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ അലസതയിലും ലെണ്ണ

കിക്കപ്രതിവര്ത്തിയില്ലം—കറന്തവക്ഷിം, ഇപ്പോൾ അവർ കും ശാന്തവിക്കവാൻ കടിസ്തിഷ്ഠ വരിമിതമായ ലെഴകി കസുവത്തില്ലം—ജൈനിനിന് ലഭ്യ അവുകൾമായി തോന്തി ക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിയ്ക്കും. ലെഴകിക്കാഞ്ഞം അ നിത്യങ്ങളാണെന്നും ഭീവിതത്തിലെ മരാറ്റുകാഞ്ഞം ഒരു മുമ്പിൽ പ്രാതമനയേയും ഇംഗ്ലേഷ്യത്തിയേയും പരിഗണി ക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം അവശ്യ വിശ്വ സിദ്ധിച്ചു. അതിനാൽ ജൈനിന് വിനെയും പജ്ഞിയിൽ പോകുകയും കമ്പാസാരക്കൂട്ടിൽ മുട്ടുകൾ അത്യാഭിമാനം വരിതുജിച്ചു തന്റെ വാദങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും മാനസിക മായും കായികമായും താൻ അല്ലെങ്കിൽ ദിന്മാനാണെന്നും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പാതാരാധ്യാട നിദ്രാശങ്ങൾക്കു് അവർ വരബ്ലൈറ്റുകളാൽ അതു ഗ്രാമത്തിലെ കഷ്കർ തങ്ങൾക്കു് അവശ്രദ്ധിച്ചു സ്ഥൂലം കരണ്ടുവന്നതുവോലെ അവക്കൊടുച്ച പെയമാറുകയും ചെയ്തു.

പജ്ഞിയിലെ പ്രസംഗവോൺത്തിൽവെച്ചു് ആ പാതിരി നിയന്ത്രണമെല്ലോ ജീവാജീയിൽ അധിക്ഷേപങ്ങൾ ചൊരി തന്ത്രങ്ങൾ. വിഖാദിതങ്ങട പ്രഭിച്ചാരതെ അധിക്ഷേപി ആകാണ്ഡാണ് അദ്ദേഹം കംാരമായി പ്രസംഗിച്ചതു്. തന്റെ ഭാവനാശക്തി താൻ കണ്ണ കാഴ്കക്കും പവർട്ടികറിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടതി. ഇത്തരം കാഞ്ഞ സ്വഭാവം കുറയുന്നതു മാത്രം പരിഗണിച്ചിരുന്നു അവിടെ വരിതു വരുത്തുവാക്കായി മാത്രം പരിഗണിച്ചിരുന്നു അവിടെതെ വയസ്സും ചെന്നു കഷ്കരങ്ങട സ്വന്ധവച്ചിരുന്നു ഇതുവരെ കൊണ്ടു ലേഡാവും ഇളക്കിയിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ തുന്നംവരായ നു പ്രസംഗങ്ങൾ പജ്ഞിയിൽവെച്ചുംബന്ധക്കിലും തങ്ങളുടെ പുത്രിമാർ കേരിക്കവാൻ പാടില്ലാത്തവയാണെന്നും പിചാരി ചുംകനു അവക്കുട ഓഞ്ചമാക്കു് ഇത്തരുലം അത്യുധികം കോപം ഇന്തിക്കയാണ് ചെയ്തു്. ആ പ്രദേശത്തുജുംവർ ആ സകലം അചിരേന്ന ക്ഷീജ്വൃഥായിത്തിനും. കമ്പാസാരക്കൂട്ടിൽ വെച്ചു് കരിക്കലും വരയുവാൻ പാടില്ലാത്തതായ ചാല കാഞ്ഞ

അപരം പാരമ്പര്യചുവങ്ങൾ എന്നും ജീവന്മാർക്ക് പിറുപിറുത്തുതുട്ട ണി. ഞായരാഴു, രാവിലെ പാള്ളിയിൽ ചെന്നിങ്ങനവർ വരി ശ്രദ്ധകൾന്നാനയിൽ പക്കൊള്ളിവാൻ ബലിപിന്ത്തിന്റെ അഴിക്കരംക സമീപം പോയപ്പോൾ അനേകം യുവക്കന്മാരെയും യുവതികളും പുരുഷരും പാതിരി നില്വു സിച്ചതു കണ്ടു ജീവന്മാർക്ക് ചിരിക്കകയും ചെയ്തു.

കളിസ്ഥാരെ തെടിനടക്കന്ന തോട്ടംസുക്കിപ്പുകാരന്റോ ലെ ആ യുവപാതിരി കാരുക്കരട സംഭയാഗങ്ങൾ തടയ വാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പിന്നാലെ ഒഴിച്ചുനടന്നതു നന്ദി. തുകായ ആ കന്നിൽവെച്ചും, നിലാവുള്ള രാത്രിക ഉല്ലോ, കഷ്കരട കലവരകളിൽവെച്ചും അവരെ കണ്ടു കുന്നോപാർ അരദ്ദേഹം അവരുടെ മുമ്പിൽ ചാടിവിശേഷം അവരെ തുരത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കു ജോടി കാരുകൾ പരസ്യരം മല്ലപ്രദേശങ്ങളിൽ കരണ്ണാർ ചുറാറിക്കാണ്ടു നടക്കന്ന കാഴു കാണനോപാർ നില്പിലമായി അരദ്ദേഹം കോപാന്തരനായി ദവിക്കം. കടക്കം ഇം ധാതിരിയുടെ പ്രസ്ത്രികൾ ഹാസ്യജ നക്കങ്ങളായി പരിണമിച്ചതിനാൽ ആ പ്രദേശത്തെ യുവക്കന്മാരെപ്പോവതും കശ്രൂനാജ്ഞ പോക്കയില്ലെന്ന നിശ്ചയിക്കു യും ചെയ്തു.

പ്രാശാഴ്വതോറും ധാതിരി ജൈയിനിന്റെ ഭവനത്തിൽ സാധംകാലങ്ങളാണ് കഴിക്കു പതിവായിരുന്നു. തുടക്കതെ പാലപ്പോഴിം തന്റെ ശില്പത്തിനേം സംസാരിക്കുവാനായി അ ദ്രോഹം അവിടെ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. പല കോടികളിൽ നിന്നും അവർ രണ്ടുപേരും തന്മിൽ ധാരന്ത്രികലോകത്തെപ്പു റി വാഴിക്കുയും പ്രാചീനമതവണ്ണിൽ ലോകത്തിലുള്ള സകലവിഷയങ്ങളുംപരി പരഞ്ഞതിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉഖ്യരിക്കുയും ചെയ്താറുണ്ടായിരുന്നു. പുണ്ണ്യവാളന്മാരേയും കനുകമരിയതേയുംപരി അവരോടു തന്മാർക്കു നേർത്തി പരിചയമില്ലതുപോലെ അവർ സംഭാഷണംചെയ്തിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആ തോട്ടത്തിൽ ലാത്തിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നോപാർ

അവർ കണ സമലത്തുനിന്ന് അങ്ങോന്നും ചോദ്യങ്ങൾ ചോ തിക്കം. ഒരു കവിജീവൻ യുക്തിവാദം, സഹജാവന്മാധ്യം, വികാരം എന്നിവകൊണ്ട് ജൈയിൻ സംഗതികളെ പ്രാബ്ല്യാനിക്കും. ദിപ്പുജായ എല്ലാററിഡാവേണ്ടി ഒരു എറുവിക്കുടക്കാട്ടിയിൽ ഒരു യുവദൈബസ്തുതഗായ റാക്കിൽ റാറിക്കന്തുപോലെ ആ പാതിരി സുമുഖശാഖം യുക്തിപ്പൂർവ്വം വാദിക്കം. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിനും സുക്ഷ്മതന്ത്രങ്ങളുടി തന്നെ മതവിശ്രാസ്ത്രങ്ങൾ ഒഴിവും അദ്ദേഹം മുന്നിക്കും. ആ സ്കീയും പുരുഷന്മാർക്കുള്ളില്ലടു രേഖ നിശ്ചന്തയിൽ എത്തുകയും ചെയ്യും.

ജൂലിയൻ അന്ത്യാദരപുറം ആ പാതിരിയോട് പെരുമാറിയിരുന്നു. ആ പാതിരിക്കു റൂപ്പിച്ചരത്തുകൂട്ടിയും അദ്ദേഹം കൂദാശാരിക്കും ക്രിസ്ത്യാനയിൽ ചങ്ങകൊള്ളുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ പ്രഭവിന് ആ യുവപാതിരിജീവനും ഒന്നു കൊണ്ടും സഹിക്കവയ്ക്കുതെയാണ് തോന്ത്രിക്കുന്നതു് തന്നെ വന്നുവില്ലെങ്കിൽ ഓൺകർ പതിവുപോലെ തന്നോടു് അവക്കുടെ സകടങ്ങൾ അറിയിച്ചുപോർ അവരോടു് അദ്ദേഹത്തിനു ശാശ്വതായ അറംകുപ്പു തോന്ത്രി. പ്രവാചകമാണെന്നേ ദൈവമെന്നം, പുണ്യങ്ങൾ, പാഠകൾ, വക്ഷികൾ, മതസ്ഥാപനൾ, വൈജ്ഞാം, വായി എന്നിവയെയെല്ലാം നാമശ ഭരവയേയാഗപ്പേട്ടു തന്നാതെ അനുഭവിക്കുവാനാണ് റാഡിപ്പേട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും ആയിരുന്ന പ്രഭവിനും അഭിപ്രായം. ലെഖകിക്കുവാൻമാർ ഏല്ലാം വജ്രം വജ്രംമാണെന്നും, ലാവണ്യം കിട്ടുവേണാജരമാണെന്നും, അതിനെ അതുപരിക്കാൻ പാടിട്ടുനും, ഉള്ള സിഖാനം പ്രകൃതിവിജലവും യുക്തിവിനവുംബോന്നു് അദ്ദേഹം പാരിഗണിച്ചിരുന്നു.

പാതിരിക്കു എതിരാലി പരസ്യമായി കക്ഷിപ്പിടിക്കുവെന്ന ചിത്രാവിനോട് ജൈയിൻ അന്ത്യവിച്ചു. “അനുശക്തിയുടുക്കും അട്ടുനും ഉപദ്രവമേ ഉണ്ടാക്കുംജുള്ളു. അങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടുനും

തുകാണ്ട് അദ്ദുന രോഗം വല്ലതും വന്നേണ്ണും. തുടാതെ, അതുകാണ്ട് വല്ല പ്രയോജനവുമിണാക്കമോ? അദ്ദേഹം യഥാ ദുഃഖിരബലമുള്ളവൻം ഉത്സാഹിയ്യമാണ് എന്നതല്ലോ പരിശത്താലും അദ്ദേഹത്തിനു താങ്ങായി കൂടഠാച്ചിക്കുമതവു മണ്ണേ?”

പ്രി തന്റെ ശ്രദ്ധവാബനാണ് ആ പാതിരിക്കും അറിയാ മാറ്റിയുന്നു. അംഗീകാരിക്കുന്ന മകളിലും ഭാമാതാവിലും തനി കുള്ള സ്പാധിനത എവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നായി പ്രളിവിന്റെ തുനന ഏറ്റസവും വിന്ദും ആ വൈദികൻ ക്ഷമാപ്തവും സമീക്ഷകയും ചെയ്തു.

കെ ദിവസം ആ പാതിരി പ്രിവിന്റെ ബല്ലാവിൽനിന്ന് ഇരഞ്ഞി വേഗത്തിൽ നടന്നതുടന്തെപ്പോൾ ഇടത്തുവശ തുള്ള കാഷ്കാഡുവന്നുണ്ടിൽ കണികന സദർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഗിശ്വയിച്ചു. ആ ബംഗ്രാവിന്റെ പുംഗതു ശേരിനു സമീചത്തു പില മുക്കുംബം വെച്ചുനാതു റോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു ഒന്ന കൂലിയണ്ണ അദ്ദേഹം കടന്ന രോധിലേക്കിരിക്കി. അ പ്ലം കുറംഡുടി നടന്നപ്പോൾ സമീവദവോൺജിലും കുള്ളം കട്ടികൾ മിർസ്സാ എന്ന പെൺപട്ടിക ചുറും കൂടിനില്ലെന്ന തും അദ്ദേഹം കണ്ണ്. മുകുടും ദ്രോകാറുവുമായ ശ്രദ്ധിയാട കെള്ളകും എന്തിനേയോ അവർ സുക്കിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നിയുന്നു; അവരോടുടുടി കയ്യും പുരകിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു കെള്ളക്കുംവിതം പ്രിവും നിലകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ത്രീമാനുസരാബനാണ് അതുകുടം പിച്ചാരിച്ചുവോകും. ആ പാതിരി വരുന്നതു കണ്ണക്കും അദ്ദേഹത്തെ അഭിവൃദ്ധിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്താട സംശാരിക്കുന്നതിനും മടിച്ചു. പ്രി അവി ടെനിസ് ഓഗ്രഹിയിൽ നടന്നവോക്കും ചെയ്തു.

പാതിരി ആ ബാലസ്ഥൂമത്തിനു രൂഖശത്രു വേഗ തനിൽ എത്തി. അവരെ അത്രയികും രസിപ്പിച്ചിരുന്ന കാഴ്ച എന്നതന്നും അറിയുംബനായി പാതിരി അട്ടത്തുചേനു. മിർസ്സാ എന്ന പെൺപട്ടി പ്രസവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ സമയം

കൊണ്ട് അഭ്യു കട്ടിക്കേണ്ട അതു പ്രസവിച്ചിരുന്നു. അതിനു ചുറ്റും ഇംഗ്ലീഷിൽ അതു കട്ടിക്കേണ്ട കമ്മീസിംജ് കുമാരം ചുരിഞ്ഞകിടക്കിയെന്ന തള്ളപ്പട്ടി സ്റ്റോപ്പർഡം നക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതു പാതിരി അവരുടെ തലജ്ജമീതെ എത്തിരോക്കിയ പ്രോഫി അതു ശരീരം നിന്തി വേദാപ്പർഡം അല്ലാമത്തെ ഒരു ചെറിയ കട്ടിയെഴുത്തടി പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ട് അതു കട്ടിക്കുട്ടി എല്ലാവും ഏകക്കാട്ടി സന്ദേഹംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാട്ടവാൻ തുടങ്ങി. “ബോക്ക്, ബോക്ക്, അതാ കന്നടി!” എന്ന് അവർ വിളിച്ചുവരാനും. അവക്ക് അതു കേൾക്കുവും അല്ലവുംകുറവുമായിതോന്തി. അവരുടെ ചെറുമന്ത്രികൾ അതു കാഴ്ച കണ്ടതുകൊണ്ടു തീവ്രം അഭ്യർഥിത്വം ഉണ്ടായി തനിന്നിൽക്കുന്നതുമില്ല. ഒരു ജലയരുത്തെ നോക്കാറുള്ളതുവോ ലെയാണ് അവർ അതു ജനനത്തെ നോക്കിയിരുന്നതു്.

ഭോഖിയാക്ക് എന്ന ചേരക്കു അതു പാതിരി സൃജനായി വിലക്കൊണ്ടു. അവന്തരം അസഹ്യമായ കോപത്തോടെ അദ്ദേഹം തന്നെ വലിയ നീലക്കട ഉയർത്തി കട്ടിക്കേണ്ട ഇടത്തോട്ടം വലത്തോട്ടം അടിക്കവാൻ തുടങ്ങി. അവർ ദേഹം ഓടിപ്പോയി. അപ്പോൾ സാവധാനത്തിൽ എഴുന്നേള്ളുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അതു സാധ്യ ശ്രദ്ധിയും പാതിരിയും തനിച്ചായിത്തീർന്നു. ഒരു കൈ ചൊജാവാൻപോലും സമയം അതിനോ അതു പാതിരി കൊടുത്തിരുന്നില്ല. ചിത്തത്തുമുസമിതം തന്നെ സവശക്തിയും പ്രശ്രാഗിച്ചു് അതിനെ അദ്ദേഹം പ്രഹരിച്ചു തുടങ്ങി. അതു സാധ്യുഗത്തിനോ അന്ത്യവാൻ ശേഷിയിലോ കിടക്കില്ല. എന്നാലും പ്രഥമത്തേരുതിനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടുവാനായി വേദനയോട്ടം ദേഹത്തോട്ടം നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് അതു മാറിക്കിടക്കവാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ മഞ്ഞിച്ചത്തി അദ്ദേഹം അതിനെ കരിന്മായും നിദ്രയായും മട്ടിച്ചുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്നെൻ്റെ അടിക്കൊണ്ടു് അതു് കടവിലത്തെ കട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. അതു കട്ടി അദ്ദേഹത്തിന്നെൻ്റെ കാല്പന്ത കിടന്ന നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

നൂ. മറുള്ള കട്ടികളുടെ ഇടയിൽ ചലിച്ചുകാണുകിടന്ന അതു രക്തം പുരണ്ട ചെറുശരിതെന്നു അദ്ദേഹം കാലുകൊണ്ട് ചവടിക്കേണ്ടുണ്ട്. അദ്ദേപാർത്തെന്നു അവധിയിൽ ചിലതു മാതൃസ്തന്മാരുമായി അവരെ തേടി കൊണ്ടിരുന്നു.

പെട്ടുന്ന തന്നെ ആരോ പിടിച്ചു എന്ന് അതു ചാതിരി. കണ്ണ തോന്തി. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ തൊപ്പി അതു മനസ്സും തട്ടി യെറിയുകയും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കരണങ്ങൾ അധാർ പൂർക്കിൽ നിന്നും മുകളിലുള്ളിട്ടിഡിക്കയും ചെയ്തു. കൂരെ അതെ ദ്യൂം ഫോകിലോൺഡാറിന്റെന്നു പ്രദിവായിരുന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അതിൽ ഇടപെടാൻ സമയമായിരെ നൂ പിചാരിച്ചുണ്ട് അദ്ദേഹം അവിടെ വന്നതു അതു ചാതി രിയെ പൊകിയെടുത്തു പ്രഥമം രോധിന്റെ മറവശത്തു എറി ഞ്ഞു. ഉടനൊരു അതു രോധിയിൽ വിച്ചേരിയായി ദയപ്പെട്ടുന്ന നീതിനു തന്റെ തന്റെ പുതും കണ്ണ പ്രഥമം കൊപ്പുവും ഇങ്ങനെ ചൊലിച്ചു: “ഇപ്പോൾ നീന്റെ പാതിരിയെപ്പുറി നീ എന്തു പിചാരിക്കുന്നും?”

ജൈനിൽ കരണ്നുകൊണ്ടും തള്ളപ്പട്ടിയെ ശ്രദ്ധിച്ചി മുകൊണ്ടും അതു പട്ടിക്കുകളുടെ സമീപത്തു മുട്ടകത്തിക്കിടന്നു. കഷ്ഠങ്ങൾ ഭ്രമിയുടമസ്ഥാനം അവിടെ ഹട്ടിവന്നു. അതു പട്ടിയുടെ ഉടമസ്ഥം, റൂഡിയായ തുവിലാർഡും തള്ളു, കോപപുരം ഇങ്ങനെ പാതാത്തു: “ഇന്തു ശ്രദ്ധരത കൈ മനസ്സും കാണിക്കുമോ!” ജൈനിൽ അതു പട്ടിക്കുകളെ താൻ എന്തുവും വഴിയിൽ വരുത്തുവാനും ചെയ്തു.

അവർ അവസ്ഥ സാരെ പാപ കൊടുത്തു. എന്നാൽ അവധിയിൽ മുന്നാണ്ണും പിരോഗിംസം മരിച്ചുപോയി. അവിടെന്നു ഭ്രമിയുടമസ്ഥരിൽ ചിലർ പാപമുണ്ടു് ഒരു ശ്രദ്ധിയെ അവരുടെ വഴിയുമാതാവായിരിക്കുന്നതിനു് അരുനേപശിച്ചതുടങ്ങി. അതിനൊക്കെട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊപ്പം അവരുടെ കൈ പുംബുയെ കൊണ്ടുവന്നു. രണ്ട് കട്ടികളുള്ളിടികൊണ്ടുണ്ടായി

വന്ന. ശൈലിച്ച കുറ കട്ടിയെ അതു പുച്ചജീവനു പരിഹരിച്ചു. അതിനോളം ഇംഗ്ലീഷ് സഹായം ചെയ്യുകൊടുക്കുവാൻ അതു പുച്ച സംഭവായിം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനെഞ്ചിലും കഴിഞ്ഞതിനാശേഷം അവർ അതു പട്ടികക്കുത്തിയെ മുലകടി മാറ്റി. ജൈലിൽ അതിനെ വളർത്താമെന്ന് എററു. അതിനോളം അവർ ‘ക്രിസ്ത്യൻ’ എന്ന പേരിടകയും ചെയ്തു.

പാതിരി ജൈലിനിന്നും വേറുത്തിൽ പിന്നീട്. പനി ഫൂ. അടുത്ത തൊയ്യറാളും ഭവിലത്തേങ്ങാർക്കു അധികം ദയക്ക രമാക്ഷംവെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. മതഭാര്യ മൃഗത്തു ഒപ്പ് വാം മുകിയിൽ ഉടനെ വക്കന്താണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രവചിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മെറ്റാപ്പോലിത്താജൂൾ പ്രിയ പാതിരിയെപ്പുറി വരാതിപ്പേട്ടു ബഹുമാനപ്പറമ്പും എഴുതി അയച്ചു. അദ്ദേഹം പാരിതിയെ കിക്ഷിക്കുമെന്ന ദയപ്പെട്ടതാണി. അതുകൊണ്ടു കരക്കാലം പാതിരി സ്വന്ധനായി അടങ്കിപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ അച്ചിരേന്ന അദ്ദേഹം ഇന്നുംജീവി കംനമായ അല്പിതി പിന്നീട് സന്ധാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്നും അസഹിപ്പിക്കുന്ന കുറ ഭാന്തായി പരിഞ്ഞിച്ചു. അവരുഹാഗത്തിനു വിരോധമായിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹം സദാ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് സ്വന്ധാവികമായ ഈ വികാരങ്ങെ അധിക്കേണ്ടവിക്കുന്നതു കേട്ട പ്രതിയോധം എററവും അടുത്ത റിതിയിൽ ജീവിതം നാശിച്ചിരുന്ന അവിടത്തെ ക്രഷ്ണക്കുടി വിരുദ്ധിക്കുന്ന പാപമോചനക്രിയകൾ വളരെ ക്രൂരങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോട് പാപസമ്മതം ചെയ്തിരുന്നവരു സമാധാനപ്പെട്ടതാൽ അദ്ദേഹം പുരുത്തു തള്ളിക്കയാണോ ചെയ്യിക്കുന്നതു്

പ്രിയ അവിടെ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അതുഡികം മുഖനായിരുന്നതുപോലെ തോന്തി. തന്നെ എക്കാന്തത അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ അരിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ പുതിയോടുജോഡിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നും വാസ്തവം പബ്ലിച്ചു. അവജൈ കണ്ണുകൊ

ണ്ടിരിക്കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു ഭാന്തായി പരിസ്ഥിക്കക്കയും ചെയ്യു. പുതിയ പാതിരിയെ പ്രിയ തീരെ ബഹുമാനിച്ചി അനില്ല. “അയാൾ ഒരു ഭയങ്കരമനഷ്ടനാണ് അയാൾ ഒരു ഭാന്തനാണ് കാട്ടകരു കാണണമ്പാർ അയാൾ അവരു അധിക്ഷപിക്കുന്നു. തന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു പിരിഞ്ഞു പോകാതെയിരുന്ന രബ്ബ് കാട്ടകരു അദ്ദേഹം ഇന്നാൽ ഒരു ദിവസം വൈക്കേന്നരം കണ്ണത്തി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ സഹജം ഉണ്ടാക്കി. തന്റെ സ്വന്തകാൺ ചെന്നു് അന്നോപാദിക്കുവാൻ അവർ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. ഉടനെ അദ്ദേഹം അവരെ വലിയ കല്പുട്ടയ്ക്കു് എറിഞ്ഞുതുടങ്ങി. അം തിനട്ടത തൊയറാഴു പള്ളിയിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹം അവരെ പരസ്യമായി അധിക്ഷപിച്ചു്” എന്ന പ്രിയ പറഞ്ഞു.

പ്രിയ പ്രപഞ്ചത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. മുഗ്ഗങ്ങളുടെ കുരണ്ടുമായ സ്നേഹത്തേപ്പോലെ അധികമായി മറരാനാം അദ്ദേഹത്തെ മുളകിയിരുന്നില്ല. കുക്കണ്ണായ പാതിരിക്കു് എതിരായി ഒരു കലാപം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. “അയാൾ പ്രത്യേകിക്കുവിഞ്ഞുമായിട്ടാണു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കു ഒരു വൈത്തേപ്പുറാൻ പ്രസംഗിക്കുവാൻ കുടംതനനാ അവകാശമില്ലു്” എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്യു.

അദ്ദേഹം ആ പാതിരി ജൂലിയനം എഴുർവീൽ പ്രപോളം തമിലുള്ള അനന്തരാഗം കണ്ണവിടിച്ചു. എത്തുവന്നാഡം തന്റെ അതു് അവസാനിപ്പിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഒക്കെ വസം അദ്ദേഹം ജയ്താവെന ചെന്ന കണ്ടു് അതേപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. ഇം അവവാദം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനാം രണ്ടു് അത്മാക്കളെ നിത്യുന്നത്തിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടതുന്നതിനാം അവഴുടെ സഹായം അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒഴയിന്ത്യപ്രക്ഷേപണാർ അതിനവേണ്ടി എന്നാണു് ചെയ്യാനുള്ളതു്? ജൂലിയൻ തൊന്തു് പറയുന്നതൊന്നം കോർക്കുക

പതിവില്ല. ഇതുവോലെ കൈ സംഭവം മുന്ന് കൈ വേലക്കാരിയായി നടന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമാനമില്ല.

പാതിരി—അരപ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനു സഹതിക്കുന്നു! അതിനു നിങ്ങൾ കീഴടങ്ങുന്നു! ഈ വ്യതിചാരം നിങ്ങൾ സഹിക്കുന്നു! നിങ്ങളുണ്ടും അരപ്പോൾ കൈ കുറുപ്പാനായിരുന്നും മാതാവും?

ജെയിൻ—(കരണ്ടുകൊണ്ട്) തൊൻ എന്താൻ? ചെങ്ങും തു?

പാതിരി—അരദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നും. അങ്ങനെ പിരി ഞൗം പാത്രം നിങ്ങൾ അരദ്ദേഹത്തിനും നടത്തുവയ്ക്കുന്നും ശുകൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലെന്നു ഇന്നും ഡിപ്പിക്കുന്നും. അങ്ങനെ ചാളില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കൈ ഭിരവും, കൈവത്തിനും ഒരു ദയ അർഹിക്കാത്ത പഴം അതിന്തിരം.

അവൻ മട്ടക്കത്തി.

ജെയിൻ—ഹാ, എന്നു ഉപേക്ഷിക്കുവേതെ, അച്ചാ! തൊൻ എന്നു ചെയ്യുമെന്നു പറയുന്നും.

പാതിരി—എൻവീൽ പ്രദിവനോട് കാഞ്ഞം വായുന്നും. അതും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിനും കടമയാണ്.

ജെയിൻ—(ഡേന്) പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അവൻ രണ്ടുപേരും കൊല്ലുമല്ലോ!?"

പാതിരി—കാമോ! എകിൽ ഇതുവോലെതന്നു നിങ്ങളുടെ ഉഭാസിനതുകൊണ്ട് അവമാനമായി താമസിച്ചുകൊഞ്ചി. അവരേക്കാൾ അധികം ചിത്തയാണ് നിങ്ങൾ. എനിക്കും നിങ്ങളും തുട്ടലുവയി കുന്നും പറയുവാൻില്ല.

ജൂലിയൻ—എൻവീൽപ്പും കൂടാതുവെച്ചു പാതിരി യെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണുകൂട്ടാതിരിക്കുവാനായി മറന്നാൽ വഴിയില്ലെങ്കു തിരിഞ്ഞുവോയി.

സാധാരണമായി അവൻ കനിച്ചുകൂടാശ്ശു സക്കത സ്ഥാനങ്ങളിൽ കുന്നും കൈ മുടഞ്ഞെന്നു നീക്കാവുന്നു ചെറുക്കവന്മായിരുന്നു. തുക്കായ അരു കനിനും ഇകളിൽവെച്ചും അ

പ്രിം ചരിഞ്ഞിരുന്ന സമലത്തു് അവർ അതിനെ ഉത്കുശക്കാണു സഹാവിക്കം. ആ ഉന്നതസ്ഥാനത്തുനിന്ന് അടിയിലുള്ള സമച്ചേരിവരെ അവക്ക് എല്ലപ്പോലെ കാണാമായിരുന്നു. വല്ല വരും വരുന്നതും അവക്ക് അവട്ടെ ഇരുന്നാൽ അറിയാൻ

കര ദിവസം വൈക്കേരും ഷൂർവ്വിൽപ്പുല്ലവിന്റെ വാസസമലത്തുനിന്ന ചുതിരി വരുന്നതു് അവർ രണ്ടുവരും കാണക്കുണ്ടായി. അദ്ദേഹം കടന്നപോക്കവാനായി അവർ തങ്ങളിടെ കത്തിരക്കെഴു വഴിയിൽക്കിന്നു മാറ്റുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അകാരണമായി അവക്ക് ചെട്ടുന്നു് കര ദിവസം തോന്നാതേയുമിരുന്നില്ല.

ജെയിൻ കര ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് അഗ്രികൾച്ചറ്റിനു സമീപത്തിരുന്ന വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഭയക്കരമായ വേഗത്തോടെ ഷൂർവ്വിൽപ്പുല്ല തോട്ടത്തിലെ രോധിൽക്കുടി അവിടെ വരുന്നതു് അവർ കണ്ണ്. ഏതോ കര ഭയക്കരസം വെം ഉണ്ടായിരുന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയ ഉടനെ ജെയിനിനു മനസ്സില്ലായി. ആ മീറ്റ് ചുറ്റും ഒരു നീയമായി തന്റെ ക്ഷീണിച്ചു നേരുന്നുപോൾ വരുപ്പുണ്ടു് കൊക്കാണ്ണ ശ്രദ്ധാസം മുട്ടി, “എന്റെ ഭാംഗു ഇവിടെ ഉണ്ടോ?” എന്നു് അദ്ദേഹം അവശ്യാട്ട ചോദിച്ചു. “ഉണ്ടു്. ഇന്ന തോൻ അവരെ കണ്ടതെന്തില്ലു്.” എന്ന് ജെയിൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇം വാക്കുകൾ കേട്ടു് അദ്ദേഹം കര കുസേരയിൽ വീണു് കര വലിയ കൈകളുകൊണ്ടു് തന്റെ ഗൊറി പല തവണ തന്നതു ദാരിഡ്ര്യതെ തുടർച്ച. അനന്തരം ചെട്ടുന്ന ചാടിയെഴുന്നേ റൂ് അതിപയനീയമായ ഭാവസമിതം ജെയിനിനെ നോക്കി അദ്ദേഹം ഇണ്ടനെ പാതയു്: “പക്ഷേ, നിങ്ങളും സഹായപ്പെടുന്നണായിരിക്കാം. നിങ്ങളിടെ ഭത്താറു്—” ശ്രദ്ധാസം മുട്ടി അദ്ദേഹം സംഭാഷണം നിറുത്തി. അവസ്ഥിൽക്കിന്നു തിരിഞ്ഞു് ആ മീറ്റയിൽക്കിന്നു് അദ്ദേഹം പുരത്തേഴ്ത്തു് റാടിപ്പോക്കകയും ചെയ്തു. ദേഹപ്പെട്ട മുദയം വരണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കു

യും അദ്ദേഹത്തോട് യാചിക്കകയും ചെയ്യുകാണോ, അവർ പിന്നാലെ പോയി. എന്താണ് സംഭവിച്ചതും? എന്താണ് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞതും? അദ്ദേഹം എന്താണ് ചെയ്യബാൻ പോകുന്നതും?

അധികാരിയാണ് അമർത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു ഫീൽപ്പുള നടന്ന പോയി. കാർമ്മവദാർ അകാശത്തിൽക്കൂടി കടന്നപോ ജീജാണിക്കുന്നു. സമുദ്രം സ്ഥിരമായമായി നല്ലവള്ളും ഇളക്കി കൊണിക്കുന്നു. കാറു് ഘുസ്സക്കുള്ളേ വജ്രചുക്കികൾ പറന്നപോ ജീജാണിക്കുന്നു. ആ കാറു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിപാതക ദൈഹിക അടിക്കകയും നേരുങ്ങും വേദനപ്പെട്ടതുകയും കണ്ണബജ്ഞിത താഡികകയും ദ്രോഗതിയിൽ പായുന്ന തന്റെ ചാനകകർക്കൊപ്പും കാട്ടകയും ചെയ്തു.

ആ ഇടയക്കട്ടിലിനകത്തുള്ള കാടുകൾ നേരം ഭയനിൽ നില്പി. ഈ കാറാത്തു് അരംബാണ് അവിടെ വരുന്നതും? ഏർ വീൽപ്പു അവരുടെ സമീപത്തേജി മട്ടക്കത്തി ഇശത്തുചെല്ലു കയായിക്കുന്ന ചെജ്ജതു് അചിരേന്ന അദ്ദേഹം, തൃപ്തിക നു അവരുടെ കത്തരകളുടെ കയറു് അരാത്തവിട്ടു. വേദനയു സംബന്ധിക്കുന്ന വഷ്ടിലകൾ ഏറാറും സമുദ്രജംഗലം കേട്ടും അവ ഭയനു സമ്മരിയിലെല്ലു് ഹടപ്പോകകയും ചെയ്തു.

ഏർവീൽപ്പുള ജനത്കരണക്കൂടി തലയിട്ടോ അരു കടിലി നകത്തു നോക്കിക്കൊണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കാത്തിരിക്കുന്നതു പോലെ തോന്തി. കരാ അധികംനേരം അദ്ദേഹം കാത്തിക നു. അനന്തരം പെട്ടെന്ന തന്റെ ബലം അസകലം പ്രയോ ശിക്ഷന കൈ രാക്ഷസനെപ്പാലെ അദ്ദേഹം അതിനെ തള്ളി തുടങ്ങി. അതു തള്ളിയപ്പോൾ കൈ പട്ടി കൈ ഏലിയെ കടിച്ച കടയുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹം അ ചെറിയ കടിലിനെ കൈവശത്തുനിന്ന മറ്റൊരു ശിക്ഷകയും ചെയ്തു. അരു ഇടയക്കട്ടിൽ അതിന്റെ നാലു ചങ്കങ്ങളിലും വീണിത്ത ടങ്ങി. അല്ലോ സാവധാനത്തിലും പോകരോടും മുടക്കതു വേ ശത്തിലുമാണ് അതു നീണിയിക്കുന്നതു്. അതു് അ ചങ്കവിൽ

ആടി കീഴോപ്പുട്ട് ഉരുളേണ്ടു അതു തുടായ പാറയിലേജ്ഞു വോ എങ്ങാണെന്നുണ്ടെന്നു. എന്തു സമുദ്ദീവികനും എന്നറിയാതെ അതിനു കത്തുണ്ടായിരുന്നു കാടുകൾ അതുശ്രദ്ധിക്കുകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചു. തട്ടിയും മുട്ടിയും അലടിയുംകൊണ്ടു അതു കുടിക്കുന്നു ഉരുളേണ്ടപ്പായി. ക്ക സ്രീയുടെ സമീപത്തിനുണ്ടു ക്ക റൂപസ്വാചകൻ അതു കുടാവോഹനാതു കാണുകയും അതിനുകത്തുള്ളവക്കുടെ ഭയക്കര നിലവിളിക്കുന്നു കേരളക്കുഞ്ഞു ചെപ്പു. വെട്ടുനും അതു അതു തുടായ കാണിക്കുന്നു വക്കിലേജ്ഞു അതിവേഗത്തിൽ ഉരുളേണ്ടപ്പായി. ഉടബാത്തുനുണ്ടു അവിടെ എത്തി അതു വായുവിലേജ്ഞു ചാടി തുടായ കാണിക്കുന്നു മുച്ചശ്രദ്ധു വീണു താഴെയുള്ള പാംകുളിൽ പതിച്ചു ക്ക മുട്ടപ്പോലെ വോട്ടിത്തകക്കയും ചെപ്പു. അതു ഭക്ഷണാർക്കു കഥിയുന്നിടത്തോളം വേഗത്തിൽ ഗ്രാമത്തിലേജ്ഞു കാടിപ്പോയി.

* * *

രണ്ടു ശ്വേഖരങ്ങളുടെ അവബോധ്യനുംപു അവിടെ കാണാമായിരുന്നു. അവി മറിഞ്ഞും കടിഞ്ഞും രക്തം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടു കാടിന്നുണ്ടെന്നു. ഘുഷശൻറു ശിരസ്സു പിള്ളംപോയിരുന്നു. അധികാരിയും ചാരിയും ചാരിപ്പുട്ടു. സ്രീയെ നിശ്ചാരം ചഡാൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ പാട്ടിപ്പായിരുന്നു. “ഈവർ അവിടെ എന്തു ചെപ്പുകൊണ്ടിരുന്നു?” എന്നു ക്ക സ്രീ ചോദാച്ചു. “മുഴയിലും കാററിലുംനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ അതിനുകത്തു കയറിയിരുന്നിരിക്കുന്നു. അതു ദിവസം അരുംഞൻ വല്ല കിടത്തും കയറിയിരിക്കാതിരിക്കുന്നതു്?” എന്നു അതു യാകുന്ന മുച്ചടി വായുകയും ചെപ്പു.

തന്റെ ഭയക്കരമായ പ്രതികാരം നിഃവിളിച്ചു ഉടനെ പ്രൂർഖിക്കപ്പെട്ട തിരിഞ്ഞു് കാടിപ്പോയി. താൻ വീട്ടിൽ എന്നുണ്ടെന്നു വന്നുചെന്നു എന്നറിയാതെ അവിടെ വളരെ ക്കീണിച്ചു് എന്തുനുത്തുവരെ അതു കാററിനുകൂടി അദ്ദേഹം കാടി. അതു രണ്ടു കത്തിരകളും അവയിൽ അതുവരായിരുന്നവരെ തുടാതെ അവിടെ തിരിച്ചുവന്നു എന്നും പ്രപിയെ കാണാനിശ്ചിന്നും തന്ത്രാഖാർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അതു സ്രീയെ

അനേപഷിക്കന്നതിനായി അദ്ദേഹം ആളുകൾ അായിച്ചു. അത് വൈനത്തിന്റെ പുരത്തു് എത്തുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം അവരെ അനുഗമിച്ചു. പുക്കാതിന്റെയോ കനിന്റെയോ പുക്കിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടു താൻ അതുയികും സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അതു നാരി ആടു ശരീരം അവർ വച്ചിച്ചു കൊണ്ടാരുന്നതു കാണുംബാ ഡി അദ്ദേഹം കാത്തിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ അതു സ്രീയുടെ സൂന്ദര പദനം പിറുപമായിത്തിന്തിരിക്കാം. പക്ഷേ അവർ മരിച്ചി ഷ്ടൂനം അവഴ്തുട നടക്കപ്പു മരിഞ്ഞു് അവർ അസന്തൃപ്തു വായി കിടന്നിങ്ങേണ്ണയുള്ളു് എന്നും വരുന്നുണ്ടാം. ഇന്നുഭാവം പ ലത്തും വിചാരിച്ചു് അദ്ദേഹം മുഖന അനുഭവിച്ചു.

ഭാഡിത്തുട്ടി എന്നേതാ അരക്കുറവരെതു കടന്നപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരുങ്ങളിൽ അശ്ശരുക്കൾ വിശ്വാസിയുണ്ടു്. അതു് എന്നുണ്ടെന്നുന്ന ഭാഡവാൻ അദ്ദേഹത്തിനാം യെണ്ണും പനിപ്പു. പക്ഷേ അതു് എന്നുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം നിസ്തൃജ്യം സം അനുഭാവിക്കുയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞെ വീട്ടി ലേജ്ജു പോയി. തന്റെ യജമാനന്ന രഷ്യപ്പുട്ടുംനു കുണ്ടു സന്നേതാഡിച്ചുകൊണ്ടു് അരക്കുറവത്തിന്റെ തൊട്ടുക്കാരൻ അദ്ദേഹത്തിനു സമീപം ഹാടി എത്തി. എന്നാൽ “അവർ മരിച്ചുണ്ടാ?” എന്ന മുന്നത്താണ് അതു പ്രിയ ചോദിച്ചതിനാശേ പുമേ അയാൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞുള്ളു. “ഉരിച്ചു യജമാനനേ” എന്നു് അയാൾ മറ്റുപടി നല്കി.

ഈ വാത്ത് കേടു ഉടനെ ജെയിൻ മോരാലപ്പുപ്പുട്ടു വീണു. അവർക്കു ബോധവാനപ്പോൾ പിതാവു് അവഴ്തുട ശിരസ്സുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് അവഴ്തുട നൊറി വിനീഗർക്കൊണ്ടു നന്നുകയായിരുന്നു ചെള്ളിയുന്നതു് എഴുന്നേള്ളുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ കഫിനാംകൊണ്ടു് അവർക്കു് അതു സാധിക്കാതെവന്നു. അനും രാത്രിതന്നെ ശട്ടത്തിൽക്കിടന്നു മരിച്ചു ഒരു പെൺകുട്ടിയെ അവർ പ്രസബിച്ചു. ജൂലിയന്റെ ശവസംസ്ഥാരത്തെപ്പറ്റി അവർ കന്നും അവിഞ്ഞതിയുന്നമില്ല.

അഭ്യർത്ഥനായം മുറ്റ

താൻ മരിച്ചപോകമെന്ന ജനങ്ങൾ ശക്കിക്കത്തക്കവണ്ണം ക്ഷീണിച്ച വിളരി ജൈയിൻ മുന്നമാസം രോഗശരയ്ക്കിൽ കിടന്നു. ഈ കലത്തു് എറിവും ചെറിയ ധ്രൂവംപോലും അവ വശ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. മുദയത്തിനേരം സ്വന്നനം നിന്നു്, ദീഹമായ മോഹരാഖ്യസ്വരൂപത്വത്തിൽ അവർ പലപ്പോഴും പതിക്കകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ജൂലീയൻ ഏതൊന്തുവും മരിച്ചതെന്നു് അവർ ഒരിക്കലും ചോദിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു യാദുച്ചികസംബോധകാണ്ഡം എന്നു് അദ്ദേഹം മരിച്ചതെന്ന ജനങ്ങൾ ധരണത്തിരുന്നു. ഏ നാൽ അങ്ങനെയെല്ലാം അവർ അറിയാതെയിരുന്നില്ല. ഈ രഹസ്യം അവരെ ചിലിപ്പിച്ചു. ഏന്നാലും അവർ അതു പുറത്താക്കിയില്ല. അഞ്ചുവും കരിക്കൽ തന്നോടും താൻ അദ്ദേഹത്തോടും പെത്തമാറിയിരുന്ന രീതിയും, അദ്ദേഹം തന്നോടു കാണിച്ചിരുന്ന ഉപചാരങ്ങളും, അനന്തരാഗവും അവർ സൃഷ്ടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനേരം എല്ലാ സ്വന്നകളും, പ്രാണികളും ചൊണ്ടിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ കൊച്ചുമ്പും പിതാവും ഇപ്പോൾ അവരുടെ ദക്ഷിണ സ്ഥിരമായി പാത്തിരുന്നു. അവർ മുന്നായോളം അതു ബാലനെ തുരുത്തിക്കുകയും അവനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പാഠത്തെപ്പോലെ ഇപ്പോഴും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടും വിസ്താരിക്കപ്പെട്ടും ഇരുന്ന സാധ ലിസിങ്കോച്ചുമ്പും കൊച്ചുപംച്ചിൽക്കിനു തനിക്കു ലഭിച്ച അല്ലെങ്കിൽ ലാളിനാകൾ കാത്തു ദീഹംനേരം കരണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. തന്റെ മാതാവിനേയും മാതാമഹനേയുമാണു് ആ ബാലൻ അധികമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നതു്

ശാന്തവും ഏകന്ത്രപ്രവൃത്തായ വംശവരവും അവക്കു് അതിരംഭിച്ചു. ആ ബാലൻറെ വളരുച്ചയിലും അവനും വിചി

തന്മുഖത്തികളിലും അവർ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ച കാലംകഴിച്ചു
ടി. അവർ ശയനമുറിയിൽനിന്നു ക്ഷേമമുറിയിലേജ്ഞും, ഒ
ക്ഷേമമുറിയിൽനിന്നു സംഗ്രഹമുറിയിലേജ്ഞും, സംഗ്രഹമുറി
യിൽനിന്നു തോട്ടത്തിലേജ്ഞും ചരിച്ച സമയം ചെലവുചെ
യ്യു. കൊച്ചുവാഴും അവൻറെ വലിയ പാടിയായ ‘ശ്രീക്കോല’
യും കൈമിച്ച് ഉറങ്ങുകയും, കൈമിച്ച് നടക്കുകയും, കൈമിച്ച്
അരുഹാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സുധു ലിസ്സേക്കാച്ച
മമയോട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം സ്നേഹം അ ശപാനനോട്
പാളിന് തോന്തിയിൽനിന്നതാണോ.

ആ യുവപാതിരിഡിലെ പള്ളിയിൽ ജനങ്ങൾ വോക്കാ
റബ്ബായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം കടന്നപോക്കേണ്ടാൽ കഷ്ടക
രിൽ കൈത്തരം അദ്ദേഹത്തെ അലിവനിച്ചിരുത്തുന്നമില്ല. തന്റെ
ചീടു ചില പത്രകൾക്കും അദ്ദേഹം എന്തോ മന്ത്രവാദംചെ
യ്യും അവയുടെ പാലു നീലനിറമാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു എന്ന്
അവർ പറഞ്ഞു. ജൈലിനിനെ കടന്നപോക്കേണ്ടാൽ അ
ദ്ദേഹം അവെളു അലിവനിച്ചിരുത്തുന്നില്ല. കരിക്കൽ കൊച്ചു
പാം ജൈലിനിനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അമ്മാ, ഒപ്പ്
ഹത്തെ തോൻ സ്നേഹിക്കുന്നമെക്കിൽ അദ്ദേഹം എവിടെ ഇ
രിക്കുന്ന എന്ന് ഏനിക്കാരിയണം.” “പള്ളികളിലല്ല” എന്ന്
അവൻറെ മാതാമഹൻ ഉടനെ ഉത്തരംപറയുകയും
ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ ആ യുവപാതിരിയെ കൈത്തരം വെറുത്തിങ്കു
നില്ല. അവർ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിക്കുകയും അദ്ദേഹ
തോടും സാമ്പാദികവിലക്കം അനാസ്ഥിക്കുകയും മാത്രമേ ചെ
യ്യിരുന്നില്ല. വെറുപ്പിൽ ലൈം കലന്തിരുന്നവുകിലും പരി
ഹാസം അതിനേക്കാൾ അധികം കുട്ടവായി അംഗീകാരത്തിനു
തോന്തി. മന്ത്രവാദവും മതവുംകൂടി ശ്രീക്കലത്തുന്നതും കൈ
അക്കണ്ഠവുമായ അപരാധമാണെന്നു ജനങ്ങൾ പിറുവിറ
ത്തു. കൈ മുണ്ണവാങ്ങരും ചെയ്തൊന്നും സ്വാഹയും
പങ്കും കൗപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ അവർ തമ്മിലുള്ള

പുത്രാസം കണ്ണപിടിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും പ്രയാസമാണെന്ന് അവർ ചിലപ്പോൾ മഹസ്യമായി പറയുകയും ചെയ്തു.

ഈ അവസ്ഥ സാധുവായ ലിസ്സ്‌കൊച്ചുമണി മനോ പ്രമയണംകുത്തിത്തിരുത്തു. കത്തോലിക്കമതത്തോടും അതിലുള്ള ചെവഡികരോടും അവക്ക് അക്കുറുക്കുവും ഉറുവുമായ ഖുഹുമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ സമോദരിത്തോവും സരോ ദരിപ്പത്തിൽ ചോക്കാതെയിരിക്കുന്നതു കണ്ട് അവക്ക്, തന്റെ വിനീതവും ശാന്തവുമായ രീതിയിൽ, യേം തോന്തി. ഒപ്പുവെക്കുകയുള്ള അവർ പതിവായി കുപ്പസാരത്തിനും കബ്ബാനജ്ഞം പോയിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ മാതൃകകൊണ്ട് അപ്പുരുതെ തന്നെ അനുകരിപ്പിക്കുവാനുള്ള തന്റോടും അവക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതാനും.

തന്റെ പ്രേമഭാജനമായ കൊച്ചുപാളിമായി തനിച്ചിരിക്കുവോം കഴിയുന്നിടത്തോളം അതു ബാലവെന്ന തന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ലിസ്സ്‌കൊച്ചുമണി ഗ്രൂപ്പ്. ഏതു സ്രീയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യാതെയിരിക്കുന്നതു്? അതു ധികമായ റിലയവും താഴേയുള്ളുള്ള സ്രീകർമ്മപോലും ഒരു പുതിയ ഷണ്ഠിരയോ, തന്ത്രഭേദക്കാർ ബലമോടു ഒരു സമോദരിയുടേയോ പിചാരങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചുട്ടതുവാൻ ഉള്ളമിക്കകയില്ലെങ്കിലും ഒരു റിത്രൂവിന്റെ വളരുന്ന മനസ്സിനെ ത്രാവൽക്കരിക്കുവാൻ മടക്കകയില്ല. കട്ടികക്കോട്ടുള്ള തീപുസ്തു മഹാണ് ഇത്തരം ദെഡ്രും ജനിപ്പിക്കുന്നതു് ഈ സ്നേഹത്തോടൊപ്പം അംഗികാക്കാണി, തന്നെ ചതിച്ച ജീവിതത്തിൽനിന്നും തനിക്കുവേണ്ടി അല്ലെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കരാസമാശുവാനുള്ള ഒരു ബൗക്കൾും ഇതാണ് എന്നുള്ള ഫോയഡാണ്, അതു സ്രീ കൈ ഇതിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്

ലിസ്സ്‌കൊച്ചുമണി ഒന്നുവാളുന്നരെയും അവരെന്നും സ്വിച്ചുള്ള അത്രുതസംഭവങ്ങളേയും, പ്രാചീനകാലത്തെ വിശ്വാസങ്ങളുംവരുമ്പോൾ പറയുവോം ചാർജ് അതു് അഉംഗംബുഹുമായം കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ പുണ്ണ്ണുദയത്തോ

ടി ബുദ്ധിയോടൊ അത്തമാവോടൊള്ളടി ഒരുപരത സ്നേഹിക്കേ
ണ്ടതാണോ അവർ, ഒരു പരിഷ വേണ്ടതിലധികമായി,
നിശ്ചിയിച്ച പരജകയും ചെങ്കു.

വരുത്തായസ്സു പ്രായമുള്ളപ്പോൾ പാർശ അത്രോഗ്രവും
കായബലവും ഉത്സാഹവുംജീജു ഒരു കട്ടിയായിരുന്നു. മരണ
ശ്രിത കയറുവാരാം പക്ഷിക്കൂട്ടുകൾ കണ്ണപിടിക്കവാൻ അം
വൻ ഇപ്പോൾപ്പെട്ട്. എന്നാൽ പഠിക്കുന്നതു് അവൻ ഒരു ഉപ
ദ്രവമായിരുന്നുനു. അധികം നേരം പഠിക്കുവാൻ ജൈഖിന്
പാശിന അവാവദിച്ചിരുന്നമില്ല. “അവൻ കട്ടിയാണോ.
അതുകൊണ്ട് അവനെ കുറിപ്പിക്കുതു്” എന്നു് അവർ
പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും പാശിനോ് അതു
രുമാസം മാത്രമേ പ്രായമുജ്ജീജു എന്നതുപോലെയാണോ് അവർ
ചെരുമാറിവന്നതു് അവൻ ജലക്കാഷം പിടിക്കുമെന്നും അം
വൻ ദിലത്തു വീഴുമെന്നും, അവൻ അജീണ്ടും ഉണ്ടാകുമെ
നും, ജൈഖിന് ഇപ്പോഴും സദാ ദയനിരുന്നു.

പാശിന ഒരു കുന്നിസ്സുവായും, എന്നാൽ പ്രായോഗി
കക്കതോലിക്കുപ്പാതെയുമാണോ്, അവർ വളരെത്തിവന്നിരുന്നു്
സപ്തം ചിന്തിക്കുവാൻ അവനു യാരാക്കും സപാതത്രുപ്പും
അവർ കൊഞ്ചത്തിരുന്നു. ഏന്നാൽ പാശിന പതിനേന്നും വ
യസ്സു തിക്കണ്ണപ്പോൾ മരാരായ ബുദ്ധിമുട്ടു് അവക്ക് നേരിട്ട്
ണ്ടിവനു. ഇതു് അവൻറെ അല്പത്തെ കംഘാകമ്മം അതു
യിരുന്നതാണും. കുറവിപ്പും രാവിലെ ലിസ്സേക്കാച്ചും അ
വിടു വന്നു ജൈഖിനിഡാട്ട പറഞ്ഞു: “മതവാംബരം ഇ
നി പാശിന പഠിപ്പിക്കാതെയിരിക്കുവാൻ നിന്നുത്തിയില്ല.
ഇംഗ്രേറോം മനസ്സുരോടുമുള്ള കത്തച്ചുംപരം അവനെ പ
റിപ്പിക്കുന്നും.” തന്റെ അഭിപ്രായം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അ
വർ അനേകം കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു് തുടരെ വാദിച്ചു. പ്ര
ത്രേകമായി, സവസാധാരണമായി പ്രചീനകാലങ്ങൾ മു
താലും മനസ്സുർ പുറപ്പെട്ടവിക്കാരുള്ള ചുവടെ ചേങ്ങന്ന കാ
രണം അവർ പുറപ്പെട്ടവിച്ചു. “അംഗവാ അവൻ ചെങ്കു

പ്ലേക്കിൽ അരുളുകൾ അതുമുന്തുപ്പെട്ടവാൻ തുടങ്ങം. നമ്മുടെ അയൽവകുക്കാണോ എന്തു വിചാരിക്കും?"

ജെയിൻ എന്തുവേണ്ടെന്നറിയാതെ കഴഞ്ചി. അതു തുല്യപൂർവ്വിയെ പാതിരി ചവിട്ടിക്കൊണ്ടുനാ ഭയക്കരകാഴ്ച കണ്ണഭാവം മുതൽ അവർക്ക് പാതിരിയോട് അസഹ്യമായ വെറുപ്പ് തോന്തിയിക്കുന്നു. അതിനാശേഷം അവർക്ക് ഇതേവരെ ചുള്ളിയിൽ പോയിക്കൊണ്ടു. മതദാനത്തിൽ അരവിപില്ലാത്ത വന്നമായ ഒരു മനസ്സുന്ന് വൈദികനായിത്തുണ്ടിക്കുന്നതു മതവിശ്വാസങ്ങളുടെ അസ്ഥിവാരങ്ങൾക്ക് എതിരായിട്ടുള്ള വാദമായിത്തീരുകയില്ലോ, ഒരു “മുന്നവാനായ ദൈവം” ഉണ്ടെന്നാണുള്ള അഭിപ്രായം. അവർക്ക് സംശയകരമായിരുന്നു നീഡിക്കുന്നു. “ക്രൈസ്തവലംഗൂട്ടാ കഴിയട്ടു” എന്ന സംശയ പുന്നീമായി ജെയിൻ അവരോടു മറ്റപടിപ്പരിത്വം. തനിക്ക് പിശീസം തോന്തിയതുകൊണ്ടു, ലിസ്റ്റ്‌കൊച്ചുമ്പയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമാണ്, അവർക്ക് ഇന്ത്യൻ വരുത്തതും.

കുമാസം കഴിഞ്ഞു. ജെയിൻ ദൈവസ്ത്വത്തെ പ്രഭ്രിഥി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ യദ്ദേശ്യം അ സ്രീ ഇംഗ്ലീഷുക്കാവും ജെയിനാബും ചോദിച്ചു: “ഈ അമ്പടിൽ ലാംബുട്ടുടെ കൊച്ചുപാർപ്പാം അവന്റെ കമ്പ്യൂനിറ്റിൽ പങ്കെടുത്തും, അണ്ടും?” താൻ എന്തു പറയുന്ന ഏന്നറിയാതെയും തീരെ ദെബന്തും കാണിക്കാതെയും ജെയിൻ “അതേ” എന്ന ബഹുപ്രേക്ഷ പറയുകയും ചെയ്തു.

താൻ ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതു പിതാവിനെ അറിക്കിവാൻ ജെയിനിനു ദെബന്തുമുണ്ടായില്ലു. ലിസ്റ്റ്‌കൊച്ചുമ്പയുടെ സംരക്ഷണത്തിന്റെ അവർക്ക് വാളിനെ മതപാംസ്ത്രാസ്സിലേജ്ജു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞതയും. ഒരു മാസം എല്ലാം ശരിയായി റാടനു. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം വൈക്കേന്നും പാർപ്പിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വീട്ടിൽ തിരിച്ചുവന്നു. പാരോടിവസം അവൻ ജലദോഷം പിടിച്ചെടുക്കയും അവൻ ചു

മിജുവാൻ തുടങ്ങികയും ചെയ്തു. ഭയംകാണ്ട് ഉന്നതയായി അവന്റെ രാതാവും അവന്റെ അനവധി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. സ്ഥാപ്പ തുടങ്ങിയ ഉടനെ ഉരാനാക ബാലനോടു താൻ സംസാരിച്ചതിനാൽ സ്ഥാപ്പ കഴിച്ചുന്നതുവരെ പാളിയു ഒരു നടയിൽ ചെന്നാലില്ലോവാൻ പാതിരി തുടങ്ങാട് അതുജ്ഞാ പിച്ചു എന്നും അവൻ രാതാവിനോട് പാശ്രൂ. അതിനാൽ പിന്നീട് മതപാംജരം പഠിക്കപ്പെന്നായി അവനെ ആ പാതിരിയുടെ അടക്കയ്ക്ക് അവൻ അയച്ചിരുന്നില്ല. അവൻ നേരിലെ അവനു പാംജരം പഠിക്കുന്നതിൽ അവനെ മതപാംജരം വിട്ടിലിരുത്തി അവനെ മതത്തിന്റെ പ്രാഥമികതയെ നേരം പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ശരിയായും പുണ്ണ മായുമുള്ള മതജ്ഞാനാം റാല്ലിയിൽനിട്ടു എന്നുള്ള കാരണം പാംജരും, ലിസ്സ്‌കോച്ചുമയുടെ പ്രാത്മഗാകളും അദ്ദേഹം കളും വക്കെവജ്ജാതെ തന്നിൽ സമൃദ്ധിച്ചിരുന്ന എന്നും താൻ പിച്ചാരിച്ചിരുന്ന അധികാരത്തെ പ്രാഥിചരിപ്പിച്ചു തന്റെ പ്രതികാരപരവും വിദ്യപാശപരവുമായ ശീലം പ്രതുക്ഷപ്പെട്ട തനിക്കൊണ്ട്, ദോഷിയാക്കിവാതാം. പാശിനെ പരിശുള്ള കർമ്മാനയിൽ പങ്കെടാളുംവാൻ സഹതിച്ചില്ല.

അടക്കത വഷ്ടതിലും മുള്ളവോലെ സംഭവിച്ചു. അപ്പോൾ കോപിജുവായി, ആ ബാലൻ കുറ മുന്നവാനായി തനീകവാൻ ആ മുഖക്കമ്മങ്ങളിലോനാം വിശ്വസിക്കേണ്ട ആ വഞ്ചിലില്ലെന്ന പ്രതി വരായക്കുണ്ടായി. പിന്നീട് പുതുനെ അവൻ അത്രുതെതു കർമ്മാനകമ്മതിൽ പങ്കെടാളുംകൊതെ യിരുന്നതിനും അവിടത്തെ കഷ്ടകൾ, അവശേഷ പഴിച്ചുതുടങ്ങി. പജുളിയിൽനിന്നു പുതാനുംകുമനു ദയനും അവർ ഇംഗ്ലീഷ് മാത്രം ആണ്ടിൽ കരിക്കൽ കർമ്മാനയിലും മറ്റു മതക്കമ്മങ്ങളിലും പങ്കെടാണെന്നു. എന്നാലും കൂടികളുടെ കാര്യം മരാനാനാണെന്നും അവർ വാദിച്ചു. പതിവാൻ വിത്തുമായി കുറ കണ്ണതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരവാൻ കുറ സ്കീക്കും അകു മമായ ദൈയൻഡും വന്നതു കണ്ടും അവർ ആശയങ്ങൾപ്പെട്ട്. “എ ഇ പരാബന്ധം എന്തു ചെയ്യാണും തിരുസ്ത തിരുസ്തയെന്നുണ്ടോ” എന്നും അവർ പരസ്യരം പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇതെല്ലാം ഭജയിൽ അറിഞ്ഞതിനും. അവരുടെ കാവ് തൃതീയം, അവരുടെ അന്തഃകരണങ്ങളെ കാലത്തിനുസരിച്ച് കോലംകെട്ടിക്കൊന്നതിനു തുനിന്തത്തിനും അവർ അവരെ പൂജ്യിക്കുകയാണ് ചെയ്തു്. അവക്ക് സപ്തരമുണ്ടു് രഹസ്യാലെ പ്രവത്തിക്കാം; എന്നാൽ ഒരു കുട്ടി നുക്കത്തിനുകീഴിൽ വന്നേതിനു. അവക്ക് നല്ലതല്ലാത്തതു് ഒരു കുട്ടിക്കു നല്ലതാണ്. ഈ ‘മാനു’രായ, അതുമനുഷ്ണിയുള്ള, മുഖ്യമായി ദീര്ഘക്കൂദാശ.

പാശ്ചാത്യ മനസ്സിൽ സമാധാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സപ്രാണം നട്ടവഴിത്തുന്നതായിരുന്നു അവൻ ഇപ്പോൾ അതുനം സന്ദേഹകരമായി തോന്തിയിരുന്നതു് ലൈറ്റിസ്, ചിക്കാറി, എൻഡിപ് എന്നീ സപ്രാണം നട്ടിരുന്ന സപ്രാഥേതാട്ടത്തിനും മേരുനോട്ടം വഹിച്ചു് അവൻ അവരെ സൗക്ഷ്മിച്ച വളർത്തിവന്നു. അവൻ അവിടെ കഴിക്കുകയും, കാളിക്കുകയും, കഴുപരിക്കുകയും, വൈള്ളമൊഴിക്കുകയും ചെയ്തിനുംബുരുമെ, തന്നെ മാതാപിംഗന്നയു് അവളുടെ കൊച്ചുമുയേയുംകൊണ്ടു് അവിടെ ഉസാമപുംബു് വേലചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്തു്. തങ്ങൾ കഴിച്ച കഴികളിൽ സപ്രാഥേതക്കുണ്ടു് നട്ടകൊണ്ടു് പാവാടകൾ പൊകിവെച്ചു് ആ രണ്ടു സ്ക്രീകളിൽ അവിടെ അംഗങ്ങൾ മണിക്കൂർ നേരം മുട്ടക്കത്തിയും കൈക്കത്തിയും കുടക്കുന്നതു് വേലികളിൽ മുകളിൽക്കൂടി നോക്കുന്നവക്ക് കാണാമായി അണു.

ആ പ്രദേശത്തെ കലീനക്കുംബക്കാരെ താൻ ‘നയിച്ചിരുന്നു’ എന്ന വിചാരിച്ചിരുന്ന പുഖ്യായ ബൈക്കുവീതലുപ്പേ നീറിസംഗതാട രഠിക്കൽ ഭജയിനിനോടു് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: “സമുദായത്തെ രണ്ടായി തരംതിരിച്ചുട്ടുണ്ടോ. നല്ല കുദേതാലിക്കുയും, അദ്ദേഹയല്ലാത്തവയും. ആല്ലെത്തെ കൂട്ടരിൽ എറു താഴീനാവയും നമ്മുടെ സമന്വാദാണോ. ഒട്ടവിലുത്തെ കൂട്ടരോടു നമ്മക്ക് ധാതരായ ബന്ധവുമില്ലോ.”

ഭജയിൽ — പക്ഷേ ഇംഗ്രേസിൽ വിന്റെസിക്കവാൻ വളരുന്നില്ല പോയിട്ടു് ആവശ്യമില്ലെല്ലാം.

പ്രപീ—അതു തെറാണോ. വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനാരെ കാണാനതിനായി അവരുടെ വീഴകളിൽ പോകുന്നതുപോലെ അവർ ഇംഗ്രേസനെ കാണാവാനായി പാളിയിലും പോകുന്നു.

ജൈനിക്ക് ദാദാവം എല്ലാറിലും ഉണ്ട്. എന്നാൽ പാതിരികൾ മലേഖ നില്ക്കുന്നോടു അദ്ദേഹം എൻ്റെ സമീപത്തുള്ളതായി എനിക്കു തോന്നാറില്ല. എല്ലാ സത്യസന്ധരയും പുതാഷനാരുടെയും സ്കീകളുടെയും ഇംഗ്രേസനിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്.

അവർ പാളിനെ തോട്ടക്കുണ്ണി പഠിപ്പിച്ചു. നടവാരം കൂലിപറിക്കുവാനും പുക്കിനും ബെട്ടിയിട്ടുവാനും പുഞ്ചിനും മിഛു നടവാരം മുഖ്യങ്ങളെ തീരുവാനും പാഠം പഠിച്ചു. അവൻ പതിനഞ്ചു പയസ്സു തികയുന്നതുവരെ ഇതു തുടങ്ങുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട്, ഒരു ദിവസം വെവക്കേന്നും അവരുടെ കാളേജിൽ അയച്ചേണ്ടതാണെന്നു പ്രഭു പറഞ്ഞു. ജൈനിക്ക് പൊട്ടിക്കരണമുണ്ടു്. ഇനി എന്നാണോ അവരുടെ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്? അവൻ പഠിച്ചിട്ടു് കാഞ്ഞമെന്തു്? മറ്റൊരു പ്രഭുക്കുടുംബം ബാംഗ്രാഡിൽ പലരെപ്പോലെ തന്റെ മാതാമഹില പഠിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമാത്രം പഠിച്ചുകൊണ്ടോ, പരിത്രിക്കുന്നതു്, ചിത്തയാകാതെ, കേവലം ഒരു നാട്ടിൻപുറത്തെ മാനുക്കായി അവൻ ജീവിക്കുന്നതിൽ കൂപ്പും എന്നാണുള്ളതു്?

പ്രഭു—സമുദായത്തിൽ അവൻ അർഹിക്കുന്ന ഒരു നില അവൻ കിട്ടാതെ വരുന്നോടു നിന്റെ സപാത്മവരം മാത്രവാസല്പുമാണോ അതിനു കാരണം എന്ന പറഞ്ഞു് അവൻ ഒരുക്കാലത്തു് നിന്നെന്ന കരാബ്ലൂട്ടുന്നുപോൾ നീ എത്ര സമാധാനം പറയും? നിന്റെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി ആരു കട്ടിയുടെ സുഖത്തെ ബലിക്കിഴിക്കുവാൻ നിന്നും അവകാശമില്ല. ജൈനിക്ക് പക്ഷേ എനിക്കു ഹശ്ചര കരാച്ചു സുഖമേ ഉണ്ടായി കൂലിപ്പോ. തൊൻ എറുമാത്രം സകടപ്പുട്ടിട്ടുണ്ട്! ഇപ്പോൾ തൊൻ സുഖം അനാദിവിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നോ അവരുടെ

എന്നിൽനിന്നും മാറ്റവാനാണ് അച്ചുൻ വിചാരിക്കുന്നതു്

പ്രഉ അവക്കെ തന്നോടു് അബന്ധമുണ്ട്.

പ്രഉ—അപ്പോൾ എന്ന റിനാക്കു് കനം അക്കുകയില്ല, അഭേദം, ജൈസിൽ?

പശ്യാത്താവാക്കാണ്ടു് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാണ്ടൽ മുട്ടുകൾ അനുഭവിച്ചു. തനിക്കു ഒരു സ്ഥാത്മഗംഭീരുമായി കൊണ്ടു, പാളിനെ കാഞ്ഞജിൽ അയയ്യുവാൻ താൻ സമ്മതിക്കുന്ന എന്നും, അതിനു തയ്യാറായിരുന്നതു ഡൈസ്റ്റ്രാഫിറിഷ്മെന്റും, എന്നാലും അവ എന്ന അയക്കാണ്ടതു തന്റെ കത്തപ്പുമാണെന്നും തനിക്കു മനസ്സിലായിരുന്നും അവർ പരായകയും ചെയ്തു.

കുടക്കം മാവരത്തുനും വരുത്തെന്നും അയക്കാണ്ടു് അവർ തീരുമാനിച്ചു. അതു ഉള്ളകാലത്തു ശേഷിച്ചു സമയം മുഴുവനും അവരുടെ അവർ മുമ്പു ലാജിച്ചിട്ടില്ലാത്തവിധിയും ലാജിച്ചു വഷ്ടിക്കാൻ. അസന്നമായ പേര്പാടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു് അവന്റെ മാതാവു പലപ്പോഴിം രഹസ്യമായി കണ്ണനീറി പൊഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുടക്കം നിദ്രാത്തുന്നുമായ ഒരു രാത്രി കഴിഞ്ഞു് അതു രണ്ട് സൈംഗികളും പ്രഉവും പാളിം മാവിലേജും വണ്ടിയിൽ കയറി തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്നേഴ്ദു കണ്ണിലുണ്ണി ചേന്നു പരിശവാൻ പോകുന്ന കാഞ്ഞജു് അവർ അതിനുമുപു സന്ദർഭിച്ചിരുന്നു. ശയനമുറിയിൽ അവനു കിടക്കാവാനുള്ള കൂട്ടിലും, സ്ത്രാസ്സുറിയിൽ അവൻ സ്ത്രീക്കും വാനമും അവർ മുന്നേപ്പത്തെന്നു പരിശോധിക്കാനില്ല. ജൈസിൽ അവന്റെ സകലസാമാന്യങ്ങളും ശേഖരിക്കുകയും, അവന്റെ അതിമനോഹരമായ ഉട്ടപ്പുകൾ തന്റീക്കുകയും, വിശേഷാർച്ചചലവിനാ ധാരാളം പണം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ വികാരം അടക്കാണ്ടു് പ്രഉവിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വൈകിലും, അദ്ദേഹം വിഷ്ണുനാം ചിന്താമന്മായിരുന്നീൻ.

തങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളുടെ കേരളാധിന്തിനിൽക്കുന്ന അതു എവാലൻറു പ്രസന്നമായ സാന്നിദ്ധ്യം അതു പഴയ വൈനാട്ടിനുനു ഷുമാക്കമെന്നാളും വിചാരം അവരെ ചുംബക്കളപ്പെട്ടത്തി. ഏവക്കന്നും അവർ മാവാലെ തുറമുഖജെട്ടിയിലേണ്ണു പോയി, കുപ്പുംകൾ വരുന്നതും പോകുന്നതും നോക്കിക്കാണ്ടുന്നുണ്ട്. അപ്രസന്നമായി യുസരനിന്റേതാട സസ്യം വന്നു. കുമേശൻ അതു തുറമുഖത്തിലെ വിളക്കകൾ കൊള്ളുത്തുപ്പെട്ട്. സുവകരമായി തോന്തിച്ചു ഒരു ഫോട്ടോലിൽ അവർ ക്രഷ്ണംകഴിക്കുവാൻ കയറി. അവക്ക് കുത്തക്കം വിശ്രദ്ധിപ്പായിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെ വന്നും പോയുംകാണിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സന്ദേശം കണ്ണപ്പും അവക്ക് സക്കടമാണ് തോന്തിയതും

അനന്തരം അവർ മറം നടന്ന കാളേജിലേണ്ണു തിരിച്ചു. എല്ലാതരത്തിലും പ്രായത്തിലും ഉള്ള കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്നാരുടെയോ, അടുത്ത ബന്ധുക്കളുടെയോ, തിരുന്നാരുടെയോ അക്കദാട്ടിയോടുകൂടി എല്ലാവരുതുനിന്നും അവിടെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ പലരും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കാളേജിൽനാം ഒരു മുത്തോ സ്ഥലമായിത്തോന്തി.

ജൈഗിൾസ് പാളി അരുളുന്നും സൗമ്യപൂർണ്ണം അതലിന്ദരം ചെണ്ണു. കൈലേശസട്ടത്തു കൂട്ടു തുടച്ചുകൊണ്ട് ഒരു മുലയിൽ പിസ്തതയായി നിന്നാണു ഗുഡയായ ലിസ്റ്റ്‌കൊച്ചു മാരുടെ ഭാഖം അവത്തെതുപോലെ കുട്ടത്തന്തായിരുന്നു. ഒരു തൃജിൽ ദയവുംതാനീ അവരുടെ ധാരുപരാച്ചിലിനെ ചുങ്കി പ്രാഥ മക്കളും അവിടെനിന്നും പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അവക്കും വണ്ണി കാത്തു നിന്നാണു. അതു മുന്നു വേദം അതിൽ കയറി പിടിച്ചുലേണ്ണു തിരഞ്ഞെടുക്കും ചെണ്ണു. വണ്ണിക്കു കത്തുള്ള ഇരും അതു ഭാഖിതവദനാദശു മരച്ചു. എന്നാലും ഇടയ്ക്കെടുയുള്ള ഒരു നെടുപെട്ടുപെട്ട നീലയുമ്പുതരയ ഭേദിക്കാതെയുമിരുന്നുണ്ട്.

പിറോടിവസം സസ്യവരെ ജൈഗിൾസ് കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനു പിറോടിവസം അവർ വണ്ണി വരുത്തി മാറിലേണ്ണു തിരിക്കുകയും ചെണ്ണു.

തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഇപംപുമമായി ചില തുട്ട് കാരെ തനിക്കു ലഭിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് പാർപ്പിച്ച സ്ഥിതിയോട് അതിവേഗത്തിൽ മെങ്കുകയുണ്ടായി. ഒന്നരാട്ടും ഞായരാഴ്വുതോറും ജൈറിൻ അവനെ സന്ദർശിച്ചു. ഓം സ്കൂൾ കെന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സമയങ്ങളിൽ എല്ലാ ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ജൈറിൻ അവിടത്തെ സ്കൂളാരമ്പിയിൽ അവിടെ എൻ്റെ വിട്ടുവോക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ ഇരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. കാഴ്ചിലെ ഫ്രിൻസിപ്പും അവശേഷ തന്റെ മുഖിയിലേക്കുവോയി അതു തുടക്കിടെ കാഴ്ചിലെ വരദത്തെന്ന് അവജോട് ഉപയോഗിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ അതു വക്കെവച്ചില്ല. കടക്കം, തന്റെ പുത്രൻറ് സ്കൂളിലെ പഠിത്തത്തെ തടസ്സപ്പെട്ടത്തിക്കൊണ്ട് മിക്ക ദിവസവും അവിടെ വരുന്ന പത്രവും അവൻ അവസാനിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ, പാഞ്ചിനെ കാഴ്ചിയിൽനിന്നും തിരിച്ചുകൊണ്ടവുംവാൻ തന്റെ അവജോട് അതുവല്ലപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്ന കാഴ്ചി അധികാരിക്കരാക്കും അവജോട് പറയേണ്ടതായിവന്നു. ഈ മംഗലാഭാസ്കരതമായ ഭിക്ഷണി ഫലിച്ചു. ജൈറിൻ വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

പാളിനെപ്പറ്റി നിരന്തരം ഉൽക്കുണ്ടായും അസ്പാസ്യ ഘും ജൈറിനിനു തോന്തിയിരുന്നു. പാളിനും പ്രേമഭാജനമായിരുന്ന ‘തുടക്കാല’ എന്ന പട്ടിയോടുടർന്നിട്ടി അവൻ ആ നാട്ടിന്ഹുറുത്തെ ചെറിയ വഴികളിൽക്കൂട്ടി ദീർഘസ്വാരിവോക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ചിലഫോർഡ് ഉള്ളിടത്തെ സസ്യവരെ അവൻ ആ തുടക്കാല കാന്തിൽ മനോരാജ്യത്തിൽ ലഘിച്ചുകൊണ്ടിരും. ഒരിക്കൽ ആ യുവപാതിരി അവശേഷ കടന്നവോയപ്പോൾ തുടക്കാല പ്രായരമായി കുറച്ചും അദ്ദേഹത്തിനും നേക്ക് ചാടിവീഴ്ചുവാൻ ഭാവിച്ചു. ഒരവക്കോ, തന്റെ മാതാപിതാ കൊന്നവരം, ചെറുസ്വേദരനൂരേജും സമോദരിക്കുന്നും മുഗീയമായവിധത്തിൽ തനിക്കു നശ്ചപ്പെട്ടത്തിയവനമായ മനസ്സുനാണ് ഇദ്ദേഹം എന്ന് അതും അപുക്തമായി അറിഞ്ഞതിരുന്നിരുക്കാം.

ഘുത്രനെ വീണ്ടും കാണുന്ന ഭാരോ സമയത്തും പത്രവ ഷ്മായി തങ്ങൾ തമിൽ പിരിന്തിരുന്നതുപോലെ അവർ ക്കു തോന്തി. പാർ കുമേൻ ഒരു ഘുത്രനും വനിക്കുന്നു. അവൻറെ മാതാപാക്കട്ടെ കുമേൻ ഒരു വുലഡായുമാണ് പെരി ചുിരുന്നതു് ലിസ്റ്റ് കൊച്ചുമുളിൽ ദേശതികൾ കും കാണുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ ഒരു കണ്ണാടിക്കുട്ടിൽ അടച്ച സുക്കിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വാടിയ ഇലപോലെ വി ഉണ്ടി.

പാർ വളരെ കുച്ചമാത്രമേ പഠിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവൻ മിക്കവാറും പുട്ടാ ഇരുന്നിരുന്നു. അവൻ വലിയ മടി യന്നം സുവത്സ്യരൂപമായിരുന്നു. അവൻ, ഇപ്പോൾ മേൽമീശ യുടെ മരായയുള്ള ദീപ്പകായരം സുമുഖരൂപമായ ഒരു ബാലനു യിത്തിന്നിരുന്നു. ഞായരാഴുതോറും പാർ മാതാപിനൈ സന്ദ ശ്രീചൃഷ്ണിയുണ്ട്. അശപാത്രയന്നായ യുദ്ധാവിനെ ദൃഢത്തു ടന്റുന്നുവോൻ ജെയിൻ തന്റെ കൈലേണ്ണു വിശേ അവനെ സംശ്ലിഷ്ടവാൻ മുന്നോട്ടു പോകും. താൻ ദീപ്പകാലം സുക്കി ചുവള്ളത്തിയ ശിശ്രൂഷയിരുന്ന പാളായിട്ടാണ്, മുത്തുവലിക്ക കയും കതിരസ്സുവാരി ചെയ്യുകയും അരുന്നായിട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്ന അതു യുദ്ധാവിനൈ അവർ പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്.

ഒരു ഞായരാഴു താൻ വീടിൽ വരുന്നതശ്ശേരു പാർ ജെയിനിന്നു് എഴുതിയയച്ചു. ചില സ്നേഹിതന്മായി താൻ ഒരു സക്കിട്ടു പോക്കുയാണെന്നുണ്ടു് പാർ അതിൽ എഴുതിയിരുന്നതു്. ജെയിൻ ഉർക്കണ്ണുകൊണ്ടു വലഞ്ഞു. അതുകൂടി കുറെ ദിവസത്തേൽക്കു ഘുത്രനെപ്പറ്റാറും ഒരു വിവര മും അറിയാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടു ജെയിൻ മാവറിലേജ്ജു തിരാച്ചു. എന്തോ അതിസ്വീകൃതായ രിതിയിൽ പാളിയിൽ ഒരു പുത്രാസ്ഥിബന്ധന ജെയിൻ മനസ്സിലാക്കി. അവന്റെ സ്വരം പുത്രാധികം ശാംഭീരമായിത്തീന്നിരുന്നു. അവനിൽ അധികം ഉന്നേഷ്യവും ജെയിൻ കണ്ടു. “ഇന്നു് അമ്മ ഇവിടെ വന്നതുകൊണ്ടു് അട്ടത്ത ഞായരാഴു താൻ വീടിലേജ്ജു വരു

നില്ല. തെങ്ങപരം ഒരു സക്രിയപോക്കവാൻ കൗൺവയതകയാണ്” എന്ന പാർശ മാതാവിനോട് പറഞ്ഞു. ഭയംകൊണ്ട് സ്കൂളുയായി അവർ അവനിൽ ദശാവതിപ്പിച്ചു. താൻ ചുറ്റനിലേപ്പു് ഒരു ധാരുപോക്കനു എന്ന പാർശ പറഞ്ഞതു പോലെയാണ് ജൈഹിനാൾ ഇതുകുപ്പും തോനിയതു. ജൈഹിന്—കാ, പാർശ, എന്തു്? എത്രസംഭവിക്കുന്നു? എന്നോട് പറയു.

പാർശ ചിരിച്ചു് അവനെ ചുംബിച്ചു.

പാർശ—ദന്തമില്ല, അഭേദം. എൻ്റെ പ്രായത്തിൽ തുടക്കാരോ ടക്കി കുടാ നേരഭോശ കാണാവാൻ സാധ്യാരണലായി മോഹം തോനം. അഭ്രേയുള്ളേണ്ടി.

ഇങ്ങനെ പാർശ ഒരു പ്രായഗായിത്തിൻ്റെ, മാതാവി കുറ നേക്ക് തന്റെടട കാണിച്ചതുടങ്ങി.

ക്രിസ്തീയ പാര്ഷികുറ ലവരാസദർഗ്ഗങ്ങൾ കുറത്തുകുറ തെരുവുണ്ട്. വക്കേപാർശ കഴിയുന്നിട്ടേത്താളിം വേഗത്തിൽ തിരിച്ചപോക്കവാൻ അവൻ ആരുഹം ആരുഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രദ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അവൻകുറ പാടി നു പോട്ടു. അവൻ ഇങ്ങവതുവയന്നേപ്പു ആരുളിള്ളു. ജീവിതം അവൻ പുതുതാൻാണ്.”

ഒരു ദിവസം ഒരു പുത്തികെട്ട് വൃഥാസ്തന്റെ അവിടെ വന്നു. താൻ വന്നം പലിശൈലീ കടക്കുന്നു കൊട്ടക്കുന്നുവന്നാണെന്നും, പാളിക്കുന്നു കുറ വന്നം കടക്കുന്നുവന്നും, അവനു അഡയാർ യാർ ധരിപ്പിച്ചു. പാർശ ഇപ്പോഴിം ഒരു മെമരായതിനാൽ അതു യുഖാവികുറ മാതാപിതാക്കന്നാർ അതു തന്ത്രിക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ളവരാണോ എന്നോ അരിയുവാനായിട്ടാണോ അതു പുഡൻ അവിടെ വന്നിരുന്നതു. “അവൻ തെങ്ങളിടെ അടക്കൽ ചോദിക്കാത്തതെന്തു്?” എന്ന ജൈഹിന് ഭയത്തോടും അതുവു തുഞ്ഞുന്നും ചോദിച്ചു. അതു ചീടുകളിയിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു കടമാണു കുന്നതിനാൽ ഉടൻ കൊട്ടത്തുതീരെത്ത് മതിയാവു എന്നും അ

യാർ പറഞ്ഞു. “‘തുകയോ?’’ എന്ന പ്രതി ചൊദിച്ചു. അതു അതിരത്തെത്തുടെ ശ്രാക്കായിരുന്നു. “‘അതു’ ഇപ്പോൾത്തെ നെ തരാം’’ എന്ന പ്രതി പറഞ്ഞു. ഉടനെത്തെന്നു തന്റെ മേശയിൽ ചെന്ന് ഒരു കെട്ട വോട്ടുടുത്തു് എല്ലാം അതു കൂടു നെ കൊടുത്തുകൊണ്ട് പ്രതി പറഞ്ഞു: “‘ഈനി രഹിക്കും തന്നെ ഇവിടെ കണ്ണപോകത്തു്.’”

ഉടനെത്തെന്നു ജീയിരാം അവളുടെ പിതാവും കാഞ്ഞിലേപ്പു തിരിച്ചു. അവൻ അവിടെ എത്തിയ ഉടനെ ഒരു മാസമായി പാർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു് അവൻ അറിഞ്ഞു. അതു യുഖാവിനു സുവക്കോണ്ടുന്നു മെഡിക്കൽ സ്കീപ്പിക്കറുസഹിതം അവൻറെ മാതാപിതാക്കന്നാർ കാഞ്ഞിലും ധിനുത്തുകൾു് എഴുതിയയപ്പേരും ചെയ്തിരുന്നു!

അമ്പ്രായം ഫാർ തന്ത്രങ്ങൾ വരുമ്പെട്ടു. അവൻ അതു രാത്രി കാഞ്ഞിലിന് സമീപമുള്ള ഒരു രോട്ടുലിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് പോലിസുകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അതു യുഖാവിനു അന്നേപ്പീഡിക്കവാൻ തുടങ്ങി. ടെക്കം ഒരു ഗൾികയുടെ ഭവനത്തിൽവെച്ചു് അവൻ പാളിനെ കണ്ണപിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രളിവും ജീയിരാം ഉടനെത്തെന്നു അവനെ തന്ത്രപ്പോടു കൂടി വീട്ടിലേപ്പു മുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. വഴിക്കബെച്ചു് അവൻ ഒരു വാസ്തവാലും സംസാരിച്ചില്ല ജീയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കണ്ണതുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു നാട്ടിന്പുരത്തെ കാഴ്കകളിലും നെ ടന്റുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു നാട്ടിന്പുരത്തെ കാഴ്കകളിലും നെ ടന്റുകൊണ്ടിരുന്നു. കിടന്നിരുന്നു ഷത്രുപ്രദേശങ്ങളിലും പാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻറെ കടം പതിനഞ്ചും അംഗീകാരിക്കുന്നും അചിരേന്നു അവൻ കണ്ണപിടിച്ചു്. എന്നിട്ടും അവൻ അവനെ കുറം പറഞ്ഞില്ല. ദയവുകൊണ്ടു് അവനെ വശികരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു് വശിഷ്ടകയാണോ അവൻ ചെയ്തു്. നേരം പോകുവാനായി ഒരു വൺവിവാടകപ്പേരുടുത്തു് അതിൽ സംഭവിക്കുവാൻ അവൻ അവനെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു്. ഹാവറിലേപ്പു തിരിച്ചു പോപ്പുകൂടുമെന്നു ഭയനു കാതിരസ്സും ചെയ്തുവാൻ അവൻം അവൻ അറബാദം നല്കിയിരുന്നില്ല.

കര ദിവസം രാത്രി റാർ തിരിച്ചുവന്നില്ല. അവൻ വണ്ണ അവകടവും സംഭവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ജീവിൻ കുടക്കരയിലേപ്പും ഹടിപ്പുായി. അറാഡിനവും റാർ മാവിലേപ്പും വരവിയിൽ കയറിപ്പുായി എന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞു. അവൻ ചട്ടം അവർ സസദുമം പാളിനെ അംഗൈപ്പിച്ചു. അംഗൈ അവർ ആളും കണ്ണപിടിച്ചു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു അല്ല ശാഖിക തന്റെ സാമാജികമായി വില്ലേക്കും വാടക കൊടുത്തു കീക്കയും ചെയ്തിരും ശേഷം പോങ്ങും ഉണ്ടിയാൽ എന്ന് അവർ അറിഞ്ഞു. ചാളിന്റെ മരിയിൽ, അല്ല ശാഖിക അവൻ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ അവർ കണ്ണപിടിച്ചു. അവയിൽനിന്ന് അവൻ അവജ്ഞാനം തോനിയ പ്രമാണവോലെ അവൻകുറ അവനോട് മുമം തോനിയി കുറ എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുയും ചെയ്തു.

ജീവിതത്തിലെ ദിവസകാലങ്ങൾ അവൻ ഇപ്പോൾ മരഹിച്ച പോയിയാൽ അവൻ തന്ത്ര മുഖ്യമായ അവൻ അറിയിക്കുന്നു. അവൻ ചെയ്ത പാപങ്ങൾക്കുള്ള ദൈവശിക്ഷയാണ് അവൻ അവനുകുറയ്ക്കുന്നതെന്ന് അതു യുദ്ധപാതിരി അവൻ കുറ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതു അധികം താൻ പാപംചെയ്തി കിട്ടുന്നം തങ്ങാടാണ് പാപം ചെയ്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നമാണ് അവൻകുറ തോനിയതു്

കര ദിവസം അവൻകുറ വാളിന്റെ കുറ എഴുത്തു കിട്ടി. അതു ഇങ്ങനെയായിരിക്കുന്നു: “പ്രിയപ്പെട്ട അമേധ, എന്ന പുറി വുസനിക്കുതു് താൻ ഇപ്പോൾ ലഭിക്കിൽ താമ സിക്കകയാണ് എനിക്കു സുവമാണ് പക്ഷേ യുനിക്കുര പണം ചേണം. അവളുടെ പണം എല്ലാം അവൻ എനിക്കുവേണ്ടി ചെലവായി. അതു അവൻകുറ താൻ തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്” ചിലക്കൂറാണ് കര ദിവസം മുച്ചവാം താങ്കു പട്ടിണിക്കിടക്കുന്നതുാണ്. എന്റെ ഇം കുടുക്കാലത്തു് അമേധ എന്ന സഹായിക്കുമ്പോൾ താൻ പുന്ന്

മായി വിസ്തരിക്കുന്നു. എന്നർ അപ്പുപ്പുണ്ടായിം ലി സദ്ദ്‌കൊച്ചുമ്മയെയും സ്നേഹിക്കുന്ന ഏനും അവരോടു വരഞ്ഞെതിരുന്നുണ്ട്. താമസിയാതെ അമ്മയെ റന്നു കണ്ടുകൊള്ളിംബു.

“എന്ന്, അമ്മയും സ്നേഹപൂർവ്വം പാർഡ്.”

പാർഡ് എഴുതി അയച്ചല്ലോ! പുനഃമാ? അതും അവൻ കൊടുക്കാമല്ലോ! അവൻറെ എഴുത്തു കിട്ടിയതാണ് പലിയ കാഞ്ഞം. പണം സാരമില്ല. ജൈറിൻ ഈ എഴുത്തുംകൊണ്ട് പിതാവിന്റെ സമീപത്തു് രാടിചെച്ചുനു. എന്നാൽ പ്രിയക്കാവം പ്രിയക്കാവം ചെങ്കുത്തു് “എന്തും! ഗാമ്മ കാപാ അവൻ അതു ഒരു ഒരുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നോ? അവൻക്ക് വേണ്ടി അവൻ റബ്ബു ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടും? കെ സ്കീസ് മന്ദാരായ സ്കീസെ എത്രമാത്രം വെറുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ജൈറിന്റെ അപ്പോൾ മനസ്സിലായി. തന്റെ തെത്താവിന്റെ ഉപസ്ഥിയായിരുന്ന ഒരുപെടിയിൽ താൻ വെറുത്തിരുന്നതിനു അധികം തന്റെ യുദ്ധാവശ്യം വെറുത്തിരുന്നു. അതു എഴുത്തുണ്ടാക്കിയ സന്ദേശം ആസക്കലം ഇതു റബ്ബുപുറിച്ചു. അവൻ പാളിനു പണം അയച്ചുകൊടുത്തു. അവന്തരം അഞ്ചുമാസത്തെ ജീവി അവൻ പാളിന്റെ വിവരം കുറഞ്ഞതിന്നില്ലെന്നുണ്ടായി.

തന്റെ യുദ്ധം സ്നേഹിലൂടെ കുറഞ്ഞതും, തന്നെ പുരാവി സദാ ചാന്തിക്കുന്നവനാമായി വളരുവാതെന്നതു കാണുന്ന ഒരു മാതാവിന്റെ സന്ദേശാഖരേഖാട് കിട്ടിച്ചുതുക്കുവണ്ണിം മറ്റു വല്ല സന്ദേശവുമുണ്ടോ? ഇല്ലതനുണ്ട്. തന്നോട് തന്റെ മകൻ സ്നേഹം കുറഞ്ഞതു കുറഞ്ഞതു വരുന്ന ഏനു കാണുന്ന ഒരു മാതാവിന്റെ ഭാവത്തോടു തുല്യമായ മന്ദാരാ ഭാവം കാണുന്നതും ഒരു ഭാവിനു് എല്ലാണ്ണോഴം അതുനും വേദന ഉള്ളവാക്കുന്നതാണ് അവൻ സദാ നിരാത്രയതം താൻമാത്രം എക്കാത്രയമായിട്ടുള്ളവരുമായ ശിത്രക്കൂഡായിരിക്കുമെന്നു

ഓ അവഴിടെ ആനുഗ്രഹം. തന്നെ അറിയാത്തവരും, തന്റെ ജീവിതത്തിലെതന്നെ പ്രത്യേകമായ വിധത്തിൽ ജീവിക്കുവരുമായി ആ സന്താനങ്ങൾ വളരുന്ന് ദീർഘകാലരായ അനുരാധിത്തീരുപോഴുള്ള കമ്മ ഇതിലും കുഴുതരമണ്ടു.

യാർ ലമരിന്റൊ വിചാരങ്ങൾ മാതാവിന്റോതായിരുന്നില്ല. തന്റെ സശ്വാരദ്ദേശപ്പറ്റി അവയും അറിയേണ്ട തു മാത്രമേ അവൻ മാതാവിനെ അറിയിച്ചിരുന്നുള്ള. പല വിഷയങ്ങളിലും അവൻ രഹസ്യമായി വെച്ചിരുന്നു. ജൈൻ തന്നെ എല്ലാഫും ഒരു ശിന്തുവായി പരിശീലിച്ചു്, വേഗത്തിൽ കതിരുസ്വാരി ചെയ്തതെന്നു് ഇപ്പോഴും തന്നോടു ഉപദേശിക്കാറുള്ളതിനാൽ രാതാവിന്റൊ സ്നേഹാദ്ധ്യമായ തു ആശയ ക്ഷമയില്ലാതെ പാർപ്പി വെറുത്തിരുന്നു.

ങ്ങ ദിവസം മരുന്നായ ജൂതൻ അവിടെ വരകയുണ്ടായി. തന്റെ പർത്തിന്റെ അഭിമാനത്തുന്നുമായ താഴ്ദയോടെ ചിത്ര മുഖഭാഷയിലാണ് അയാൾ സംസാരിച്ചുതു് ഇടപ്പിടിട ഉപചാരപ്പെട്ടു് തന്മുട്ടു കുപിട്ടുകൊണ്ടു തന്റെ ബെന്നു് കുട്ടു് പാക്കരുകളിൽനിന്നു് അയാൾ ചില പ്രമാണങ്ങൾ വലിച്ചേടുത്തു്. “ഇതാ കൊച്ചുമെ, ഇം കടലാസു നോക്കും” എന്നു് അയാൾ പറഞ്ഞു. അനന്തരം അയാൾ സ്ത്രീയുമായ എഴുതെത്തുതുനു ആ കടലാസിന്റെ അംബാഗതത്തിന്റെ ചുള്ളക്കു തീരുത്തുകൊണ്ടു് “കൊച്ചുമെയുടെ മകൻ ഒരു കുടുംബിയാണു് ചുടി” എന്ന പറഞ്ഞു. തനിക്കു സംസാരിക്കവാൻ ശേഷിയിട്ടായപ്പോൾ ജൈൻ പാരത്തു: “അവൻ ഇവിടെ വന്നു് എന്നോടു കാഞ്ഞും പാരയാതെയിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടു്? മുന്നു് തെന്നുപരു അവനെ സഹായിച്ചതു് ഹാത്തു തെന്നുപോടു കാഞ്ഞും പാരയാൻ വേണ്ട വിശ്വാസം അവനു തെന്നുളിൽ ഉണ്ടായില്ലപ്പോ.”

അവൻ ഇം കടവും വീട്ടി. അപ്പോതെ മരുന്താണു് പി? യാർ ഇന്തേവരെ ഒരു മേജർ അയിട്ടില്ല. മനസ്സുണ്ടായി കൗശലക്കിൽ പണം കൊടുക്കാതെ അവക്കു് ആ ജൂതനെ

പറവതയ്ക്കുമായിരുന്നു. താങ്ങളുടെ സന്താനത്തിന്റെ അംഗിമാനത്തെ സ്വർക്കിക്കുന്ന കൂടങ്ങൾ അവൻ വരുത്തിയതുകൊണ്ട് അതു കൊടുത്തതിനീംവാൻ അവൻ മേരിതരായിത്തീന്. അവൻ തങ്ങളുടെ ശാഖാവത്തിന്റെ പ്രാചീനവും കരയില്ലോ തന്ത്രമായ നല്ല പേരിനു മലിന്യും വരുത്തുവാൻ മനസ്സും നില്ല. പാളിനു പ്രായപൂർത്തി വന്നിരുന്നവൈക്കില്ലോ, അവ നോട്ടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ട് അവൻ അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ, അവൻറെ നല്ല പേരിനു കൂദാം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സഹിഷ്ണകയോ ചായ്യമായിരുന്നില്ല.

വാൻ വഴിരു മട്ടിയായും കോവഗ്ഗിലുന്നായും പ്രായേണ നുശീയതപ്രധാനമായും ഭവിച്ചുതുടങ്ങി. അവൻറെ പരിത്തത്തിൽ അവൻ ശബ്ദമായ അഭിരൂപി ഉണ്ടാക്കാതെയും തന്നെ കണ്ണു പ്രാദിവിനു് അംസാമാന്യമായ ദേഹം തോന്തി. ജൈഗിനിനും ദേഹം ഉണ്ടാക്കാതെയിരുന്നില്ല. പിതാവിന്റെ ദുർഘാത്യായ ക്രൂരത, ശ്വാസത്തുന്നമായ ഉഭാസീനത, ഗുമാ ഭിമാനം എന്നിവ ആ യൂഡാവിനും ജീവനാ സിദ്ധിച്ചിക്കുന്ന എന്ന വിചാരിച്ച ജൈഗിനു് ഭയപെട്ടു. എന്നാൽ പ്രാദി ഇ ദൈനന്ദിയാണു് അഭിപ്രായപെട്ടുടരു്: “അരുതേന്താളും തൊന്തി പിശപസിക്കുന്നില്ല. അവൻ പല നല്ല ശ്രദ്ധാന്വേഷണം ഉണ്ടെന്നും അവനിന്നും വഴിരു ചെ. ദപ്പമാണ്വേശം. മനസ്സും ജനിക്കണമ്പാർത്ഥനെന്ന സർവ്വജന സംശ്ലംഗംരായിത്തീരുകയില്ല. ജീവിതത്തിൽവിനും ലഭിക്കുന്ന അനാഭവംകൊണ്ട് മാറ്റും അവാണു് മനസംശ്ലംഗിത ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.”

ജൈഗിനു് ആ യുവവാതിരിയുടെ എഴുത്തെടുത്തു പീണ്ടു് അതു വായിച്ചു. “ദൈവം നിങ്ങളെ റിക്ഷിക്കുകയാണു് ചെ ഫുതു് റിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകാഡാ അദ്ദേഹത്തെ സമീപി ക്കുവാൻ അനാഭവിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഘത്രനെ പിടിച്ചു് ഒരു വേശ്യയുടെ പാട്ടിലാക്കി. ഇംഗ്രേഷൻറെ കോവപ്പു ചന്ദ്രക്ക്ഷേങ്കരണു് ഇന്ത്യയും നിങ്ങളുടെ അംഗത തുട

ന്മകംണ്ടപോകമോ? ദൈവത്തിന്റെ കാല്പന്ത വിനിതമാ സ്ന്യാന നിങ്ങൾ വന്ന മട്ടക്കത്തുമെകിൽ ദയവക്കേൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ തന്നേയും. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനി തന്ത്രത്തിന്റെ. നിങ്ങൾ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനക്കാര ത്തിൽ മട്ടമെകിൽ എന്നാൽ അതിന്റെ വാതിൽ നിങ്ങൾക്ക് തുറന്നതരാം.”

അതു പാതാരി പറഞ്ഞതു് ദയവക്കേൾ സത്യമായിരിക്കുമോ? കരിക്കൽക്കുടി അവളുടെ അസ്ഥാവിശ്വാസവും മതവിശ്വാസവും മറുപ്പുള്ള ഏല്ലാ കാഞ്ഞങ്ങളേയും അവരുടെക്കാണ്ട് വിസ്തരിപ്പിച്ചു. തന്റെ വഞ്ചാത്താവം ഗ്രാമീകരിക്കാവുന്ന താബന്നകിലും ശരി, അല്ലെങ്കിലും ശരി, അവർക്ക് അതു തോന്തിത്തട്ടുകയാണ് ചെയ്തു് മഹാശ്രംഭ തോന്നുന്ന അതികാരബുദ്ധിയും അസൂയയും ദൈവത്തിനു തോന്നുമോ? എന്നാലും അദ്ദേഹം അസൂയയാലുവും, കോപിഷ്ഠരാം, പ്രതികാര തല്പരനമല്ലുകിൽ, ദയത്തയം അദ്ദേഹത്തെ ദയപ്പട്ടടക്കയോ അരുധായിക്കയോ ചെയ്യുകയില്ല. മഹാശ്രംഭക്കാണ്ട് തന്നെ നല്ലവള്ളം മനസ്സിലാക്കിക്കൊന്തിനോ അദ്ദേഹത്തിനോ അവരുടെ നിലയിൽ വന്ന് അവരുടെ ദ്വികാരങ്ങളും മന്നങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നതും

അരതുക്കാണ്ട്, സംശയിക്കുവരേയും കഷ്ടപ്പെട്ടനുവ രേയും പള്ളികളിലേണ്ണു തള്ളിവിടന്ന ഭിത്തപച്ചള്ളമായ ഒക്കെ അവളിൽ വിശ്വാം പ്രവേശിച്ചു. കൈ ദിവസം വൈക്കേനരം രാത്രിയാകാനായപ്പോൾ അവർ കഴിച്ചു പള്ളിയിലേപ്പാഡോ എൻ. അവിടെ എത്താം അതു മതഭാനന്നനായ യുവപാതിരിയുടെ മുമ്പിൽ അവർ മട്ടക്കത്താം അവുകൾക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ചില നിഃവസ്യനക്കളേണ്ടകുട്ടി മാത്രമേ അതു തന്റെ അംഗങ്ങൾ നല്കുകയുള്ളവന്ന് അദ്ദേഹം അവനെ ധരിപ്പിച്ചു. പ്രലീഖിപ്പാലെയുള്ള കൈ മഹാശ്രംഭക്കുടി നിവസിക്കുന്ന കരാക്കു അന്നത്രം മാത്രമേ അതിനു മുമ്പുള്ള നിലയിലേപ്പുന്ന പാതിരി

പറഞ്ഞു. ഒപ്പേത്തിൽനിന്നും സമാധാനം അവർക്ക് അചി രേണ ലഭിക്കേണ്ട് താൻ ആരുഖിക്കേണ്ട എന്നും ശരദ്ധേയം പരയാതെയിരുന്നില്ല.

ഇല്ലിഡൻറു കാഞ്ഞങ്ങളെ ശാരിപ്പുട്ടത്തുവാഹായി ഒരു കീലിപ്പെന അവർ എന്നുട്ടുത്തിയിരുന്നു. തനിക്കു ഭന്താവിൽ നിന്നും തിരിച്ചുകിടിയ സ്കൂലിനും പുതുനായി ഇഷ്ടങ്ങളാനുംചെ ജൂഡകാണ്ട് ജൈററം പ്രദിവും സകലവിവരങ്ങളും ഗ്രഡിംഗും വരിശോധിച്ചിരുന്നു. അതിനുശേഷം താൻ പാരിസ്റ്റിൽ ഉണ്ടെന്നും, ജോലിക്കു ശുമിക്കുവാനും അവരെ താമ സിഡാതെ വന്നുകാണുമെന്നുംമാറ്റും കാണിച്ചു ചാർ അവ കഴിം ഒരു എഴുത്തു് അയയ്ക്കുണ്ടായി. ആ സ്കൂലീയപ്പെറി കരക്കരവും ചാർ അതിൽ പരഞ്ഞിരുന്നമില്ല. എല്ലാ മാതാ ക്കനായടേഴും ശത്രുവായ ശനിക ചർച്ചയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആ സ്കൂലീ പാളിനോട്ടുടി ഉണ്ടെന്നു ജൈററിൽ അറാമാനിക്കാതേങ്ങ മിഞ്ഞില്ല.

“താൻ പാരിസ്റ്റിലേജ്ജു ഫോക്കെട്ടാ?” എന്ന ജൈററിൽ പിതാവിനോട് ചോദിച്ചു. “വേണ്ടാ. അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രധാജനവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ആ സ്കൂലീയോട് അപവരാളി അമുഖം തന്നെത്താനെ അവസാനിക്കുട. അങ്ങും സ്വന്തമനസ്സാ ലെ അവൻ നമ്മുടെ അടക്കൽ തിരിച്ചുവരും.”

ഒരു ദിവസം പാളിഡൻറു നൈരാഗ്യംഡിണ്ടു ഒരു എഴുത്തു് അവർക്ക് കൊട്ടി. അതു് ഇന്നെന്നെന്നയായിരുന്നു: “എൻറു പ്രിയപ്പെട്ട അമേമു, എൻറു കാഞ്ഞം അവസാനിച്ചു. അമു എന്നു സഹായിച്ചില്ലെല്ലകിൽ എനിക്കു് അതമഹാത്ര ചെ യേണ്ടതായി വരും. എനിക്കു് എൻഡപതിനായിരം മുക്കു് ക ടമണ്ടു്. എൻറു പണ്ണെല്ലും താൻ ഒരു ഇടപാടിൽ സ്ഥാ പിച്ചു് അതു് ഇംടവെച്ചു കുടം വാങ്ങിച്ചു. അമു എന്നു സ രായിച്ചിന്നെല്ലുണിൽ താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല. തെവേക്കു എൻഡന അവസാനതെതു വേഷപ്പുവമായ ചുംബനാദിന്നാണ് ഇതോട്ടുടി താൻ അമ്മയ്ക്കു് അയക്കുന്നതു്

എന്ന ചാർ.”

തന്നാൽ കരിയുന്നതെല്ലാം താൻ ചെയ്യാമെന്ന പ്രുള പാളിന്റെ അടിയന്തരമായി എഴുതിയയച്ചു. നിപുണത്തിയജ്ഞി ടേതോളിലെ വസം ഫേബരിജ്ഞക്കൊണ്ടു പ്രുള പാരീസ്റ്റിലെത്തി അഥ ഉടപാടിന്റെ വിവരങ്ങൾ അനേപാഷിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം വസം അയച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. അതിനു മറ്റു പട്ടിയായി അതുന്തം കുതാജ്ഞത പ്രഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുനേന്ന ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിനോ കിട്ടി. താൻ അവരെ കാണുവാൻ വരുന്നണം എന്ന് അവയിൽ പരാത്തിയെന്നു. പക്ഷേ പാർശ അവിടെ വന്നിരുന്നില്ല.

കൈ വഷ്ടം കഴിഞ്ഞു. പിണ്ണായും പാർശ ബുദ്ധിമുട്ടിലുായിത്തീന്ന്. അതു യുഖാധു ചേസ്തിക്കുന്ന കമ്പനി പൊഴിഞ്ഞു പോയി. ഇപ്പോൾ പാളിന്റെ കടം രണ്ടുലക്ഷ്യത്തി മുപ്പു തത്ത്വായിരുന്ന ശ്രാകായിയെന്നു! ഇല്ല വാത്ത് കേടു ഉടനെ ജീവിക്കുവാൻ പറ്റാണെന്നു മനിഷിലെല്ലാം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു കിട്ടു. അനന്തരം അവർ ശാജുദ്ദേശ അവലുംവിഷകയും ചെയ്തു. പ്രുള വക്കിലമാരോടുള്ളി അലോചിഷ്കയും കമ്പനിയിട കടക്കാരെ കണ്ടു സംസാരിക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹം അംഗം അതു ബന്ധുവും മരാറ്റും കൂഷിസമലങ്ങളും നിപുണത്തിയ ഇളിടതോളിം തുടക്കൽ സംഖ്യകൾ ഇംഗ്ലിഷ് വസം വാങ്ങി കുകയും ചെയ്തു.

കൈ ദിവസം വൈക്കേന്നു തന്റെ മരിയിൽ ഇങ്ങനു പല പ്രമാണങ്ങളും തിരഞ്ഞെക്കുറിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു പോരും പെട്ടുന്ന രംഗത്തെന്നു പോതു. പ്രുള അബ്ദിക്കണ്ണ ത്തിന്റെ ഇരുപ്പചിയിൽ തലയടിച്ചു കണ്ണേരയിൽനിന്നു വീണു. ജീയിൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു് അവർ കണ്ടു. അതു ഒട്ടവിലതെന്ന സംഭവം താങ്കുവാൻ അതു സാധുവായ പ്രുളവിനു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പാർശ ചേസ്തിക്കുന്ന കമ്പനിയിട പേരു പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അതുകൂലം വലുതെല്ലാക്കിലും കൈ കൂക്കും തന്റെ അടിംവാത്തിനും സംഭവിച്ചു എന്നു് അദ്ദേഹം

ഹം അറിവിന്തിനും. തുടക്കതെ ആ വേഗവും കുഷിസമലങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷൈൽ പ്രളിവിനും അനുഭവപ്പെട്ടതുകയാണ് സ്നേഹജ്ഞിന്തനത്രു

അവസാനംവരെ പ്രതികാരവരവും തുരവുമായ അസം ഹിന്ദി കാണാച്ചിനും എന്ന വാതാരി പ്രളിവിന്റെ ശവംഎൽ റോപജ്ഞിക്കുകയുള്ളതു കൊണ്ടുവോഹവാനാം അതിനും തുറന്നിയിലാം വസംസ്കാരങ്ങളും ലടത്തുവാനാം സമൂതിച്ചില്ല. ആ രണ്ടു കൂടിം അതിനും അദ്ദേഹത്തോട് വിസ്തുലമായി അപേക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ രാത്രിയിൽ മതചടങ്ങുകൾ കനാംതുടക്കതെ അവർ പ്രളിവിന്റെ ശവസംസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

രോസലി തന്റെ കഗോര ജെയിനിന്റെ ശയ്യയോടും അടച്ചിച്ചിട്ടും, നാട്ടിന്റുവരുത്തും അതുകൂടിയും രസകരമായി തോന്തിക്കുന്നതും, തന്നേയും തന്റെ കട്ടബേജിപിത്തതേയും തന്റെ അയൽപ്പക്കാരെയും കുറിച്ചുള്ളതുമായ നിസ്സാരസം ഗതികൾ അവശേഷ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുപോയി. അവന്തരം ലെ കോക്ക് തന്നോട് പ്രണയം പ്രകംപ്പിച്ച ഗ്രാഫ്രൈറ്റിനെയും വരിച്ചും അല്ലെങ്കിലും ചീരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ വിവാഹിതങ്ങിവിത ത്വിന്റെ പ്രാരംഭകാലാദ്ദേപ്പും രോസലി അവശേഷാട്ട വരെത്തു:

രോസലി—തൊൻ പരാതി പറയുന്നില്ല. പണം ഏനിക്കും ധാരാളമണ്ണും അന്തിനെ ഏനിക്കു പണം ഉണ്ടായതു കൊച്ചുമ്പുതു ദയവുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് തൊൻ ഇവിടെ വേലചെയ്യുന്നതിനും ഏനിക്കു ശവം തരണാം, മനസ്സിലായോ? തൊൻ അതു വാദിക്കുകയില്ല. ഈ കാഞ്ഞത്തിൽ ഏനിക്കു ഫോയിച്ചതു ചെയ്യവാൻ ഏനെ സമതിച്ചില്ലെങ്കിൽ തൊൻ ഇവിടെനിന്നും തീരിച്ചപ്പോകം. അതേയുള്ളിട്ടും.

ജെയിന്—വക്കേ....

രോസലി—മതി, കൊച്ചുമ്പും. പണത്തെപ്പും പറയുകയാണോകിൽ പക്ഷേ കൊച്ചുമ്പുതുക്കാരും ഏനിക്കൊണ്ട്

പണം അധികമാളുതു് ജീവിതത്തിൽ കാഞ്ഞണ്ണർ മരി എന്തുവരുന്നതു് അതുവെങ്കിലും കൊച്ചുമാജ്ഞയു വണം വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന കൊച്ചുമാജ്ഞയു് അറിയാ തോ? എനിക്കു് അതു സംശയമാണ് അതു് എത്രയേണ്ട നാടിയവാൻ കൊച്ചുമാജ്ഞ മോഹമുണ്ടെന്നാൽ താൻ വിലേപ്പ സിക്കന്നില്ല.

ജൈക്കിൾ—താൻ വഴുരെ കുഴുപ്പാടുകൾ അരംഭിച്ചിട്ടു്, രോസലി. പണം വഴുരെ നില്പാരമായ കയ കാഞ്ഞ മാണം

രോസലി—പണം ഇല്ലായിരുന്നവേക്കിൽ കൊച്ചുമാജ്ഞ അതു പരയകയില്ലായിരുന്ന (പയാച്ചും) കൊച്ചുമാജ്ഞ ഇന്നേന്ന യുള്ള നിരുക്കാഞ്ഞാളിൽ, അതുകിഴും കൊച്ചുമാജ്ഞ ടെസ്പറ്റമണ്ണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാഞ്ഞാളിൽ, അലു വെച്ചാൽ അതു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ നല്ലതായിരത്തിരും. കൊള്ളം. എനിക്കു് അതുംണ്ടി അരനേപഷിക്കേണിവരു മെന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. അപ്പോൾ എനിക്കു പണ തന്തിൽ കൊതിയുണ്ടെന്നാം താൻ ദയകില്ലാത്തവളാണെന്നാം കൊച്ചുമാജ്ഞ പരയും.

സ്നേഹവും പ്രസന്നവും കലന്ന കയ പുണ്ണിരി അവളുടെ സ്വാമിനിയുടെ മഖത്തു സ്ഥരിച്ചു. രോസലി അതു വേഗ തന്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു.

രോസലി—ഹ! താൻ പരയുന്നതു കേട്ട ചിരിക്കും, കൊച്ചുമാ! കൊച്ചുമാജ്ഞ ജീവിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനായി പണം തുടിയേ തീരു. അരംഭിക്കുവാനായി വിധിച്ചിട്ടുള്ള സകടങ്ങൾ കൈകെ സഹിച്ചുകൊണ്ട കൊച്ചുമാജ്ഞ ജീവിക്കേണ്ടതുണ്ടു്

മനസ്സില്ലാതെ ജൈക്കിൾ തന്നെ രണ്ടുപേരുടെയും ജീവിതങ്ങളെ തമ്മിൽ താരതമ്പ്രപ്പെട്ടത്തിനോക്കി. ധാതോങ്ക അസുയ്യേ, കോപമോ തുടാതെയാണ് അവർം ഇന്നേന്ന ചെണ്ണതും.

അനന്തരം രോസലി തന്റെ സ്വാമിനിയുടെ ശിരസ്സി നക്കിച്ചിൽ തലയിണക്കൽ അടച്ചിവെള്ളുകയും അവരെ ഒരു പ്രിഞ്ച ശരിയാക്കി കിടത്തുകയും ചെയ്തു. നേരം നല്ലപോലെ പുന്ന് സുത്തുരുളികൾ അതു ജന്നലില്ലെട അകത്തു കടക്കുന്നതുവരെ അതു രണ്ടു ശ്രീകഴിം അവിടെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അമ്പുരായം മര

എടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രോസലി ആ ഭവനത്തിലെ രേണു മഴുവനും കയ്യേറോട്ടത്തിരുന്നു. ജൈഗിൻ ഈ തനവദിച്ചുകൊടുത്തു. അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റാറി വ്യസനവും തോനിയിരുന്നില്ല. രോസലി പരഞ്ഞതു് അവർ തക്കംവിനാ അനുസരിച്ചു. തന്റെ മാതാവു് രഹിക്കൽ നിന്തു സുവക്കേടായി ക്ഷീണിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നതുപോലെയായിരുന്നു ജൈഗിൻ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചുവന്നതു് അതുപോലെതന്നെ രോസലിയുടെ കൈക്കിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ടു് അവർ നടക്കവാൻ പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജൈഗിനിൻ്റെ അത്രാവന്നു മായിത്തീന്നിരുന്നു ശക്തിയാണ് അവർക്കു രോസലിയിൽനിന്നും ലഭിച്ചിരുന്നതു് അവർ സ്വാമിനിയോടു് അനാക്കുപ്പുംതിളിപ്പിക്കുകയോ, വികാരവരമായി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല; അതുതു, ജൈഗിനിനെ കൈ രോഗാത്രരായായി ശിള്ളുവിനെപ്പോലെ പരിഗണിച്ചു് ആജുവും സ്നേഹപൂർവ്വവുമായ വാക്കുകളാണ് രോസലി അവരോടു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്

തന്നേഴ്ദു കഴിഞ്ഞ ജീവിതം ആ രണ്ടുപേക്ഷം തന്മീ ബുള്ളു കൈ ബാധ്യമായിരുന്നതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റാറി പലപ്പോഴും അവർ സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. സഗർഗ്ഗം ജൈഗിൻ അതിനെപ്പറ്റാറി സംസാരിക്കും. രോസലിയാകട്ടെ, ശാന്തയായും വികാരരഹമിതയായും പദ്ധതിപിക്കേണ്ടവയായ അധികം സംഗതികൾ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയുമാണ് അ

വയസ്സുംറി പറമ്പിക്കുന്നതു് ജൈഗിനിക്കുന്ന കൈവല്ലാഡി ഇ പ്രമാണങ്ങൾ കൗൺസിലാതെ തനിക്കു കാണണമെന്ന രോസലി നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഒരു വകീലിനോട്ടുടി അലോചി ക്ഷവാരഭാഷിത്ര രോസലിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നക സ്കുളാം പറഞ്ഞുവരും അദ്ദേഹം പായുന്നതു കരിച്ചുട്ടക്ക യും അടയതു തുടിയാലോചനയ്ക്കു വേണ്ട പ്രധാനകാഞ്ഞങ്ങളെ അലോചിച്ചുവെള്ളുകയും ചെയ്തുന്നതു്

പ്രശ്ന മരിച്ചതുകേട്ട പാളിക്കുന്ന പേരിലുള്ള വസ്തുക്കളുടെ വിവരം അറിയുവാനായി അവിടെ വേഗത്തിൽ ചെന്നിക്കു കടക്കാറിൽ രാഖിക്കിന്നു് ആ സംഭവം ചാർഡ് അറിഞ്ഞു. ശവസംസ്കാരത്തിനു തനിക്കു വന്നുചെത്തവാൻ സാധിക്കാതെ യിതുന്നതിനു മാപ്പുചൊഡിച്ചുകൊണ്ട് ചാർഡ് ജൈഗിനിനു് എ മൃതിയായിരുന്നു. ആ പത്ത് ശാന്ത താമസിച്ചു് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു തനിക്കു വന്നുചെത്തവാൻ സാധിക്കാതെപോയതെന്നു ചാർഡ് അതിൽ സഹയാനും പറഞ്ഞിരുന്നു. “രോൾ വേഗത്തിൽ അംഗങ്ങൾ വന്നു കാണാം. ഇതിനാമുമായി എന്നിക്കു് അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെവന്നതിനുന്ന കാരണം അമ്മ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെന്നു വിശദപരിക്കേണ്ടു്” എന്നാം ടി ചാർഡ് അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു.

തനിക്കു ആളുവിടിക്കുമെന്നു ജൈഗിനിനു തോന്തി. ഒരു ശക്തയായ സ്കൂളിനും അംഗീകാരിക്കുന്നും മാറ്റും സകടങ്ങൾ അവർ തുടരു അംഗവോടിക്കുമെന്നും. എന്നാലും ഒരു വിശ്വാസത്തിനുന്ന താങ്കില്ലാതെ ഏകയായിനിനിക്കുന്ന ആ സ്കൂളിനു അതുകൂടുതലായ ശക്തിമുലം അവർ ഒന്നിനും കീഴടക്കിയിരുന്നില്ല.

വഷ്കാലത്തിനുന്ന അവസാനത്തിൽ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വരുത്തിയെട്ടു വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന ലിസ്റ്റ് കൊച്ചുമായുംോ ഒരു ജീലപോഷം പിടിക്കുമ്പോൾ അതു വേഗത്തിൽ നീർക്കുന്നും കലാശിക്കയും ചെയ്തു. തന്നും മരണശയ്യയിൽ കിടന്ന കൊണ്ട് ജൈഗിനിനുംോ ആ സ്കൂളി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “എ

കുറ ചാവപ്പെട്ട കൊച്ചുജൈനേ, തൊൻ മഹാനം മുന്ന വാനമായ ഭദ്രത്തിന്റെ സന്നിധിയിലെത്തും ഒപ്പാൽ അംഗീര മഹത്താട വിനിൽ ഉയ്യു കാണിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കാം.” ലിസ്സ് കൊച്ചുമ്മഞ്ചട ശരീരം അടക്കാതെചെള്ളുന്ന സ്ഥലംവ രെ ജൈയിൽ അതിനാ അനാഗമിച്ച്, ശവപ്പെട്ടിയിൽ മണി പിഴന്നതു ദിപ്പുമൊയ നേത്രങ്ങളോടെ കണ്ണുകാണിക്കുന്നു. ത നിങ്ങം മേഖാൽ ചിന്തിക്കാതെയും സകടമനഡവിക്കാതെയും ഇരിക്കുവാനായി മരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അപ്പോൾ ജൈ യിൽ വിചാരിക്കുകയും ചെള്ളു.

അവർ ദിവബന്ധുക്കാണ്ടും മീനിന്നബകാണ്ടും പ്രാഞ്ചനു മു ത്തിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചതിനാൽ, ശക്തയും ദയാലുവുമായ ഒരു കഷ്ടക്രൂരി അവബൈ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ തുകിയെട്ടു വരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.

വീട്ടിൽ എത്തിയ ഉടനെ അഞ്ചു രാത്രി തുടരെ ലിസ്സ് കൊച്ചുമ്മഞ്ച തുരു ശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അതുയിക്കും ക്കീനിച്ചിരുന്ന ജൈയിൽ ശയ്യയെ അവലുംവിച്ച് അവിടെ നിശ്ചലയായിക്കിടന്നു. തന്റെ സ്നേഹരൂത്തിയായ കൊച്ചുമ്മ എത്രമാത്രം വിഷാദപൂണ്ടിയും എകാന്തവും ശ്രൂയ ഒരു ജീവി തമാണം നയിച്ചിരുന്നതെന്നു ജൈയിനിനു് ഇപ്പോൾ മനസ്സി ലാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. നമ്മു് ഉപകാരപ്രദമായിരുന്നവയും, നമ്മു സ്നേഹിക്കുന്നവയും, നാം വക്കുവെള്ളാതെ സേവനം സ്ത്രീകരിക്കുന്നവയും ആരു ശ്രദ്ധകളുടെ ഉറണാനന്തരം മാത്ര മേ നാം അവരുടെ മുന്നാഞ്ചേരു വിലമതിക്കാറുള്ളു. ജൈയിനം പശ്ചാത്താപചൂർം അരങ്ങേകും സംഗതികൾക്കു സ്വർക്കുവാനും,, സവും നാളി കുന്നും തിരിച്ചുകിട്ടാതെ ജീവിച്ചു ആ മഹതി യുടെ ദിവപൂണ്ടിമായ ജീവിതം കാലം കഴിവെതക്കിലും മനസ്സിലാക്കുവാനം തുടങ്ങി.

ജൈയിൽ രോഗശയ്യയിൽ കിടന്നിരുന്നപ്പോൾ ഒരു രൂപി തനിക്കു വേണ്ടന്നതു ചെള്ളുകൊണ്ടു് ആ മരിയിൽ വന്നും പോയുമിരിക്കുന്നതു ജൈയിൽ അപുക്തമായി കാണാക

യുണായി. അവർ ആരാഡ്? അവരെ താൻ ഇതിനമും എവിടെബെച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്? തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവർ എങ്ങനെ ഇടപെട്ടിട്ടുണ്ട്? തന്റെ മറിയിൽ അവർ എന്തു ചെയ്യുന്നു? ശയ്യയിൽനിന്ന് അവർ എഴുന്നേഫുവാൻ തുട തെറി. ഉടനെ കര പുതഞ്ചന്നൻ കരഞ്ഞർപ്പവോലെ ശക്തിയുള്ള രണ്ട് കൈകൾ അവരെ പിടിച്ചു കിടത്തി. സഗദ്‌ഗദം കര സ്വന്നം അവരോട് ഇങ്ങനെ ചൊലിച്ചു: “ഹാ, എന്നെ ചാവ പെട്ട ഭാമനക്കാച്ചുമേ! എന്ന കൊച്ചുമജ്ജു് അറിഞ്ഞെങ്കിലും ചൊലിയോ!” എന്ന ജെയിൻ ചൊലിച്ചു.

ആ രണ്ട് സ്കീകളം ഉടനെ ചരസ്സും ആലിംഗനം ചെ ജു കണ്ണനീർ ചൊരിഞ്ഞെ. അവക്ക് ആലിംഗനത്തിൽനിന്നു വിട്ടമാറുവാൻ വൈദ്യവുമിഷ്ടുപോലെ തോന്തി.

ജെയിൻ—മെഴുക്കതിരികളിൽ കന കത്തിക്കു. എനിക്കു നീ നേന നല്ലപോലെ കാണുന്നു. നീ തിരിച്ചവന്നതു് എ നീനിന്?

രോസലി—എന്തിനാ തിരിച്ചവനാ എന്നോ! ഹാ, കൊച്ചുമജ്ജു് ഇതുയധികം സുവക്കേടുള്ളപ്പോൾ അതു ചൊലിക്കാൻ ശേഷം! മറ്റു വല്ലവണ്ണം തോൻ എങ്ങനെന്നയാണ് കൊച്ചുമജ്ജു യെ വിട്ടകൊടുക്കുന്നതു്?

ജെയിൻ—നിന്നിൽ ഭേദഗതികൾ കാണാൻശേഷില്ലോ. എന്നെപ്പും ഭേദപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

രോസലി കണ്ണനീർ തുടച്ചു.

രോസലി—കൊച്ചുമജ്ജുവുടെ ഗ്രൂഖമനസ്സുപ്പാതെ മരംറാനും തോൻ തിരിച്ചറിയുകയില്ലായിരുന്നു.

ജെയിൻ—നീനെ ജീവിതം സുവശായിതന്നോ?

രോസലി—സുവശായിതനും. കരണ്തവപക്ഷം കൊച്ചുമജ്ജു കുഞ്ഞം അധികം സുവം തോൻ അനാഭിച്ചിരുന്നു. തോൻ ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നവെക്കിൽ എനിക്കു കരേഷ്ടി സുവം തോന്നിയിരുന്നുനേ.

ജൈനിൻ—ഹാ, കൊള്ളാം. മനസ്യക്ക് അവർ വിചാരിക്കുന്ന തല്ലാം കിട്ടകയില്ലല്ലോ. റിന്റെ ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയി, ഇല്ലോ? (സഗർഗ്ഗം) നിന്മാഖ വേരു കുട്ടികളുണ്ടോ? രോസലി—(ജൈനിനിനു വേദനപ്പെട്ടതുവാൻ ഡയനാ താണ സ്പരഞ്ഞിൽ) ഇല്ലാ കൊച്ചുമാ.

ജൈനിൻ—നിന്റെ മകനോ? അവൻ എത്തു ചെയ്യുന്നു? അവൻ നിന്റെ തുഴിപ്പെട്ടതുനുണ്ടോ?

രോസലി—ഉണ്ട്, കൊച്ചുമാ. അവൻ കെട്ടിയിട്ട് ഇപ്പോൾ അനുഭവമാണു. തൊൻ കൊച്ചുമായോടുകൂടി താലസിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവനാണ് ഇപ്പോൾ എന്റെ വസ്തുവിന്റെ കാര്യം അനേപണിക്കുന്നതു

ജൈനിനിൽ വികാരങ്ങൾ തിരുവിറിത്തു.

ജൈനിൻ—അപ്പോൾ വി ഇനി എന്ന വിചേച്ചപോക്കുകൾ സ്ഥി, അശ്ലോ, രോസലി!

രോസലി—(വെട്ടുന്നു) ഇല്ല. എന്റെ കാര്യങ്ങൾജൈല്ലാം ഒരു കിയതിൽപ്പിന്നിടാണ് തൊൻ ഇന്നോട് പോന്നതു കരുനോരതെങ്കും അവർ സംസാരിക്കാതെയിരുന്നു.

ജൈനിൻ—നിന്റെ അത്താവോ?

രോസലി—അന്നോടു ഒരു നല്ലമനസ്യനായിരുന്ന കൊച്ചുമാ. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി വേലചെയ്ത പണം സന്ധാരിച്ചു. ക്ഷയം കൊണ്ട് അന്നോടു മരിച്ചപോയി.

ജൈനിൻ രോസലിയുടെ കരം വിടിച്ചു. തന്നിൽ ആവിഷ്കാരിക്കുന്ന വിചാരത്താൽ ഫ്രോതയായി അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “കൊള്ളാം. പക്ഷേ എനിക്ക് അതു ഭാഗ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഭീവിതം എല്ലാം വല്ലാതെയാണ് പോയിരുന്നതും. വിധി എനിക്കു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചു.”

രോസലി—ഹാ, സാരമില്ലാ കൊച്ചുമാ. കൊച്ചുമായുടെ കല്പാണമാണ് എല്ലാം തെരവിച്ചതും. ഒരു വെള്ളം കല്പാണം കഴിക്കുന്നതിനമുമ്പു് അവർ കെട്ടാൻപോക്കുന്നവ നന്നാ നല്ലപോലെ അറിവരുഹിതിക്കേണ്ടതാണ്, കൊച്ചുമാ.

ചിലപ്പോൾ രോസലിയിൽനിന്ന് ചില കടലാസുകൾ ജെയിൻ കൂളിച്ചുവരാൻമാറായിരുന്നു. അവ വാഴിനെ സംബന്ധിച്ചവരായിരുന്നു. ലഭ്യിച്ചുണ്ട് അവർ ഇങ്ങനെ ചെള്ളിതന്നതും എന്നാൽ തന്റെതന്നെ മരച്ചവെച്ചിരിക്കുന്ന സകലതും കണ്ണുപിടിക്കുവാൻ രോസലി ഒരു പ്രത്യേകസാമ്പത്തിനും കാണിച്ചു. തുടാതെ ജെയിനിനു വശവനയിൽ ലേശവും ചെവദഡ്യുമണായിതന്നില്ലതാണ്.

അല്ലെങ്കിൽ രീക്കൽ മുന്നാധികാരിസഹിതം രോസലി കടവെകാന്ത്രികൾ നടത്തുന്ന വകീലിനെ കാണുവാൻ പോയിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭാദ്ധനിലോന്നു കഴിഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം തന്റെ സപാമിനിയുടെ ഒരു സ്ഥാപിച്ച കണ്ണു രം വലിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് രോസലി അംബളോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “കൊച്ചുമാണും ഓവൽനോക്കുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റാണ് കൊച്ചുമാം സുവക്കേടായിക്കിടക്കുവോരി പറയേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കു മുസന്ധാണ്ടും കേൾക്കുവോരിയാണ്.”

ജെയിൻ—കൊച്ചും എന്താണെന്നു പറയു, പ്രിയപ്പെട്ട രോസലി. നിന്നും വശവരു ക്ഷമയുണ്ടെന്നും നീ ന്യൂവിളാണെന്നും എനിക്കിറയാം. തന്റെ അതു അല്ലിച്ച കേൾക്കാം, നിന്നും ഭോധിച്ചതു പാതയാക്കാണും.”

ഉടൈ രോസലി സംഗതികളുടെ കീടപ്പും അവക്കു ധരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കടമെല്ലാം വീട്ടിക്കിഴായുംവോരി അതിനു എഴുതുതു എല്ലായിരം മുാക്കവരു മാത്രമേ ജെയിൻ വരവുണ്ടായിരിക്കുകയുണ്ട്.

ജെയിൻ—കൊള്ളാം അവക്കുവായാണെന്നും അതും സഹിക്കുതനു വേണം, രോസലി. തന്റെ വയസ്സാക്കനുതു വരെ ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതും എനിക്കു ധാരാളം മതിയാക്കാം.

രോസലിക്കു കോപം തോന്നു.

രോസലി—നിന്നുംകും കുതച്ചുകും അതു മതി, കൊച്ചുമാം. പക്കുവരാം കൊച്ചുമാണത്തുവുടെ കാഞ്ഞമോ? അതു ചെറുപ്പ

കാരൻു് കയ കാളുവോലുമില്ലാതെയാക്കാനാണോ കൊച്ചുമുഖ വിചാരിക്കണ്ടു്?“

ജൈസിൽ ആപാദച്ചയം വിരച്ച.

ജൈസിൽ—അവഗണപ്പറാ കനം പറമ്പുവോക്കയത്തു്, റോസ്പി. അവഗാപ്പറി വിചാരിക്കുവാൻ എനിക്കു്—എനിക്കു വല്ലാത്ത സകടം തോന്നുണ്ടാ.

രോസലി—ഡെയാൾ കാന്തിക്കണം, കൊച്ചുമുഖം. കൊച്ചുമുഖ നിന്നെപ്പറി എന്നാട്ട സംസാരിക്കണം. ഇപ്പോൾ കയ പക്ഷേ അട്ടേമം ആഴലാചിക്കാതെ ഭാന്തനെപ്പോലെ ജീവിക്കണംബാധികാം. എന്നാൽ കരു കഴിയുവോൽ അട്ടേമം ഇതെല്ലാം കൂളിത്തു കല്യാണംകഴിക്കാം. അട്ടേമം തനിനു കണ്ണഞ്ഞർ ഉണ്ടാകുവാൻ അവരെ വളരുത്തുവാൻ പണം വേണ്ടി പതം. അതുകൊണ്ട് കൊച്ചുമുഖ ഇം ബംഗ്രാവു വില്ലുണ്ടാ.

ജൈസിൽ—(സുജീയായി) ബംഗ്രാവു വില്ലേയോ!

രോസലി—അരേ.

അനന്തരം തനിനുള്ള പല കാരണങ്ങളിൽ അവർ ദരിഡരാൻ തുടങ്ങി. അതു പിറന്നാൽ അവക്ക് ലഭിക്കുന്ന പണ തനിന്റെ തുക അവശ്യാട്ട പറഞ്ഞു. അതുകൂടാതെ മിതമായി അവക്ക് രണ്ടുപേരും എന്നെന്ന ജീവിക്കാമെന്നാം അവർ ജൈസിനെ ധരിപ്പിച്ചു. വളരെക്കാലമായി താനും തന്റെ ഒപ്പികയും വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ആ ഭവനം വില്ലുണ്ടെല്ലാ എന്നുള്ള വിചാരം ജൈസിൽ വാച്ചാമഗ്രാചരമായ പ്രസന്നം ഇനിപ്പിച്ചു.

ജൈസിൽ—രോസലി, എനിക്കു് കരിക്കലും അങ്ങനെ ചെരുച്ചു വാൻ സാധിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല.

രോസലി—എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ചാപ്പുരാക്കാം, കൊച്ചുമുഖാം. പാർക്കു കൊച്ചുമുഖനിനു് കനം കാണുകയില്ലെല്ലു”നാളും വാഴക്കർ തനിൽ ജനിപ്പിച്ച ഫലം മറഞ്ഞവാൻ ജൈസി

ന കഴിവ്വതില്ല. രോസലി അതു കണ്ടു നിന്മാധുവം പറ തെങ്ങ്: “ഈ ബധ്യാവ വിരോ തീരു എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്, കൊച്ചുമാ. അതു് അത്യാവസ്ഥമാണു് മറുവല്ല വഴിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അങ്ങനെ പറയുമെന്ന കൊച്ചുമാ വിഹാരിക്കുന്നുണ്ടാ? എനിക്കും ഈ വിടിനോടു് ഇഷ്ടിക്കണ്ടു്.”

അനന്തരം അവർ തുടക്കത്തിൽ വിവരങ്ങൾ പറയുവാൻ തുടങ്ങി.

രോസലി—അതും അതിനോടുള്ളിട്ടിയുള്ള രണ്ടു കൂഷിവസ്തുക്കളും വാൺിക്കുന്നതിനു മനസ്സുള്ള കരാബേളിയും ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദോക്കെട്ട്, അതേ, അതിൽനിന്ന് എന്നൊയിരത്തി മുന്നുറു് ശ്രാക്കു് കിട്ടും. സാമാന്യങ്ങൾ മാറുന്നതിനു് അതിരത്തിമുന്നുറു ശ്രാക്കു് അതിൽനിന്നും കരജ്ഞാണും. പിന്നീട് നഞ്ചാട വീടുചെലവിലേജ്ഞു് അയ്യായിരം ശ്രാക്കു് വേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു് അഭാവിൽ രണ്ടായിരം ശ്രാക്കു് മിച്ചുംവെള്ളാനെ തന്റെള്ളി. കരഞ്ഞവക്കും അതു തുകയെക്കിലും നമ്മക്കു് സന്ധാരിക്കണം. മറഞ്ഞെല്ലാം ചെലവുചെയ്യോയി. എന്ന എല്ലാം നടത്താൻ സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇതുവോയാലെതനെ എല്ലാം മേലാൽ നാശമായിരുപ്പും. പാർക്കോച്ചുന്നുനിനു കൊച്ചുമയുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ കൂടു കിട്ടികയില്ല. റിങ്കേടിട മുണ്ടത്തിനു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുണ്ടത്തിനുംകൂടിയിട്ടാണു് ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു്.

കരഞ്ഞകൊണ്ടിരുന്ന ജെയിൻ, “അവൻാം അവഹാരം കഴിക്കുവാൻവോലും കൂം ഇല്ലാതെ വന്നാലോ?” എന്ന ചോദിച്ചു.

രോസലി—(റുക്കിതയോടെ) അദ്ദേഹത്തിനു വിശദ്ധുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അമ്മയുടെ വീടിൽവന്ന തിനാക്കാജുണ്ടാം. ഈ വിടെ വരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഒയ്യുന്താനുണ്ടോണും കയ കട്ടിലും അവഹാരവും അദ്ദേഹത്തിനു് ഇവിടെ തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കും. കൂടാതെ, അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടം

മണ്ണത്തരമായി നിങ്ങൾ കൊടത്തുതീർത്തിപ്പില്ലായിരുന്ന വെകിൽ ഈ മണ്ണത്തരങ്ങൾ എല്ലാം അദ്ദേഹം ചെയ്യുമായിരുന്ന എന്നോ നിങ്ങൾ ഒരു നിമിഷത്തേഴ്സ് വിചാരിക്കുന്നവോ? അതു് അദ്ദേഹത്തെ ബൈജ്ഞപ്പേട്ടതി. “എന്ന താങ്ങാൻ എൻ്റെ അമ്മ എപ്പോഴും തയ്യാറാണ്” എന്നോ അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നിരിക്കും.

ജൈഗിൻ—വക്ഷേ അവൻ കടം ഉണ്ടായിരുന്നേല്ലോ, രോസ് ലി. അതു കൊടത്തുതീർത്തിപ്പേക്കിൽ അവൻ കരാച്ചിൽ വരുമായിരുന്നു.

രോസലി—(ആക്ഷേപപ്പും) ഈ കടങ്ങൾ കൊടത്തുതീക്കിക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ കൂളിൽ പണം കൗം ഇല്ലാതെ വരുന്നോഴും അദ്ദേഹം വിനെന്നും കടം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതുവരെ നിങ്ങൾ കടം വീട്ടി; ശരി, പക്ഷേ, മെലാൽ നിങ്ങൾ അതു വീട്ടാൻ തയ്യാറില്ല. തൊന്താൻം അങ്ങനെ പരയുന്നതു് തൊൻ പോകുന്ന, കൊച്ചുമാ.

ഉടനെത്തന്നെ രോസലി അവിടെനിന്നും ഫോക്കക്കും ചെയ്തു.

ആ സമയത്തു പാളിന്റെ ഒരു ലേവനം ജൈഗിനിനു ലഭിച്ചു. ഇതു് അവും പ്രസ്തുതവബന്ധിതനില സപീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറു പണത്തിനാണ് പാപം ആവല്ലപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ആ യഥാവിന്റെ മാതാപുരുഷോന്നു നിങ്ങളുമായ ഉപദേശം സപീകരിച്ചു് ഇപ്പോരം അതിനു മറ്റൊരി അയച്ചു.

“എൻ്റെ പ്രിയപ്പേട്ട മകൻ, ഇനി എന്നിക്കും നിന്നു ക്കാനും തയ്യാറായി സാധിക്കുകയില്ല. നീ എന്നെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ബാധ്യാവകുടി എന്നിക്കു വിശ്വേശവനിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നീ ഇതു കൂടുന്ന മരായി സകടപ്പെട്ടതിയ നിന്റെ ചാവപ്പെട്ട കിഴവിത്തുള്ളഡേംഡുടി നിന്നും എല്ലാഞ്ചും താമസിക്കാൻ പുണ്ണാവകാശം ഉണ്ടെന്നുള്ള കാഞ്ചും നീ മറന്നുകളും അയച്ചു.

എന്ന ജൈഗിൻ ബെലുമർ.”

തന്റെ ബാലുകാലം കഴിച്ചുള്ളടക്കിയ മനോമരദവനം വിററിട്ട് അതിൽനിന്നും എന്നേങ്ങ്മായി പോകേണ്ടിവരുമെല്ലാ എന്നുള്ള വിചാരണിമിത്തം ജൈലിനിൽ ഉറന്നുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

കര ദിവസം രാവിലെ ജൈലിന് രോസലിയോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “നിപുണത്തിയില്ല. എനിക്കും അതു വില്ലോവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ ചെണ്ടാൽ എന്തും തകം പോകം.” രോസലി ചിന്നേയും ക്രിതയായിത്തീർന്നു. “വേരു കര പഴിയും ഇല്ലാതായതുകൊണ്ട് അതു പറഞ്ഞിട്ടും എന്നു ബന്ധുവു വാങ്ങിക്കാമെന്ന പറയുതു അരളിട്ടും താമസിയാതെ ഇവിടെ വരും. അങ്ങനെ ചെണ്ടില്ലെങ്കിൽ കര രണ്ടോ മൂന്നോ പഷ്ഠം കഴിയുന്നോപം നിങ്ങൾക്ക് കര കാര്യപോലും കാണുകയില്ല.” ജൈലിന് പിന്നേയും മുഖ്യായി ഇങ്ങനെ ആവത്തിച്ചുവരുന്നു: “എനിക്കു കഴിയുകയില്ല, രോസലി. എനിക്കു കഴിയുകയില്ല.”

എന്നാൽ കര മന്ത്രിയുടെ കഴിഞ്ഞ പതിനായിരം മുക്കിന്റെ കടം തനിക്കും ഉണ്ടെന്ന കാണിച്ചിരുന്ന പാളിക്കുറ കര എഴുത്തു ജൈലിനിൽ കിട്ടി. താൻ എന്താണ് ചെങ്ങുണ്ടും? യെന്നും അവർ രോസലിയുടെ സമീപത്തെല്ലും കാടി ചെയ്യുന്നും അവളുടെ ഉപദേശം ചോദിച്ചു. രോസലി കരനെപാലി ചൊക്കിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു: “അതാ, കൊച്ചുമ്മാ! എന്താൻ എന്താണ് നിങ്ങളുടെ വറന്തതും? നിങ്ങൾക്കും ദെഹത്തും ഇല്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതും മുമ്പിലത്തെ എഴുത്തുപോലെ ഒന്നുട്ടി കൊമ്മച്ചു എഴുതി അയയ്ക്കാം. ശേഷിയുള്ളിടത്തോളം കാലം നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു എന്നും ഇനി അദ്ദേഹം തന്നത്താനെ വേണ്ടതു ചെയ്യുകൊള്ളുന്നെന്നും അതിൽ എഴുതണാം.

കര മാസം കഴിഞ്ഞും അ ബന്ധുവും വസ്തുവും ജൈലിന് പിന്തുകുമ്പോൾ, അതോടുള്ളടക്കിത്തന്നെ കര ചൊരിയാ സവന്ന

അവർ വില്ലേജ് വാദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. സബററാവിൽ എന്ന ചെറുഗ്രാമത്തിൽ രാജപാതയുടെ അരക്കിലാണ് അതു സഹി തിചെള്ളിങ്ങന്തു്

തന്റെ പഴയ ഭവനത്തിൽ കണ്ണിച്ചുകൂട്ടിയ ഒട്ടവിലത്തെ ദിവസങ്ങൾ ജൈഗിനിക്ക് അസഹ്യമായ വേദന ഇനിപ്പുച്ച വയായിരുന്നു. മാതാവു വല തവണായും നടന്നൊക്കെങ്ങനെ ആ ദീപ്തമായ പോസ്റ്റത്തെന്നിര വിട്ടുവെച്ചുപാശന്തു് അവർക്കു മുസ്തകമായി തോന്തി. അതു പഴയ ഭവനത്തിന്റെ കാരോ ഭാഗത്തോടു അവർക്കു പ്രത്യേകപ്രത്യേകമായി താരു പരിയവാൻ തുടങ്ങി. അതു മദ്ദനാഹരങ്ങളായ ഘൃഷ്ണങ്ങളും ചെടികളും, ഉന്നതപുക്കണ്ണങ്ങളും, ദവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പഴയ ബാങ്കുകൾപോലും തന്റെ ഒരു ആശംശമാണെന്നു് അവർക്കു തോന്തി. പ്രായം കാരോ സമാജപരിക്ഷം കാരോ പ്രത്യേക സംഭവങ്ങളോട് ബന്ധമണിക്കായിരുന്നു. ഇവിടെവെച്ചു താൻ ജൂലിയനെ ആളുമായി കണ്ടു. അവിടെവെച്ചുണ്ടു് കൊച്ചു പാർ ആളുമായി നടന്നാവാിക്കു ബാൻ തുടങ്ങിയതു്.

ജൈഗിനിനെ അനോപാശിച്ചുപിടിച്ചു വീട്ടിലേജ്ജു പ്രയോജനവും കൊണ്ടുവോക്കാനായി രോസലിക്ക് അവിടെ വരേണ്ടതായിരുന്നു. ജൈഗിനി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി യപ്പോൾ ഉദ്ഗൃഹം ഇത്തവത്തില്ലെന്നുവരയ്ക്കുപ്പായമെങ്കിൽ ഒരു ക സ്കാഫുവാൻ അവർക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ, അവഞ്ചാട തന്നിക്കു് അനേകാകാരവാങ്ങളായി പരിചയ മുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ അവശ്യ സ്കൂൾവെച്ചുരസ്സും അഭിവന്ന നംബച്ചു പറഞ്ഞു: “കൊച്ചുജുഡ്ജു സുവാമാണോ? സാമാന നേരം മാറ്റുന്ന കാഞ്ഞത്തപ്പറ്റാറി അനോപാശിക്കുവാൻ അമ്മ എ നെ ഇണ്ണോടു പറഞ്ഞായെന്നു. എറ്റവും സാമാനായേരു കൊണ്ടുവോക്കുവാൻബന്ധനു് എന്നാിക്കുവെത്താൽക്കൊള്ളാം?!” അതു യുവാവു രോസറിയുടെയും കൂലിയും കുറുനം പാളി നീറു സഹോദരരാജായിരുന്നു!

ജൈഗിനിനീറു തൃഥയസ്തുവാം വിന്നതുപോലെ തോന്തി. ഏന്നാലും അംഗീകാരിക്കാനു് നാശ ചെയ്യാണ് ദയവാനു്

തോന്നിയതും. അയാൾക്ക് എത്ര വിധത്തിലെക്കിലും തന്റെ പരേതനായ തന്താവിനോടോ, ധാളിനോടോ സാദൃശ്യമുണ്ടോ എന്ന കണ്ണുപിടിക്കവാനായി അവർ ആ യുവാവിനെ സുക്ഷ്മിച്ചുനോക്കി. ചുവന്ന ബലമുള്ള പേരുവും, മാതാവിന്റെ ലഭ്യവസ്തുമുള്ള കേൾവും, നീലനേരുങ്ങളിൽ അയാൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാലും ആ യുവാവിനു ജൂലിയൻ്റെ കര മായ യുമിലൂതെയിരുന്നില്ല. അതു എന്നെന്നയാണെന്നു സുക്ഷ്മായി വിവരിക്കവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞതില്ല. ജൂലിയന്തെ നെ സുരിപ്പിച്ച എന്നോ കന്ന് അയാളുടെ സാമാന്യമായ ഓവത്തിന്റെ ഉണ്ടായിരുന്നതാണോ.

അയാൾക്ക് താൻ കാത്തുനിത്തിക്കകയാണെന്നും അവർ ദയാളി കാണ്ടിച്ചു. പേഗത്തിൽ ജൈകിൽ പറഞ്ഞു: “എത്ര പങ്കമെന്ന് എനിക്ക് ഇപ്പോൾ പരിയവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ താൻ അതെല്ലാം നോക്കി ഇംഗ്ലീഷ് അവ സാന്നത്തിൽ നിന്നു അറിയിക്കാം.”

അനുമതത്തെ സാമാന്യമാണ് മാറ്റുന്ന കാഞ്ഞത്തിൽ ജൈകിൽ നിരന്തരം എപ്പോടു. മനസ്സിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലും വുതിയാനം അവർക്ക് മുണ്ടുമരായും തീനിനിരിക്കാം. പല സുരണ്ണക്കേളാം ടം സാധ്യമുള്ള പല സാധ്യനങ്ങളിൽ തേടി അവർ മുരോ മുറിയില്ലും ചെന്ന. വാമിതപ്രകളും വാചംയമതപരവും ഹിസ്സക്കായ മുക്കയും പ്രകടിപ്പിച്ചു അവളുടെ ചണ്ണാതിമാരായിരുന്നു അവ. അവയുടെ സുന്ദരക്കുള്ള—പല ചീനപ്പാറുങ്ങളിലുള്ള പൊട്ടിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ, ഒന്തസാമാന്യങ്ങളിലുള്ള കരകളിൽ, പിശുള്ളൂമാനങ്ങളിലെ ഉപരോഗംകൊണ്ട് ക്ഷയിച്ച പ്രയോജി, ചിത്രീകൃതപ്പുട്ടകളിലെ ശീമചുള്ളടാത്ത പ്രാരംഭങ്ങളിൽ, അവയുടെ മണിയ നിറവും—കൂടി അവർ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. പല പ്രോഫി സംശയിച്ചും അസ്പദമായും അവർ അവ കാരോനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. പലപ്രോഫി കൊണ്ടുപോകണമെന്നും അവർ വിച്ചാരിക്കാം; അനന്നതം അതിനേക്കാൾ ഫൂഡേമെന്റ് മരിഗാന

കാണ്ടപോർ അതിനെ അവർ പുഖ്യമാനത്തു വെള്ളുകയും ചെയ്യും. രണ്ട് വലിയ കസേരകളിടെ പ്രാധാന്യം തനിൽ അവർ താരതമ്പ്രപൂർവ്വത്തി. അനന്തരം അവർ മുഴി വോട്ടുടി ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു: “കൊള്ളാം എനിക്കോ അതു വന്നുമില്ലതെല്ലാം കൊണ്ടപോക്കവാൻ സാധിക്കാതില്ല.”

അവർ തിരഞ്ഞെടുത്ത സാമാന്യങ്ങളെല്ലാം സജ്ജാരമറിയിൽ ഡിൽ കൊണ്ടപോരു തുടക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ശയനമരിയിലെ സാമാന്യങ്ങൾ മുഴുവൻ—കട്ടിലും ചുമർക്കട്ടിലും, നാഴികെ സ്ഥിരം മറ്റും—അവർ കൊണ്ടപോക്കവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ബാല്യത്തിൽ താൻ സ്നേഹമിച്ചിരുന്ന സജ്ജാരമറിയിലെ കസേരകളിൽ പലതും: കൊക്ക്, കുട്ടകൾ, കാക്ക, ഏറുപ്പ്, ദിഃ വിതന്നായ കൂളകോഴി എന്നിവയെപ്പറ്റാറിയുള്ള ലഫോംബണ്ട് ഡിനിനെ നിന്തിക്കമകളെ ചിത്രത്താലാൽ തയ്യിട്ടുള്ളതും. അവർ കൊണ്ടപോക്കവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ങ്ങ ദിവസം ആ പഴയ ബാംഗ്രാവിൽത്തുടി ജൈനിൽ ഒരു വിശാചിന്നപ്പോലെ അലങ്കരിക്കാണക്കൊണ്ടപോരും അവർ മച്ചംപുരത്തു പ്രവേശിച്ചു. ഒരു വിചിത്രമായ കാഴ്ചയാണ് അവർ അവിടെ കണ്ടതു് പല തരത്തിലും പല വലിപ്പത്തിലും ഉള്ള ഒരു തുട്ടം സാധനങ്ങൾ നിലന്തും. അറക കൂടിലുമായി അവിടെ അടക്കിവെച്ചിരുന്നു. ജൈനിനെന്നറ മാതാവിന്റെ അവ ഉപയോഗിച്ചു മുഴിവു തോന്തിയപ്പോർ അവർ വകരം റീപ്പ്രീച്ചവെച്ചിരുന്ന ഉടഞ്ഞ ചീതയായ സാമാന്യങ്ങൾ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. തനിക്കു ബാല്യത്തിൽ മുഖിഞ്ഞതുടങ്ങിയപ്പോർ അന്തല്ലാനംചെങ്കിരുന്നതും, ബാല്യചാപല്യംനിമിത്തം താൻ മറന്നിരുന്നതുമായ അന്തേക്കം ചെറിയ കളിപ്പാട്ടങ്ങളിലും ജൈനിൽ അവിടെ കണ്ട്. പഴയ സ്നേഹമിതന്നാർ അത്രുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുപോലെ അവശ്യ അത്യാളപ്പെട്ടതിക്കൊണ്ട് അവഴിടെ മുമ്പിൽ അവ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

ജൈനിൾ കരണ്ടുതുടങ്ങി. അവർ കനിക്കിനു മരാനാനിലേജ്ഞ് —സാധുക്കുള്ള സദനിക്കച്ചവാനായി തന്റെ മാതാവു സന്ദുയ്യേ ചുറവില്ലെന്നവരിക്കുന്നോ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു രാജാവിനു സമാളത്തും, തോട്ടത്തിന്റെ ശേരി ലൈ പലക മഴക്കാഞ്ചു വിശ്വിഷ്ടപൂര്വേനും അതു തുടക്ക വാൻ ശ്രമിച്ചതിനാൽ പിതാവു് ടിച്ചു പടിയിരുന്ന മരാനാ ത സ്ഥാപ്തത്തും എന്നിങ്ങനെ — യോജ്ഞാബദിരുന്നു. അവർക്കു പരിചയമില്ലാത്തവയോ കാംഖയില്ലാത്തവയോ ആയ പല സാധനങ്ങളും അവയുടെ കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവ അവഴിടു പിതാമഹികളുടേയും പ്രാവിതാമഹികളുടേയും വക്ക യായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കായിരുന്നു മരാപ്പാനവിലുംവെച്ചു വിഷാ ഭാത്മകതപം കൂടിയിരുന്നതു് ഇവയുടെ അജ്ഞതാത്തങ്ങളും കേ പലം അരിമെയങ്ങളുമായ ചരിത്രങ്ങളാണ് അതിനു കാരണം. അവ ഉച്ചയോഗിച്ചിരുന്ന സുരീക്കൈല്ലാം മരിച്ചുവോ യിരുന്നതിനാൽ മരാജ സുരീജുട ഹദയത്തിൽ അവയ്ക്കു സ്നേഹപൂർവ്വമായ സൂരണകൾ ഉച്ചിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്നേഹപൂർവ്വം ജൈനിൾ അവരെ സൂർഖ്യച്ചതിനാൽ കാലപ്പൂര്ണം ജനിപ്പിച്ചുകൂടിയിരുന്ന ചൊടി അവഴിടു അംഗലിക കൂൽ പാറി. ഒരു അദ്ധ്യാസ്ഥാനം പ്രാവിച്ചതുവോലെ ചാന്താമഹായാ താൻ എറുന്നേരം അവിടു ഇരുന്ന എന്നു് അവർ അറിഞ്ഞില്ല. മഹജീവിതത്തിനു വേണ്ട പാതയും ഉടഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നതു തന്റെ കട്ടംവബത്തെ സ്നേഹപൂർവ്വം സേവിച്ചിരുന്ന വിശപ്പുള്ളതുമാരുതേയും അത്രുതിനും യും തുമ്പുരണകൾ അവളിൽ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം അവർ താഴത്തു ചെന്നു് ആ മച്ചിൻ്റുറ തുന്നിനു തനിക്കു വേണ്ട അല്ലെങ്കിലും സാമാന്യപരം എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു് ആളുള്ളവാൻ രോസലിഡേംടു് അജ്ഞതാവിച്ചു. “ആ ഗുത്തിനെക്കു പഴയ ചവുകുണ്ടു്” കൊണ്ടുപോകുവാൻ തനിക്കു മനസ്സില്ലെന്നു ‘രോസലി’ പഠിച്ചു. എന്നാൽ ഇത്തവണമാത്രം ജൈനിൾ സെമ്മംഗുപുവം നിശ്ചിയിച്ചതി

നാൽ ആ പഴയ പരിചാരികളും അവശ്യ അറഞ്ഞതിക്കാതെ ഗതുന്നരമില്ലാതായി.

സാമാന്നങ്ങളിൽ കുറാ ഭാഗം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുവാനായി ഒരു ദിവസം രാവിലെ സൈനിസ്‌ലേഫോക്സ് എന്ന ആ യുവകൻകൾ അവിടെ വന്നു. സാമാന്നങ്ങളും ശരിയായി എടുത്തിട്ടുന്നതിനായി ഓസലി അഞ്ചാഞ്ചാട്ടുടി പുതിയ ചെറുഭവനത്തിലെല്ലു പോയി. തനിച്ചായപ്പോൾ ആ ഭവനത്തിന്റെ ഒരു മൂലധിപാലും വിദേശ മുഖപാക്കവാൻ വിശ്വാസിയും ഭയക്കരമായ നെന്നരാശുത്തിന്റെ പരമകാഴ്ച മുപ്പിച്ചും ആ ഭവനത്തിലെ മഹാമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഉട്ടി അങ്ങനൊട്ടും ഇങ്ങനൊട്ടും ജീയിൻ നടന്നാക്കാണ്ടിനും. ഉദാഹരണമായി തന്റെ പിതാവും മാതാവും ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന കുട്ടിവും സ്വിനോട് ധാരുപരിപരഞ്ഞു അവർ അതിൽനിന്നും മാറും. അനന്തരം കരണ്ടുകൊണ്ട് പിന്നെയും അതിനും സമീചത്രും കാടിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. ഒട്ടകം സമുദ്രത്തോട് ധാരുപരിപരിയായ നായി അവർ പോയി. സൗംഖ്യർമ്മാസത്തിന്റെ അന്ത്യക്കാലമായിരുന്നു അന്ന് വിഷാദജനകങ്ങളും മേഘങ്ങൾ കൂടി സ്വീപ്പം ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യുസരമായ അന്ത്യമനനങ്ങളിനുകൂടിച്ചിൽ അവർ അസന്നം അഭ്യന്തരങ്ങായി. ഒരു പീഡിതമായിരുന്നു അതുന്തും പിഷാദം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആ തുക്കായ കുന്നിന്റെ അരംഗത്രും അവർ വളരെനോരം നിലകൊണ്ടു. അനന്തരം രാത്രിയായതിനാൽ അവർക്കു തിരിച്ചപ്പോരേണ്ടതായി വന്നു.

ആ ഭവനത്തിലെ സാമാന്നങ്ങൾ വിററിവസം ജീയിന്നിൻ ഒരു ധാരതനാദിവസമായിരുന്നു. തന്റെ വിലങ്ങേറിയ സൂരക്ഷാധനങ്ങളും അനും സൂര്യിച്ച വികാരരഹമിതരായി വിലവെച്ചു വാങ്ങിച്ചു. തന്റെ മാതാവു സൂര്യമിച്ചിരുന്ന എല്ലാ ചെറുസാമാന്നങ്ങളും പ്രീതിയും അവളുടെ കാഴ്ചയിൽ നിന്നും മരണ്ടു. തന്റെ ജീവിതത്തിൽവെച്ചു താൻ അത്രയിക്കുമായ സകടം അവന്നുവിച്ചു ദിവസങ്ങളിടെ മുട്ടത്തിൽ ആ

ദിവസവും പിന്നീട് അവർ സമുദ്രത്തിന്റെ കഴിച്ചുള്ളടിയ ദിവസവും ഉപാപ്രക്രിയയാണ്.

പുതിയ ഭേദം കണ്ണപ്പോൾ തനിക്ക് അതുനം സന്തോഷം തോന്തി എന്ന രോഗലി പഠിച്ചു. “അതു ഇതിനേക്കാൾ ചെറുതാണെന്നുള്ള കാണ്ടം വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ഈ വലിയ പീടിൽ പാശ്ചന്നതുപോലെ നമ്മൾ അതു തനിച്ചായിരിക്കുന്നീല്ല.”

ഇപ്പോൾ ജൈബിൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാനിയല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവക്കുട്ട് അതു ഗ്രാമവാസികൾ മുമ്പിലതെത്തുപ്പും അവക്കുട്ടി പെരുമാറിയിരുന്നില്ല. ‘ഭാരതി’ എന്നും അവക്കുട്ട ചിലർ വിളിക്കുന്നും ചെയ്യു. അവർ അതുഡിക്കം വിഷാദവരയും സപ്രസിദ്ധിയും ദൈവമായസിദ്ധമായി തോന്തിയതുകൊണ്ടായിരിക്കും അവർ അവക്കുട്ട ഇങ്ങനെ നാമകരണം ചെയ്യുന്നു.

പീട മാറുന്ന ദിവസം ലായത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഒരു കുടിലായി ദയനീയമായ കര കരച്ചിൽ ജൈബിൻ കേട്ടു. താൻ പല മാസങ്ങളായി മാനീക്കുന്ന ‘കൂട്ടക്കൂല്’ എന്ന വ്യായാമിയിനെ കരഞ്ഞത്തും സാധാരണമായി ശ്രദ്ധനാർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതും വയസ്സും അതു പ്രാവിച്ചിക്കുന്നു. അതിനു നടക്കവാനം കാണുവാനം പാടില്ല. അതു ശയിച്ചിരുന്നു ദൈവക്കോൽശയും തനിനും അവർ അതിനെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പീടിനുകൂട്ടുപോയി. ധാരിക്കുന്ന പട്ടിയായിരുന്നു അതും എന്നും അവർ കാത്തു. അതു ഭേദത്തിലും തന്റെ ഒരു വിലതെത്തു രാത്രിയിൽ തന്റെ ശയനമുറിയിൽ സാമാന്യങ്ങൾ കൂടം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ജൈബിൻ കൂലിയൻറെ ശയനമുറിയിലാണ് കാട്ടുന്നതും. ധാരാഡിവസം രാവിലെ അവർ ക്ഷീണിച്ചും എഴുന്നേറു. പെട്ടിക്കഴിം ഇരുപുച്ചെട്ടികളിലും നിന്നും ശത്രുവിനെ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നുണ്ടു് ജൈബിൻ താഴെത്തുനിലയിൽവെച്ചു് ഒരു കൊപ്പു കാപ്പു് സംവയാനത്തിൽ കട്ടി

ചു. അതു കടിച്ചിങ്ങിപ്പുകിൽ താൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടമാ ഡിങ്ങൻ എന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

രോധിത്തുടി വോയപ്പോൾ തന്റെ കൃത്ത നിലയ കി കാരാത്തു വരപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതു യുദ്ധവാതിരി നടന്ന വോകനതു് അവർ കണ്ട്. വണ്ണി കാടിച്ചിങ്ങന തന്റെ ഒരുന്നോട് രോസലി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഈതാ അതു മുഗം ചങ്ങ സം. നിന്റെ കവുണ്ണികൊണ്ട് അയാളുടെ മുഖത്തു് കന കൊട്ടക്കു്.” എന്നാൽ അതു യുവാവു് അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. അയാൾ കതിരക്കൈ അതിവേഗത്തിൽ കാടിച്ചതിനാൽ അതു വാതിരിയുടെ പേരും അസ്കലം ചെളി തെറിയു. തന്റെ മുഖത്തുനിന്നും തലമുടിയിൽനിന്നും അഭ്രമും ചെളി തുടങ്ങു കൊണ്ടുനിന്നപ്പോൾ രോസലി അഭ്രമത്തിന്റെ നേരേ കഴു് ഹാന്തുകയും ചെയ്തു.

വെട്ടുന്ന ജീയിൻ പറഞ്ഞു: “നാം ‘കൂടുക്കാല’യുടെ കാര്യം മാന്നവോയി. ഡെനിസ്, റീ ഡയവുചെളു് അവിടെ തിരിച്ചുവോയി അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുണ്ടാം. അതുവരെ നിന്റെ അമ്മ കതിരയെ പിടിച്ചുകാഞ്ഞും.”

അതു യുവാവു് അല്പനേരം കഴിഞ്ഞു് അതു വലിയ പട്ടി യെ എടുത്തുകൊണ്ട് അവിടെ തിരിച്ചുവന്നു. അയാൾ അതിനെ ജീയിനിന്റെ കാല്ലുൽ കിടത്തി. അനന്തരം അയാൾ അതിവേഗത്തിൽ വണ്ണിക്കാച്ചിയു് അതു ഭവനത്തിൽനിന്നും വോഷകയും ചെയ്തു.

അല്പാധം മന

ജീയിനിന്റെ പുതിയ ഭവനം വഴിരെ മനോഹരമായ കനായിരുന്നു. പേര്പ്പുക്കണ്ണഡു, അനേകം സസ്യങ്ങളും, മനോഹരങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങളും ഉള്ള കുള ചെറിയ രമണീയമായ തോട്ടം അതിനോട് ചേർന്നുകിടന്നിരുന്നു. അതിന്റെ ഇണ്ണികകൊണ്ട് നിമ്മിച്ച മതിലാണ്റെ അത്യുന്നതമായ അഗ

ന്തിൽ കയറുന്നതിനു ഹസ്തക്കിലെപ്പടികളിൽ കൂടുമാറി സീചെടികളും അധികാരിക്കയാ മത്സരിച്ചിരുന്നു. പുന്നമര ഞേരാൽ നിന്മത്തമായ ഒരു വേദി അതിനെ ചുററിയിരുന്നു. കുറേ ദിവസങ്ങൾക്ക് മറ്റു ഭവനങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു തുറി. ഒരു ദിവസം കംഖക്കവനം മാത്രമേ ഒരു പുതിയതര മെത്താ നം കഴിഞ്ഞു അതിനു സമീപത്തായിരുന്നു.

അവിടെ എത്തിയ ഉടനെ ജൈഗിൽ കരിട്ടതു് ഇരുന്ന വിന്റും കുറഞ്ഞും വാൻ ഭാവിച്ചു. എന്നാൽ റോസലി ഇതിനു് അവ ഒരു അഭാവമില്ലെന്നു. “കൊച്ചു വിനെന്നും മനോരാജു ന്തിൽ മുണ്ടി ഭാന്തിയാകു്” എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. ആ വിശേഷം ഒരു ദിവസം ജൈഗിനിൽ ഉത്സാഹം തോന്തി. അതിനെ അവർ വേഗത്തിൽ വുതരെ മനോഹരമായും പരിപ്പുത്തായും സുഖപ്രദമായുമായും കണാക്കിച്ചുമാച്ചു.

തന്റെ പൊതു വൈദികവൈദികവൈദിക സാമാന്യങ്ങൾ വിററതിൽ നിന്നു ലഭിച്ച തുകകൊണ്ടു ജൈഗിൽ സത്തുഖ്യയായിത്തീർന്നിരുന്നു. അതും കൊണ്ടു പാക്കിനൊ ചെന്നാക്കണു് അയാൾക്കു് അതു കൊട്ടക്കണമന്നായിരുന്നു അവർ അതും വിചാരിച്ചതു്. അഭൂതം ഉദ്ദേശം അയച്ചും്കരമായ തന്റെകൊണ്ടു് അനുമാനിച്ചുവരിത്തിരുന്ന റോസലി അദ്ദേഹത്തിനു പേണ മെകിൽ കൊട്ടക്കാം. പക്ഷേ കൊച്ചുമരയെ കൊച്ചുമരയിൽ നിന്നുതന്നെ രക്ഷിക്കുവിവനിരിക്കുന്നു്” എന്നാണു് റോസലി പറഞ്ഞതു്

പാളിനു പണം അയച്ചുകൊട്ടത്തില്ലെങ്കിലും അയാൾക്കായി ജൈഗിൽ ഒരു മുൻ നീക്കിവെച്ചു. പാളിന്റെ മുൻ എന്നാണു് അവർ അതിനു പേരിട്ടിരുന്നതു് അതു് അവർ വളരെ ലളിതമായി അലക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. പലപ്പോഴും അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു് അവോകം മനിച്ചുരന്നേരം അവിടെ കഴിച്ചുതുട്ടും. പ്രായേണ എല്ലാ രാത്രിയും അവർ ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കാനായിരുന്നു: “പക്ഷേ നാഞ്ചി പാർ ഇവി

ടെ വരും. നാശു രാത്രി ഈ സമയത്തു പാർഡ് ഇവിടെ ഇവി
ക്കമായിരിക്കാം.”

രോസലി അതു ഭവനത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവെക്കിലും ജീ
യിനിന്റെ അതിനോട് അങ്ങനെ തോന്തിയിൽക്കില്ല. ജീഹി
നിന്തെല്ലുംവിസിച്ചിടങ്ങേണ്ടതും വിഷാദജനകങ്ങളായ സൂര്യ
ക്കും നിന്തെ ഒരു ഭവനമല്ലായിൽക്കും അതും ഈ പുതി
യ ഭവനത്തിൽ അവർക്കു ഒരു അനുഭൂം എക്കയും അയിക്കും.
തന്നെ പഴിക്കുകയും പരിലാളിക്കുകയും നിന്തിക്കുകയും ചെയ്യി
ക്കുന്ന സമ്മദ്ദിംബം, ലവണമയമായ കടൽക്കാറും അവർക്കു അ
വിടെ കണ്ടിക്കുന്നില്ല. അതു സാധി ‘കൂടുക്കാല’ില്ലോ അതു ഭസ്തു
മഹായി തോന്തുകയും അതു ശ്രാന്തി പകർ മുഴവനം നില
വിളിച്ചുകൊണ്ടിക്കുയും ചെയ്യും. രാത്രിയിൽ അതും അ
വിടെ ഇല്ലാതിക്കുന്ന എന്തിനേയോ മണത്തു തെടിക്കൊണ്ടു
തോട്ടത്തിൽ അലഞ്ഞു നടന്നിക്കും. താരം ദിവസപഘ്നങ്ങൾ
ഈം ചിത്രങ്ങളും കണ്ണുകൊണ്ടിക്കുന്ന എന്ന തോന്തിക്കമാറ്റും
അഥവിക്കണ്ണയത്തിനു മുമ്പിൽ അതും ഇരിക്കുകയും ചെയ്തി
നും. സാധി മുഖംപോന്നു! അച്ചിരേനു അതും കാലധികം
പ്രാവിക്കും. ഈ പഴയ മിത്രത്തിനേരു വേർപ്പാട് ജീയിനി
നു ഭസ്തുമഹായി തോന്തി. എന്നാലും ഒരു ദിവസം രാവിലെ
ഭാട്ടുകളും ചവിട്ടുമെത്തയിൽ അതു മരിച്ചുകിടക്കുന്ന
തു കണ്ണപ്പോൾ ജീയിനിനു സദ്ഗതാശ്മാഖണഡായതും

ജീയിൻ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ അനുശര കണ്ടിക്കുന്ന
ഈം. അവഴുടെ അയൽപ്പക്കക്കാർ അവക്ഷേപ്പുറി അധിക
മൊന്നും ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നില്ല. തന്നിൽനിന്നും പാളിനെ കവ
സ്ത്രീതു നാരിഃയാട്ടുള്ള ഭയങ്കരമായ അസൂയയോടുകൂടി ഈ
പ്പോഴും അവർക്കു പാർഡ് എവിടെയായിരിക്കുമെന്നും അയാൾ
ക്കു സുവമാണോ എന്നും ആലോച്ചിക്കാറുണ്ടായിക്കും. ത
നേരു പുതുനെ തിരിച്ചു തങ്ങന്തിനു തന്നെക്കാർമ്മ മഹാമഹ
പ്പും, തജ്ജും ചരിത്രുലതയും കുന്തതു ഈ സ്ത്രീയോട് ചോദിക്കു

വാൻ ജൈലിനിന്റെ അഭിമാനം അവരെ അറബിക്കിളിക്കിയ നില്ക്കുന്നു. ഇതുകൂടി വശഗദായ കുറ പുതഞ്ചൻറെ മനസ്സിൽ ഗ്രേജുപിക്കാരന്മാർക്ക് സ്ഥാനമില്ലെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. സ്രീചുരുഷൻറെ തമിലുള്ള ബന്ധങ്ങളുടെ ചില കാരണങ്ങളുണ്ടോറി അവർ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. പലപ്പോഴം അരബരാഗമല്ല, ദിസ്ത്രിക്ഷിൽ പരസ്യരം വക്കെക്കാളുള്ളനു താൻ ഇതിന് ഒരു കാരണം.

പിന്നീട് കഴിഞ്ഞു ഉസാഹത്തുന്നായ ദിവസങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്ന ചിന്തയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ ജൈലിന് സ്പീകർ ചു എക്കമാർഗ്ഗം രാജപാതയിൽക്കൂടി ശതാഗതം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നെ ജനങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. തന്നെ കുറുക്കുന്ന അവിടെ കാടി വന്നിരുന്നു. അവരുടെ വരിത്തുല്ലമായ അനുഭ്രാന്തം ജൈലിനിനു മുകയഭേദം ഉള്ളവാക്കി. ഈ ചെറു ചെപ്പത്തുകൂടി ദാരോദരത്തിൽ സപത്രാവും സുവർഷ്ണി വുമായ ജീവിതം എന്തുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ല? അതാണ് അവരുടെ ജനനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം, സംശയമില്ല. ദൈവവും പ്രവാദവും അതും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. മനസ്സിന്റെ ശരജനതയും വക്കുവാതവുമാണ് അതിനു പ്രതിബന്ധിക്കുന്നതുനാളും ചിലപ്പോറു കുറ വാഹനം ആവശ്യിക്കുന്ന കടന്ന പോയിരുന്നു. മരാറായ സമയത്തു മുകരായും എന്നാലും പരസ്യരുമുള്ള അഭിരുചിയും അവരുടെ പോയിക്കൊണ്ടും അഭിരുചിയും അതിൽക്കൂടി കടന്നപോകുകയും ചെയ്യും.

വസന്തകാലത്തിന്റെ ശ്രൂഗമനത്തോടെ അനവധി ജനങ്ങൾ അതിൽക്കൂടി കടന്നപോയിത്തുടങ്ങി. വളരെ പതിവായി അതിലുടെ കടന്നപോയയതു നീജംകുറഞ്ഞ പാശാട്ടും കീറ്റവും കണ്ണിതവുമായ സുവർണ്ണക്കേശവുമുള്ള ഒരു ദുഃഖാലികയായിരുന്നു. അവർ മാസജനകമായ അധികാര പ്രദശനസഹിതം നിലിച്ചുകൊണ്ടപോയിരുന്ന രണ്ട് മെല്ലിന്ത പത്രങ്ങൾ, അവർക്ക് അവ നടന്നപോകുന്നതുനു

ആറുവരുള്ളപ്പോഴെല്ലാം, എല്ലതിനൊവനായിനിന്നിരുന്നു. എല്ലാസ്സുജ്ഞം ജൈയിനിന്നും പടിക്കൽക്കുടി അവർ തിരിച്ചു ചോക്കയും ചെയ്യും; തനിച്ചു സ്വേച്ഛക്കുന്ന ഒരു ക്രമ്പ്പത്ര മരാനിന്നും കാഴ്ച കണ്ടു സന്ദേഹം പ്രഭർപ്പിക്കാറുള്ള തുഡോലെ ജൈയിൻ ഇവർക്കുവേണ്ടി സോത്സാഹം കാത്തിരിക്കുയും ചെയ്യും.

തന്നെ സപ്രകാശന്തിൽ താൻ തന്നെ പഴയ ഭവനത്തിൽ ഇപ്പോഴും നിവസിച്ചിരുന്നു എന്ന ജൈയിനിനു തോന്നാം. ചിലപ്പോൾ അവളുടെ പിതാവും മാതാവും ലിഖിതങ്ങൾക്കാശുമയും അവളേണ്ടുകൂട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കും. താൻ ഈ സപ്രകാശിത്തനിന്നും ഉണ്ടാണ് തന്നെ ജീവിതത്തിന്നും നിന്നും തന്നെ മഹസ്തിലാക്കുന്ന ഹാരോ തവണക്കുയും ജൈയിൻ ചൊട്ടിക്കുത്തുകൊണ്ട് വിളക്കിത്തനിനു മുഖം റിച്ചു ചുവരിന്നും അഭിമുകമായിക്കിടക്കുയും ചെയ്യും.

ശ്രദ്ധപ്പോഴും അവർ നിരന്തരമായി ചാളിനെപ്പറ്റാറി പല കാര്യങ്ങളും ചിന്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്ക് സുവാമി സോ? അയാൾ എവിടെയാണോ? അയാൾ തന്നെ സ്നേഹി ചുംങ്ങോ? ശീതകാലം അവർ ദയനിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പാശ്ചാത്യനും അവസാനമായി കൊം അപേക്ഷിക്കുവാൻ ജയിൻ നിയുക്തിചെയ്തു. ഈ സമയംകൊണ്ട് അയാൾക്ക് അരുളീയോട് മിച്ചിവു തോന്തിയിരിക്കാം. അതിനാൽ ഇങ്ങനെ ജൈയിൻ പാളിന്നും എഴുതിയയച്ചു: “എൻ്റെ പ്രിയപ്പേട്ട മകനേ, നീ ഇവിടെ തിരിച്ചുവരുമ്പെന്നു എന്നു നിഃന്നാട്ടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റാറി ചിന്തിച്ചുനോക്കു. എന്നിക്കു വയസ്സായി. എന്നിക്കു സുവാമിപ്പു. എന്നു എക്കയുമാണോ. വഴിയരിക്കില്ലെങ്കിൽ ഒരു ചെറിയ വീട്ടിലാണോ എന്നു താമസിക്കുന്നതും. നീ അട്ടത്തുണ്ടായിരുന്നാൽ എന്നു മരാനിനെപ്പറ്റാറിയും ചിന്തിക്കയില്ലെന്നു. നിന്നു കണ്ടിട്ട് എഴു വഷ്ടിലധികമായിരിക്കുന്നു. നീ മാത്രമേ എന്നാക്കു എക്കാലുയും എൻ്റെ എക്കപ്പേമ്പാജനവും അല്ലയട്ടിള്ളു. ലീ എന്നു

ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു! മാ, ഭാരതമകനേ, നീ തിരിച്ചുവരനേ! നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന നിന്റെ കിഴക്കുതല്ലായുടെ അട്ടക്കൽ തിരിച്ചുവരനേ!

എന്ന ജീയിൻ ഡെലമർ.”

കറേറിവസം കഴിഞ്ഞുപോരാ അവൾക്കു മുഖദ ചേരുന്നിരിക്കുന്ന മറുപടി ലഭിച്ചു. “എൻറെ പ്രിയപ്പെട്ട അശേഷ, അമ്മയുടെ അട്ടക്കൽ വരാനോ എന്നിക്കാലരമുള്ളൂ. പക്ഷേ എൻറെ കൈവശം ഒരു കാളുവോൾമില്ല. കുറു പണം എൻ നികയച്ചുതന്നാൽ തൊൻ വരാം. പിന്നീട് നമ്മുടെ ഭാവികന്ത്യം അഭ്യേഷ്ടരി സംസാരിക്കാം. അവർ എത്ര അത്യാവത്യകരമായ ദയവിാദ എന്നോട് പെടുമാറിവരുന്ന എൻ അമ്മയ്ക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ! അവഭേദാടജീ എൻറെ കടക എന്നിക്കു നിബന്ധം കേണ്ടതുണ്ട് അവശേഷ പരസ്യമായി ബഹുമാനിക്കേണ്ട കടക യും എന്നിക്കുണ്ട്. അവശേഷ കണ്ണാൽ കൊള്ളാം. അമ്മയ്ക്കു അവഭേദാട സ്നേഹം തോന്നാം. അവർ ഒരു നല്ല പഠ്യമുണ്ട് ഇതിൽ കരണ്ടു തൊൻ അവഭേദാട പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ തൊൻ കേവലം ഒരു മുഗ്ധരേ ആര്യരിക്കുമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു അവശേഷ കല്പാനം കഴിക്കുന്നതിനു തൊൻ അമ്മയുടെ അവരുടെ വാദം ചൊദിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അമ്മ തൊൻ ചെങ്കു തെരെറ പ്ലാം ക്കുമിക്കും. നമ്മക്കല്ലാവക്കം പിന്നെ കുമിച്ചു താമസിക്കും ചെയ്യാം. അവഭേദാട വരിചയപ്പെട്ടുകൂൽ അമ്മ അവശേഷ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും എന്നിക്കു ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അമ്മയുടെ മറുപടി കാത്തുകൊണ്ടു തൊൻ വളരെ അക്കഷമനായിരിക്കുകയാണ്.

എന്ന മകൻ പാർഡെലമർ.”

ഈ എഴുന്നു തന്റെ മടിയിൽ വിരിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു ജീയിൻ നിശ്ചലയായി ഇരുന്നു. മാതാപുമായി ഒരു മണിഞ്ഞർ നേരംപോലും ഇരിക്കുവാൻ അവരുടിക്കാതെ തന്റെ അട്ട

ക്കർത്തവന്ന പാളിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ വെള്ള് അ തിസാമത്രുമജ്ജവർത്തനെ! ഹാ, അവൻ അവരെ എറ്റു ദ സമാധി സ്നേഹിക്കുന്നു. രോസലി അവിടെ വന്നുടന്നെ ജീ യിൽ അവദ്ദോട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഇപ്പോൾ പാർഡ് അ വരെ കല്യാശംകഴിക്കാൻ പോകുന്ന.” രോസലി കരുദിൽ രണ്ടും പോകി “കാ, കൊച്ചുമാ, അതിനു സമ്മതിക്കുതു്. തെങ്ങവിൽ നടക്കുന്ന ഒരു തീരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷ്യം കുറച്ചിലാ സോം” എന്നോ അവൻ പറയുന്നു.

ജെയിൻ—(ബൈഡിൽപ്പാർഡ്) കരിക്കലുമില്ല. ഇതുമാത്രം ഞാൻ അവൻ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കായില്ല. കരച്ചു ദിവസത്തിന് കും ഞാൻ പാരീസ്റ്റിലേജ്ജു പോകുന്നും

രോസലി—എന്നെന്നുട്ടിവകാണ്ടുപോകുമോ?

ജെയിൻ—ഈല്ല. അതിനു നമ്മു പാടില്ല, രോസലി.

രോസലി—(ചുമതൾ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) എക്കിൽ അഞ്ചെന്ന ആക്കട്ടു. പക്ഷേ കൊച്ചുമാ പണം അധികം കൊണ്ടുപോ കുതു് കരച്ചുമാത്രം കൊണ്ടുപോയാൽ മതി. അതു പോ രാണ്ടു വരുമ്പോൾ എന്നിക്കോ എഴുതിയയച്ചാൽ ഞാൻ അ യച്ചതരം. ഇപ്പോൾ അധികം പണം കൊണ്ടുപോയാൽ അതു പാർക്കൊച്ചുങ്ങുന്നിന്റെ കൈയിലാക്കുമെന്നോ എ നിക്കരിയാം.

അടുത്ത പോസ്റ്റിൽത്തന്നെ താൻ ഇതു മനിക്കു പാരി സ്റ്റിൽ എത്തുമെന്ന കാണിച്ചും തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വീ ടിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുമെന്നോ അപേക്ഷിച്ചും ജെയിൻ പാളി സോം എഴുതിയയച്ചു.

പാളിന്റെ മറ്റുപടിക്കു കാത്തിരിക്കുന്നും ജെയിൻ യാറുജ്ജുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ സ്വാമി നിരുട്ടു പഴയ ഇരുപ്പുപെട്ടുകൂടിയിൽ കന്നിൽ രോസലി സാ മാനന്താ കരുക്കിവെച്ചു. അവർക്കു വല്ലുങ്ങൾ അധികമി ചെറുന്നും ഉള്ളവതന്നു പഴയ രീതിയിലുള്ള വയാണുന്നും ക

ഒക്കേപുാർ രോസലിക്ക് കോപം തോന്തി. “ഈതു് കനകൊ ണ്ടും പോരാ. പാരില്ലും നെപ്പോലേയുള്ള ഒരു പരിജ്ഞതവട്ടണ ത്തിൽ ഈ പഴയുണിയിട്ടുകൊണ്ട് പോക്കവാൻ പാടില്ല. അതു കൂടുതൽ കാരണമ്പാർ നിങ്ങൾക്കു വളരെ ലഭ്യ തോന്തം. പാരില്ലും ലൈംഗികരം നിങ്ങൾ ഒരു വേലക്കാരിയാണെന്നു വിചാരിച്ചുപോകം. എന്നാൽ എല്ലാം സുമാരാക്കാം.” ജെയിൻ ഉള്ളാസിനയായി ഇതിനു കീഴടങ്ങി. വസ്ത്രങ്ങളിലും മറ്റും വാങ്ങിക്കവാനായി അവർ രണ്ടുപേരുംതുടി ശോഡർവിലിലേജ്ജു പോയി. അനാന്തരം അവർ അഞ്ചിൽ രണ്ടാഴ്ച പാരില്ലും താമസിക്കുക പതിവുള്ള തണ്ണേളടക്ക വക്കിലായ മൊസ്പോറ്റും ലിനേ ച ചനക്കും പല പിവരങ്ങളിലും അരിയുവാനായി അദ്ദേഹത്തിനും വേഗത്തിലേജ്ജു തിരിച്ചു. ഇതുപയോഗത്തു കൊല്ലുന്നതുകൂടുതു മാത്രമേ ജെയിൻ പാരില്ലും നെ സന്ദർഭിച്ചിട്ടും ബാധിക്കുന്നും നാഡുകൾ കൂടിനാരു ഒഴിയുന്നതും പല പരിപ്രേക്ഷകൾക്കും വരുത്തുകയുണ്ടായാണെന്നും അദ്ദേഹം അവക്കും വിസ്തരിച്ചു വരുത്തുകൊടുത്തു. സഹായവിലേജ്ജു നല്ല ഭക്ഷണം കഴിക്കാവുന്ന പല ഫോട്ടുകളിലും പേരും അദ്ദേഹം അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. ഇവയ്ക്കു ഒന്നോ രണ്ടോ ഫോട്ടു ലുകൾ ശ്രീകരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നുതും താൻ വാരില്ലും പോക്കുന്ന നിവസിക്കാറുള്ളതുമായ നാമ്പണിമോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്നുമുണ്ടും അദ്ദേഹം അവരോടു് ഉപയോഗിച്ചു. വേണമെന്തിൽ തണ്ണേളടക്ക മാനൃത ഫോട്ടുകൾ രേതിൽപ്പെട്ടതുന്നതിനു തന്റെ പേരും പരായാമെന്നും അദ്ദേഹം പാണ്ടു.

അതുവശ്ശത്തിനു മുമ്പ് പാരില്ലും ഹാവും തന്മീതി എടുപ്പിക്കുന്ന രായിൽപ്പു നടപ്പിൽ പന്നിതന്നുവെക്കില്ലും പല ദിവസങ്ങളിലും മുന്തിരിക്കുന്ന ജെയിൻ ഈ അത്തുടക്കരമായ പരിശുഠരാക്കുന്ന ഇതുവരെ കണ്ണിക്കുന്നില്ല. പാർ മറ്റു ടി കനം അയച്ചില്ല. ജെയിൻ പതിനെഞ്ചിലിവസം കാത്തി

അനു. ദിവസവും രാവിലെ പോന്തും വിവാഹിയെ കാണാവാ നായി അവർ പോയി അയാളോട് സംഭരിച്ചുവും “എനിക്കു വല്ലതുമുണ്ടോ, മലബാണ്യാൾ?” എന്ന ചൊലിക്കും. കാറാത്തും മഴയത്തും നടന്നതുകൊണ്ടാണ്യായ കർശനപരത്തിൽ, “ഈ സ്ത്രീ കനമില്ല.” എന്നും അയാൾ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു.

ടടക്കം ചാരിസ്റ്റിലേജ്ജു ഡാറു പോക്കവാൻ അവർ നി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഡിസംബർ മാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഡെനിസ് ലേഫോക്കിൻറെ വണ്ടിയിൽ ആ രണ്ട് സ്റ്റീക്കഴിം റെയിൽവേ ദ്രോഷനിലേജ്ജു പോയി. അതുമായി അവർ ടിക്കറുകളിടെ വില അനേപഷിച്ചിരിന്തു. അതു വാങ്ങിച്ചു പെട്ടി റജിസ്റ്റർ ചെയ്തിനംഗ്രഹണം അവർ നീണ്ടകിടന്നിൽനാ റെയിൽവേപാളിക്കേണ്ടിയും ഉന്നതസിഗ്രേന്റ് തുണക കേണ്ടിയും നോക്കി അതുതുപെട്ടുകൊണ്ട് വണ്ണി കാത്തുനിന്നു.

ടടക്കം കൂരത്തുനിന്നും ഒരു ദീഘവും ഉച്ചവുമായ ചുളം കേട്ട് അവർ ശിരസ്സുതിരിച്ചു. ഒരു കൂത്തു സത്പം അതി വേഗത്തിൽ അവരെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അടക്കം നേതാരാം അതു വലതായി പന്നു. ശ്രൂവലിതരായ തടവു കാരണപ്പോലെ അനേകം ചെറുഭവനങ്ങളെ ചുരകിൽ വലിച്ചിട്ടുകൊണ്ടും ഒരു ഭയകരണവും ചുരുട്ടുവിച്ചുകൊണ്ടും അതു അവരെ സമീപിച്ചു. ഒരു പോട്ടർ ഇവയിൽ ഒന്നിന്റെ വാതിൽ തുന്നു. ജെയിൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന രോസലിയെ അഭിംഗാം ചെയ്തിനംഗ്രഹണം അതിനകത്തു കയറി. കൈപ്പേണ്ണുട്ടതു കണ്ണ് തുടച്ചുകൊണ്ട്, “താൻ നില്ക്കുടെ, കൊച്ചുമാ! ഡാറു സുവകരമായിരിക്കുടെ! അവി ടെ അധികം താമസിച്ചുകളുണ്ടെന്നും.” എന്ന രോസലി പിണ്ടിച്ചുവരണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. “പ്രിയമിരുമേ, താൻ പോ യി വരട്ടു്” എന്ന ജെയിൻ പറയുകയും ചെയ്തു. ഒരു ചുളം പിന്നീടും ചുരുട്ടുപെട്ടു. ഉടനെ അത്രും മറമായും പിന്നീടു് അതിവേഗത്തിലും ആ വാഹനം ഉരഞ്ഞു പോക്കയും ചെയ്തു.

ജൈൻ കയറിയ മരിയിൽ രണ്ട് പുഞ്ചനാർ അവരുടെ വരകുളിൽ ഇരുന്നു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഹാടിപ്പോക്കുന്ന എന്ന തനിക്കു തോന്തിയ നാട്ടിൻപുറത്തെ അവർം ദോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. റൂക്ഷിംഗൗളിം കഷ്കലവന്നും ഗ്രാമങ്ങളിം അവളുടെ സമീപത്തിൽ ഹാടിപ്പുന്നർവോലെ തിരോധാനം ചെയ്യുന്ന എന്നും അവർക്കു തോന്തി.

സസ്യജ്ഞാനം ജൈൻ പാരിസ്ഥിതിക എത്തിയത്തും ഇന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണവും പല തത്ത്വവുകളിൽ കണ്ണടം വാഹനത്തിരക്കിന്റെ കണ്ണക്കണ്ണരമായ നാദം കേട്ടും ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന അവർക്കു ദേഹം തോന്തി. മോട്ടുലിൽ എത്തിയും ഉടനൊ അവർം തനിക്കു കാണിച്ചതുന്ന മരിയിലേജ്ജു പോയി. അവിടെവെച്ചും അവർം കരാവിന്തു കടിക്കുകയും ഒരു കോഴിയുടെ ചിറകിന്റെ ഏതാനം ഭാഗം ക്ഷീംകകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽനിന്നും തിരിച്ചു തിൽ പിന്നീട് അവർം അതുവരെ കനം കഴിച്ചിരുന്നില്ല.

തങ്ങളുടെ കോർസിക്കായിലെ സഖ്യാരത്തിനു ശേഷം ജൂലിയന്മായി പാരിസ്ഥിതിക നിവസിച്ച ദിവസങ്ങളുടെ ഹാമ്പി അപ്പോൾ തനിക്കു ദേഹവന്നും ദൈഡിയും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ താൻ പുലും ഘും വളരെ ക്ഷീണമുള്ളവളുമായിത്തിന്തിനിരിക്കുന്നു. രോധിലെ ശ്രൂം കേട്ട പരിചയമില്ലായ്യാൽ അവർം വളരെ താമസിച്ചുണ്ട് നിന്തു പ്രാപിച്ചുതും നാട്ടിൻപുറത്തെ നില്ക്കുംമായ റാത്രിക്കോട്ടു മാത്രമേ അവർം പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. റാത്രി കിൽ അസമയത്തു തങ്ങളുടെ മരിക്കളിൽ തിരിച്ചുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു പുരുഷനും മനി അടക്കിവോഴും അവർം ദേഹം എഴുന്നു റിക്കനു. റാത്രി റാന്ത്രമനായോടുത്തും അവർം ഉറന്നാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അവളുടെ മരിക്കളിൽ മരിക്കുത്തും മരിയിൽനിന്നും ഒരു ശ്രീ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിച്ചിട്ടും തുടങ്ങി. അനന്തരം ഒരു പുരുഷൻ ചിരിക്കുന്നതും അവർം കേട്ടു. പിന്നെയും അവർം ഉണ്ണൻ ശയ്യയിൽ എഴുന്നേറിക്കുന്നു.

പ്രസന്നവും ശീതവും ഹിമപ്പുള്ളിവുമായ ഒരു പ്രഭാതത്തിലുണ്ട് ജൈയിൻ ചുറുനെക്കാണുവാൻ ഒറപ്പേട്ടതു് പാർ തന്റെ ഒരു കഥചിലഗത്തെ എഴുത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിശദമാണ് തനിച്ചപ്പെട്ടാണ് അവർ തിരിച്ചുതു്. ഒരു വച്ചുതാനും സന്ദേശാനും നാന്തിൽ എഴുതുന്നതുവരെ അപാർ വഴി ചുഡിക്കണം വന്നു. ഒരു കിടങ്ങിൽ കയറി വഴി ചോദിച്ചുപോരും തനിക്കു വഴി തൊറി പ്രോബയന്നു് അവർ അറിഞ്ഞു. അവർ തിരിച്ചു നടന്ന ചുപ്പി നേരയും വഴി ചോദിച്ചു സംശയിച്ചുനിന്നു് ഒരു കഥ എഴുവിട്ട പോകണമെന്നറിയാതെ കൂട്ടാണ്. കണ്ണ വഴി നടന്നു് അവർ അരാറിന്തീരത്തെത്തതി. താൻ എഴുവിട്ടാണെന്നു് അവർ കണ്ണപിടിച്ചപ്പോൾ ഒരു വണ്ണി വിളിച്ചു വണ്ണിക്കാരനോട് കാഞ്ഞമല്ലാം പറഞ്ഞു. അരയാർ അരതു ക്ഷമാപുംപും പ്രസന്നതയോടും കേട്ടു. അനന്തരം അവക്കോട് വണ്ണിയിൽ കയറുവാൻ പറഞ്ഞു. താൻ അവക്കു ശരിയായ വഴിക്കുകാണു് വിംബാമെന്നു് വണ്ണിക്കാരൻ അവക്കു ബെയ്ഞ്ഞപ്പെട്ടതുകൂടും ചുവരുളു. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു് അവർ ഒരു ഉരഖ്ക്കു വളിഞ്ഞതു ചുവരിയെതെവിൽ എത്തി. വണ്ണിക്കാരൻ ഇരഞ്ഞി വാതിൽ തുരന്നു് അവിടെയുള്ള ഭവനങ്ങളിൽ കനിബൈ ചുണ്ണിക്കാണിച്ചു കൊണ്ടു് അതാണു് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു വിട്ടു് എന്ന പറഞ്ഞു. അവർ വണ്ണിയിൽനിന്നിരുന്നി അരയാളിടട തുലികകാട്ടഞ്ഞു. അനന്തരം വിംബകാണ്ടു് അരതിനെററ വാതില്ലെങ്കിൽ നടന്ന ചെന്ന.

ഇതിലാണല്ലോ തന്റെ കൊച്ചുവാർ താമസിക്കുന്നതു്! അവർ മനിയടിച്ചതിനാഴേഷം സ്പാസംമുട്ടിക്കൊണ്ടു ദപാര പാലാൻവന്നു വാതിൽ തുരക്കുന്നതിനായി കാഞ്ഞു നിന്നു. അയാൾ വന്നു വാതിൽ തുരന്നു.

ജൈയിൻ—മൊസ്യുചാർലബറോടു്, ഒരു ശ്രീ, അദ്ദേഹത്തിനെററ അമ്മയുടെ മിറ്റും, കർട്ടേഗമഗത കാണാവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്ന പറഞ്ഞുവാൻ ഒരു വുണ്ടാണോ?

പ്രാരംഭാലൻ—അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അല്ല താമസിക്കുന്നതു്

ജൈൻ ആവാദചൂഡാം വിറച്ചു.

ജൈൻ—എകിൽ, എകിൽ, അദ്ദേഹം എവിടെയാണ് ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുകൂടുമോ?

പ്രാരംഭാലൻ—അതെന്നിക്കരിഞ്ഞുള്ളം.

തന്റെ ചുറുട്ടിള്ളിത്തെല്ലാം കരണ്ണുന്നതുപോലെ അവർക്ക് ക്ഷേത്രാനി. വളരെ നേരം അവർക്ക് സംസാരിക്കുവാൻ വധിയാതെയായി. അനന്തരം അവർക്ക് ഇങ്ങനെ ചൊഡിച്ചു: “അദ്ദേഹം ഫോയിട്ടു് എത്ര ദിവസമായി?”

പ്രാരംഭാലൻ—രണ്ടാഴ്ചയായി. കു ദിവസം വൈക്കേന്നും അവർ ഇവിടെ നിന്നുപോയി. പിന്നീട് തിരിച്ചവനില്ല. ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവക്ക് അവർ പണംകൊടുക്കുവാനുള്ള തുകാണ്ടു് അവർ ഇവിടെ മേൽവിലാസം തന്നെച്ചുപോകാത്തിൽ അതുകൊപ്പുടാനാണമില്ല.

തന്റെ നേത്രങ്ങൾക്കുന്നവിൽ വലിയ അഗ്രിജ്പാലകൾ പോതി വിറപ്പേന്നതുപോലെ അവർക്ക് തോന്തി. തന്റെ കാണാതെപോയ ഒരുന്നു കണ്ണപിടിക്കുന്നും എന്നുള്ള കു സ്ഥിരവിചാരം അവർക്ക് ശക്തി നഷ്ടി. ജീവിതത്തിൽ തനിക്ക് ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ബലം ഇപ്പോൾ തനിക്കുണ്ടാണ് അവർക്ക് തോന്തി. അവർക്ക് ശാന്തയായി ഇങ്ങനെ ചൊഡിച്ചു: “അദ്ദേഹം ഫോയപ്പോൾ കനം പറഞ്ഞില്ലോ?”

പ്രാരംഭാലൻ—ഈല്ല.

ജൈൻ—അദ്ദേഹത്തിനു വരുന്ന എഴുത്തുകൾ കൊണ്ടുപോക്കാൻ അദ്ദേഹം വരുകയോ അതുകൂടി കയ്യും കോണ്ടാണോ?

പ്രാരംഭാലൻ—ഈല്ല. അവക്ക് അധികം എഴുത്തുകൾ വരുന്നില്ല. അവർ ഫോക്കന്തിനുമുമ്പ് തോൻ കരുച്ചുത്തു് അവരുടെ കാണിച്ചതായി കാക്കുന്നണ്ടു്.

അലു എഴുത്തു തന്റെതായിരിക്കും, സംശയമില്ല.

ജൈൻ—(ബഹുപ്രച്ച) ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമധ്യാണം. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വനിച്ചുള്ളതും, ഇതാ നിങ്ങൾ ക്കായി പത്രം ആകും. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു വല്ല വിവരവും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുവോം അതു ഞാൻ താമസിക്കുന്ന ഹാവർത്തെവിലെ നോമ്പണിമോട്ടലിൽ വന്നും എന്നോ ട പറയണം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും അതിനു നല്ല സമ്മാനം തരാം.

പാരപാലൻ—എന്ന വിശ്വസിക്കാം. ഞാൻ കഴിയുന്നതും അലിച്ചേണാക്കാം.

കണ്ണൻനിർ നിരന്തരിക്കുന്നതിനാൽ താൻ എണ്ണാട്ട് വോക്കകയാണെന്നു കാണുവാൻ വഹിയാതെ ജൈൻ അവിടെ നിന്നു നടന്നപോയി. വഴിക്കുള്ള അള്ളക്കളിൽ ചെന്നമുട്ടുകൂടം കപിതരായിത്തീന് വണിക്കാതെ മുമ്പിൽ ചെന്നചാട്ടുകയും പടിക്കും ഇരുങ്ഗുവോച്ചല്ലോ വീഴ്വാൻ ഭാവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ നടന്നു. പെട്ടുന്നും അവർ ഒരു തോട്ടത്തിൽ എത്തി. അവിടെ വിനുമാത്മം ഇരുന്നു. വളരെനും അവിടെ അവർ അവർ അരയം കാണുതെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ താന്നു തോന്തിയതിനാൽ അവർ അവിടെനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു നടന്നപോയി.

കൈ മേംട്ടലിൽ കയറി കുറെ മൂല്യം കുടിക്കുന്നമെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും പ്രത്യക്ഷമായി കാണുവുന്ന തന്റെ മിവത്തെ ടിംബം ഭയന്നും അവർ അതിനു ദൂരെയിൽപ്പെട്ടില്ല. തുടാതെ ഇരുയധികം ടിംബിത്തരായി ഞാൻ എണ്ണേന്നയാണ് അതു അരള്ളാലിക്കുന്ന ജീനത്തിനുടെ ഇടിയ്ക്കു കയറിച്ചെല്ലാനും? ഒട്ടകം കൈ രാട്ടിക്കുടയിൽ കയറി കൈ ചെറിയ രാട്ടി വാങ്ങിച്ചും അതിനെ അവർ നടന്നകൊണ്ട് തിന്നുവാൻ തുടങ്ങി. വല്ലതും കുടിക്കുന്നമെന്നും അവർ അനുഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ കൈ കാപ്പിമോട്ടലിൽ കയറുവാനുള്ള ലജ്ജനിമിത്തം അതു തുടാതെ അവർ നടന്നു. പലേറുവാൽ

തോട്ടത്തിൽ എന്തിയപ്പോൾ അവിടെയിരുന്നു കമ്മത്തി വി ശ്രമിക്കാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു. റാനന്തരകൊണ്ട് അവളു ദ രക്തം അല്ലോ ചുട്ടവിടിച്ചിരുന്നു.

സ്ഥൂപിച്ചും ഘാഷിരിയാട്ടു സ്നേഹിതരെ അഭിനന്ധിച്ചു കൊണ്ടും റാല്ടേണ ഒരു പരിപ്പു തജനത്തിയെ അതിൽ കാ ണാബാധിയിരുന്നു. ശ്രീകർമ്മ സുദര്ശകളും ഘാഷിക്കാൻ ധനികരു മാറിയാൻ. ജീവിതത്തിലെ സുവാദമാം അനാദിവിക്കവാനാ സീ അവർ ജീവിച്ചുവന്നതു് ഈ ഒന്നത്തിയുടെ ഇടയ്ക്കു തനി ക്ക സ്ഥാനമില്ലെന്നു കയറ്റി അവിടെനിന്നും എഴുന്നേറുപോ ക്കവാൻ ജെയിൻ ഓവിച്ചു. അപ്പോൾ പാളിനെ ഇവരുടെ മുട്ടത്തിൽ കണ്ണേക്കുമെന്നാളും പിചാരം അവളിൽ യെട്ടി ഉ തിച്ചു. അവിടെയുള്ള സകല മാർദ്ദനജീതിള്ളിച്ചില്ലും നിരന്തരം അരങ്ങോട്ടും ഇരങ്ങോട്ടും നടന്നു് എല്ലാവരേയും വേഗത്തിലും ഒ ജിച്ചും നോക്കിക്കൊണ്ടു് ജെയിൻ പാളിനെ കണ്ടവിടിക്കു വാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ തോട്ടത്തിൽവരിനു പുത്തു വരവാൻ വ രിയറിയാതെ വന്നപ്പോഴും അതു ചൊദിച്ചിരിയുവാൻ അവർ ക്ക ഏയന്നും ഗണായില്ല. തന്റെ മോട്ടുലിൽ താൻ എന്നുന്നു തിരിച്ചുചെന്ന എന്നു് അവർ അറിഞ്ഞില്ല. അല്ലോ മാംസ വും സസ്യങ്ങളും ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ അന്ന മഴവന്നും സ്ക രൂപായതുചോലു കരിച്ചുകൂട്ടി.

പിരോദിവസം ജെയിൻ പോലീസുന്നേഹനിൽ ചെന്ന പാളിനെപ്പുറി അരോപിച്ചു. തന്നും ആ ഘവാവിനെപ്പു ററി നാനും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും അയാളെ കണ്ടവിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു തന്നും ഉറപ്പു പറയുകയില്ലെന്നും ശ്രമിച്ചു എന്നാവമനും പോലീസുകാർ പറഞ്ഞു.

രീജൻഷൻട പാളിനെ തേടി ജെയിൻ പാരിസ്റ്റിലെ മിക്ക തെങ്ങവുകളിലും സഞ്ചരിച്ചു. ഈ ദേഹരവും വർ ചാരത്തുന്നുവുമായ ജീവത്തിലുടെ മഞ്ചു തനിക്കു തോന്തിയ എക്കാനതവാലു ഒരു ജീവത്തുന്നുമായ കുഞ്ചിസമലത്തുവെച്ചു പോലും അവർക്ക് അതു തോന്തിയിരുന്നില്ല. അവർ മോ

ട്ടലിൽ തിരിച്ചുചന്നപ്പോൾ പാളിനവേണി തന്നെ കാണാ വാനായി കരാർ അവിടെ വന്നിരുന്ന എന്നും അയാൾ ചി രോദിവസം തിരിച്ചുവരുമെന്നും അവർ അറിഞ്ഞു. ആ വാ ത്ത കേട്ടതുകൊണ്ടുള്ള ആശയാലും സന്ദേഹത്താലും അര വർഷം അന്ന രാത്രി ഉറങ്ങുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അയാൾ ചി നെയും വരുമോ? അയാൾ പാർത്തനെന്നാണോ? അതേ, നി ശുദ്ധമായും പാർത്തനെ.

പിരോദിവസം കാലത്തു് ഒപ്പതുമൺക്ക് അവളിടെ മനിയട്ടുവാതലിൽ അരുരോത്തട്ടി. “അക്കത്തു് വരണം.”എന്നും അവർ വരുത്തുകൊണ്ടുള്ള തുന്ന കുമ്പ് കപ്പോടെ നിലകൊണ്ട്. ഒരു അനുന്ന അവിടെ വന്ന. താൻ വഴുരെ നേരത്തെ വന്ന തിരു ചാകഴിവു പരുത്തുകൊണ്ടു് മൊസ്യു പാർ തനിക്കു കു വന്നം തങ്ങവാൻ ഉണ്ടെന്നും അയാൾ അവക്കു യരിപ്പി ആ. അയാളിടെ സന്നാലും പിന്നുരിച്ചു ജെയിൻ കരയും തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അയാൾ കു കടക്കാരൻമാറ്റമാൻ. ത നീരു പുതുന്നു ഒരു സന്ദേശവും അയച്ചിരുന്നില്ല. താൻ ആ ദ്വാരവാലവിൽവാനിനും ജെയിനിനീരു സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിരുന്ന എന്നും, അയാളിൽവാനിനു മേൽവിലാസം അരാ തന്തു തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നും അവക്കോടു് അപേക്ഷക്കുക്കു വാനാൻും താൻ വന്നതെന്നും അയാൾ അവക്കോടു് പരുത്തു. മുഴു ശ്രാക്കാൻു് കടത്തിനീരു തുക. ജെയിൻ അയാൾ നീട്ടി യ കടലാസു വാങ്ങി തന്നീരു പണ്ണുണ്ണിയിൽനിന്നും ആ വന്നു എടുത്തു് അയാൾക്കു കൈച്ചുക്കയും ചെയ്തു.

അന്ന ജെയിൻ പുതത്തിന്തെയില്ല. പിരോ ദിവസം മറ്റൊള്ള കടക്കാരം അവിടെ വന്ന. അവക്കു കടങ്ങുക്കു പും ജെയിൻ കൊടുത്തുതീത്തു. അപ്പോൾ ഇവപ്പെട്ടു് ശ്രാ ക്കു് മാറ്റമേ അവളിടെ കൈവല്ലും ശേഷിച്ചുള്ളു. അതുകൊ ണ്ട കാഞ്ഞും പരുത്തു തുട്ടതൽ വന്നം അവനുപ്പേട്ടു് അവർ ക്കു ഗോസലിക്കു് എഴുതേണ്ടതായിവന്ന.

മറ്റപടിക്ക കാത്തിരിക്കുന്നും എത്തുചെങ്ങുനുമുണ്ട് അവർക്കാറിയവാൻ പാടില്ലോയിരുന്നു. സമയം എത്രമാത്രം സാധ്യാന്തത്തിൽ പോങ്ങുണ്ടിരുന്നു! കൗത്തക്കണ്ഠം അവ ഒഴി പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൗത്തകയം അവജ്ഞാട്ട സംസാരിച്ചുമില്ല. അവഴ്ദെ മനോവേദന ആരും ഉംഗി ചുറിഞ്ഞതുമില്ല. ആ ജന്മഭ്രംശം റോധിനരികിലുള്ള തന്റെ ചെറിയ വേന്തത്തിൽ താൻ അനുഭവിച്ചിരുന്നു ആ ശ്രദ്ധാസന്ത്വനപ്പുറി അവർ ഇരുപ്പുമമായി വിചാരിക്കുന്നു തുടങ്ങി. പാർപ്പിയിൽ തനിക്കു കൂപ്പുമമായ വിഷാദം തോന്തി യിരുന്നതിനാൽ അപിടെ അധികംകാലം താമസിക്കുന്നു അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. റാറേ പുതഞ്ചനായടേയും ചുറ്റം കാണുന്നും അയാൾ പാർപ്പിയാണു ആരുയിരിക്കുന്നുണ്ട് അവർ വിചാരിക്കും. കാരേ പുതഞ്ചനേരയും മുവം കാണുന്നും അവർക്കും അതികടിനമായ ഒന്നരാശും തോന്തകയും ചെയ്യും.

കുടക്കം കൈ ദിവസം വെവക്കേന്നും കൈ എഴുത്തു കിട്ടി. അതിൽ ഇരുന്നു മുഖം അടക്കം ചെയ്തിരുന്നു. അതും ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു. “എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചുമേഘ, വേഗം വരണം. എന്നിക്കു തുടക്കലായി പണം അയച്ചതുക്കവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മൊസ്യു പാളിരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ ഇം, അദ്ദേഹത്തെപ്പുറി വല്ല വിവരവും കിട്ടുന്നും ഞാൻ പോലീ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടു വരാം.

“എൻ്റെ, കൊച്ചുമുയുടെ വേലക്കാരി
രോസലി”

മണ്ണവീണകാണ്ഡിരുന്നു അതിശൈത്യത്രം കൈ ദിവസം രാവിലെ ജൈഗിൻ വീടിലേജ്ജു തിരിച്ചു ധാരുചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

അലപ്പുറം മര

ജൈനിൾ ഇപ്പോൾ പുത്രത്തു് കരിടത്തു് പോയിക്കനി പി. ജീവിതത്തിലുള്ള കൊന്തുകം എപ്പോം അവർക്ക് ഇപ്പോൾ ഒഴിച്ചിക്കുന്നു. എപ്പോ ദിവസവും കാലത്തു് കേര സമയത്തു് എഴുന്നേറു ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ എന്നതാണെന്നു ഇന്ന ലിൽക്കുടിനോക്കി അറിഞ്ഞതിന്റെപ്പേരും ഇരിപ്പുമുറിയിലെ അഗ്നിക്കണ്ണത്തിനു മുമ്പിൽ ചെന്നു് ഇരിക്കുവാനായി താഴെ പോകും. എററവും ദയനീയവും ഉന്നേഷ്ട്രത്തുന്നവുമായ വിചാരങ്ങളിൽ ലഭിച്ചു് അവർ അവിടെ പകൽ മുഴവനം ഇരിക്കും. ഇതുടേവോൾ വിളക്കകാണ്ടുവരുവാൻപോലും പറയാതെ അവർ അവിടെ രാത്രിയാക്കന്നതുവരെ ഉപവേശിക്കും. സംഭവിക്കാത്തതായ കാഞ്ഞങ്ങളുപരി അവർ വിചാരിക്കും എററവും നില്ലുംരമായ കാഞ്ഞത്തിനപോലും ഒരു ഉച്ചേന്നതമായ ശ്രാധയും അവർ കല്പിക്കും ചെയ്യുവനു. അതീതകാലത്തെപ്പുരാഖി—പ്രഭൗകിച്ച പാളിക്കേര ശൈലം വം അടങ്കിയ അതിക്കേര ഭാഗത്തെപ്പുരാഖി—ചിന്തിച്ചുണ്ട് അവർ കാലം കഴിച്ചുള്ളടക്കിയിക്കുന്നതു്. പാർ അവിടെ ഉണ്ടായിക്കുന്ന എന്നു് അവർ പലപ്പോഴം വിചാരിക്കും. തന്റെ പ്രിയപ്പറുക്ക് തന്നോടുള്ളി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ ഉരുച്ച സംസാരിച്ചകാണ്ടിരിക്കുന്നതു രോസി അവിടെ വരുമ്പോൾ കാണാറുണ്ടായിക്കുന്നു. ഇതു കണ്ട് രോസലി വളരെ പ്രസന്നിച്ചു് ഇങ്ങനെ ചരയും: “അങ്ങളും, അങ്ങളും, കൊച്ചുമേ! ഇങ്ങനെ ആയാൽ നിങ്ങൾക്ക് സുവക്കേടുണ്ടാകും. ഇന്ന കൊച്ചുമു കനാംതന്നെ ആയാരം കഴിച്ചിപ്പിപ്പോ.”

അതു തോട്ടത്തിൽ ജൈനിക്കിനെ കാണേന്നും നടത്തിക്കാവാൻ രോസലി ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ എററവും ലഘുവായ ശ്രമംപോലും ജൈനിക്കിനെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചു. തുടെത്തുടെ അവർക്ക് വിത്രമിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. പിന്നീട് പകൽ മിക്ക

സമയവും അവർ ശയ്യരെ അവലംബിച്ചതുടങ്ങി. ഈതു് ആ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ പരിചാരിക്കേണ്ട കോപാസ്യം കിട്ടി തു്. ചിലപ്പോൾ അവർ ഒഴിയിനിനെ ശയ്യയിൽനിന്നും വലാള്ളാരേണു എടുത്തു് ഘറത്താക്കകയും ചെയ്തു്. പിന്നെ യും ധാരാത്തു് കാസ്തുരിയാക്കുന്നതു് വീട്ടിനുകൊണ്ടുതെ പൂറിയാട്ടു് കുടംബകാഞ്ഞതെപ്പൂറിയാക്കെട്ടു്, തോട്ടതെ പൂറിയാക്കെട്ടു്, ധാരാത്തെപ്പൂറിയാക്കെട്ടു്, ഒരു മറിയുടെ കയ ക്രാഡിപ്പൂരിയാക്കെട്ടു്—അവർ റോസലിയോടു് കൊംതു നേരു ചോദിച്ചിരുന്നില്ല. എത്തു് പറഞ്ഞാലും “നിന്നും ദോഷം ചെയ്തു്; എൻ്റെ ക്ഷേമത്!” എന്നമാത്രം അവർ ഉണ്ടാവിന്നയായിപ്പുറിയും. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ സമയം മഴവാറം തന്റെ കഴിവാണു് അവർ വിനിയോഗിക്കുന്നതു് ചെയ്തു്. കുറ്റാ സ്കീമിന്തിലെ തന്റെ ജീവിതവും, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ സഹവാദികളുടെ പേരുകളും, മുഖാവദങ്ങളും, അവർ നല്ലപോലെ കാണ്ടിച്ചിരുന്നു. ഇവർ ഇപ്പോൾ എത്തു് ചെയ്തുകയാണെന്നും, തന്നെപ്പോലെയാണു് ഇവരിൽ ആരക്കിലും ജീവിച്ചതെന്നും അവർ ആലോചിക്കും. പിന്നീടു് കോർസിക്കായെപ്പൂരിയും തന്റെ അനൈത്തികവും സന്തോഷകരവുമായ അവിടെയുള്ള സഭ്യരതെക്കണ്ടിച്ചു് കരിക്കാലക്കിലും സുവം അനഭവിച്ചിരുന്നതു് ആ കാലത്തായി കുന്നതിനാൽ അതിനെപ്പൂരി അവർ പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങെപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്ന കപ്പലിലെ കപ്പിത്താനും സ്വരവും തങ്ങളുടെ മാർജ്ജം തു്, തങ്ങെപ്പോൾ മലയിൽവെച്ച സിംഗിൾസ്റ്റ് ഗമനായകൾം മുമ്പായകിയും, തങ്ങൾ കടന്നപോയ ചെറുഗ്രാമങ്ങൾം എന്നിവ അവർക്കും കാഞ്ഞിരുന്നു.

പിന്നീടു് അവർ പാളിനെപ്പൂരി വീണ്ടും ചിന്തിച്ചു്. ബാലിശമായ അധികാരത്തെതാട്ടുടി തന്നോടും ലിസ്സ്‌കോച്ചുമയേംഡം ഇതു് ചെയ്യവാൻം അതു് ചെയ്യവാൻം അതും

വിചുക്കാണ്ട് അവൻ ആ ബംഗ്രാവിന്റെ തോട്ടതിൽ വിശ്വന്നതു ജൈസിന് കണ്ട്. ആ കട്ടിയുടെ അധികാരത്തിന്റെ ശിൽപ്പുട ലിസം കൊള്ളുമുണ്ട് എല്ലിൽ മുട്ടക്കത്തിക്കിടന്ന മുഷിന്തു ജോലിചെയ്യുന്നതും അവർക്കു കാണാവാൻ കഴി തുറ്റു. സാധാരിംഗാഡ് കൊള്ളുമുണ്ട്! ആ ചെറുദേവന്തിന്റെ മുള്ളു ചരലിട്ട് പാതയിൽ അവർ ഇങ്ങനിങ്ങനു അപൂർവ്വം വസരങ്ങളിൽ താൻ അമോരാറും ചിന്തിച്ചിത്തന്നവേരി മുള്ളു “പാ—റാ” എന്ന അക്ഷരങ്ങളെ അവർ തന്റെ വടിക്കാണ്ട് നിലത്തും എഴുതുകയും ചെയ്യും. അനന്തരം ആ ചരലെല്ലാം അവർ വിശ്വം നിരത്തി, ധാതനകാണ്ട് ഉന്നതു യായതുപോലെ കരയുകയും ചെയ്യും.

എക്കരായി നിവസിക്കുന്നവർക്ക് ഉണ്ടാക്കാറുള്ള സകല നൂനതകളും ജൈസിനിനും ഉണ്ടായിക്കുന്നു. അസ്ഥാനത്തുള്ള എറവും നിസ്സാരമായ സംഗതിപോലും അവരെ വളരെ ക്ഷാഖിപ്പിച്ചിക്കുന്നു. സുഖസാധ്യന്മാനവും എറക്കരു മുക്കു സംഗമവുമായ ജീവിതത്തിൽ വളരുന്നവനു മിക്ക നാരിമാരെയും പോലെ തന്റെ വിചാരങ്ങളും അവളുടെ മനസ്സിനു പ്രാവരിക്കുവാൻ ഇത്തരവിഷയങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കുന്നില്ല.

രോസലി അവരെ രാജവാതയിൽക്കൂട്ടി അപ്പുട്ടരം പല പ്ലോഫം നടത്തിക്കാട്ടണായിക്കുന്നു. എന്നാൽ കരിപ്പതു മിനിട്ട് കഴിയുന്നും ജൈസിനു ഇങ്ങനെ പറയും: “ഈനി എ നിക്ക നടക്കാൻ വയ്ക്കാം, എന്നും കണ്ണതു. അതുകൊണ്ട് അ യോജനം കനമില്ല. എനിക്ക് കരിടത്തും ഇങ്ങനെ തീരു.” അരുകുകും വഷ്ടങ്ങളായി സബ്ബയിച്ചിട്ടുള്ള സകടങ്ങൾ അവ തിട്ടെ സത്പത്തേയും ശരീരത്തേയും കനംപോലെ ദശ്വലമാക്കി ആമജ്ജുകയാണ് ചെയ്യുതും. ശയ്യയിൽനിന്ന് എഴുന്നേള്ളുന്ന തിനമുള്ളും അതിരാവിലെ ഒരു കുളുക്കാപ്പാറി കടിക്കുന്ന പതി യും അവർ ബാല്യംമുതൽ മുടങ്ങാതെ അനുജ്ഞിച്ചുവന്നിക്കുന്നു. ആ പതിയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു തനിക്കു വരാവുന്ന എറവും വലിയ കശ്തപൂട്ടായി തോന്നതക്കവണ്ണം അതു അധികം രാ

വിലെയുള്ള കാപ്പി അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ എ ട്രാഡിവസ്യും രാവിലെ രോസലിയറ്റ് വരവും അവർ പ്രാ ഫയൻ കൊതിയോടുള്ള കാത്തകൊണ്ടിരിക്കും. അതു തിള്ളുന്ന കാപ്പി തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു ഉടൈ അവർ അതു മഴ വസം സ്വാദിപ്പിക്കും അടിക്കുകയും, അമ്പാറത്രം പുത്തപ്പെട്ട റവി അവർ വസ്തും ശുശ്രാം അടിക്കുകയും അതും ഭക്തിക്കും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കുമുഖം തന്റെ കാപ്പി തണ്ണക്കുവാൻ അഭിവൽച്ചക്കാണ്ടും അവർ മന്ദാരാജു ത്രിതല ലഘിക്കും. അതു ഏതു കാരണം അവർ തന്റെ താൻ അതു കടിക്കും എന്നും അവർ തന്റെ തന്റെ പാഠം. ഇങ്ങനെ രോസലി ഇല്ലായിരുന്നു എ ശിൽ, അവർ തന്റെ ജാസ്തിയും സന്തുഷ്ടിയും മാറ്റി വഴിപ്പെട്ടു പാശ്ചാത്യിരുന്നു.

അവർ സപയം അത്യന്തം അരബക്കു പ്രഭർപ്പിക്കുവാൻ, താൻ വിധിയുടെ അന്യായ കളിപ്പാട്ടമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ പതിവായ നിങ്കാലും താൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതെല്ലാം തെരാറിക്കുമെന്നു ഭയനും അവർ ഒന്നിലും ഇടവെച്ചിരുന്നില്ല. താൻ ആരശിക്കുന്നതെല്ലാം പതിവും പോലെ നോരാജു ത്രിതല പരിഞ്ഞിക്കുമെന്നു ഭയനും അവർ ഒന്നാം ആരശിക്കയും ചെയ്യില്ല. നൈരാഗ്യവും ദിവ്യവും മനോരാജുക്കുകളുടെ അധിവാനത്തുവും ഇംഗ്രേഷ്യാധിനിയായി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും അവർ പെരുന്നു പ്രകടിക്കുവാൻ വിശ്വാസത്തിലൂം വഴിപ്പെട്ടു. സപയം അത്യുഖ്യകമായ അരബക്കു കാണിച്ചു അവർ “അതുകുക്കിലും ഇം ജീവിത ത്രിതല നിങ്കാലും വനിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ അതും എനിക്കാണോ.” എന്നും അവത്തിച്ചുവരാതിരുന്നു. അപ്പോൾ രോസലി ഇങ്ങനെ പാഠം: “കൊച്ചുമുള്ള നിത്യുത്തി കഴിക്കുവാൻവേണ്ടി വേശാവേണ്ടിവനിക്കുന്നവകിലോ! ചിലക്കും അങ്ങനെ ചെയ്യേണിവനിച്ചുണ്ടോ പിന്നെ അവക്കു വയസ്സായി വേലചെയ്യുവാൻ ശേഷിയില്ലാതെവരുന്നോരും അവർ ദാരിദ്ര്യകൊണ്ടു കണ്ണുപ്പെട്ടു മരിക്കുയാണോ ചെയ്യാറുള്ളതും.” “പക്ഷേ എനി

ക്കു് അതുകൂം സഹായമില്ലപ്പോ. എന്നെന്നു മകൻ എന്നു ഉച്ചവ
ക്കിളിച്ചുകൂട്ടിത്തു്.” എന്ന ജൈയിൻ പറയും. ഇതിനു കോറ
പുംഗം റോസലി ഇന്റുകാരം മറുപടി നട്ടും: “അരങ്ങേമത്തിലു
ം ചെറുപ്പുകാലത്തിനു ചെന്നുതുചോപാലെയാണ്
അരങ്ങേമം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ചെറുപ്പുകാരം വയറ്റുചെന്നാം
അം എത്തുചറന്താലും ഒരുമിച്ചു പാശ്ചാത്യൻ സുഷ്ഠീക്കപ്പെട്ടിട്ടു
ഇരുവരല്ല. അരങ്ങേമം മരിച്ചു എന്ന കെട്ടാൽ കൊച്ചുമാ എന്നു
പറയും?” ഇതിനു ജൈയിൻ ഉത്തരമൊന്നു പാറുവാൻ
കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലതാണോ.

, വസന്തം അവളിടെ വിശ്വാദനേന്ത തുമ്മൻ വർഷിപ്പിക്കു
കയാണ് ചെയ്യുതു്. ഒരു ദിവസം ഒരു പെട്ടിനിന്ത്യാഭിനന്ദന
ഡയ ചന്ദ്രാംഗങ്ങൾ കണ്ണപ്പും പ്രത്രേകിച്ചു് ഈ പുസന്ന
അവളിൽ വല്ലിക്കാരുണ്ടായി. ആ ചന്ദ്രാംഗങ്ങൾ വളരെ മ
നോമരങ്ങളും പല ത്രുപ്പാളിലും വലിപ്പിച്ചും തുല്യവയും
ആയിരുന്നു. അവയിൽവെച്ചു് അവളിൽ അന്ത്യധികമായ വി
കാരം ജനിപ്പിച്ചതു കല്പാസ്ത്രീമംത്തിൽനിന്ന് വോന്ന ദിവസം
താൻ കൊണ്ടുവന്നതു് തന്നെ അടിമന്ത്രത്തിന്റെ അവസാ
നവിവസങ്ങൾ അടയാളപ്പെട്ടത്തിലിരുന്നതുമായ ചന്ദ്രാംഗ
മായിരുന്നു. മാ, അതിനശേഷം കഴിഞ്ഞപോയ വർഷങ്ങൾ
എത്ര ദീർഘമുള്ള ദേഹങ്ങളുമായിരുന്നു! തന്നെ ദുരിപ്പുണ്ണി
മായ ജീവിതം മൃദുവാം അടയാളപ്പെട്ടത്തിലിട്ടുണ്ടു് ഒരു ദ്രവ
ടംപ്പോലെ തന്നെ മുന്പിൽ തുനന്നകിടക്കുന്ന എന്നു് അവർക്ക്
ക്കു തോന്നി.

അവർക്ക് ആ ചന്ദ്രാംഗങ്ങളെല്ലാം പെട്ടിയിൽനിന്നെന്നു
ശ്രദ്ധ താഴെയുള്ള ഇരപ്പുമുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. കാല
ആമം അന്നസരിച്ചു് അവർക്ക് അവയെല്ലാം മേശപ്പെട്ടതു് അടു
ക്കിവെങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. അവയിൽ റാഫോനിലും തന്നെക്കു
കാലഗതിയെ തെറിതപ്പെട്ടതുവാൻ ശോമമുള്ളതുപോലെ
പെട്ടിക്കുണ്ടതിട്ടുണ്ടു് ദിവസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ
അവർക്ക് അദ്ദേഹം ആശ്രംഗം അനുറദ്ധരിക്കായിരുന്നു. ഏ

കേൾ അരതിനെല്ലു കുറരണ്ടുപോൾ എറുമാറും പുത്രസ്വന്നങ്ങളായി തന്നെ! മുമ്പ് തന്റെ ജീവിതകാശമായിരിക്കേണ്ട സുഖത്തെ പിന്തുടക്കന്തിനെല്ലു ബലമുപ്പൊട്ടക്കാണായിരുന്നു അവർപ്പം അര ഞൈനെ ചെളുത്തുന്നതു് ഇപ്പോഴാക്കട്ടെ ദൈവം തന്നെ അവ കാശപ്പെടുന്നതുവരെ തന്റെ മുഖിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതകാലം കൂടിയുംവാഗാണ് അവർപ്പം അരഞ്ഞൈനെ ചെളുത്തു് അവർപ്പം വിഷ്ണു യാഡി കരയുവാൻ തുടങ്ങി. നാശപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു രാജുത്തി നെറു വിഷാദജനകമായ പടംപോലെ തന്റെ മുമ്പിൽ തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ തുറന്നുകൊടുന്നിരുന്നു.

ദിവസംപുതി താൻ ചെളുത്തുണ്ടായിരുന്ന സംഗതിക ഒഴുക്കുവിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രാമക്കണ്ണമെന്നോ ജൈ യിൻ വിചാരിച്ചു. അവർപ്പം ഡയറി എഴുതുക പതിഭാഗിക നില്പി. അരഞ്ഞൈനെ ചെളുത്തുന്നകിൽ അതു് എറു രസകരമായിരിക്കുമായിരുന്ന എന്ന് ഒരു കുടുംബം ഇപ്പോൾ തോന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടാം. അതുകൊണ്ടു് അവർപ്പം ചില വഞ്ചാം ശ്രദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ലോ, ചീല കണ്ണുകളിടുന്ന ഘോകില്ലോ ഉറ പ്പിക്കുന്ന തുടങ്ങി. ഒരു ദേവാലയത്തിലെല്ലാം തീർത്ഥയാറു പോകുന്നതുപോലെയോ, ഹരിത്രു കൊണ്ടുപോകുന്നതാംലും താവള്ളുന്നപോലെയോ, അവർപ്പം അവ കാരോ നീം കൂന കഴിഞ്ഞു് കൊണ്ടു സന്ദർശിച്ചു. കാരോനീം മുമ്പിൽ ഒരു നണ്ണിക്കൂർപ്പിതം അവർപ്പം ചിലവാക്കുവാൻ തുട ഞാം. കാരോ മാസത്തിലും എരുത്തുപോർപ്പം അവർപ്പം സ്വര്യം ഈ നൈനെനു പറയും: “ഞാൻ അപ്പോൾ എരുത്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു? മാനസികമായും കാരികമായും എന്നിക്കു് എരുത്തു സംഭവിച്ചു്” തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അസാധാരണമായ പ്രാധാന്യമുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായ ദിവസങ്ങളെ അവർപ്പം അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ സംഭവഞ്ഞുന്നുണ്ടായ ചില മാസങ്ങളെ അവർപ്പം കണ്ടു. മറ്റുള്ളവയെപ്പോലെ ഇവയും ദിവപ്രാംഘ്രാന്തിയിരുന്നു എന്ന് അവർപ്പം കുറെ പണിപ്പുചീട്ടും പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ലോ. നിരന്തരമായ ഗ്രാമക്കണ്ടും

കാമ്മഭയ കേരളീകരിക്കവാൻമുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്കാണ്ടോ അതു വഴിയെ ബംഗ്ലാവിൽ താൻ പാത്തിക്കുന്ന അത്രുതെന്ന രണ്ട് വർഷങ്ങൾിൽ ദിവസംപ്രതി ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളെ അവർക്കു കാണ്റിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. താഴെ² അധികം വേദന ജനിപ്പിക്കാതെവയായ അതുംകൂലുംമുണ്ടിലെ സംഭവങ്ങളാണ് അവർക്കു അനുഭാവാസേരി രാഘവിച്ചതു³ പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ അവർക്കു അതു പുണ്യത്വായി സുരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവ അസ്ഥിരവും കാഴ്ചയിലും കമ്പിലാമീതെ കൗഢേചന്നമായിട്ടാണ് അവർക്കു കാണ്റിച്ചതു⁴ ഒരു മാസത്തിൽ സംഭവിച്ച കാഞ്ഞങ്ങൾ കാംക്കുവാനായി അവർക്കു രണ്ടുമണിക്കൂറും നേരും പലപ്പോഴും ചെലവുചെയ്യുമായിരുന്നു. രാത്രി വരുന്നോഴിം അവർക്കു അവിടെയിടന്നു അതുലോചിക്കായായിരിക്കും.

സസ്യങ്ങളെ ധനാജ്ജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പാടലപാശ്യ വർഗ്ഗങ്ങളും അപ്പിൾപ്പുഡ്സ്യങ്ങളും വികസിപ്പിച്ചു വരിമഴം പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു വസന്തം അതുമിച്ചപ്പോൾ അവഴിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഫ്രോട്ടം ജനിച്ചു. അതു ചെറുഭവനത്തിൽനിന്നും ദിവസംപ്രതി കരണ്ടുപക്ഷം ഇതുവരുതു തവണ പുരത്തു വരികയും തിരിച്ചവോക്കകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു⁵ അവർക്കു അസ്പദമായായിരുന്നീന്. കുമയില്ലായ്ക്കുടുക്കു അവർക്കു ചിലപ്പോൾ അതുപുതിക്കുടി അപലഭ്രതനാടനിരുന്നു. ഒരു തൃശ്ശൂലമുള്ള ത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനായി മാർഗ്ഗബോന്ന് പുജ്യം, ലതകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി ചരിച്ചിരുന്നു ഒരു രണ്ടി, പ്രാക്രാംഗം കുടിപ്പിലും പുജ്യം അവിടെ ദിവിംബിച്ചിരുന്ന ജലാശയം എന്നിവയെല്ലാം അവരുണ്ടു കുറയിക്കുമാറു ഫ്രോട്ടിപ്പിച്ചു. അതുകൂടും പ്രതീക്ഷാന്തരങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു ദിവസം ഒരു പുരാതനക്കാലത്തു⁶, താൻ അവന്നുവിശദിച്ചുനിന്നും തന്നെ കാണാമെന്നും അവർക്കു തോന്തി. അതു⁷ അവർക്കു നേരും അതുകുറഞ്ഞതാണോ.

ഭാവിയിൽ യാതൊന്നും അതുകുറഞ്ഞവാനില്ലോതെ ഈ സമയത്തു⁸, താൻ കൗഢം അറിയാതെയും എല്ലാം ഭാവനകൊണ്ടു⁹ ഉംഹിക്കുകയും മാത്രം ചെയ്തിരുന്നുകാലത്തു¹⁰, താൻ അവന്നുവി

ചുഡിന മുഴുലം റസകരങ്ങളുമായ വികാരങ്ങൾ അവർ കൂടുതലിയതു് ആശ്വാസം തന്നെ. വസന്തത്തെ അവർ ഒരു വിശകയും അതിൽ അവർ സന്ദേശകൾക്കയും ചെയ്തു. എന്നാലും അവർ സകടപ്പെട്ടാതെയിരുന്നില്ല. അതിനോടു തന്നെ ചെച്ചുയില്ലാജീയാലാണ് അവർ സകടപ്പെട്ടതു്. കാരണക്കുതിയും മുദ്രയെ ഉവന്നും അവർക്കണ്ണായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതിനു പകരം വസന്തം അടിച്ചു പറത്തിക്കൂട്ടുകയും മേമന്തലതാതുല്യം അവർ കൂടുതലും മുഖ്യമായി വികാരപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഭവിച്ചിരുന്നതു്

തന്നിൽ ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മുറുമുള്ള മുച്ചുപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ജയിന്റെ വിചാരിച്ചു. പഴയ നല്ല കാലങ്ങളിൽ ദിനക്കരണണായിരുന്ന മരംഡാജ്ഞിം ഇപ്പോൾ അതിനംണായിരുന്നില്ല. നഞ്ചിൻ അന്നത്തെപ്പോലെ നീലിമയോ, പുല്ലുകൾക്കു് അന്നത്തെപ്പോൾ പച്ചനിറമോ, അവർ കണ്ടില്ല. പുല്ലുങ്ങൾ മുഖ്യാധികം വള്ളലഘുതപം ഉള്ളവയും സൗരംഗ്രം കരണ്ടവയുമായിരുന്നു. പണ്ടതേതതിനോടു അവേപക്ഷിച്ചു പക്ഷികളുടെ പാടുകൾ റസം കരണ്ടവയുമായിരുന്നു.

ചീലച്ചുപ്പാർ തന്റെ ശോകഭാരം അവർക്കു് അസഹ്യമായിത്തോന്നു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവർ രോധകകിൽച്ചെന്നിരുന്ന മനോരാജുത്തിൽ മുണ്ടി യാമാത്മ്യത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ ശ്രമിക്കും. രാത്രിയിൽ നിന്തചെയ്തു് എല്ലാം മരങ്ങവാൻ സാധിക്കുന്നതിനാൽ രാത്രിയെയാണ് അവർ മരണ്ടുവരിലും അധികം കാംക്ഷിച്ചിരുന്നതു് ചില പ്രസന്നപിവസങ്ങളിൽ വസന്തം അവളിൽ അശക്തം ജീവിപ്പാക്കാതെയിരുന്നില്ല. ആതു അവസാനത്തിലാണ്ടോ അസൂമിക്കുന്നതു്! മറ്റു നാരിമാരപ്പോൾ സേണ്ടിച്ചു ശാന്തവും സമാധാനപ്പെട്ടവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ തന്നെ എത്തുകൊക്കാണെന്ന് സാധിക്കാതെ വന്നോ? അപ്പോൾ അവളുടെ ആത്മകൾ അതുപോലും ചെയ്തു് അവർ രോസലിനോടു് ഇപ്പുകാ

രം പറയും: “അതു പാവപ്പെട്ടുട തുടക്കാലു് മരിക്കന്നതിനുമു ഒപ്പ് അതിനു തോന്തിയിരിക്കാവുന്നതുപോലെ എന്നിക്കും തോന്തനും അസ്പദമജ്ഞം അനുഭവം അനുഭൂവാൻ ചു കതിയില്ലോത്വവും അതിയിൽക്കിട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തു നന്ദിയു ഇള പട്ടിയായിരുന്നു അരുളു്!”

കൈമിവസം ആ പഴയ ബംഗ്രാവിലെ കഷ്കരമായി രോസലിക്സ് കൈ കാച്ചും റിവർഹിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ത അങ്ങുടെ പഴയ ഭവനം വീണ്ടും കാണാവാൻ പോകുന്ന എന്ന ഇള വിചാരത്താൽ അതുഡിക്കും കൊണ്ടിരും അവും ജെയി നും കൈമിച്ചും അവിടെ പോയി. അ പ്രിയപ്പെട്ട ഭവനം കരിക്കൽക്കുട്ടി കാണാവാൻ പോകുന്ന എന്നാഉള്ള ചിന്ത ജെയി നിന്ന വികാരാധികൃംകോൺ പ്രായേണ മോഹാലസ്യം ഇനി പൂശ്ച. അസാധാരണമായ പ്രസന്നതയുള്ള ദിവസമായിരുന്നു അനും. ഡേസിറേലകോക്കിന്റെ വണ്ണിയിലായിരുന്നു അവർ പോയിരുന്നതും പ്രസന്നവായ ഇവിപ്പിച്ചു സന്തോഷനിമിത്തമാണെന്നു തോന്നമാറു കതിരകൾ സസ്യ സന്തോഷം വേഗത്തിൽ കാടി. ആ ഭവനം സമീപിച്ചപ്പോൾ ജെയിനിനു തന്റെ ഒരുപ്പയസ്തുവനും നിന്നപോഡേയെല്ലാമുന്നു തോന്തി. തനിക്കണ്ണായ വികാരം താങ്ങാവാൻ അവർക്കു ചു കതിയുണ്ടായില്ല.

വണ്ണി കപാവില്ലുംവിന്റെ കഷ്കരവന്നതിൽ നിന്നും. രോസലിക്സം മകൻം കൈമിച്ചും നടത്തേണ്ണെ ജോലി ഉണ്ടായി അന്നതിനാൽ ജെയിനിനു അമേഖ്യം പ്രവത്തിക്കുവാൻ സെം കച്ചും ലഭിച്ചു. ആ പഴയ യൂസർലിത്തിക്കുടുടെ മുമ്പിൽ അവർ എത്തിയപ്പോൾ മുന്നോട്ടു നടന്ന പോകുന്നതിനും മുമ്പായി അവർക്കു കുറെ റിമിഷ്ഞേം സപ്പദമായി നില്ക്കുണ്ണി വന്നു. ആ ഭവനത്തിന്റെ ഘുംഫേയുള്ള ഭാവത്തിൽ യാതൊരു ഭേദഗതിയും കാണാവാൻണായിരുന്നില്ല. ജെയിനിന്റെ വേർപാടിനെപ്പുറതിനും വേദിച്ചിരുന്നതുപോലെ അതിന്റെ സകല ഇന്നാലുകളും അടച്ചിട്ടിരുന്നു.

വേദന്തസ്ഥം ഒരു ചെറിയ ഉണ്ണണിയ മരക്കോന്തു് അവ ഓട്ടെ ഉട്ടപ്പിന്നെൻ്റെ കജ്ജിനു നേരേ വീണു. തന്നെ ഒരുമിച്ച പലപ്പോഴാം ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന അവഴിടെ പിതാവിന്നെൻ്റെ ഭാക്തിമരത്തിൽനിന്നുണ്ടോ അതു വീണതു്. അതിനെ സഭി പിച്ച ഒരു കുതിരയുടെ ശിരസ്സു തലോട്ടന്നതുപോലെ സ്നേഹി ഷ്ടൂം അവർ അതിന്നെൻ്റെ ശാഖകളെ മന്മായി തലോട്ടി. അനന്തരം ഷ്ടൂം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രവിച്ച തടിക്കുണ്ടായിരുന്നു അവഴിടെ കാലു തട്ടി. തന്നെ മാതാവു പലപ്പോഴാം ഇന്നന്നെന്നു പഴയ മരബൈജ്ഞാനിന്നെൻ്റെ ഒരു അംഗമായിരുന്നു അതു

അക്കന്തെ മരിഞ്ഞുടെ വാതിൽ തുക്കവാൻ അവർ അമി ച്ചപ്പോൾ താങ്കോൽ തുക്കപുവിടിച്ചിരുന്നതിനാൽ അതു ഷ്ടൂം തിരിയാതെ വന്നു. ഒട്ടകം വലിയ ശബ്ദങ്ങൾ പുരജ്ഞ ട്രവിച്ചുകൊണ്ടും നിസ്പത്തിയുള്ളിടത്തോളം തടഞ്ഞുകൊണ്ടും ആ വാതിൽ വേദന്തസ്ഥം തുറന്നപോയി. അതിന്നെൻ്റെ പുതിയ ഉടമസ്ഥനാർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന്നെൻ്റെ സു ക്ഷിപ്പകാരൻ അവക്കു് അതിനകത്തു് പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവാദം നല്കിയിരുന്നു.

അതേ, ആ പ്രിയപ്പെട്ട പഴയ വൃക്ഷങ്ങളും ആ ചെറിയ മരബൈജ്ഞാനിനെ അഭിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു് ഇതാ അവഴിടെ ചെറിയ മരി. വക്കു അതിൽ എറ്റവും ലേഖത്തികൾ കാണുന്നു. ചുമരിൽ പുതിയ കടലസ്സു് കട്ടിച്ചിരുന്നു. എന്നാലും അതിന്നെൻ്റെ ജനങ്ക്കുത്തനിനു ലഭിക്കുന്ന ആ ചെറുവന തതിന്നെൻ്റെ കാഴ്ചയ്ക്കു മാറ്റം കുന്നം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

വിപുലവും നില്ക്കുമ്പുവുമായിരുന്ന ആ ബംഗ്രാവിന്നെൻ്റെ വി സ്കീണ്ടിനായ മരന്മാർക്കുംജീവിതംകൂടി ഒരു സ്ത്രീന്മാരുടും മരന്മാരുടും പോകുന്ന ഒരു ദിവിത്തെയപ്പോലെ അവർ എക്കാലം അഭിയിന്നുന്നു. അവഴിടെ നശിച്ച ജീവിതം ആസക്കലം അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അത്യുമായി സദർശിച്ച മരിക്കും കൂടു തന്നെ മരബൈജ്ഞാനിന്നെൻ്റെ മരബൈജ്ഞാനിന്നു് വരാതിലിനു് ഷ്ടൂം

കിൽ അ മരിക്കുന്ന കട്ടിലിനു സമീപമുള്ള ഒരു നല്ല സുവണ്ണുചി കണ്ണപിടിച്ചു. താൻ അതു് രിക്കൽ അവിടെ കുത്തിവെച്ചിരുന്നതും അതിനശേഷം കരബിപസം അതു് എവിടെവെച്ചു എന്നറിയാതെ അനേപാജിച്ചു നടന്നതും അവർ ഇപ്പോൾ കാണ്റിച്ചു. അതു് ഇങ്ങവരെ കുത്തതും കണ്ണപിടിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവ്യാവഗിഞ്ചുമനനപോലെ അവർ അതിനെ എടുത്തു ചുംബിച്ചു.

എല്ലായിടത്തും, ഭാരോ മരിയിലും, അവർ ധോയി. അവയെന്നാം പുതിയ ഉടമസ്ഥൻ ഫേഡപ്പുട്ടതിയിക്കില്ലെല്ലു. അദ്ദേഹത്തിനു പരിപ്പൂരമേം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തുടാതെ അതിനും പഴയ ഉടമസ്ഥരായിരുന്ന അ ക്ഷയിച്ചു കലീനകട്ടം ബത്തേക്കാടുള്ള ബഹുമാനന്നിമിത്തവും അതിലെ അലക്കാരണങ്ങൾ നല്ലവയായിരുന്നുകൊണ്ടും പുതിയ ഉടമസ്ഥൻ അവരെ പുംസമിതിയിൽത്തന്നെ വെച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും ജീയിനിനു താൻ പിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെ അസുവം അവിടെവെച്ചു തോന്നിയിരുന്നില്ലെല്ലു. അടിച്ചിൽ സഖ്യാരമ്പിയിൽ ഉപയോഗിക്കാതെ മരികളുടെ ഗസം നിറന്തരിക്കുവെക്കി ശും അതു മരിലത്തെപ്പോലെ സുവകരവും ഉപചാരവരവുമായി അവർക്കു തോന്നി. അപറിക്കണ്ണത്തിനു മരിലുള്ള ചവിട്ടുകമ്പിളിക്കും ഇതുവരവും രണ്ടു വലിയ ക്രോക്കർ പറസ്റ്റും അലിമുവമായി കിടന്നിരുന്നു. തന്റെ പിതാവും മാതാവും ഇപ്പോൾ അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നതുപോലെ അവർക്കു തോന്നി. ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു വാതിലിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടും അവർ ഒന്ന് പീംബാറി. ഒന്ന് നിമിഷം അവർ അതു രണ്ടു ക്രോക്കിളിലും നോക്കി. അനന്തരം അ ഹായകർ മരങ്ങളും ചെങ്കു

“ജീയിൻകൊച്ചുമേ, ജീയിൻ കൊച്ചുമേ, അതുമാരം തയ്യാരായി” എന്ന രോസലി പിളിച്ചുവായുന്നതു് അവർക്കു കേട്ടു. ജീയിൻ താൻ ക്രോക്കുന്നതു് എന്നറിയാതെ ഒക്കിഞ്ഞും കടക്കുകയും ചെങ്കു. താൻ രിക്കൽ നാമധ്യായി

അന്ന് ഫെനത്തിൽവെച്ച് കയ അന്നു എന്ന നിലയിൽ ക്ഷേമം കഴിക്കുന്നതു് അവക്കു അത്രത്തെപ്പുട്ടത്തി. ആതു ഫെനത്തിൽ തനിക്കു് കയ അല്ലൂതിക്കാവകാശം ഉണ്ടെന്നു് അവർക്കു തോന്തി. എന്നാൽ അവിടെ കയ അന്നുനായിരുന്ന കലാകീകരണം ഭൗതികവുമായ അധികാരം ചെലുത്തിയിൽനാൽ.

പോകുന്നതിനു മുമ്പിൽ പാളിക്കുന്ന ചെറിയ മറിയിൽ ചെച്ചുന്നു് അവർ അതിനോടു യാത്ര വരഞ്ഞു. പാളിക്കുന്ന പഴയ കോപ്പുബുംകുളിൽ ചിലതു് അവിടെ കിടക്കുന്നതു് അവർക്കു കണ്ണ. വിരിഞ്ഞു അംഗൂഹികളോടുള്ളടച്ചുടി അവർക്കു അവരുടെ അവരുടെ മഷിവിണിയിൽനാൽ അസമവുമായ ആ ചിതറിക്കിടന്നിയെന്ന ഏഴുള്ള വായിച്ചു. കയ മാതാവിൻ മാത്രമേ അവളിൽ അപ്പോൾ ഇവിച്ചു വികാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവരെ തീരെ മനസ്സിലാക്കവാൻ കഴിയാത്തവൻ പാളുമായിരിക്കും.

അനന്തരം ജെയിൻ സമീപത്രത്തുള്ള കഷ്കുവെന്നെല്ലായും വളരെക്കാലം തന്റെ അയൽവക്കാരായിരുന്ന അച്ചിടത്തെന്നു ജനങ്ങളെല്ലായും കാണവാൻ പോയി. അവർക്കു സുവംതന്നുണ്ടോ എന്ന ചൊല്ലിച്ചുകൊണ്ടു് ആ കഷ്കർ ദയാപൂർവ്വം അവളിടെ ചുരും തുടി. സ്കീകൾ അവക്കു ചുംബിച്ചു. കട്ടികൾ അവക്കു സലജ്ഞം തൊട്ട്. അവർ പായുന്നതെല്ലാം മറ്റുകാളുണ്ടാക്കി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് അവർക്കു കേരിക്കുകയും അവക്കു ശിരപ്പണാമം ചെയ്യുകയും ഘുണവിരി തുകകയും ചെയ്തു. കൂടും അവർ വണ്ടിയിൽ കയറി തിരിച്ചു പോകുന്നേരം അവർക്കു പോട്ടിക്കാരെയുകയും ചെയ്തു.

ആ ബംഗ്രാവു കുറംകൊണ്ടു് അവളിടെ ഒപ്പുകൂടിയിൽനാം മരഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ തന്റെ ചായ ചെയ്യുന്ന ഇനി രീക്കല്ലും കാണാകയില്ലെന്ന ഭയങ്കരമായ എദ്ദെഹവേദനയോടെ ജെയിൻ മനസ്സിലാക്കി. അവളിടെ ചെറുവെന്നതിൽ പ്രവേ

ശിച്ച ഉടനെ തനിക്കു മേൽവിലാസംവച്ചിക്കുന്ന ഒരു എഴും
തു നിലത്തുള്ള ഒരു പായിൽ കിടക്കുന്നതു ജൈഗിൻ കണ്ട്.
അവർ അതെത്തതു. അതു പാളിന്റെ കൈപ്പുടയിലായിരുന്നു.
വേദനയോടും അതുയോടും വിറച്ചുകൊണ്ട് അവർ
പൊതുപ്രകാരമുണ്ടായെന്നു വായിച്ചു:

“പ്രിയപ്പേട്ട അരദ്ദേ

വെറുതെ അമ്മ പാരീസ്റ്റിൽ വരക്കെന്നു വിചാരിച്ചു
ണ്ണു തൊൻ അമ്മയ്ക്കു ഇതിനുമുമ്പ് എഴുത്തുയ്ക്കുതയിങ്ങനെ
തു ഇപ്പോൾ എന്നിക്കു ഒരു ദേഹരസക്കടം സംഖ്യിച്ചു. പണ
തകിനാം എന്നിക്കു വലിയ ലുഡിമുട്ടണ്ട് ഒരു പെൺകുന്തി
നെ പ്രസവിച്ചതിന്റെ മഹായി എന്നു ഓയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നതിനു
യിൽ കിടക്കുന്നു. മുന്നാലിവസം മുമ്പാണ് പ്രസവം ഉണ്ടായ
തു. എന്നു കൈവരം ഒരു കാളുവോലുമില്ല. ഈ കട്ടി
യെ വളത്തി അമ്മയ്ക്കു എന്നു സഹായിച്ചുള്ളൂടെ? അതിനെ
വളത്തുനാതിനും അനുശേര എല്ലിക്കവാൻ അതുവന്നുമുള്ള പണം
എന്നു പക്കൽ ഇല്ല. അട്ടത്തെ പ്രോസ്തുതിയും മറ്റൊരി
അയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

എന്ന സ്നേഹപൂർണ്ണമകൻ പാർ”

രോസലിയെ വിളിക്കുന്നതിനുപോലും ശക്തിയില്ലാതെ
ജൈഗിൻ ഒരു കണ്ണേരയിൽ വീണു. അവർ വന്നപ്പോൾ അവർ
വർ രണ്ടുപേരും അതു എഴുത്തു നില്ക്കുമ്പും ഉള്ളക്ക്രമാവുമുണ്ട്
വായിച്ചു. ഒട്ടകം ദീഘംനേരത്തെ മെഴുന്നതിനുശേഷം രോ
സലി പാതയും: “തൊൻ പ്രോത്തി അതു കാഞ്ഞിനെ കൊഞ്ഞുവ
രാം, കൊച്ചുമ്മാ. അതിനെ നമ്മകൾ ഉപേക്ഷിക്കവാൻ വാ
ടില്ല.”

ജൈഗിൻ—പോക്കു.

രോസലി ജൈഗിനിനു നേരു തിരിഞ്ഞെന്നു.

രോസലി—കൊച്ചുമു എന്നോടുള്ള വന്ന് ഒരു വക്കീലിനെ കാണുന്നും. അതു കൂടിക്കയേണ്ടി ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതു പെണ്ണിനെ കല്യാണം കഴിച്ചേ തീരു.

ജൈൻ ഡാറിജ്ജു തയ്യാറാക്കവാൻ പോയി. ലഭ്യാക്ക രഖും നിന്മുക്കുമായ ഒരു സന്ദേശം ജൈൻ നോന്നി. ഈ സന്ദേശം എത്തു വന്നാലും ഒരുത്തുകൂടം അറിയുവുണ്ട് ഹാ ടിപ്പ്. തന്റെ പുത്രൻറെ വെപ്പുട്ടി ഇതാ മരിക്കവാൻ പോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്കു സന്ദേശം തോന്നാകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്

എല്ലാം അവർ എപ്പുട്ടും ചെയ്യുണ്ടെന്തെല്ലാം വക്കീൽ രോസലിക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. അനു രാത്രിത നെ അവർ പാരിസ്ഥിലേജ്ജു തിരിച്ചു. അതിനശേഷം രണ്ട് ദിവസം ജൈൻ ഡാതനയന്നുവെച്ചിരു. മുന്നാംദിവസം വൈക്കമ്മന്ത്രത്തെ തീവണ്ടിയിൽ താൻ അവിടെ തിരിച്ചു വരുന്ന താണുന്നു കാണിച്ചു രോസലിയുടെ എഴുത്തു് അവർക്കു കിട്ടി. അതു അനുഭവമാണ്.

ജൈൻ റെയിൽവേഗ്ഗുംനിലേജ്ജു വണിയിൽ പോയി. വണി എത്ര താമസിച്ചാണ് വരുന്നതു്! അവർ ഗൃഹം നിലെ നാഴികമണി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. റെയിൽവേപാളിത്തിൽ കോകിക്കൊണ്ടു പൂരവുഹാരത്തിൽ താൻ നിന്നിട്ട് അനേകം ശതാബ്ദിക്കാരി കഴിഞ്ഞതുപോലെ ജൈൻ നോന്നി. അംബരാനത്തിൽ ഒരു ചെറിയ പൊട്ട് അവർ കണ്ട്. എന്നാൽ അതു തീവണ്ടിയാണോ അല്ലെങ്കാം എന്ന് അവർക്കു തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല.

ഇതാണ് അവളുടെ അവസാനത്തെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം. രോസലി അതു കട്ടിയോടുള്ള ഇപ്പോൾ തിരിച്ചുവന്നില്ലെങ്കിൽ താൻ നിശ്ചയമായും മരിക്കുമെന്നു ജൈൻ വിചാരിച്ചു. അതു ശിരു ഉണ്ടായിരുന്നതു തനിക്കു ജീവിക്കുന്നതിനു് ഒരു ഉദ്ദേശ മുണ്ടാകും. അതു കട്ടിയെ താൻ ബുദ്ധിപൂർമ്മായും സ്നേഹത്തോ

ടം വളരുത്തും. താൻ കരിക്കലും അനന്തവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായ സുവം അനന്തവിക്കുന്നതിനു താൻ അതിനെ തയ്യാറാക്കം. പാർപ്പിച്ചു കുറഞ്ഞതിനാൽ അവനു ചിലപ്പോൾ അതിനെ കാണുവാനായി അവിടെ വരേണ്ടതായിവരും.

പത്രമിനിട്ടുടിങ്ങയുള്ള! അഭ്യുമിനിട്ടുടിമാത്രമേയുള്ള! രണ്ടിനിട്ടുടിമാത്രമേയുള്ള! സമയമായി! കൂറത്തും ഒരു പൊട്ട് കണ്ണത്തുടങ്ങി. ഒരു ധൂസരധൂമമേലും അവൻ കണ്ണ. കൂറത്തുനിന്നും ഒരു ശ്വേതം അവൻ കേട്ട്. അനന്തരം താൻ അതിത്തുടി കടന്നപ്പോക്കുന്ന എന്ന ജൈഹിനിനു തോന്നതുകുവണ്ണം തീവണ്ണി അതു വേഗത്തിൽ ആ ഫ്ലൂഷനിൽ വന്നുചേരുന്നു. അതു വേഗം കുറച്ചു. അതു നിന്നു. വാതിലുകൾ തുറന്നു യാതുകാർ പുറത്തിരിഞ്ഞു.

കയ്യിൽ ഒരു കെട്ടണായിരുന്ന രോസലിയെ ജൈഹിൻ കണ്ണ. അവൻകും അന്ത്യവാൻ ശേഷിയണായിരുന്നില്ല. ആ പരിചാരിക തന്നെ സമീപിക്കുന്നതുവരെ അവൻ അവിടെ കാത്തു നിന്നു. രോസലി അടച്ചതു വന്ന പതിവുള്ള ശാന്തത യോച്ചുടി പറഞ്ഞു: “താൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതിലും അധികം രോഗത്തെ തിരിച്ചുപോന്നു, കൊച്ചുമ്മാ.”

ജൈഹിൻ—വിനേ?

രോസലി—ആ സ്ത്രീ ഇന്നലെ രാത്രി മരിച്ചു, കൊച്ചുമ്മാ. അവർ തമിൽ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടാണും മരിച്ചതും ആ കൊച്ചുക്കുണ്ടോ ഇതോ?”

അവർ രണ്ടുപേരും വശത്തോട്ടവരും ചേൻ നടന്ന ഫ്ലൂഷനിൽനിന്നും ഇരഞ്ഞി വണ്ണിയിൽ കയറി.

രോസലി—ഈവം അടക്കിയതിനാശേഷം പാർപ്പിച്ചു നടന്ന ഇന്നോട്ടു വരും. നാശി ഇതു സമയത്തും അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നുചെങ്കെമുണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ജൈഹിൻ ‘പാർപ്പിച്ചു’ എന്ന മന്മായച്ചരിച്ചു. പിന്നീട് അവൻ കന്നു പാഠത്തില്ല.

സുമ്മുഖം അഭ്യർത്ഥിച്ചതുടങ്ങിയിരുന്നു. കടംചുവപ്പേം ചോ പ്രിംസ്സുമാർ മുൻഗയണ സുവർഗ്ഗമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഭൂമി യിൽ നിറുത്തുവായിച്ചിരുന്നു. സപാദ്രോപക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ തുടക്കളും പല്ലി വരന്മോണ്ടുണ്ടിരുന്നു.

കവൻറെ തടിയിലും ചെറുശരീരത്തിന്റെ ചുട്ട് ജൈയി നിന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേഗിച്ചതുടങ്ങി. അവളുടെ നോട്ട് ത്തിന്റെക്കിഴിൽ അതു ശിരു തന്റെ നീലനേന്ത്രങ്ങൾ തുറന്നു. അവൻ അതിന്റെ മാവത്തും വസ്ത്രം മാറ്റി തന്റെ പുതി നെറു ചെറിയ പുതുതിയ ദീഘങ്ങരും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അതിനു തന്റെ പിതാവിന്റെ നേരുങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ജൈയിൻ കണ്ണം. ഇതുകൊണ്ടും അതിന്റെ പരിശൃംഖലയും നിരാന്തരമായും കൊണ്ടും ജൈയിൻ അതിനെ തന്റെ നെന്മാടണ്ടു് അതിൽ ചുംബന്മാർ വഷിച്ചതുടങ്ങി.

അതു സന്ധ്യാജ്ഞോ അവൻ സുമ്മുഖകാശമേറ്റിയാൽ ചാതക ത്തിന്തുടി വണിയിൽ വീട്ടിലെപ്പല്ലിപ്പായഞ്ചോം വസന്തത്തിന്റെ അത്മമെന്തെന്നു തനിക്കു മനസ്സിലായതായി ജൈയിൻ അറിഞ്ഞു. യുവജീവികൾക്കും പരിശൃംഖലാനാക്കരിക്കും, ജീവി തത്തിൽ മെബ്ലു പ്രവേഗിക്കവാൻ തുടങ്ങുന്നവക്ക് മായിട്ടാണ് വസന്തം വരുന്നതു് തനിക്കു് അതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ നേരം ഉണ്ടാക്കാനിരുപ്പുകില്ലോ ചാളിന്റെ കൊച്ചുചുറ്റിക്കുണ്ടു് അതു് അത്മവത്താണ്.

രോസലി—(തന്റെ പികാരം മരജ്ഞവാനായി പെട്ടെന്നോ) അതിനെ ഇതുരുത്തിനായികും ഉമ്മവെള്ളുത്തു്. അരങ്ങെന ചെയ്യാൽ അതു കരാഞ്ഞും.

അനാരാത്രി വളരെ നേരും ചെന്നപ്പോൾ രോസലി തന്റെ സപാമിനിയേച്ചു് ഇപ്രകാരം പരിഞ്ഞു: “മാ, ജൈയിൻ കൊച്ചുമേം! മഹാശ്വർ വിചാരിക്കുന്നതുവോലെ അതു ചീതെ യല്ല ജീവിതം.”

സ മ ഓ റൂ

25.	സോവിയറുന്നടി	4	0	0
	എഹാച്ച് അ ഭൂതമേന്നോൻ.			
26.	എക്കലോകം	3	0	0
	(Wendel Wilkie's One World.)			
27.	യുദ്ധമോ സമാധാനമോ	1	4	0
	സി. ഉള്ളിരാജം.			
28.	സോവിയറിന്റെ മകൾ	0	8	0
	പൊൻകനം ദാമോദരൻ.			
29.	രൈറിൻബെബാ	2	8	0
	1943-ലെ ട്രാവിൽ സമ്മാനാർക്കായ നോവൽ.			
30.	ഗാസിയുടെ തുടട	2	8	0
	ചുരീപിശക്.			
31.	ജ്വാബിലോന്റിലെ രാജക്കരാറി	1	8	0
	വോർട്ടുയർ			
32.	മരണശുപ്പഴക്കപരം—മാസ്റ്റിംഗോൾഡി	1	8	0
	<u>രത്നിരാസ്യച്ഛസ്യക്കണ്ണമി</u>			

33.	വാസ്ത്വാജനന്റെ കാമരാസ്യം ക്രാംഡാഗം	3	8	0
34.	രണ്ടാംഡാഗം	2	8	0
35.	അനന്തരാംഗം	1	2	0
36.	കാമലീച അധിവാ ആരോഗ്യരൂപം	0	15	0
37.	രാജ്യാധികം	0	7	6
38.	ഭാവത്രുപ്പമം	1	8	0
39.	ഇന്നന്തിയന്ത്രണം	1	4	0
40.	നിന്തുളിവിത്തിലെ രത്നിരാസ്യം	2	0	0

സ്വാഭാവികപ്രഭാബന്ധം മേൽവിലാസം:
മംഗലോദയം ലിമിറഡ്, തൃശ്ശൂരു.

ഒരു തിരിയ പ്രസ്താവനക്കുറഞ്ഞിൽ

1.	സ്ക്രീമത്ത് ഗ്രഹങ്ങൾ നിര് (പ്രസ്ഥിതരാജൻ ശ്രീ) .	
പി. എല്ലു് അനന്തരാധരായണശ്രദ്ധിജീവ അന്തരസപ്രാന്തം എന്ന ഭാഷാപ്രാവൃത്തിന്റെ കുടി)		
2.	മനിക്ഷാളിക്ക് മഹാകമക്സ് (പൊരാക്കാട്) 1	8 0
3.	കഹാടകേളി— ഒരു പ്രധാനസം— വിവരത്കരം (വജ്രത്തോപ്പ്) 1	0 0
4.	അനംഗിമിഷം (ബൈക്കം ദൂരമാദ്ദേഖാർ) 1	4 0
	ഇന്തിനം	1 8 0
5.	കമാവിജം	1 4 : 0
7.	മാസപ്രകാശസ്വാം	1 4 0
8.	സമാനം (ഇണ്ടില്ലി)	1 4 0
9.	കടാക്കം	1 0 0
10.	അനത്രിക്കം	1 4 0
11.	കാലുപ്പിരിക്ക	1 8 0
12.	മാലാരാലാ	1 0 0
13.	നിശ്ചയകൾ— ഏകാജനാടകം— (രാജിക്കിപ്പിക്കു)	1 4 0
14.	നിശ്ചവാട്ടം (കട്ടിക്കിഞ്ഞമാരം)	1 4 0
15.	വിചാരവിപ്പുവം (കരാപ്പും തിജ്ഞപ്പിക്കു)	1 8 0
16.	കക്കരുവാളി (കെട്ടാമംഗലം)	1 8 0
17.	അന്തിഷ്ടുരാ (മഹാകാട്)	0 0
18.	നിമിശം (ഇ. ശൈരക്കുട്ട്)	1 0 0
19.	പൊട്ടിശമാവ (കെ. വി. എം.)	0 12 0
20.	വുദാവനം (കെ. വി. എം.)	0 12 0
21.	കളിത്തോഴി—നോവൽ— (ചന്ദ്രനുഴി)	2 8 0
22.	വിവാഹാദ്വാഹന	0 8 : 0
23.	കംടി	0 8 0
24.	അനന്തപ്രഗണം	0 8 0
	(ഫോം)	

